

Številka: 007-643/2014/
Ljubljana, 25. 11. 2014
EVA 2013-1611-0109
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o bančništvu (ZBan-2)
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji sklep:
SKLEP
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o bančništvu (EVA: 2013-1611-0109) in ga na podlagi prvega odstavka 143. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.
Sklep prejmejo:
<ul style="list-style-type: none">• Državni zbor Republike Slovenije,• Ministrstvo za finance,• Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
Skladno s 143. členom Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem postopku. Sprejetje predloga zakona je nujno, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, ki bi lahko nastale, če zakon ne bo sprejet v čim krajšem času oziroma najkasneje do 1.1.2015.
Predlog zakona uvaja pravila Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter omogoča uporabo pravil Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja. Navedena pravila predstavljajo okvir izvajanja nadzora nad bankami, ki se je na podlagi Uredbe EU št. 1024/2013 4.11.2014 prenesel na Evropsko centralno banko. Slednja bo neposredno izvajala naloge nadzora nad sistemsko pomembnimi bankami (Nova Ljubljanska banka, Nova kreditna banka Maribor, UniCredit banka Slovenija) z uporabo nacionalnih predpisov, ki prenašajo navedeno Direktivo 2013/36/EU in predstavlja podlago enotnega nadzora Evropske centralne banke v Evrosistemu. Dejstvo, da v Republiki Sloveniji navedena direktiva ni prenesena, predstavlja resno tveganje, da niso izpolnjeni pogoji za učinkovit nadzor nad sistemsko pomembnimi bankami, ki ga mora izvajati Evropska centralna banka.
Predlog zakona poleg ureditve, ki pomeni prenos Direktive 2013/36/EU, določa tudi vzpostavitev posebnega sklada za reševanje bank, ki se financira s prispevki bančnega sektorja in bo zagotavljal financiranje morebitnih ukrepov reševanja propadajočih bank. Sklad za reševanje tako predstavlja pomembno zagotovilo, da bo bančni sektor kot celota za namene morebitnega reševanja bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva preden bi se za te namene uporabila sredstva državnega proračuna. S tem predlog zakona predstavlja pomembno zagotovilo za načrtovano izvajanje proračuna RS, brez morebitnih novih izrednih obremenitev iz naslova reševanja bank. Zato je

sprejem zakona po nujnem postopku, hkrati s sprejemom proračuna, nujen. Z vzpostavitvijo pogojev za uporabo navedenih aktov v Republiki Sloveniji se bo okrepil nadzor nad poslovanjem bank ter njihova odpornost na morebitne zaostrene pogoje poslovanja, s čimer se bo okrepila tudi stabilnost gospodarstva. Predlog zakona nadalje močno krepi položaj imetnikov zajamčenih vlog, saj predvideva ustanovitev sklada za jamstvo vlog, ki bo s sredstvi razpolagal že pred nastankom potrebe po izplačilu zajamčenih vlog.

S prejetjem zakona se bodo preprečile težko popravljive posledice za delovanje države, saj vsi navedeni ukrepi zagotavlja varen in na zaostrene okoliščine poslovanja odporen finančni sistem. Dodatno se prepreči škodljive posledice, ki bi nastale državi zaradi kršitev pravil Evropske skupnosti, ki so posledica zamude pri prenosu Direktive 2013/36/EU. V primeru, da Republika Slovenija svoje zakonodaje s področja, ki ga ureja omenjena direktiva, glede katere je rok za prenos potekel 1.1.2014, ne bo čim prej uskladila s predpisi Evropske unije, lahko Komisija ES na podlagi 226. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti sproži ustrezen postopek proti državi članici za ugotavljanje kršitev obveznosti, ki izhajajo iz Pogodbe. Glede na dejstvo, da je prenos direktive eden od ključnih pogojev za enotni nadzor Evropske centralne banke, kot enega od stebrov bančne unije, predstavlja zamuda pri prenosu direktive tudi neposredno oviranje nadzora Evropske centralne banke. Ta okoliščina brez dvoma predstavlja pomemben dejavnik pri presoji teže posledic, ki nastanejo v zvezi z delovanjem notranjega trga, zaradi kršitve iz naslova zamude pri prenosu direktive.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Urška Cvelbar, v.d. generalne direktorice Direktorata za finančni sistem,
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem,
- mag. Andrej Žagar, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- Primož Šešek, svetovalec v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- Janja Jereb, sekretarka v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

- Banka Slovenije

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- dr. Dušan Mramor, minister,
- Irena Sodin, državna sekretarka,
- Urška Cvelbar, v.d. generalne direktorice Direktorata za finančni sistem,
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem,
- mag. Andrej Žagar, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- Primož Šešek, svetovalec v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- Janja Jereb, sekretarka v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet.

5. Kratek povzetek gradiva:

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 - uradno prečiščeno besedilo, 52/11 - popr., 9/11 - ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 - ZS-K in 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/48/ES) in Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/49/ES).

Obseg finančne krize je razkril nesprejemljiva tveganja, povezana s sedanjo ureditvijo finančnih institucij. Za ponovno vzpostavitev stabilnosti bančnega sektorja in nadaljnjega zagotavljanja posojil realnemu gospodarstvu so EU in njene države članice sprejele različne popolnoma nove ukrepe, na podlagi katerih se je izguba krila z davkopačevalskim denarjem. Za odpravo regulativnih pomanjkljivosti, ki so se pokazale med krizo, je bilo treba izvesti obsežno reformo. Del reforme je tudi poenotenje zakonodajnih določb, ki izhajajo iz prenosa direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in drugih, v nacionalnih zakonodajah ter tako uvedba enotnih bonitetnih pravil za kreditne institucije, kar je bistveno za delovanje notranjega trga.

V ta namen je bila sprejeta Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013). Uredba vsebuje na svetovni ravni pripravljene in dogovorjene

elemente standardov za kapital in likvidnost kreditnih institucij, poznane kot Basel III, ter usklajuje druge določbe veljavne zakonodaje. Cilj uredbe je odpraviti regulativne pomanjkljivosti na področju upravljanja likvidnostnega tveganja, opredelitve kapitala, kreditnega tveganja nasprotne stranke in diskrecijskih opcij držav članic iz različnih bančnih direktiv.

Drugi sprejeti in z Uredbo (EU) št. 575/2013 usklajen zakonodajni akt je Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU). Direktiva vsebuje nove določbe o sankcijah, učinkovitem upravljanju in preprečevanju prevelikega zanašanja na zunanje bonitetne ocene. Pri drugih delih direktive gre za ponavljanje veljavne zakonodaje ali prilagoditve predlagani uredbi. Spremembe v zvezi s sporazumom Basel III so obravnavane v Uredbi (EU) št. 575/2013, izjema pri tem pa so določbe o kapitalskih rezervah, ki so del direktive.

Finančna in gospodarska kriza je tudi pokazala, da razdrobljenost finančnega sektorja lahko ogrozi celovitost enotne valute in notranjega trga. Z namenom poglobitve integracije bančnega nadzora in ponovne vzpostavitve finančne stabilnosti je bila sprejeta Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1024/2013). Usklajevanje med nadzornimi organi iz različni držav članic je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute. Da se ohrani finančna stabilnost in okrepi pozitivne učinke povezovanja trgov na rast in blaginjo, kar je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino in njenim stanjem, je del nadzornih pristojnosti prešel na Evropsko Centralno banko.

Enotni mehanizem nadzora, kot predhodno opisan, ter novi okviri za jamstva za vloge in reševanje tvorijo bančno unijo. Zaradi tesne povezanosti in soodvisnosti držav članic, katerih valuta je euro, zajema bančna unija vse države članice euro območja. Da bi ohranili in utrdili notranji trg, je bančna unija odprta tudi za sodelovanje drugih držav članic.

S sprejemom Uredbe (EU) št. 1024/2013, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, ki predstavlja vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora, je bil narejen prvi korak k bančni uniji. Enotni mehanizem nadzora zagotavlja, da se bonitetni nadzor kreditnih institucij izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti.

Naslednji korak k vzpostavitvi bančne unije je predstavljal sprejem Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU), Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 806/2014) in Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/49/EU).

Med finančno krizo se je pokazalo, da splošni postopki zaradi insolventnosti za podjetja niso vedno primerni za kreditne institucije, ker ne zagotavljajo vedno hitrega posredovanja, nadaljnega izvajanja kritičnih funkcij institucij in ohranitve finančne stabilnosti. Direktiva 2014/59/EU ureja verodostojen nabor instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči kreditni instituciji, da se zagotovi kontinuiteta njenih kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem. Z ureditvijo se zagotavlja, da izgube najprej prevzamejo delničarji, za njimi pa upniki, pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih imel, če bi prišlo do prenehanja institucije po običajnih insolvenčnih postopkih.

Direktiva 2014/59/EU je pomemben korak k harmonizaciji pravil v zvezi z reševanjem bank po vsej uniji ter zagotavlja sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. Navedena direktiva ne prinaša centralizacije odločanja na področju reševanja, saj prepušča nacionalnim organom, da sami presodijo glede uporabe instrumentov in nacionalnih shem financiranja v podporo postopkom reševanja. Usklajene odločitve glede reševanja zagotavlja Uredba (EU) št. 806/2014, ki v okviru enotnega mehanizma za reševanje podeli pooblastila za reševanje

enotnemu odboru za reševanje. Nadzor in reševanje sta dopolnjujoča se vidika oblikovanja notranjega trga za finančne storitve, pri njunem enakovrednem izvajanju pa gre za medsebojno odvisnost.

Direktiva 2014/49/EU izboljšuje stabilnost bančnega sistema ter zaščito vlagateljev. V Evropski uniji obstaja več sistemov jamstva za vloge z zelo različnimi značilnostmi. Direktiva zagotavlja enako raven zaščite za vlagatelje po vsej uniji ter enako raven stabilnosti sistemov jamstva za vloge. Te skupne zahteve so izjemno pomembne, da se odpravili izkrivljanje trga. Direktiva tako zagotavlja širši in jasneje določen obseg kritja, krajša obdobja izplačila, boljše obveščeno in stroge zahteve za financiranje ter tako vlagateljem omogoča bistveno boljši dostop do sistemov jamstva za vloge.

V evro območju je bil vzpostavljen Evropski mehanizem za stabilnost (v nadaljnjem besedilu: ESM), ki predstavlja pomembno komponento za zaščito finančne stabilnosti. ESM zagotavlja finančno asistenco članicam, ki se soočajo s finančnimi težavami. Do vzpostavitve bančne unije lahko ESM nudi pomoč bankam samo posredno preko držav članic, vendar takšen način povečuje javni dolg. Z vzpostavitvijo bančne unije neposredna podpora bankam s strani ESM postaja mogoča.

Pretežni del Uredbe (EU) št. 575/2013 se uporablja od 1. januarja 2014 in Uredbe (EU) št. 806/2014 od 1. januarja 2016. ECB prevzame naloge, ki se nanjo prenesejo z Uredbo (EU) št. 1024/2013 4. novembra 2014.

Rok za prenos Direktive 2013/36/EU je potekel 31. decembra 2013. Rok za prenos Direktive 2014/59/EU je 31. december 2014 in pretežnega dela Direktive 2014/49/EU 3. julij 2015.

* * *

Cilj predloga zakona je prenos Direktive 2013/36/EU in delni prenos Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Zakon zasleduje tudi druge cilje, ki ne izhajajo iz evropskega pravnega reda, kot je npr:

- uvedba dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in
- prenos upravljanja sistema izmenjave informacij o boniteti strank na Banko Slovenije.

V predlogu zakona je predviden sprejem posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah. Ta zakon bo v nacionalni pravni red dokončno prenesel Direktivo 2014/59/EU in Direktivo 2014/49/EU. Cilj predloga zakona tako ni urediti določb glede izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, prisilne likvidacije, zajamčenih vlog in stečaja banke. V času do sprejema posebnega zakona se bodo za ta področja še vedno uporabljale določbe ZBan-1, ki pa jih predlog zakona v določenih delih nadgrajuje.

Poglavitne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2013/36/EU in Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Rešitve, ki izhajajo iz EU pravnega reda, so:

- banka mora vzpostaviti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega jasno organizacijsko strukturo, učinkovite procese upravljanja tveganj vključno z načrti sanacije, primerne mehanizme notranjih kontrol in ustrezne politike in prakse prejemkov,
- Banka Slovenije lahko izreče banki globo v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če ga je mogoče opredeliti, oziroma 10 % skupnega letnega neto prometa,
- Banka Slovenije lahko izreče članu uprave ali nadzornega sveta globo največ do višine 5.000.000 eurov ali dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če se ga da ugotoviti,
- pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene temveč mora upoštevati tudi druge informacije ter uporabiti zunanje bonitetne ocene kot enega od več dejavnikov v procesu odločanja o kreditih,
- uvaja se varovalni kapitalski blažilnik, proticiklični kapitalski blažilnik, blažilnik sistemskih tveganj, blažilnik za globalno sistemsko pomembno banko in blažilnik za drugo sistemsko pomembno banko in
- del nadzornih pristojnosti preide na Evropsko Centralno banko.

Kljub temu, da se predvideva sprejem posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah in bo v nacionalni pravni red dokončno prenesel Direktivo 2014/59/EU in Direktivo 2014/49/EU, predlog zakona za prehodno obdobje:

- uvaja možnost predčasne poplačila obveznosti zaradi postopnega prenehanja banke. Če ima banka v času izredne uprave, ki izvaja ukrepe za postopno prenehanje, dovolj likvidnih sredstev za poplačilo posameznih obveznosti pred zapadlostjo, ima ne glede na splošna pravila pravico predčasno poplačati obveznosti in pri izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti;
- nalaga Banki Slovenije, da vzpostavi sklad za jamstvo vlog za namene zbiranja denarnih prispevkov bank in upravljanja sredstev za izplačilo zajamčenih vlog pri bankah v primeru stečaja banke;
- uvaja »ex ante« vplačevanje prispevkov dokler skupna višina sredstev v skladu ne doseže 0,8 % vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah;
- nalaga Banki Slovenije, da vzpostavi in upravlja sklad za reševanje za namene financiranja reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, in bankam da vplačujejo v sklad;
- omogoča Banki Slovenije, da z odločbo o izrednih ukrepih, s katero izreče izredni ukrep prenosa premoženja in obveznosti banke, odloči o ustanovitvi premostitvene banke z vplačilom ustanovnega kapitala premostitvene banke iz sredstev sklada za reševanje.

Zakon zasleduje tudi druge cilje, ki ne izhajajo iz evropskega pravnega reda, kot je npr:

- uvedba dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in
- prenos upravljanja sistema izmenjave informacij o boniteti strank na Banko Slovenije.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

/

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1		
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV: /				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:				
8. Predstavitev sodelovanja javnosti:				
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:			DA	
Datum objave: 3. 10. 2014				
V razpravo so bili vključeni:				
<ul style="list-style-type: none"> • Evropska centralna banka, • Združenje bank Slovenije, • Informacijski pooblaščenec, • Komisija za preprečevanje korupcije, • Agencija za trg vrednostnih papirjev. 				

Upoštevani so bili: večinoma.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Pripombe bank

- a. Splošno: Upoštevali smo pripombe, kjer je bilo to mogoče (tj. ni v nasprotju z direktivo) oziroma, kjer so bili predlogi za drugačno ureditev utemeljeni. Kjer so bile pripombe utemeljene (obrazložene) smo upoštevali s spremembo besedila členov, sicer pa smo dopolnili obrazložitve k členom, da je namen ureditve bolj jasen.
- b. Posamezne pripombe po vsebinskih sklopih:
- Velik del pripomb je bil usmerjen proti oblikovanju predfinanciranega sklada za jamstvo vlog. V tem delu pripombam bank nismo sledili, upoštevali pa smo predlog, da se del sredstev sklada, ki presežejo ciljno raven (0,8%), bankam povrnejo.
 - V zvezi s skladom za reševanje smo v predlogu opredelili rešitve, ki omogočajo obravnavo vplačil v sklad za reševanje kot kapitalske naložbe, hkrati pa višino takšne naložbe znižali in predvideli doseganje ciljne ravni sklada s kombiniranjem vplačanih naložb in jamstva, ki ga v preostalem delu zagotavljajo banke v sorazmernem deležu.
 - Nismo upoštevali predloga, da se roki glede menjave revizorja podaljšajo na 10 let. BS je v tem delu sledila priporočilom IMF v zvezi z zahtevo po pogostejši menjavi revizorjev bank, da se zagotovi večja objektivnost pri revidiranju izkazov bank (enaka pripomba je bila posredovana s strani Agencije za javni nadzor nad revidiranjem).
 - nismo upoštevali predloga, da se umakne zahteva glede licenciranja članov nadzornih svetov

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštewane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA

dr. Dušan Mramor
MINISTER

Priloga:

- Predlog sklepa Vlade Republike Slovenije,
- Predlog Zakona o bančništvu,
- Izjava o skladnosti,
- Korelacijska tabela,
- Mnenje Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo z dne 5. 11. 2014,
- Mnenje Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo z dne 13. 11. 2014,
- Mnenje Evropske centralne banke.

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji sklep:

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o bančništvu (EVA: 2013-1611-0109) in ga na podlagi prvega odstavka 143. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR VLADE

Številka:
Ljubljana, ...

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ministrstvo za finance,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo.

ZAKON O BANČNIŠTVU (ZBAN-2)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Splošno o ureditvi:

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/48/ES), Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/49/ES), Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij, Direktivo 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog, Direktivo 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij, Direktivo Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov in Direktivo 2011/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 glede dopolnilnega nadzora finančnih subjektov v finančnem konglomeratu.

Obseg finančne krize je razkril nesprejemljiva tveganja, povezana s sedanjo ureditvijo finančnih institucij. Po ocenah Mednarodnega denarnega sklada so izgube, ki so jih utrpeli evropske banke zaradi krize med letoma 2007 in 2010, znašale skoraj 1 bilijon EUR ali 8 % BDP Evropske unije. Za obnovo stabilnosti v bančnem sektorju in za zagotovitev, da so se krediti še stekali v resnično gospodarstvo, so Evropska Unija in njene države članice sprejele številne še neuporabljene ukrepe, ki so jih nazadnje plačali davkoplačevalci. Evropska komisija je namreč odobrila visoke državne pomoči finančnim institucijam. Za odpravo pomanjkljivosti, ki so se pokazale med krizo, sta bili izvedeni druga revizija direktive o kapitalskih zahtevah, ki jo je Evropska komisija predlagala 1. oktobra 2008, in tretja revizija direktive o kapitalskih zahtevah, ki jo je Evropska komisija predlagala julija 2009.

Pomanjkljivosti ureditve:

Svetovna finančna kriza je razkrila pomanjkljivosti v obvladovanju *likvidnostnega tveganja*, vključno z izvedbo stresnih testov ter neuskkljenosti med zapadlostjo sredstev in obveznosti. Zlasti so se obstoječe prakse obvladovanja likvidnostnega tveganja izkazale za nezadostne, da bi se v celoti obvladovala tveganja, povezana z listinjenjem, pri katerem se posojila po odobritvi prodajo kot vrednostni papirji (originate-to-distribute), uporabi kompleksnih finančnih instrumentov in odvisnosti od medbančnih posojil z instrumenti s kratkoročno zapadlostjo. Predpostavke, povezane s tržno likvidnostjo sredstev in interakcijo med tržno likvidnostjo in financiranjem likvidnosti, so se izkazale za napačne, medtem ko je obnašanje finančnih institucij prav tako imelo pomembno vlogo pri poteku krize. Ti dejavniki so prispevali k propadu različnih finančnih institucij ter so močno ogrozili stanje številnih drugih, kar je ogrozilo finančno stabilnost in zahtevalo še neuporabljene stopnje pomoči javnega sektorja in likvidnostne podpore centralnih bank. Medtem ko se je v več državah članicah že uporabljala neka oblika kvantitativnega regulativnega standarda za likvidnost, na ravni Evropske unije ni bilo usklajene in dovolj jasne regulativne obravnave ustreznih ravni kratkoročne in dolgoročne likvidnosti. Različni veljavni nacionalni standardi so ovirali komunikacijo med nadzornimi organi in čezmejnimi institucijam povzročali dodatne stroške v zvezi s poročanjem.

Bančni sistem EU ob začetku krize ni imel dovolj *kapitala*, hkrati pa ta ni bil dovolj kakovosten. Nekateri instrumenti kapitala, zlasti hibridni instrumenti, niso izpolnili pričakovanj trgov in regulatorjev na področju njihove zmožnosti za absorpcijo izgube, stalnosti in prilagodljivosti plačil v času rednega poslovanja. Dejansko je bila skladnost hibridov z zgornjimi tremi kriteriji v EU uvedena s sporočili

Evropske komisije o državnih pomočeh, ki so uvedla „delitev dolga“ pri ocenjevanju ukrepov za dokapitalizacijo bank. Prav tako se je seznam prilagoditev regulativnega kapitala izkazal za nepopolnega, saj so udeleženci na trgu številne bilančne postavke, kot so manjšinski deleži in odložene terjatve za davek, katerih možnost za absorpcijo izgube je bila med rednim poslovanjem v času težav manj gotova, dejansko umaknili iz kapitalskih deležev, o katerih so poročale institucije. Razlike pri uporabi regulativnih prilagoditev po državah članicah so dodatno ovirale primerljivost in zanesljivost ukrepov za kapital prvega reda. Zato prijavljeni kapitalski deleži prvega reda niso odražali sposobnosti institucij za absorpcijo rastočih izgub. To je vlade spodbudilo k zagotavljanju pomoči bančnemu sektorju v številnih državah in v velikem obsegu.

Kriza je razkrila več pomanjkljivosti obravnave *kreditnega tveganja nasprotne stranke*, ki izhaja iz izvedenih finančnih instrumentov, poslov začasne prodaje/začasnega nakupa in dejavnosti financiranja vrednostnih papirjev. Pokazala je, da obstoječe določbe niso zagotovile ustreznega obvladovanja in zadostne kapitalizacije za to vrsto tveganja. Pravila prav tako niso zagotovila zadostnih spodbud za prehod s pogodb o izvedenih finančnih instrumentih na prostem trgu, za katere se uporablja dvostranski kliring, na večstranski kliring, ki ga izvajajo centralne nasprotne stranke.

Prociklični učinki so učinki, ki gredo v smeri gospodarskega cikla in ga razširjajo. Ciklična narava bančnega posojanja ima več medsebojno povezanih virov, ki vključujejo tržne in regulativne vidike. Ena od lastnosti minimalnih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, je bila, da se spreminjajo skozi gospodarski cikel. Če jih kreditne institucije lahko izpolnijo, višina tveganja, ki ga lahko prevzamejo, ni eksplicitno regulativno omejena in s tem tudi njihov *finančni vzvod*. Pomanjkanje takšne omejitve in neodzivnost kapitalskih zahtev za povečanje tveganja na makro ravni je povzročilo kopičenje finančnih neravnovesij, kar je vodilo do visokih izgub, povezanih s krediti, ter ko se je gospodarski cikel obrnil, povzročilo škodljivo naglo upadanje finančnih vzvodov.

Leta 2000 je konsolidirana bančna direktiva nadomestila sedem bančnih direktiv. Ta direktiva je bila spremenjena v letu 2006 z direktivo o kapitalskih zahtevah, hkrati pa je bil v Evropski Uniji sprejet okvir za sporazum Basel II. Zato so določbe direktive o kapitalskih zahtevah vključevale znatno število *opcij* in *diskrecijskih pravic*. Direktiva o kapitalskih zahtevah je prav tako bila direktiva o minimalni uskladitvi, kar je pomenilo, da so lahko države članice dodale strožja bonitetna pravila, kar je vodilo v prakso pretiranega izvajanja določb (gold-planting). Posledica tega so bile številne razlike pri izvajanju pravil v državah članicah in posledično pri nacionalnih nadzornih organih, kar je bilo zlasti obremenjujoče za banke, ki so delovale v čezmejnem okolju. Poleg tega je zaradi tega prihajalo do pomanjkanja pravne jasnosti in neenakih konkurenčnih pogojev.

Reforma bančne ureditve:

Za odpravo regulativnih pomanjkljivosti, ki so se pokazale med krizo, je bilo treba izvesti obsežno reformo. Del reforme je tudi poenotenje zakonodajnih določb, ki izhajajo iz prenosa direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in drugih, v nacionalnih zakonodajah ter tako uvedba enotnih bonitetnih pravil za kreditne institucije, kar je temeljnega pomena za delovanje notranjega trga.

V ta namen je bila sprejeta Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 575/2013). Uredba vsebuje na svetovni ravni pripravljene in dogovorjene elemente standardov za kapital in likvidnost kreditnih institucij, poznane kot Basel III, ter usklajuje druge določbe veljavne zakonodaje. Cilj uredbe je odpraviti regulativne pomanjkljivosti na področju upravljanja likvidnostnega tveganja, opredelitve kapitala, kreditnega tveganja nasprotne stranke in diskrecijskih možnosti držav članic iz različnih bančnih direktiv.

Drugi sprejeti in z Uredbo (EU) št. 575/2013 usklajen zakonodajni akt je Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU). Direktiva vsebuje nove določbe o sankcijah, učinkovitem upravljanju in preprečevanju prevelikega zanašanja na zunanje bonitetne ocene. Pri drugih delih direktive gre za ponavljanje veljavne zakonodaje ali prilagoditve predlagani uredbi. Spremembe v zvezi s sporazumom Basel III so obravnavane v Uredbi (EU) št. 575/2013, izjema pri tem pa so določbe o kapitalskih rezervah, ki so del direktive.

Finančna in gospodarska kriza je tudi pokazala, da razdrobljenost finančnega sektorja lahko ogrozi celovitost enotne valute in notranjega trga. Da bi poglobili integracijo bančnega nadzora in ponovno vzpostaviti finančno stabilnost je bila sprejeta Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 1024/2013). Usklajevanje med nadzornimi organi iz različni držav članic je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute. Da se ohrani finančna stabilnost in okrepi pozitivne učinke povezovanja trgov na rast in blaginjo, kar je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino in njenim stanjem, je del nadzornih pristojnosti prešel na Evropsko centralno banko.

Enotni mehanizem nadzora, kot predhodno opisan, ter novi okviri za jamstva za vloge in reševanje sestavljajo *bančno unijo*. Zaradi tesne povezanosti in soodvisnosti držav članic, katerih valuta je euro, zajema bančna unija vse države članice evrskega območja. Da bi ohranili in utrdili notranji trg, je bančna unija odprta tudi za sodelovanje drugih držav članic.

S sprejemom Uredbe (EU) št. 1024/2013, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, ki pomeni vzpostavitev enotnega mehanizma nadzora, je bil narejen prvi korak k bančni uniji. Enotni mehanizem nadzora zagotavlja, da se bonitetni nadzor kreditnih institucij izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti.

Naslednji korak k vzpostavitvi bančne unije je predstavljal sprejem Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU), Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 806/2014) in Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/49/EU).

Med finančno krizo se je pokazalo, da splošni postopki zaradi insolventnosti za podjetja niso vedno primerni za kreditne institucije, ker ne zagotavljajo vedno hitrega posredovanja, nadaljnega izvajanja kritičnih funkcij institucij in ohranitve finančne stabilnosti. Direktiva 2014/59/EU ureja verodostojen nabor instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči kreditni instituciji, da se zagotovi kontinuiteta njenih kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem. Z ureditvijo se zagotavlja, da izgube najprej prevzamejo delničarji, za njimi pa upniki, pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih imel, če bi prišlo do prenehanja institucije po običajnih insolventnih postopkih.

Direktiva 2014/59/EU je pomemben korak k harmonizaciji pravil v zvezi z reševanjem bank po vsej Uniji ter zagotavlja sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. Navedena direktiva ne prinaša centralizacije odločanja na področju reševanja, saj prepušča nacionalnim organom, da sami presodijo uporabi instrumentov in nacionalnih shem financiranja v podporo postopkom reševanja. Usklajene odločitve glede reševanja zagotavlja Uredba (EU) št. 806/2014, ki v okviru enotnega mehanizma za reševanje podeli pooblastila za reševanje enotnemu odboru za reševanje. Nadzor in reševanje sta dopolnjujoča se vidika oblikovanja notranjega trga za finančne storitve, pri njunem enakovrednem izvajanju pa gre za medsebojno odvisnost.

Direktiva 2014/49/EU izboljšuje stabilnost bančnega sistema ter zaščito vlagateljev. V Evropski uniji obstaja več sistemov jamstva za vloge z zelo različnimi značilnostmi. Direktiva zagotavlja enako raven zaščite za vlagatelje po vsej Uniji ter enako raven stabilnosti sistemov jamstva za vloge. Te skupne zahteve so izjemno pomembne, da se odpravili izkrivljanje trga. Direktiva tako zagotavlja širši in jasnejši določen obseg kritja, krajša obdobja izplačila, boljše obveščeno in stroge zahteve za financiranje ter tako vlagateljem omogoča veliko boljši dostop do sistemov jamstva za vloge.

V evrskem območju je bil vzpostavljen Evropski mehanizem za stabilnost (v nadaljnjem besedilu: ESM), ki pomeni pomembno komponento za zaščito finančne stabilnosti. ESM zagotavlja finančno pomoč članicam, ki se soočajo s finančnimi težavami. Do vzpostavitve bančne unije lahko ESM

zagotavlja pomoč bankam samo posredno prek držav članic, vendar takšen način povečuje javni dolg. Z vzpostavitvijo bančne unije neposredna podpora bankam s strani ESM postaja mogoča.

Pretežni del Uredbe (EU) št. 575/2013 se uporablja od 1. januarja 2014 in Uredbe (EU) št. 806/2014 od 1. januarja 2016. ECB prevzame naloge, ki se nanjo prenesejo z Uredbo (EU) št. 1024/2013 4. novembra 2014.

Rok za prenos Direktive 2013/36/EU je potekel 31. decembra 2013. Rok za prenos Direktive 2014/59/EU je 31. december 2014 in pretežnega dela Direktive 2014/49/EU 3. julij 2015.

Poseben zakon, ki ureja postopke in ukrepe reševanja:

Načrtuje se, da bo Direktiva 2014/59/EU v slovenski pravni red dokončno prenesena s posebnim, specialnim zakonom. Posledično je predvideno, da se bodo še naprej, predvidoma do sprejetja omenjenega zakona, uporabljali postopki in ukrepi v zvezi z reševanjem bank (izredni ukrepi), postopki prenehanja bank (prisilna likvidacija, stečaj) ter ureditev sistema jamstva za vloge v primeru stečaja banke, kot so določeni v ZBan-1 in deloma nadgrajeni v tem zakonu.

Pristojnosti in dolžnosti organa za reševanje so podeljene Banki Slovenije. Pri izvajanju funkcije reševanje mora Banka Slovenije z internimi organizacijskimi akti zagotoviti, da so osebe, ki so pri Banki Slovenije zadolžene za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem, organizacijsko ločene od oseb, ki so zadolžene za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z nadzorom, ki ga izvaja Banka Slovenije. Za te osebe morajo biti zagotovljene ločene linije poročanja Svetu Banke Slovenije ter ustrezno sodelovanje med temi osebami.

2. CILJI, NAČELA IN GLAVNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je prenos Direktive 2013/36/EU in delni prenos Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Zakon zasleduje tudi druge cilje, ki ne izhajajo iz evropskega pravnega reda, kot sta:

- uvedba dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta in
- prenos upravljanja sistema izmenjave informacij o boniteti strank na Banko Slovenije.

V predlogu zakona je predviden sprejem posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah. Ta zakon bo v nacionalni pravni red dokončno prenesel Direktivo 2014/59/EU in Direktivo 2014/49/EU. Cilj predloga zakona tako ni urediti določb glede izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema, prisilne likvidacije, zajamčenih vlog in stečaja banke. V času do sprejema posebnega zakona se bodo za ta področja še vedno uporabljale določbe ZBan-1, ki pa jih predlog zakona v določenih delih nadgrajuje.

S predlogom zakona se delno prenaša tudi vsebina (i) Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij in (ii) Direktive Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov. Navedena vsebina je bila predhodno delno prenesena z veljavnim Zakonom o bančništvu.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- Načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja bank, saj morajo banke z ustreznimi ukrepi učinkovito (uspešno) upravljati tveganja, ki so jim ali bi jim lahko bile pri svojem poslovanju izpostavljene in vzpostaviti ustrezen korporacijski ustroj, zlasti prek pravil o upravi banke in o

imetnikih kvalificiranih deležev. Namen zagotoviti preglednost poslovanja banke pa se zagotavlja s pravili o javni objavi letnih poročil in drugih razkritij o poslovanju banke.

- Načelo učinkovitega poslovanja bank, saj morajo banke pravila o upravljanju tveganj uresničevati sorazmerno značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravljajo.
- Načelo skrbnega in učinkovitega nadzora, saj mora za to, da banke poslujejo v skladu s pravili upravljanja tveganj in drugimi pravili varnega in skrbnega poslovanja, nad bankami opravljati nadzor ustrezen nadzorni organ, ki mu zakon daje možnosti za izrekanje ukrepov nadzora, s katerim se lahko učinkovito doseže namen nadzora.
- Načelo zaupanja vlagateljev, ki se uresničuje zlasti prek pravil o jamstvu za vloge in pravil o varovanju zaupnih podatkov.
- Načelo omejitve zanašanja na zunanje bonitetne ocene, saj se banke spodbuja k uporabi alternativnih standardov za ocenjevanje kreditne sposobnosti in pripravi lastnih bonitetnih ocen.
- Načelo pravočasnega posredovanja v nestabilni ali propadajoči banki, saj so banke dolžne sprejeti in izvajati sanacijske načrte, ki razdelajo verodostojen nabor instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje.
- Načelo preprečevanja kritja izgub bank z davkoplačevalskim denarjem, saj se ohranja ureditev, da izgube najprej prevzamejo delničarji, za njimi pa podrejeni upniki pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih imel, če bi prišlo do prenehanja institucije po običajnih insolventnih postopkih.
- Načelo sorazmernih in odvrtilnih sankcij, saj se nepravilnosti sankcionirajo strogo, kar zagotavlja skladnost poslovanja banke s pravili in zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov.
- Načelo proticikličnosti, ki se zasleduje s kapitalskimi blažilniki, saj kapitalske zahteve ne smejo slediti in krepiti gospodarskih ciklov.

2.3 Glavne rešitve

Glavne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2013/36/EU in Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Rešitve, ki izhajajo iz pravnega reda EU, so:

- banka mora vzpostaviti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega jasno organizacijsko strukturo, učinkovite procese upravljanja tveganj, vključno z načrti sanacije, primerne mehanizme notranjega nadzora in ustrezno politiko in prakso prejemkov;
- Banka Slovenije lahko izreče banki globo v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če ga je mogoče opredeliti, oziroma 10 % skupnega letnega neto prometa;
- Banka Slovenije lahko izreče članu uprave ali nadzornega sveta globo največ do višine 5.000.000 evrov ali dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če se ga da ugotoviti;
- pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene, ampak mora upoštevati tudi druge informacije ter uporabiti zunanje bonitetne ocene kot enega od več dejavnikov v procesu odločanja o kreditih;
- uvaja se varovalni kapitalski blažilnik, proticiklični kapitalski blažilnik, blažilnik sistemskih tveganj, blažilnik za globalno sistemsko pomembno banko in blažilnik za drugo sistemsko pomembno banko;
- del nadzornih pristojnosti preide na Evropsko centralno banko.

Čeprav se predvideva sprejem posebnega zakona, ki bo urejal prenehanje bank, postopke in ukrepe reševanja ter sistem jamstva za vloge pri bankah in bo v nacionalni pravni red dokončno prenesel Direktivo 2014/59/EU in Direktivo 2014/49/EU, predlog zakona za prehodno obdobje:

- Uvaja možnost predčasnega poplačila obveznosti zaradi postopnega prenehanja banke. Če ima banka v času izredne uprave, ki izvaja ukrepe za postopno prenehanje, dovolj likvidnih sredstev za poplačilo posameznih obveznosti pred zapadlostjo, ima ne glede na splošna pravila pravico predčasno poplačati obveznosti in pri izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti.
- Nalaga Banki Slovenije, da vzpostavi sklad za jamstvo vlog za namene zbiranja denarnih prispevkov bank in upravljanja sredstev za izplačilo zajamčenih vlog pri bankah v primeru stečaja banke.
- Uvaja *ex ante* vplačevanje prispevkov, dokler skupna višina sredstev v skladu ne doseže 0,8 % vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah.

- Nalaga Banki Slovenije, da vzpostavi in upravlja sklad za reševanje za namene financiranja reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, in bankam, da vplačujejo v sklad.
- Omogoča Banki Slovenije, da z odločbo o izrednih ukrepih, s katero izreče izredni ukrep prenosa premoženja in obveznosti banke, odloči o ustanovitvi premostitvene banke z vplačilom ustanovnega kapitala premostitvene banke iz sredstev sklada za reševanje.

Zakon zasleduje tudi druge cilje, ki ne izhajajo iz evropskega pravnega reda, kot sta:

- uvedba dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta
- prenos upravljanja sistema izmenjave informacij o boniteti strank na Banko Slovenije

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva nove porabe proračunskih sredstev, zato v že sprejetem državnem proračunu ni treba zagotoviti dodatnih finančnih sredstev.

5. PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Zakon je popolnoma prilagojen pravu Evropske unije, saj v nacionalno zakonodajo prenaša Direktivo 2013/36/EU in Direktivo 2014/59/EU ter nacionalno zakonodajo prilagodi Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Predloga zakona Direktive 2014/59/EU ne prenaša v celoti. Za njen celovit prenos bo pripravljen poseben zakon.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Članice evrskega območja

Bančna unija, ki jo je Evropska komisija predlagala sredi leta 2012, je del celostnega finančnega okvira ter odziv na večplastno finančno in gospodarsko krizo. Članice evrskega območja so vanjo vključene samodejno, druge države članice pa se ji lahko pridružijo. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer enotnem nadzornem mehanizmu (Single Supervisory Mechanism – SSM), enotnem mehanizmu za reševanje (Single Resolution Mechanism – SRM) in z njima povezanih ureditvah za financiranje, ki obsegajo enotni sklad za reševanje (Single Resolution Fund – SRF), sisteme zajamčenih vlog (Deposit Guarantee Scheme – DGS) in skupno varovalo (kreditno linijo – ESM). Ti trije stebri temeljijo na dveh horizontalnih svežnjih pravil, ki veljajo za vse države članice, bonitetnih zahtevah za banke, ki jih določata zlasti Direktiva 2013/36/EU in Uredba (EU) št. 575/2013, ter pravilih za sanacijo in reševanje, ki so določena v Direktivi 2014/59/EU in Uredbi (EU) št. 806/2014.

Uredba (EU) št. 575/2013 tvori skupaj z Direktivo 2013/36/EU sveženj, ki nadomešča direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES. Bonitetni predpisi, ki veljajo neposredno, so določeni v uredbi. V direktivi so ohranjene določbe o dovoljenju za poslovanje bank ter uveljavljanju svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev. V direktivi so prav tako ohranjena splošna načela nadziranja bank. Uredba (EU) št. 575/2013 je namenjena doseganju popolnoma enotnih pravil, saj neustrezne in neusklajene strožje zahteve v posameznih državah članicah ovirajo enotni trg. Če obstaja potreba po strožjih bonitetnih zahtevah na ravni EU, je treba začasno ustrezno spremeniti enotna pravila.

Nadzor nad posameznimi kreditnimi institucijami v Evropski uniji večinoma ostaja v nacionalni pristojnosti. Usklajevanje med nadzornimi organi je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute. Da se okrepijo pozitivni učinki povezovanja trgov na rast in blaginjo, se krepi integracija odgovornosti za nadzor. To je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino. ECB je kot centralna banka evrskega območja z obsežnim strokovnim znanjem na področju makroekonomske in finančne stabilnosti primerna za izvajanje jasno opredeljenih nadzorniških nalog. Zato se z Uredbo (EU) št. 1024/2013 na ECB prenašajo posebne naloge glede politik, ki se nanašajo na nadzor kreditnih institucij v sodelujočih državah članicah. Nadzorniške naloge, ki se ne prenesejo na ECB, ostanejo v pristojnosti nacionalnih organov. ECB opravlja svoje naloge v skladu s pravom Evropske unije, vključno s celotnim primarnim in sekundarnim pravom, odločitvami Komisije na področju državnih pomoči, pravili o konkurenci in nadzoru koncentracij ter enotnimi pravili, ki veljajo za vse države članice.

Z vzpostavitvijo enotnih pravil in enotnega nadzora so se možnosti za različne prenose Direktive 2013/36/EU v nacionalno zakonodajo v evrskem območju zelo skrčile.

Z Direktivo 2014/59/EU in Uredbo (EU) št. 806/2014 se bodo v evrskem območju poenotila tudi pravila in prakse reševanja bank ter pristopi v zvezi z delitvijo bremena. Direktiva vzpostavlja minimalna pravila za harmonizacijo, vendar ne prinaša centralizacije odločanja na področju reševanja. V osnovi določa skupne instrumente za reševanje in pooblastila za reševanje, ki so na voljo nacionalnim organom vsake države članice, vendar prepušča nacionalnim organom, da sami presodijo glede uporabe instrumentov in nacionalnih shem financiranja v podporo postopkom reševanja. V okviru enotnega mehanizma za reševanje Uredba (EU) št. 806/2014 centralizira pooblastila za reševanje in vzpostavlja enotni odbor za reševanje ter enotno ureja določbe o reševanju.

Z vzpostavitvijo enotnega mehanizma za reševanje, so se možnosti za različne prenose Direktive 2014/59/EU v nacionalno zakonodajo v evrskem območju zelo skrčile. Rok za prenos Direktive 2014/59/EU je 31. december 2014.

Nemčija je za prenos Direktive 2013/36/EU julija 2013 spremenila Zakon o bančništvu (Gesetz über das Kreditwesen), spremembe so se začele uporabljati 1. januarja 2014. Nemški Zakon o bančništvu predstavlja pravno podlago za delovanje in nadzor kreditnih institucij in institucij za finančne storitve v Nemčiji. Vsakdo, ki želi upravljati takšno institucijo, potrebuje dovoljenje nemškega zveznega nadzornega organa za finančni (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht ali BaFin). Obstajajo dodatni predpisi za zaščito likvidnosti in hranilne vloge, in sicer glede solventnosti, likvidnosti in velikih izpostavljenosti ter posojil v višini 1,5 milijona € ali več. V letu 2013 sprejeta nemška zakonodaja je namenjena zaščiti pred tveganji in reševanju ter sanaciji bank in finančnih skupin. Tako je določeno, da morajo sistemsko pomembne banke pripraviti načrte reševanja in sanacije, s čimer je Nemčija deloma že prehitela Direktivo 2014/59/EU. Nov zakon kaznuje kršitve temeljnih statutarnih dolžnosti posloводства, in sicer v primeru neizpolnjevanje odločbe nadzornega organa (BaFin), ki nalaga odpravo pomanjkljivosti pri upravljanju s tveganji v razumnem roku, s čimer je ogroženo nadaljnje delovanje institucije, nadrejenega podjetja ali skupine kot delujoče podjetje. Kazni so do pet let zavora ali denarne (ki ne presega 10.800.000 €). Podobne kazni veljajo za zavarovalniški sektor.

Poleg tega je novi zakon namenjen boljši zaščiti pred tveganji, ki izhajajo iz dejavnosti, ki se štejejo za špekulativne. Če v primeru sprejemanja depozitov institucije ali skupine, kateri institucija pripada, dejavnosti "v posesti za trgovanje" in "razpoložljivi za prodajo" kategorije presegajo absolutne meje 100 milijard €, ali pomenijo več kot 20% bilančne vsote in znašajo več kot 90 milijard € (relativni prag). Dejavnosti, ki so v skladu z zakonom razvrščene med posebej tvegane, je treba v dvanajstih mesecih ukiniti ali prenesti na pravno, ekonomsko in organizacijsko samostojno družbo (ki je lahko del iste finančne skupine). Ta subjekt se mora refinancirati samostojno brez zanašanja na kakršnakoli jamstva iz nadrejenega podjetja, ni mu dovoljeno zagotavljati kakršnih koli plačilnih storitev ali izvajati elektronskega bančništva. Posli s podjetji v skupini, so dovoljeni, vendar mora biti institucija finančnega trgovanja obravnavana kot tretja stranka. "Prepovedane" dejavnosti vključujejo (i) lastniško trgovanje, (ii) posojila in jamstva hedge skladom, podjetjem iz EU in tujim alternativnim investicijskim skladom, ki uporabljajo finančni vzvod v znatnem obsegu, in (iii) trgovanje za lastni račun. V prepovedi, ki se bo začela uporabljati s 1. januarjem 2015, niso zajete storitvene dejavnosti in

dejavnosti, ki so namenjene za zaščito institucije, služijo dolgoročnim investicijskim namenom ali so ne-špekulativne.

Vlada je v juliju 2014 že sprejela predlog zakona za prenos določb Direktive 2014/59/EU v nacionalno zakonodajo do 1. januarja 2015. V tem predlogu so vključeni tudi deli veljavne zakonodaje iz leta 2013. Poleg tega so določene zahteve za obnovo in načrtovanje resolucije in ocenjevanje možnosti rešitve institucije, zakon pa predvideva tudi možnost reševanja s sredstvi upnikov (bail-in). Sedanje dajatve bank, ki se zbirajo v nemškem skladu za prestrukturiranje, je treba nadomestiti z novo dajatvijo bank v skladu z Direktivo 2014/59/EU. Z začetkom leta 2016 bo nacionalna sredstva za prestrukturiranje v državah evro območja nadomestil enotni reševalni sklad. Zakon, ki prenaša Direktivo 2014/59/EU vsebuje tudi spremembo veljavnega bančnega zakona v delu, ki se nanaša na nadzor, zaradi uskladitve z enotnim nadzornim mehanizmom. Pristojni nacionalni organ je BaFin, pri čemer ostaja v veljavi obstoječa delitev pristojnosti med BaFin in Bundesbank v nadzoru bank, vendar je za komunikacijo Evropsko centralno banko (ECB) pristojna edino BaFin.

Avstrija je implementirala Direktivo 2013/36/EU s spremembami Zakona o bančništvu (Bankwesengesetz; Federal Gazette No. I 184/2013), ki so 1. januarja 2014 stopile v veljavo. Avstrijski zakon o bančništvu vsebuje ključne določbe, ki urejajo bančništvo in bančni nadzor v Avstriji. Določa pogoje za opravljanje dejavnosti kreditne institucije in temeljne določbe nadzornega režima, kakor tudi določbe o varstvu potrošnikov in vlagateljev. Poleg tega zakon daje širše regulativne pristojnosti za nadzor posebnemu organu za nadzor finančnega trga (FMA - Finanzmarktaufsicht) in Ministrstvu za finance. Avstrija je tudi že sprejela Zakon o reševanju in prestrukturiranju bank (Bankeninterventions- und Restrukturierungsgesetz – BIRG).

Francija je implementirala Direktivo 2013/36/EU z odlokom (akt vlade, ki ima moč zakona) št. 2014-158 z dne 20. februarja 2014. Pravila veljajo od 1. januarja 2014 dalje.

Francoski zakon n° 2013-672 z dne 26. julija 2013 o ločitvi in ureditvi bančne dejavnosti (LOI n° 2013-672 du 26 juillet 2013 de séparation et de régulation des activités bancaires) je uveljavil obsežne spremembe francoskega denarnega in finančnega zakonika, vključno s spremembami veljavne bančne zakonodaje, ki bodo od kreditnih institucij, finančnih družb in mešanih finančnih holdingov, ki presegajo določene prage, zahtevale prenos določene lastniške trgovinske dejavnosti na specializirane odvisne družbe. Poglavitni namen zakona je prav ločitev dejavnosti znotraj bank, in sicer je treba ločiti gospodarsko koristne dejavnosti od špekulativnih dejavnosti. Zakon tudi povečuje pristojnosti regulativnih organov, ustvarja nov okvir za reševanje sistemskih bančnih tveganj in prinaša še nekaj drugih sprememb, vključno z okrepitvijo določb, namenjenih za boj proti pranju denarja, financiranju terorizma, trgovanja z notranjimi informacijami in davčne utaje in omejevanja nekaterih prejemkov bančnih vodstev. Novoustanovljena nadzorna institucija je t. i. Nadzorni in reševalni organ ACPR (Autorite de Contrôle Prudentiel et de Résolution), z reševalnim kolegijem, ki mu predseduje Banka Francije in razširjenimi reševalnimi pristojnostmi. Navedeni organ bo določal, kaj je gospodarsko koristna dejavnost in nadziral s tem povezana tveganja. Jamstvena shema je postala jamstvena in reševalna shema FGDR ("Fonds de Garantie des Dépôts et de Résolution").

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov

Ni posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov

Ni posledic.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

S predlogom zakona se bo izboljšalo finančno stabilnost, varstvo vlagateljev, mednarodno konkurenčnost bančnega sektorja Evropske Unije in zmanjšalo procikličnost finančnega sistema.

Z namenom ocene učinka Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU sta Evropska komisija ter z namenom ocene učinka standardov Basel III baselski odbor preučila več študij, ki sta jih pripravila javni in zasebni sektor. Ocene učinkov so ugotovile neto dolgoročne gospodarske koristi povečanja BDP, ki izhajajo iz zmanjšanja pričakovane pogostosti prihodnjih sistemskih kriz. Poleg tega bi se moral zaradi večjih kapitalskih, vključno s proticikličnim kapitalnim blažilnikom, in likvidnostnih zahtev zmanjšati razpon običajnih poslovnih ciklov. Slednje je zlasti pomembno za mala in srednja podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP), ki so odvisna od bančnega financiranja v celotnem gospodarskem ciklu. Nova pravila naj bi tako povišala obseg tveganju prilagojenih sredstev v bankah (RWA).

Kot navedeno bodo MSP primarni prejemniki koristi iz nižjih cikličnih nihanj, saj bodo lahko vstopali v dobičkonosne projekte, ki so vitalnega pomena za gospodarsko rast, tudi v obdobjih slabe gospodarske klime.

Kljub temu pa je treba izpostaviti, da bodo ne glede na novo ureditev stroški zadolževanja narasli zaradi tržnih pritiskov in pričakovanj glede kapitalskih ravni bank in upravljanja likvidnosti po krizi. Ocenjuje se, da bo vpliv na MSP nižji kot na velika podjetja.

Da dobijo banke čas za ohranitev dobičkov, izboljšanje operativne učinkovitosti, izdajo novih lastniških finančnih instrumentov in sprejetje drugih potrebnih ukrepov za prilagoditev, vsebujejo nove zahteve glede kapitala osemletno prehodno obdobje. Na podlagi analiz baselskega odbora, ECB in Evropske komisije bo imel prehod na močnejše kapitalne in likvidnostne standarde le omejen učinek na poslovne rezultate bank.

Na področju bančnega nadzora je treba vzpostaviti primerno raven zahtev glede posredovanja informacij nadzornikom, da se zagotovi finančno stabilnost in zaščito vlagateljev. Pri določitvi ravni zahtev se sledi vzpostavitvi ravnotežja med administrativnimi bremenimi in koristmi dodatnih informacij. Predvsem bodo banke obremenjene zaradi dodatnega poročanja o likvidnosti.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Predlog zakona nima posledic za dokumente socialnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) predstavitev sprejetega zakona

Ker se predpis nanaša na udeležence finančnih trgov, ki morajo poznati veljavne predpise, posebna izobraževanja in predstavitve niso predvideni.

b) spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa bo spremljano v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z zakonom ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:

- spletni naslov strani Ministrstva za finance (povezava do predloga je bila objavljena tudi na prvi strani ministrstva):

http://www.mf.gov.si/fileadmin/mf.gov.si/pageuploads/Direktorat_za_javno_premozenje_in_financni_sistem/ZBan-2__30_09_.pdf

Javna objava je potekala od 3. 10. do 3. 11. 2014.

V zvezi s predlogom je bilo pridobljeno mnenje Evropske centralne banke. Mnenje je dosegljivo na:

https://www.ecb.europa.eu/ecb/legal/pdf/sl_con_2014_79_f_sign.pdf

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Dušan Mramor, minister
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Mateja Vraničar, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar, Kabinet predsednika Vlade Republike Slovenije
- Urška Cvelbar, v.d. generalne direktorice Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem,
- mag. Andrej Žagar, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- Primož Šešek, svetovalec v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet,
- Janja Jereb, sekretarka v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet.

II. BESEDILO ČLENOV

1. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim aktom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen (prenos aktov EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU).
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173, z dne 12. junija 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).
3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. avgusta 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 86/635/EGS).
4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 89/117/EGS).

1.2. Opredelitve pojmov in kratic

3. člen (kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;

2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;
4. ZPPDFT je zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. ZTFI je zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov;
6. ZISDU-1 je zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
7. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;
8. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor;
9. ZPlaSS je zakon, ki ureja plačilne storitve in sisteme;
10. ZPre-1 je zakon, ki ureja način, pogoje in postopek v zvezi s prevzemno ponudbo;
11. ZFPPIPP je zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
12. ZMbNFS je zakon, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
13. ZSIRB je zakon, ki ureja vlogo, položaj, pooblastilo, dejavnosti, lastništvo in organiziranost Slovenske izvozne in razvojne banke;
14. ZZavar je zakon, ki ureja zavarovalništvo;
15. ZISDU je zakon, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(2) V tem zakonu so za akte EU, uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Uredba (EU) št. 45/2001 je Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. januarja.2001, str.1),
2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. decembra 2009, str. 1),
3. Uredba (EU) št. 1092/2010 je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 1),
4. Uredba (EU) št. 1093/2010 je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12),
5. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 13. julija 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Direktivo 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L št. 174 z dne 1. junija 2011, str. 1),
6. Uredba (EU) št. 575/2013 je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1),
7. Uredba (EU) št. 1024/2013 je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. oktobra 2013, str. 63),
8. Uredba (EU) št. 468/2014 je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN), (UL L št. 141 z dne 14. maja 2014, str. 1),
9. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173, z dne 12. junija 2014, str. 349).

4. člen **(banka in hranilnica)**

(1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka ali hranilnica v skladu s tem zakonom.

(2) Pojem »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Pojem »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom. Za hranilnice se uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za banke, če ni v 10. poglavju tega zakona določeno drugače.

(4) Pojem »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici EU, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice za opravljanje bančnih storitev.

(5) Pojem »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Pojem »podrejena banka« je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z oddelkom 9.3. tega zakona uporabljen za banko, hranilnico, banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.

(7) Pojem »SID banka« pomeni SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d.d. Ljubljana. Določbe tega zakona se za SID banko uporabljajo v obsegu, kot ga določa ZSIRB ali drug zakon. SID banka ne sme opravljati dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti.

5. člen **(bančne in finančne storitve)**

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev;
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
 - potrošniške kredite,
 - hipotekarne kredite,
 - odkup terjatev z regresom ali brez njega (faktoring),
 - financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting);
3. finančni zakup (lizing): dajanje sredstev v zakup, katerega trajanje je približno enako pričakovani življenjski dobi sredstva, ki je predmet zakupa, in pri katerem zakupnik pridobi večino koristi od uporabe sredstev ter prevzame celotno tveganje posla;
4. plačilne storitve in storitve izdajanja elektronskega denarja;
5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic) v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz 4. točke tega člena;
6. izdajanje garancij in drugih jamstev;
7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:
 - z instrumenti denarnega trga,
 - s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,
 - s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,
 - z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,
 - s prenosljivimi vrednostnimi papirji;
8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem;
9. svetovanje podjetjem glede kapitalne strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij;
10. denarno posredništvo na medbančnih trgih;
11. upravljanje naložb in svetovanje v zvezi s tem;
12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo;
13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti;
14. oddajanje sefov;
15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po ZTFI.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so finančne in bančne storitve.

6. člen (dodatne in druge finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. posredovanje pri prodaji zavarovalnih polic po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov;
3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami;
5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih;
6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po ZZavar,
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
3. zavarovalno zastopništvo po ZZavar,
4. upravljanje investicijskih skladov po ZISDU-2.

7. člen (drugi pojmi)

(1) V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013;
2. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ, in na območju Republike Slovenije pomeni Agencijo za zavarovalni nadzor ter Agencijo za trg vrednostnih papirjev;
3. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;
4. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;
5. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke;
6. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke;
7. »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
8. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;
9. »sistemsko pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:
 - EU nadrejene banke,
 - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu
 - banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. alineje;
10. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013;
11. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi notranjih modelov iz 221. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi lastnih ocen iz 225. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, pristop na podlagi

naprednih pristopov za merjenje iz drugega odstavka 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, metoda notranjih modelov iz 283. in 363. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter pristop notranjega ocenjevanja iz tretjega odstavka 259. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;

12. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3);

13. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;

14. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;

15. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36);

16. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010;

17. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010;

18. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:

- njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,

- otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prve alineje te točke, ali

- druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo,

- starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke,

- brat ali polbrat oziroma sestra ali polsestra te osebe ali osebe iz prve alineje te točke,

- stari starš te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;

19. »bančna skupina« pomeni skupino, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:

- kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji,

- kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem,

- nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija ali

- nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;

20. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi ZMbnFS;

21. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;

22. »skupina« pomeni nadrejeno osebo in njene podrejene družbe;

23. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;

24. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:

- pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojanje vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje/začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,

- pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojanje blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje/začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,

- termenske pogodbe in termenske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz druge alineje te točke) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,

- sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškimi indeksom ali lastniškimi instrumentom, dolžniškimi indeksom ali dolžniškimi instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerimi se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,

- sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,

- okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;

25. »finančna družba« pomeni:

- institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,

- finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz točke tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013,

- finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
 - nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejenih mešanih finančnih holdingov v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
 - podružnica banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
26. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v ZPlaSS.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 10. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen

(uporaba pojmov, ki so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013)

(1) V tem zakonu se pojmi, ki so opredeljeni v 4. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena uporabljajo v enakem pomenu, kot je določen v tej uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednje definicije iz Uredbe (EU) št. 575/2013 uporabljajo tako, da:

1. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni investicijsko podjetje iz prvega odstavka 11. člena ZTFI, razen:
 - kreditnih institucij,
 - lokalnih podjetij,
 - podjetij, ki v skladu z ZTFI niso pooblaščen za opravljanje pomožnih investicijskih storitev iz 1. točke prvega odstavka 10. člena ZTFI in so upravičena opravljati le eno ali več investicijskih storitev in poslov iz 1., 2., 4. in 5. točke prvega odstavka 8. člena ZTFI ter ne smejo gospodariti z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi;
2. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK;
3. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;
4. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK in UAIS iz drugega odstavka 6. člena ZISDU-2, če ni določeno drugače, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji;
5. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;
6. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni karkoli od naslednjega:
 - pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
 - finančni instrument iz drugega odstavka 7. člena ZTFI,
 - izvedeni finančni instrument,
 - primarni finančni instrument,
 - denarni instrument,
 pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;

7. »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni organiziran trg iz prvega odstavka 14. člena ZTFI;

8. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 53. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

9. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz 19. člena ZPlaSS in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov iz prvega in drugega odstavka 144. člena ZZavar;

10. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in pomeni:

- institucijo,
- finančno institucijo,
- družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije,
- zavarovalnico,
- zavarovalnico tretje države,
- pozavarovalnico,
- pozavarovalnico tretje države,
- zavarovalni holding, kot je opredeljen v drugem odstavku 144. člena ZZavar;
- družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo člen 4 Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve te direktive,
- družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerimkoli subjektom prejšnjih alinej.

2. POGlavJE: PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1. Pristojni organi

9. člen

(pristojni organ v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 zagotavlja, da subjekti nadzora ravnajo v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 ter predpisov, izdanih na njuni podlagi;
2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu s 10. do 15. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013;
4. smernicami, priporočili in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010;
6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ EU na podlagi Direktive (EU) št. 2013/36 ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij;
7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

10. člen

(izdajanje usmeritev)

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter oblikovanja dobre prakse.

(2) Usmeritve so zavezujoče za subjekte nadzora in se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11. člen
(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

Banka Slovenije je pristojna za izvajanje 458. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona.

12. člen
(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 97. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prvega odstavka tega člena se opravlja v obsegu, določenem v oddelku 9.4. tega zakona.

13. člen
(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi EU, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora in zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za systemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2. Splošna načela v zvezi z izvajanjem nadzora

2.2.1. Zaupne informacije

14. člen
(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti Banke Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko, vključno z internimi ocenami, informacijami o poslovanju banke, ki jih Banka Slovenije pridobi od banke ali drugih oseb. Ukrepi, ki jih banki v skladu s tem zakonom izreče Banka Slovenije, imajo naravo zaupne informacije dokler teče nadzorni postopek, po zaključku le tega pa le, če bi njihovo razkritje lahko povzročilo škodo banki ali drugi osebi ali če bi to ogrozilo izvajanje nalog Banke Slovenije.

(2) Če zakon ne določa drugače, ne sme Banka Slovenije razkriti zaupnih informacij drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke;
3. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke;
4. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom..

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov ter Uredbo (EU) št. 45/2001.

15. člen (uporaba zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi;
2. da izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. da izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Določbe prejšnjega in tega člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(4) Ne glede na določbe tega člena, se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

16. člen (razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;

3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanimi zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;
11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1092/2010, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010;
12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
13. organom, ki so pristojni za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013;
14. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
15. organom, ki so pristojni za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;
16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov,
17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s konkretno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja,
18. drugemu državnemu organu, ki informacijo potrebuje za izvedbo nadzornega oziroma prekrškovnega postopka.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 127. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom

9.2. tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 16. točke drugega odstavka tega člena s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17. člen **(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)**

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 9.2. tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

18. člen **(obveščanje v primeru kriznih razmer)**

(1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki vključujejo tudi primere, določene v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob drugih neugodnih trendih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti v primerih, ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je takšno razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.

(3) Ne glede na četrto odstavko 17. člena tega zakona sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu, pristojnemu za finance, tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

19. člen **(posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države)**

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je Republika Slovenija s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in tretje države, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij;
2. če se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prvega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2. Odgovornost za izvajanje nadzora

20. člen (odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala z ustrežno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.

(3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala z ustrežno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

2.2.3. Sodelovanje med nadzornimi organi

21. člen (sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja tveganj.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije tega člena morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;
2. pomembnejših kaznih in ukrepov nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister) pristojna za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije.

22. člen
(sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz drugega odstavka tega člena;
2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po tretjem odstavku tega člena, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami bank iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

23. člen
(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu z določbami 35. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(2) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

24. člen
(obveščanje organov EU)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe EU v skladu s predpisi EU.

3. POGLAVJE: STATUSNI USTROJ BANKE

3.1. Splošne določbe

25. člen
(organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe ali evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

26. člen

(uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev.

(2) Na območju Republike Slovenije lahko banka države članice ne glede na druge predpise, ki v Republiki Slovenije urejajo uporabo firme gospodarske družbe, uporablja ime, ki ga uporablja v matični državi članici. Če uporaba imena banke države članice ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od banke države članice zahteva, da poleg imena uporablja dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2. Ustanovni kapital in delnice banke

27. člen (ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

28. člen (delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve;
2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke;
3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke, v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in postopke prenehanja bank.

(4) Kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke se za namen tega zakona ne šteje:

1. izročitev zamenljivih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala banka in ki izpolnjujejo pogoje v skladu z določbami Uredbe (EU) št. 575/2013, če so bili kapitalski instrumenti vplačani v denarju;
2. denarne terjatve, ki pripadajo zaposlenim iz naslova izplačila variabilnega dela prejemkov, ki jim jih zagotavlja banka v skladu s tem zakonom.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije predpiše merila za stvarne vloške, ki se lahko upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

(8) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital), pri čemer se ne uporabljata zahtevi iz ZGD-1, da znesek odobrenega kapitala ne sme preseči polovice osnovnega kapitala, ki je obstajal v času, ko je bil statut spremenjen, ter da, se nove delnice

lahko izdajo samo s soglasjem nadzornega sveta. Statut banke lahko določi tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(9) Ne glede na določbe ZGD-1 sme pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke najmanjši emisijski znesek delnic, izdanih v postopku pogojnega povečanja osnovnega kapitala, preseči polovico osnovnega kapitala, ki obstaja med sklepanjem o pogojnem povečanju kapitala.

29. člen (ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepom, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 1024/2013 banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali v primeru, če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena lahko v roku šestih mesecev od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013.

3.3. Dejavnost banke

30. člen (opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prvega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(3) Banka lahko poleg storitev iz prvega odstavka tega člena opravlja tudi pomožne storitve.

(4) Pomožne storitve so upravljanje premoženja banke, vodenje zbirk podatkov, vključno z osebnimi podatki, ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(5) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

31. člen (prepoved kreditiranja in fiktivni posli)

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

(2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka tega člena se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki jih je pri

banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1.

32. člen **(sodelovanje banke pri finančnem prestrukturiranju)**

(1) Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja v skladu z ZFPPIPP, z dolžnikom, ki je pravna oseba, dolžnikom sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začel zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

(2) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu z namenom finančnega prestrukturiranja, kot je opredeljeno v skladu z ZFPPIPP, se v kasnejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom, ne šteje kot premoženje družbe.

3.4. Sistem upravljanja banke

3.4.1. Skupne določbe za upravljalni organ banke

33. člen **(sistem upravljanja banke)**

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora, pri čemer se izvršni direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) lahko imenuje samo od članov upravnega odbora;
2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke;
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke;
4. predsednik oziroma predsednica upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: predsednik upravnega odbora) ne more biti imenovana za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke.

(4) Za banko se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede predstavnikov delavcev v upravi in nadzornem svetu banke.

34. člen **(sestava upravljalnega organa)**

(1) Upravljalni organ banke mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, večšine in izkušnje, ki so potrebni za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena.

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, veščin in izkušenj članov upravljalnega organa banke;
2. spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za doseg te ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu;
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu z drugim odstavkom tega člena ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435 člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz tretjega odstavka tega člena z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

35. člen **(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)**

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in po imenovanju, kadar nastopijo okoliščine, zaradi katerih je treba izvesti ponovno ocenjevanje primernosti.

(2) Kadar je za izvedbo ocenjevanja iz prejšnjega odstavka odgovoren posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

36. člen **(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)**

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član upravljalnega organa v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:

1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščen za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom, prokuristom ter funkcijami višjega vodstva (izvršna direktorska funkcija);
2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščen in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (neizvršena direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
 - kreditnih institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ali
 - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja:

1. v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave; ali
2. kot predstavnik Republike Slovenije.

(6) Na podlagi zahteve posameznega člana in ob soglasju banke lahko Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena temu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo. Banka Slovenije o vsakem dovoljenju za opravljanje dodatne neizvršne direktorske funkcije obvesti Evropski bančni organ.

(7) Član oziroma članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

37. člen **(odgovornost članov upravljalnega organa)**

Ne glede na določbe zakona, ki ureja kaznivo dejanje, in zakona, ki ureja obligacijska razmerja, kazniva dejanja in odškodninska odgovornost članov upravljalnega organa, ki so povezana z opravljanjem njihove funkcije, zastarajo v roku, ki je štirikratnik splošnih zastaralnih rokov, kot jih določata zakon, ki ureja kazniva dejanja, ter zakon, ki ureja obligacijska razmerja.

3.4.2. Uprava banke

38. člen **(sestava uprave)**

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Posamezni član oziroma članica uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(3) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.

(4) Najmanj en član uprave banke mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(5) Uprava mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

39. člen **(pogoji za imenovanje člana uprave)**

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana samo oseba:

1. ki ima ustrezno znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke;
2. ki ima ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanja nasprotja interesov;
3. pri kateri niso podane ovire za imenovanje iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali so zagotovila, da se bo kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 44. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če je bila:

1. pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana; ali
2. zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

40. člen **(opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Funkcijo člana uprave banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno banke glede primernosti te osebe za člana uprave banke.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:
 - če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
 - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupno več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana oziroma članico uprave (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz 39. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

41. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 39. člena tega zakona,
2. sklep nadzornega sveta o imenovanju za člana uprave banke,
3. strategijo vodenja poslova banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 36. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 39. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke ob banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

42. člen

(ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke opravi ustni razgovor, na kateri se kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Za ustni razgovor se ne uporabljajo določbe ZUP glede posledic neopravičenega izostanka in glede sestave zapisnika.

(3) Razgovor se zvočno snema. Pred začetkom obravnave komisija kandidata seznaní, da se razgovor zvočno snema. Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: uradno osebo, sestavo

komisije, kraj, datum in uro obravnave, zadevo ter podatke za identifikacijo kandidata ter drugih oseb, ki so prisotne na razgovoru. Iz posnetka se mora jasno prepoznati, kdo je dal posamezno izjavo.

(4) Na podlagi zvočnega posnetka uradna oseba sestavi zapisnik, ki vsebuje povzetek razgovora. V zapisniku je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran, in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.

(5) Uradna oseba iz četrtega odstavka tega člena sestavi zapisnik v osmih dneh po razgovoru. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do vpogleda v zapisnik in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.

(6) O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči Svet Banke Slovenije s sklepom. Zoper sklep o ugovoru ni posebnega sodnega varstva.

(7) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke razgovora do pravnomočnosti odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke.

43. člen **(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz 39. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

44. člen **(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 39. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prvega odstavka tega člena, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke iz 36. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz drugega odstavka tega člena začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

45. člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)**

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša ali
2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prvega odstavka tega člena o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

46. člen (dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 39. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona.

(2) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. z akti iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. z drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;
3. s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(3) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslovanja banke.

47. člen (obveščanje nadzornega sveta in uprave)

(1) Član uprave banke mora nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član uprave banke mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

48. člen (preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član uprave v času opravljanja funkcije izpolnjuje pogoje iz 39. člena in dolžnosti iz 46. člena tega zakona, odloči, da se opravi ustni razgovor, na kateri člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

(2) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 42. člen tega zakona.

3.4.3. Nadzorni svet

49. člen

(pristojnosti nadzornega sveta banke)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke;
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke;
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol;
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije;
5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije;
6. daje soglasje k imenovanju in razrešitvi vodje službe notranje revizije;
7. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov;
8. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 izvaja pooblastila in naloge nadzora nad banko, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
9. preverja letna in druga finančna poročila in o tem izdela pisno poročilo skupščini delničarjev banke;
10. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave;
11. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

50. člen (komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka v skladu s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, večine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, večine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategij upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije iz prejšnjega odstavka morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta banke.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

51. člen (naloge komisije za imenovanja)

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave ter izvaja naslednje naloge:

1. opredeli in priporoči nadzornemu svetu kandidate za člane uprave ter opredeli in priporoči skupščini banke kandidate za člane nadzornega sveta z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 34. člena tega zakona;
2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za določeno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za izvrševanje funkcije;
3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan, ter pripravi politiko glede tega, kako bi za doseg tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu;

4. vsaj enkrat na leto oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
5. vsaj enkrat na leto oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi;
6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

52. člen **(naloge komisije za tveganja)**

Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave ter izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj;
2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj;
3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prihodkov banke, z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov;
4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke, ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

53. člen **(naloge komisije za prejemke)**

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave ter izvaja naslednje naloge:

1. izvaja strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikovanje pobud za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke;
2. pripravlja predloge odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke;
3. nadzoruje prejemke višjega vodstva, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti poslovanja.

(2) Pri pripravi odločitev iz prvega odstavka tega člena komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani.

(3) V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

54. člen **(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)**

(1) Za člana oziroma članico nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta) banke je lahko imenovana oseba, ki je predhodno pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta se izda, če:

1. ima kandidat ustrezno znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke;
2. ima kandidat ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v

skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanjem nasprotja interesov;

3. pri kandidatu niso podane ovire za imenovanje iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona ali obstajajo zagotovila, da se bo kandidat uskladi s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 55. člena tega zakona.

(3) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da kandidat nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če:

1. je bil ta pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana ali
2. je bil zoper njega vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katera se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

(4) Za zahtevo, za odločanje o zahtevi in za prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se smiselno uporabljajo 41. do 45. člen tega zakona. Ne glede na drugi odstavek 41. člena tega zakona mora kandidat zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 54. člena tega zakona.

55. člen **(imenovanje člana nadzornega sveta banke)**

(1) Skupščina banke lahko odloča o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke, ko ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke.

(2) Sklep skupščine, ki je v nasprotju z drugim odstavkom, je ničten. Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz drugega odstavka tega člena se lahko uveljavlja v roku šestih mesecev od vpisa sklepa skupščine o imenovanju člana nadzornega sveta v sodni register.

(3) Banka mora v petih dneh po imenovanju člana nadzornega sveta banke o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

56. člen **(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)**

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 54. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke;
3. ravnati v skladu najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 36. člena tega zakona.

(2) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

57. člen **(obveščanje s strani člana nadzornega sveta banke)**

(1) Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 36. člena tega zakona nemudoma obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o vsaki pomembni spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

58. člen **(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)**

(1) Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član nadzornega sveta banke izpolnjuje pogoje in dolžnosti iz 56. člena tega zakona, odloči, da se opravi ustna obravnava, na kateri člana nadzornega sveta banke povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja pogojev in dolžnosti člana nadzornega sveta banke.

(2) Za ustno obravnavo se v primerih iz prvega odstavka tega člena uporablja 42. člen tega zakona.

3.4.4. Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa

59. člen **(predpisi o upravljalnem organu)**

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanja nasprotja interesov;
2. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo predloži kandidat za člana uprave banke zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 39. člena tega zakona;
3. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 54. člena tega zakona.

3.5. Delničarski sporazumi in kvalificirani deleži

60. člen **(delničarski sporazum)**

Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljalnih pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

61. člen **(pridobitev kvalificiranega deleža)**

(1) Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža) v skladu s tem zakonom.

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: bodoči skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Delničarji banke, ki so skupno že imetniki delnic banke, na podlagi katerih dosegajo ali preseğajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 71. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Četrty odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če namerava k delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot bodoči skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje
4. osebe, ki so na skupščini banke:
 - predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopnega osnovnega kapitala, in
 - z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za bodoče skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

62. člen

(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prvega odstavka tega člena.

63. člen

(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke;
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;
4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval;
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;

9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

64. člen **(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)**

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja;
2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v ZISDU-2, oziroma v aktu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje;
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z ZTFI oziroma aktom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2004/39/ES, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v ZTFI, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za upravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti; in
2. investicijsko podjetje:
 - bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,
 - bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v ZISDU-2, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje; in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Četrti odstavek tega člena se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje;
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z ZTFI oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2004/39/ES, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z ZTFI oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2004/39/ES, upravičena opravljati investicijske storitve;
2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke;
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

65. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vloži pri Banki Slovenije in mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;
2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Rok iz tretjega odstavka tega člena teče:

1. če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve;
2. če je Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenim s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije od vložnika najpozneje do 50. delovnega dne po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve iz petega odstavka tega člena izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije mora v potrdilu iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prvega odstavka 68. člena tega zakona.

(8) Banka Slovenije zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, posreduje Evropski centralni banki v skladu s točko (c) prvega odstavka 15. člena in, 4. členom Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

66. člen
(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz 65. člena tega zakona posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka te države članice,
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice ali
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka,
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz 65. člena tega zakona posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, borznoposredniška družba ali družba za upravljanje Republike Slovenije,
2. nadrejena oseba osebam iz 1. točke tega odstavka ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine kot kvalificirani imetnik in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

67. člen

(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika;
2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora in vseh članov višjega vodstva, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;
3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;
4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevanju zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba (EU) št. 575/2013 ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko.

(2) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prvega odstavka tega člena presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali izveden poskus tega dejanja; ali
2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v ZPPDFT.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

68. člen

(rok za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti odločba o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče, če:

1. je Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona izdala potrdilo – od izdaje potrdila;
2. Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz tretjega odstavka 65. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenim s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 65. člena tega zakona, se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za čas od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije petim odstavkom 65. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 65. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

69. člen

(razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se zavrne, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 67. člena tega zakona;
2. če je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo (EU) št. 575/2013 ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
3. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi;
4. v zvezi z nameravano pridobitvijo obstaja sum, da bo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v ZPPDFT, ali bo izveden poskus tega dejanja ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma;
5. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, ovirani oziroma oteženi izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovita izmenjava informacij med pristojnimi in nadzornimi organi in razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;
6. bodoči kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti.

70. člen

(odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež)

(1) Odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislov organov iz 66. člena tega zakona.

(2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 68. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 68. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o izdaji dovoljenja ali o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega dovoljenja.

(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 68. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 68. člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve skladu s tretjim odstavkom tega člena, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve Evropske centralne banke o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

71. člen **(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)**

(1) V dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot eden od naslednjih razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov;
2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov;
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov;
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke.

(2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

72. člen **(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje)**

(1) Z odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prvega odstavka tega člena podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

73. člen **(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)**

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom 72. člena tega zakona določen rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom 72. člena tega zakona določen rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Tretji odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se izda ugotovitvena odločba.

74. člen **(glasovalne pravice neupravičenega imetnika)**

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker ni pridobil dovoljenja za kvalificiran delež v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto: tako, da se od števila delnic, ki pomeni kvalificirani delež, odšteje ena delnica;
2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža: tako, da je število enako številu delnic, ki pomeni zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če je dovoljenje izdano, imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo zgornjo mejo razpona, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

75. člen **(obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)**

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin, zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da:

1. preseže mejo kvalificiranega deleža oziroma se je njegov delež zmanjša tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža;
2. preseže zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificiranemu imetniku že izdano dovoljenje za kvalificiran delež.

(2) Banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, vsaj enkrat na leto obvesti Banko Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, ter njihovih kvalificiranih deležih.

(3) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o sklenitvi delničarskega sporazuma in o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi kvalificiranimi imetniki.

(4) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(5) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi ter o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 67. členu tega zakona.

(6) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic upravljalnega organa.

76. člen **(predpisi o kvalificiranih imetnikih)**

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacije, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;
2. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz 75. člena tega zakona.

3.6. Izključitev uporabe ZPre-1

77. člen **(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)**

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu z 251. ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu z 254. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz prve točke prvega odstavka tega člena, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz druge točke prvega odstavka obvesti Agencijo za trg vrednostnih papirjev.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

78. člen **(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)**

(1) Agencija za trg vrednostnih papirjev v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz 77. člena tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz 77. člena, če še dosega prevzemni prag.

79. člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti Agencijo za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja dolžnika, ki je pravna oseba, z dolžnikom sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začel zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

3.7. Redna likvidacija banke

80. člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu z 82. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju prvim odstavkom tega člena, je ničen.

81. člen

(likvidacijski upravitelj banke)

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

82. člen

(načrt likvidacije)

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

83. člen
(omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke Banka Slovenije z odločbo:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev;
2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

84. člen
(izvedba likvidacije)

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v 3.7. oddelku tega zakona določeno drugače.

85. člen
(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 83. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 83. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

86. člen
(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe oddelka 3.7. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POGlavJE: POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

87. člen
(poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revidiranje letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v 4. poglavju tega zakona določena posebna pravila.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prvega odstavka tega člena ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 94. člena tega zakona.

88. člen
(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

(1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.

(2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(3) Banka mora Banki Slovenije sporočiti finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

89. člen (dodatna razkritja)

(1) Banka mora razkritja iz dela 8 Uredbe (EU) št. 575/2013 objaviti na svojih javnih spletnih straneh.

(2) Banka Slovenije lahko predpiše pravila o pogostejših razkritjih informacij iz prvega odstavka tega člena, kadar je to utemeljeno zaradi spremenjenih pogojev poslovanja bank in delovanja finančnega sistema.

(3) Banka mora na svojih javnih spletnih straneh razkriti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede:

1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke, vključno z:

- zagotavljanjem ustrezne sestave upravljalnega organa iz prvega do tretjega odstavka 34. člena tega zakona ter zagotavljanjem ustreznih kadrovskih in finančnih pogojev za njihovo usposabljanje,

- delovanjem upravljalnega organa iz prvega do tretjega odstavka 137. člena ter 138. člena tega zakona,

- imenovanjem, sestavo in delovanjem komisij nadzornega sveta iz četrtega odstavka 50. člena tega zakona;

2. izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije članov upravljalnega organa, zlasti politike in prakse pri ugotavljanju:

- primernosti članov upravljalnega organa v skladu s prvim odstavkom 39. člena oziroma prvim odstavkom 54. člena tega zakona, ter

- izvajanja dolžnosti in odgovornosti člana upravljalnega organa iz prvega odstavka 46. člena oziroma prvega odstavka 56. člena tega zakona;

3. politike prejemkov iz 170. do 172. člena tega zakona.

(4) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora na svojih javnih spletnih straneh letno objaviti opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 129. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 135. členom tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

90. člen (posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo;

2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;

3. dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 91. člena tega zakona.

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prvi odstavek tega člena in 91. do 93. člen tega zakona.

91. člen (dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo mora poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsegati tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki.

(2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prvega odstavka tega člena imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila

banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ šest poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(3) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni pripravljeno v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek poročila.

92. člen **(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)**

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke; ali
3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prvega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

93. člen **(objava revidiranega letnega poročila banke)**

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih javnih spletnih straneh objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prvega odstavka tega člena še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora banka v 15 dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih spletnih straneh objaviti revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze banke države članice ali banke tretje države skupaj z mnenjem revizorja najpozneje v 15 dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke.

94. člen
(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih banke)

(1) Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke;
2. podrobnejšo vsebino računovodskega poročila in poslovnega poročila ter konsolidiranega računovodskega poročila in konsolidiranega poslovnega poročila;
3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk;
4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za posredovanje finančnih informacij iz tretjega odstavka 88. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v zvezi z revizijskim pregledom letnih in konsolidiranih letnih poročil banke predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 91. člena tega zakona.

5. POGLAVJE: OPRAVLJANJE STORITEV BANK

5.1. Splošne določbe

95. člen
(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka, ali oseba, ki se lahko šteje za dobro poučenega vlagatelja v skladu z ZTFI.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja;
2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke ali druge osebe, ki se štejejo za dobro poučene vlagatelje, kot so opredeljeni z ZTFI.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

96. člen
(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije;
3. banka tretje države, ki v skladu s tem zakonom pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

97. člen

(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug, razen oseb iz 96. člena tega zakona ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti, ali od mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic;
2. v drugih primerih, ki so predvideni s predpisi Republike Slovenije ali predpisi Evropske Unije, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investitorjev.

5.2. Dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev

98. člen

(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(4) Banka obvestilu iz tretjega odstavka tega člena priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz tretjega odstavka tega člena.

99. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 5.3.1. tega zakona;
2. na območju tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz 5.3.2. pododdelka tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

100. člen

(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

101. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam dvajsetih največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
5. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev:

1. osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu s 65. členom tega zakona;
2. kandidati za člane uprave banke vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke v skladu z 41. členom tega zakona.

102. člen **(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)**

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnica države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, ki so pomembne za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter za presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih družb v skupini, ki so pomembne.

103. člen **(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)**

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelka 3.1 do 3.5. tega zakona, vključno s pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke članom uprave te banke; ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 129. členom tega zakona; ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja posreduje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(5) Če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi Evropske centralne banke v zvezi z zahtevo za o izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

104. člen **(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)**

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti opravljati finančne storitve iz 5. člena tega zakona ali dodatne finančne storitve iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev.

105. člen **(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)**

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prvega odstavka tega člena mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

- podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava banka opravljati in

- opis ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona;

2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke;

3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prvega odstavka tega člena določajo drugi predpisi.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena; ali

2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi.

(4) Kadar v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka 4. člena te uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke tretjega odstavka tega člena posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

106. člen

(dovoljenje za združitev ali delitev)

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri banka nadaljuje opravljanje bančnih storitev, mora pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Zahteva za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena se vloži pri Banki Slovenije, kadar je pri izvajanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Za zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, in odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo določbe 105. člena tega zakona.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev iz tretjega odstavka tega člena je treba priložiti tudi naslednje listine:

1. za združitev:

- pogodbo o združitvi,
- poročilo ali poročila uprav bank oziroma poslovodstev družb, ki so udeležene pri združitvi, o združitvi,
- poročilo ali poročila o reviziji združitve,
- predlog objave sklica skupščine ali skupščin, ki bodo odločale o soglasju za združitev,
- pisno poročilo nadzornega sveta;

2. za delitev:

- delitveni načrt,
- poročilo uprave banke o delitvi,
- poročilo o reviziji delitve,
- predlog objave sklica skupščine banke, ki bo odločala o soglasju za delitev,
- pisno poročilo nadzornega sveta.

(5) Z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, se lahko v odločbi o izdaji dovoljenja določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

107. člen (prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če banka:

1. v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje;
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve;
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Dovoljenje za opravljanje storitev preneha tudi z izdajo odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka nad banko, ki se izda v skladu z zakonom, ki ureja postopke prenehanja bank.

(3) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastopi v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

108. člen
(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 101. člena tega zakona;
2. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev, ter za statusne spremembe, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložijo pri Banki Slovenije.

5.3. Čezmejno opravljanje storitev

109. člen
(neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju določene države, če se na območju te države:

1. sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve; ali
2. javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve prek zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve prek reklamnih sporočil ali z drugih sredstev komuniciranja z javnostjo, če je oblika in vsebina tega oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Takšno oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

110. člen
(opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.3.1. Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice

111. člen
(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico;
2. poslovni načrt, ki med drugim obsega podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice;
3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka posreduje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice). Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013 v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo in Uredbo (EU) št. 468/2014.

112. člen
(posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.

(2) Če razlogi iz prvega odstavka tega člena niso podani, Banka Slovenije najpozneje v treh mesecih po prejemu obvestila in priloge iz drugega odstavka 111. člena tega zakona posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena Banka Slovenije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kot so določene v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Če banka v roku iz treh mesecev po posredovanju obvestila in prilog iz drugega odstavka 111. člena tega zakona Banki Slovenije, ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o številu primerov in o razlogih za zavrnitev zahteve za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice.

113. člen
(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici; ali

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom 112. člena tega zakona, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz 1. točke tega člena.

114. člen
(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 111. do 113. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 112. člena ter iz 2. točke 113. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

115. člen
(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije, ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe, ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka v roku enega meseca po prejemu obvestila banke iz prvega odstavka tega člena to obvestilo posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz drugega odstavka tega člena.

5.3.2. Opravljanje storitev bank na območju tretje države

116. člen (dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 111. člena ter prvi do tretji odstavek 112. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.3.3. Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij

117. člen (posebna finančna institucija)

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka;
2. katere nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami;
3. je glede na ustanovitvene akte upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve;
4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:
 - banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
 - v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,
 - banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,
 - banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno skrbnostjo in so s soglasjem Banke Slovenije prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,
 - posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih bank v skladu z oddelkom 9.3. tega zakona in delom 1, naslovom II, poglavjem 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu s 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, nadzora velikih izpostavljenosti v skladu z delom 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namene omejitev kvalificiranih deležev zunaj finančnega sektorja v skladu s členom 89 in 90 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Posebna finančna institucija iz prvega odstavka tega člena lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 112. člena tega zakona posreduje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;

2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi določb tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji.

5.3.4. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic

118. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih v skladu z dovoljenjem pristojnega organa opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, z informacijami iz drugega odstavka 111. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije banki države članice posreduje obvestilo iz tretjega odstavka 119. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v oddelku 9,2, tega zakona.

(4) V zvezi z izvajanjem nadzora nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 239. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz šestega odstavka tega člena, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanja pomembnosti podružnice v skladu z 287. členom tega zakona.

119. člen

(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu s 5.4. oddelkom tega zakona;
2. varstvo osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
3. varstvo potrošnikov v skladu s predpisi, ki so namenjeni varstvu potrošnikov;
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z ZPPDFT;

5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, da se zaščiti javni interes.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v roku dveh mesecev po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka 118. člena tega zakona obvesti o predpisih iz drugega odstavka tega člena.

5.3.5. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic

120. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 117. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 118. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje, kot so določeni v prvem odstavku 117. člena tega zakona;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, se zanjo prenehajo uporabljati določbe tega člena o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.3.6. Opravljanje storitev bank tretjih držav

121. člen

(opravljanje storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ki jih opravlja v državi svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

122. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico in se vpiše v sodni register, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države) v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustreznna pravila matične banke;
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične banke;
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;

5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki;
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja;
8. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal pristojni organ države njenega sedeža;
9. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno;
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke;
12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(4) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da banka tretje države v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovska in tehnično usposobljena za poslovanje. Banka Slovenije o izdanem dovoljenju obvesti Komisijo, Evropski odbor za bančništvo in Evropski bančni organ.

(6) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(7) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve, finančne storitve ter dodatne finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(8) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(9) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi odstavki, 7. in 12. točka tretjega odstavka ter peti in šesti odstavek tega člena.

(10) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo banka tretje države priloži zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

123. člen

(uporaba določb tega zakona za poslovanje podružnice banke tretje države)

- (1) Za poslovanje podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo:
 1. določbe tega zakona ter drugih predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede poslovanje bank in izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad bankami;
 2. določbe drugih zakonov, ki urejajo poslovanje bank na območju Republike Slovenije.
- (2) Za poslovodje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za odvzem in prenehanje dovoljenja Banke Slovenije za ustanovitev podružnice banke tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu in prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi:

1. če je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvzel dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. če podružnica v primeru vključitve v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

124. člen **(predstavništvo banke tretje države)**

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

125. člen **(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)**

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka 124. člena tega zakona.

5.4. Varovanje zaupnih podatkov

126. člen **(zaupni podatki)**

Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.

127. člen **(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)**

(1) Banka mora varovati zaupne podatke iz 126. člena tega zakona, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

(2) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz 126. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Dolžnost banke iz prvega odstavka tega člena glede varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije, Evropska centralna banka, ali nadzorni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;

3. če te podatke zahteva državno tožilstvo ali policija v skladu s predpisi, ki urejajo njihovo delovanje, ali če te podatke zahteva sodišče v zvezi s postopki, ki jih vodi;
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami oddelka 9.3. tega zakona ali v skladu z ZFK;
5. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:
 - med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank ali
 - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe;
6. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede posredovanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če banka ali oseba iz drugega odstavka tega člena te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru običajne bančne dejavnosti. Banka lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe, da prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov.

(6) Banka mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje 10 let po posredovanju teh podatkov.

128. člen **(uporaba zaupnih podatkov)**

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi 127. člena tega zakona, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni in jih lahko posredujejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. POGLAVJE: UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1. Splošne določbe

129. člen **(stabilna ureditev notranjega upravljanja)**

(1) Banka mora imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
3. primerne mehanizme notranjega nadzora, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke;
4. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka.

130. člen **(kapitalska ustreznost)**

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, zahtev na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje

ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom ali v skladu z oceno na podlagi 184. člena tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz člena 52 in 63. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 v izračun kapitala, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz drugega odstavka tega člena se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena, in jo v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vloži pri Banki Slovenije.

131. člen (ustrezna likvidnost)

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz Dela 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na podlagi 460 in 510. člena te uredbe, ter zahteve na podlagi petega odstavka 251. člena tega zakona in da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

132. člen (ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila .

(2) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

133. člen (ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

(1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.

(2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu s poglavjem 2 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.

(3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

(4) Banka mora pri uporabi postopka iz 345. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

134. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona.

(2) Nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v oddelku 2 in 3 poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 132. členom tega zakona.

(3) Banka, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, mora v obsegu in na način, ki sta določena v oddelku 2 in 3 poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013 izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se tretji odstavek tega člena uporablja v skladu in na način, kot je določeno v oddelku 9.3 tega zakona.

(5) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

135. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, mora izpolnjevati zahteve glede ureditev notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(3) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v Republiki Sloveniji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene druge banke ali banke drugih držav članic, se drugi odstavek tega člena uporablja v skladu in na način, kot je določeno v oddelku 9.3 tega zakona.

(4) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi.

(5) Nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene banke morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah tako, da omogoča pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena nadrejena banka Republike Slovenije ali banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami s sedežem v tretji državi, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države.

136. člen
(podzakonski predpisi)

Banka Slovenije podrobneje predpiše pravila:

1. o ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politike in praks prejemkov;
2. o ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala;
3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ter roke in način poročanja.

6.2. Organizacijska struktura

6.2.1. Odgovornost uprave in nadzornega sveta

137. člen
(delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati takšno ureditev notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj, vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke;
2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki vključujejo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi;
3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani;
4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 130. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 131. člena tega zakona;
3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
4. o drugih zadevah, kadar je to treba ali je primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastopile ali bodo verjetno nastopile pomembnejše kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

138. člen
(delovanje nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, strategij upravljanja tveganj in prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

139. člen (služba upravljanja tveganj)

(1) Uprava banke mora organizirati službo upravljanja tveganj, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo upravljanja tveganj ter mora pri tem upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja. Službo upravljanja tveganj mora na podlagi jasnih odgovornosti voditi oseba na položaju višjega vodje v banki.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da ima služba upravljanja tveganj ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito upravljanje tveganj.

(3) Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka, ne upravičujejo imenovanja posebne osebe na položaju višjega vodstva za vodenje službe upravljanja tveganj, lahko to funkcijo opravlja oseba na položaju višjega vodstva v banki, ki opravlja tudi druge funkcije višjega vodstva, če pri tem ni nasprotja interesov.

(4) Služba upravljanja tveganj mora zagotoviti zlasti:

1. da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča;
2. aktivno sodelovanje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj;
3. oblikovanje celovitega pregleda nad tveganji, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila.

(5) Vodja službe upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke, ter mora imeti neposredni dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

(6) Vodja službe upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti predsednika oziroma predsednico nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik nadzornega sveta) in predsednika komisije za tveganja.

(7) Uprava banke mora omogočiti vodji službe upravljanja tveganj, da v primeru specifičnega razvoja tveganj, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, neodvisno od višjega vodstva obvesti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja ter mu v zvezi s tem izrazi morebitne pomisleke ali posreduje opozorila.

140. člen (posredovanje informacij o tveganjih)

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za ugotovitev profila tveganosti banke, ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje službe upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategij in politike glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke.

141. člen (sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, ki so vzpostavljeni v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prvega odstavka tega člena mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka lahko upoštevajoč določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za namene obravnave prijav iz prvega odstavka tega člena, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih, obdeluje osebne podatke osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev. Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka tega člena, obravnavajo kot zaupni in teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja oseb, ki so podale prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.2.2. Služba notranje revizije

142. člen (služba notranje revizije)

(1) Uprava mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v internem aktu, ki ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

143. člen (naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja;
2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke;
3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami;
4. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil;
5. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi;
6. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi;
7. izvajanje posebnih preiskav.

(2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:

1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju,
2. kodeksom načel notranjega revidiranja,
3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

144. člen

(delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor oziroma revizorka (v nadaljevanju: revizor) oziroma preizkušeni notranji revizor ali notranja revizorka (v nadaljevanju: notranji revizor) v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

145. člen (letni načrt dela službe notranje revizije)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja;
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

146. člen (poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja;
2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj;
3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol;
4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti;
5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(2) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,
2. oceno skladnosti prakse prejemkov s politikami prejemkov in
3. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

147. člen (obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj ter je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

(3) Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prvega odstavka tega člena ali če uprava in nadzorni svet ne sprejmeta ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene

kršitve iz drugega odstavka tega člena, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

6.3. Upravljanje tveganj

6.3.1. Splošne določbe o upravljanju tveganj

148. člen (strategije in politika upravljanja)

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla. Strategije in politika upravljanja tveganj vključujejo usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj in morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena o vseh pomembnih tveganjih banke, in ki upošteva politiko upravljanja tveganj in njene spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

149. člen (aktivnosti za upravljanje tveganj)

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz 148. člena tega zakona, ki obsega zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljave izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prvega odstavka tega člena določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta ter po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2. Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko

150. člen (obrnava tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke oziroma njegov ožji družinski član;
2. član nadzornega sveta banke oziroma njegov ožji družinski član;
3. prokurist banke oziroma njegov ožji družinski član;
4. član višjega vodstva banke oziroma njegov ožji družinski član;

5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta oziroma prokurist je hkrati član uprave, nadzornega sveta, višjega vodstva ali prokurist banke;
6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta, višjega vodstva ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež;
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora, višjega vodstva oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka.

(3) Član uprave, nadzornega sveta, višjega vodstva in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja s tem članom na podlagi drugega odstavka tega člena štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno poročanje o izpostavljenosti do teh oseb Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

151. člen **(poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko)**

(1) Banka mora pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, sklepati po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, določenih s splošnimi pogoji poslovanja banke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od tistih, določenih s splošnimi pogoji poslovanja z banko, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

(3) Predhodno soglasje nadzornega sveta banke je treba pridobiti za:

1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov nastane izpostavljenost ali posredna kreditna izpostavljenost banke do posamezne osebe, ki dosega ali presega 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega se izpostavljenost ali posredna kreditna izpostavljenost banke iz vseh poslov poveča za nadaljnjih 100.000 eurov, in

2. sklenitev pravnega posla v primerih iz drugega odstavka tega člena.

(4) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

(5) O sklenitvi pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka obvestiti Banke Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

6.3.3. Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke

152. člen **(politika in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)**

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.

(2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustrezno politiko glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

153. člen

(prevzemanje kreditnega tveganja)

- (1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.
- (2) Pred odobritvijo vsakega kredita oziroma pred sklenitvijo druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke (ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.
- (3) V zvezi z oceno iz drugega odstavka tega člena mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu z veljavnimi predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

154. člen (obravnavanje kreditnega tveganja)

- (1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:
1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in
 2. na ravni portfelja.
- (2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni, glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.
- (3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kakovost zavarovanja terjatev banke.

155. člen (tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

- (1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.
- (2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

156. člen (obravnavanje preostalega kreditnega tveganja)

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo in nadzor tveganja, če se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisno politiko in postopke.

6.3.4. Upravljanje tržnih tveganj

157. člen (politika in postopki upravljanja tržnih tveganj)

Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

158. člen (obravnavanje obrestnega tveganja)

Banka mora vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke.

6.3.5. Upravljanje likvidnostnega tveganja

159. člen

(politika in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politiko in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da banka ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

(2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora vključevati zlasti:

1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi, ob upoštevanju normalnih poslovnih dogodkov ter morebitnih položajev likvidnostnih kriz, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda;
2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobij, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne;
3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah;
4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, politika in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti.

(4) Strategije, politika in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, ter upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

160. člen

(obravnava likvidnostnega tveganja)

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti skladen z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jo opravlja banka.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za:

1. ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, pri čemer upošteva trenutne in načrtovane pomembne denarne tokove, povezane s sredstvi, obveznostmi in zunajbilančnimi postavkami, vključno s pogojnimi obveznostmi, ter morebitni učinek tveganja ugleda;
2. zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah.

(3) Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja.

(4) Banka mora najmanj enkrat na leto z uporabo različnih scenarijev upravljanja likvidnosti, vključno z uporabo zmanjševanja likvidnostnega tveganja, preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politike upravljanja z likvidnostjo ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno z uporabo različnih scenarijev za upravljanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politike, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

161. člen

(načrt ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti)

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat na leto preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodobljati na podlagi rezultatov scenarijev upravljanja likvidnosti. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politike in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

6.3.6. Upravljanje operativnega tveganja

162. člen (politika in procesi upravljanja operativnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem.

(2) Banka mora za namene iz prvega odstavka tega člena opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki vključujejo tudi redke dogodke, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko.

163. člen (načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora izdelati načrt neprekinjenega poslovanja za primer kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja banke, da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

6.3.7. Upravljanje drugih tveganj

164. člen (tveganje koncentracije)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

(2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:

1. izpostavljenosti do posamezne nasprotnne stranke, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank,
2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v zvezi s posli v istem blagu, ali
3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, ki so povezana z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, kot v primeru enega samega izdajatelja zavarovanja.

165. člen (soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke nastala izpostavljenost ali posredna kreditna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega 10 odstotkov sprejemljivega kapitala banke iz točke (71)(b) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se izpostavljenost ali posredna kreditna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank poveča za vsaj 5 odstotkov sprejemljivega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prvega odstavka tega člena, banka ne upošteva povezav s centralno ravno države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

166. člen
(tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustrezne politike in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

167. člen
(tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politiko in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prvega odstavka tega člena opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s členom 429 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestati različne stresne scenarije, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4. Mehanizmi notranjih kontrol

168. člen
(mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 129. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja;
2. skladnostjo praks pri prevzemanju tveganj s politiko banke glede upravljanja teh tveganj;
3. ustreznostjo izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

169. člen
(vodenje poslovnih evidenc)

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5. Politika prejemkov

170. člen
(politika prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politiko prejemkov na ravni skupine, nadrejene družbe in podrejenih družb, vključno s tistimi, ustanovljenimi na območjih z ugodnejšim davčnim režimom (davčne oaze).

(2) Politike prejemkov iz prvega odstavka tega člena vključujejo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti in se uporabljajo za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti:

1. upravo in višje vodstvo;

2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki;
3. zaposlene, ki lahko v okviru svojih pristojnosti sklepajo posle, ki vplivajo na profil tveganosti banke;
4. druge zaposlene, katerih celotni prejemki so po velikosti enaki ali višji od prejemkov višjega vodstva ali zaposlenih, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti banke.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira in uporablja informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h) in (i) prvega odstavka 450. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, za primerjavo trendov in praks prejemkov ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz petega odstavka tega člena Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih posredujejo banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 136. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo en milijon evrov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po en milijon evrov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirmih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

171. člen

(temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politike in praks glede prejemkov posameznikov iz drugega odstavka 170. člena tega zakona upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
3. zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera nadzirajo;
4. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev;
5. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke;
6. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 % fiksnega prejemka tega posameznika;
7. najmanj 50 % variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ki jih lahko pridobitelj prenese le z dovoljenjem banke, pri čemer se takšno dovoljenje lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve teh delnic;
8. znaten delež, vendar najmanj 40 % variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje treh do petih let;
9. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke tega odstavka, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;
10. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:

- sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali

- izpolnjevanja standardov primernosti;

11. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemi in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;

12. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki.

(2) Banka mora upoštevati načela iz prvega odstavka tega člena na način in v obsegu, ki ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(3) Prejemki, za katere velja odlog iz 8. točke prvega odstavka tega člena, dospejo v plačilo po načelu sorazmernosti. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 % zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(4) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(5) Določbe tega zakona glede variabilnih prejemkov se uporabljajo za posameznike iz drugega odstavka 170. člena tega zakona, razen če drug zakon za posamezne primere določa strožja merila v zvezi z variabilnimi prejemki, kot se uporabljajo na podlagi tega zakona.

(6) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 7. točko prvega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

172. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena državna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele državno pomoč v skladu s pravili EU o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka morajo prispevati k pravočasnemu povračilu državne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela državno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov na način, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

6.6. Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj

6.6.1. Splošne določbe

173. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v

skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 134. in 135. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kot so določene za banko na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
2. tveganja, ki jih banka pomeni za finančni sistem, z upoštevanjem meril za ocenjevanje sistemskih tveganj v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 in priporočili Evropskega odbora za sistemska tveganja;
3. tveganja, ki so ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena in pri tem upošteva velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, vsaj enkrat na leto izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:

1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;
2. metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

174. člen

(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

(1) Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu z 173. členom tega zakona poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s členom 177 Uredbe (EU) št. 575/2013 izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz dela 4 Uredbe (EU) št. 575/2013 in 164. členom tega zakona;
3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 156. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;
7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalne zahteve za tržno tveganje v skladu s poglavjem 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013;
8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;
9. poslovni model banke;
10. oceno sistemskega tveganja v skladu z merili iz 173. člena tega zakona.

175. člen

(ocena likvidnostnega tveganja)

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

176. člen (ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in je verjetno, da bo banka tudi v bodoče zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

177. člen (ocena tržnega in obrestnega tveganja)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v 105. členu Uredbe (EU) št. 575/2013, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja in ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz netrgovalnih dejavnosti. Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne spremembe pri upravljanju obrestnega tveganja zlasti, če zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer za 200 bazičnih točk banka izkaže izgubo, ki presega 20 odstotkov njenega kapitala, ki se upošteva pri izpolnjevanju kapitalskih zahtev.

178. člen (ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s 429. členom Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prvega odstavka tega člena pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter oceni ustreznosti ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

179. člen (ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prvega odstavka tega člena kadarkoli zahteva od banke predložitve dnevnega reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

6.6.2. Pregled in ovrednotenje uporabe notranjih pristopov

180. člen (poročanje o notranjih pristopih za izračun kapitalskih zahtev)

(1) Banka, ki uporablja notranji pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, določenih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, razen za operativna tveganja, vsaj enkrat letno predloži Evropskemu bančnemu organu in Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, določene v skladu z drugim odstavkom tega člena, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila.

(2) Banka posreduje poročilo iz prvega odstavka tega člena glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka 78. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko poleg referenčnih portfeljev iz drugega odstavka tega člena določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča rezultate izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz drugega odstavka tega člena.

181. člen (presoja notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v 180. členu tega zakona, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, za izpostavljenosti v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka tega člena vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti:

1. pristopov, pri katerih so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013;
2. pristopov, ki so izjemno raznoliki ali izjemno podobni in pri katerih so kapitalске zahteve, določene v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka Banke Slovenije oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo uporablja banka.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, v zvezi z ocenjevanjem notranjih pristopov bank in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, zagotovi, da ne:

1. spodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi,
2. ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov,
3. spodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

182. člen (uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, spodbuja banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, da teh ocen ne uporabljajo kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne

sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, usmerja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja ter ob upoštevanju meril iz oddelka 1 poglavja 3 naslova I dela 3 oziroma oddelkov 1 do 5 poglavja 5 naslova IV dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo:

1. pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank;
2. notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

183. člen

(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 določene za pridobitev tega dovoljenja.

(2) Banka Slovenije pri presoji iz prvega odstavka tega člena pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.

(3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz drugega odstavka tega člena ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom na način, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalske pribitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.

(4) Če v zvezi z notranjim modelom za tržna tveganja Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi veliko število preseganj iz člena 366 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki kažejo, da model ni dovolj natančen, lahko Banka Slovenije odvzame dovoljenje banki za uporabo tega notranjega modela ali zahteva od banke, da izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se zagotovi takojšnje izboljšanje modela notranjega pristopa.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko od banke zahteva, da:

1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, ali
2. predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke petega odstavka tega člena zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo banka zagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali
2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3. Pregled in ocena ustreznega notranjega kapitala in likvidnosti

184. člen (presoja ustreznega notranjega kapitala)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ugotovitev pregleda in ovrednotenja iz 173. člena tega zakona ugotovi, da banka glede na tveganja, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona, banko pisno obvesti o svoji oceni ustreznega zneska, vrst ali razporeditev notranjega kapitala banke ter opredeli rok, v katerem mora banka predložiti poročilo o ukrepih, ki jih bo sprejela za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala, in o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno obsega, vrst ali razporeditve notranjega kapitala.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1 tega zakona izdela oceno iz prvega odstavka tega člena ob upoštevanju:

1. kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 132. člena tega zakona,
2. ureditve, procese in mehanizme notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona,
3. ocene sistemskega tveganja.

(3) Če banka v določenem roku ne sprejme ukrepov za uskladitev s pisno oceno Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena ali ne predloži poročila o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno potrebnih zneskov, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, lahko Banka Slovenije banki odredi zagotavljanje kapitala v skladu s tretjim odstavkom 251. člena tega zakona.

(4) Če iz poročila banke izhajajo okoliščine, ki vplivajo na drugačno oceno potrebnih zneskov, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, Banka Slovenije spremeni svojo oceno ustreznega notranjega kapitala in postopa v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(5) Zoper oceno iz prvega ali četrtega odstavka tega člena banka nima posebnega ugovora, ampak lahko okoliščine in razloge, ki vplivajo na drugačno oceno obsega, vrst ali razporeditve notranjega kapitala, uveljavlja v postopku zoper odredbo o zagotavljanju dodatnega kapitala, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tretjega odstavka tega člena.

6.7. Načrtovanje sanacije in znotraj skupinska finančna podpora

6.7.1. Načrt sanacije

185. člen (načrt sanacije)

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov, s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke (načrt sanacije).

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 200. člena tega zakona.

186. člen (vsebina načrta sanacije banke)

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti (ukrepi sanacije), glede na različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. Načrt sanacije ne sme

upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči in ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek glavnih vsebin načrta sanacije, vključno z navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije;
2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter glavne poslovne dejavnosti in kritične funkcije;
3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z ukrepi s časovnim okvirom za njihovo izvedbo,
4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljevanje ključnih funkcij in vpliva na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene;
5. analizo izvedljivosti posameznih možnosti, ki so obravnavane v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje ter opis postopkov in ukrepov, s katerim se te ovire odpravijo;
6. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih pogojih, vključno z opredelitvijo potencialnih virov, ki bi bili na razpolago ter oceno razpoložljivega zavarovanja, vključno z analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije;
7. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti banke, z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno informirana o stopnjevanju ukrepov in vključena v procese odločanja o teh ukrepih, ter, da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije ali Evropske centralne banko, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja;
8. opis stresnih scenarijev, ki so upoštevani v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v pogojih posameznega stresnega scenarija,
9. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
10. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu;
10. seznam pripravljalnih ukrepov, ki jih je sprejela banka ali bo z namenom, da se olajša izvajanje načrta sanacije.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije;
2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah.

187. člen **(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)**

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke.

(3) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, nastopijo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(5) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije tudi, če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, niso nastopile okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(6) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, o odločitvi iz četrtega ali petega odstavka tega člena.

188. člen **(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)**

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta mora potrditi upravljalni organ banke in ga v skladu s tretjim odstavkom tega člena predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne glede na prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljati v obdobjih, ki so krajša od enega leta.

(3) Banka mora načrt sanacije ter njegove vsakokratne spremembe posredovati Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, ter hkrati predložiti dokazila, da:

1. se bo z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrežno verjetnostjo ohranilo ali ponovno vzpostavilo uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljani ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela;

2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrežno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi po stresnih scenarijih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju.

(4) Banka posreduje načrt sanacije na način, ki ga določi Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

189. člen **(poenostavljene obveznosti)**

(1) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013, pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko odloči, da se za to banko glede načrta sanacije uporabljajo obveznosti iz 186. do 188. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri oceni iz prvega odstavka tega člena upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št.

1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, se v zvezi z oceno iz prvega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko kadarkoli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena izdela in sprejme načrt sanacije v skladu z 186. do 188. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v zvezi z banko na podlagi Uredbe EU št. 1024/2013 odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz oddelka 6.7. tega zakona, tudi če:

1. je za to banko v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ in z njim povezane institucije v smislu člena 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, in shema izpolnjuje zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja takšna opustitev.

(6) Za namen iz petega odstavka tega člena se šteje, da vsa sklicevanja na:

1. v oddelku 6.7. tega zakona vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije v smislu člena 10 Uredbe 575/2013 ter njihove podrejene družbe in
2. nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s členom 281. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu s 185. do 188. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vse nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe ali
2. če banka pomeni pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz sedmega odstavka tega člena se šteje, da dejavnosti banke pomenijo pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30.000.000.000 eurov ali
2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 % bruto domačega proizvoda Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5.000.000.000 eurov.

(9) Banka Slovenije o svoji odločitvi, ki jo sprejme na podlagi prvega, petega ali sedmega odstavka tega člena, obvesti Evropski bančni organ.

190. člen (načrt sanacije skupine)

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu z 292. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz točke (g) prvega odstavka člena 4 te uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za vzpostavitev stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih (ukrepi sanacije), pri čemer mora upoštevati različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 187. člena tega zakona člena tega zakona;
3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katerekoli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;
4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvršili, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 191. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) in (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 281. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 186. do 188. člen tega zakona.

6.7.2. Sporazum o finančni podpori v skupini

191. člen (sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga pod pogoji, ki jih določa ta zakon, sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke drugega odstavka 190. člena tega zakona ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucij in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu z 292. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena te uredbe, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo katerikoli instituciji, ki je stranka sporazuma in pri kateri so podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(2) Določbe pododdelka 6.7.2. tega zakona se ne uporabljajo za dogovore ali sheme financiranja, ki veljajo med subjekti iz prvega odstavka tega člena in ki urejajo zagotavljanje finančne podpore instituciji, stranki sporazuma, pri kateri niso podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(3) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov.

(4) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo. Banka lahko sklene sporazum o finančni podpori le, če v trenutku, ko je bil predlog sporazuma predložen Banki Slovenije, banka ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 254. člena tega zakona.

(5) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini.

(6) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino; ali
2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

192. člen

(načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:

1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno;
2. vsaka stranka, ko pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore;
3. vsaka stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila;
4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom, se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:
 - se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,
 - se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu,
 - ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine.

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se lahko finančna podpora na podlagi sporazuma zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo;
2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, v skladu s prvim odstavkom tega člena;
4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo, in če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila, povrnil posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnegakoli poroštva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali poroštva;

5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ;
8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi;
9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo.

(3) Subjekti iz prvega odstavka 191. člena tega zakona lahko zagotovijo finančno podporo instituciji, ki je del iste skupine, če so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega odstavka tega člena.

193. člen **(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)**

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 292. člena tega zakona pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 191. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma in zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma in navesti stranke predlaganega sporazuma.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 296. člena tega zakona zahtevo iz prvega odstavka tega člena nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 292. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz četrtega odstavka tega člena načela in pogoji sporazuma skladni s 192. členom tega zakona in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 254. člena tega zakona; ali
2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz 1. točke tega odstavka niso izpolnjeni.

(4) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini, si mora Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka 192. člena tega zakona. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo posreduje vložniku.

(5) Katerikoli pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz četrtega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka 192. člena tega zakona, če:

1. skupna odločitev iz četrtega odstavka tega člena ni sprejeta v roku štirih mesecev ali
2. Evropski bančni organ o zahtevi iz petega odstavka tega člena ne odloči v roku enega meseca.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru iz šestega odstavka tega člena pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje sodelujočim pristojnim organom ter investitorju.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz sedmega odstavka tega člena pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitev konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, posreduje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma, organu, ki je v zvezi z banko v skupini odgovoren za reševanje.

194. člen

(odobritev sporazuma o finančni podpori v skupini s strani delničarjev)

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da:

1. subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik;
2. je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejem odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpri v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliče pooblastilo iz drugega odstavka tega člena.

195. člen

(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v konsolidiran nadzor, ki ga v skladu z 292. členom tega zakona in 4. členom Uredbe (EU) št. 1024/2013 nad banko izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 191. člena tega zakona sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. Če je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prvega odstavka tega člena, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo 431. do 434. člen Uredbe EU št. 575/2013.

196. člen

(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 192. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prvega odstavka tega člena obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine, iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 192. člena tega zakona.

(3) Odločitev o sprejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 192. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

197. člen **(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)**

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe;
2. konsolidacijskega nadzornika;
3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropski bančni organ.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje obrazloženo odločitev iz drugega odstavka 196. člena tega zakona ter podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini.

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 192. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije v primeru iz tretjega odstavka tega člena o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika;
2. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 292. člena tega zakona in Uredbe EU št. 1024/2013 nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojen za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz četrtega ali petega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 31. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore, v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se lahko finančna podpora zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe;
2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje;
3. pristojnemu organu, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropskemu bančnemu organu.

(8) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu s 198. členom in po postopku iz 200. člena tega zakona ponovno oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3. Pregled in ocena načrta sanacije

198. člen (ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 173. člena tega zakona preverja ali načrt sanacije, ki ga je v skladu s 185. členom tega zakona predložila banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 186. do 188. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva zlasti naslednje:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na kompleksnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke;
2. ali se z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti;
3. ali se bodo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu z ustrezno verjetnostjo lahko izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije;
4. ali imajo lahko ukrepi in aktivnosti, ki so predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz drugega odstavka tega člena;
2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 186. do 188. člena tega zakona;
3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka.

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena posreduje organu, ki je pristojen za reševanje, ter pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v roku šestih mesecev od predložitve načrta in pri tem upošteva oceno in priporočila organa pristojnega za reševanje.

199. člen
(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka 198. člena tega zakona oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v roku dveh mesecev predloži popravljen načrt sanacije, v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prvega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec.

(2) Če banka ne ravna v skladu s prvim odstavkom tega člena, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije.

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka 198. člena tega zakona oceni, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, in pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke.

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz tretjega odstavka tega člena od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem,
2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo,
3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke,
4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij,
5. spremeni strukturo upravljanja banke.

200. člen
(ocena načrta sanacije skupine)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, ki je v skladu z 292. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013, ter oceni, ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 189. člena tega zakona.

(2) Za oceno iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe prvega do petega odstavka 198. člena tega zakona in 199. člen tega zakona. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možen učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve:

1. o izvedbi pregleda in o oceni načrta sanacije skupine,
2. o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti tega načrta in o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni nadrejene družbe v skupini,
3. o zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni podrejene družbe.

(4) Banka Slovenije si mora v zvezi z odločitvami iz prvega odstavka tega člena skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje načrt sanacije skupine.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena, do izteka roka iz četrtega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena, če:
1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega drugega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v roku enega meseca.

(7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:
1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v roku enega meseca.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnjenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi, upošteva skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(9) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenija posreduje banki in konsolidacijskemu nadzorniku.

6.8. Kvalificirane naložbe banke

201. člen (dovoljenje za kvalificirane naložbe)

(1) Kvalificirana naložba po tem zakonu je naložba, na podlagi katere pridobi banka kvalificiran delež v:

1. finančni instituciji s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, z izjemo finančnih institucij, pri katerih mora banka za pridobitev kvalificiranega deleža v teh osebah pridobiti dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije ali druge države članice; ali
2. subjektu finančnega sektorja s sedežem v tretji državi.

(2) Banka mora pred vsako pridobitvijo kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za kvalificirano naložbo).

(3) Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če:

1. je banka zagotovila ustrezno ureditev notranjega upravljanja iz naslova pridobitve in upravljanja kvalificirane naložbe,
2. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora nad banko in

3. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalska ustreznost ali ustrezna likvidnost banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

(4) Za namen iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če:

1. je ob upoštevanju predpisov tretje države ali ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona ali

2. bi bilo zaradi poslovnih ali lastniških povezav subjekta, v katerem bo banka pridobila kvalificirano naložbo, z drugimi družbami ali posamezniki zaradi medsebojnih povezav na podlagi udeležbe v kapitalu ali zaradi nepreglednega poslovanja oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja glede naložb, ki jih banka pridobi v okviru:

1. izvajanja storitev za račun stranke;

2. poplačila svojih terjatev z uresničitvijo pravic iz zavarovanja, če so bile naložbe dane banki kot zavarovanje njenih terjatev in banka te naložbe odsvoji v roku petih let po pridobitvi;

3. preoblikovanja svojih terjatev do subjekta finančnega sektorja v deleže v kapitalu tega subjekta v postopku prisilne poravnave ali podobnem postopku zaradi insolventnosti, ki se vodi nad tem subjektom.

(6) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o pridobitvi kvalificirane naložbe in o pogojih iz petega odstavka tega člena in predložiti dokazila o izpolnjevanju teh pogojev. Če banka, ki je pridobila kvalificirano naložbo na podlagi 2. ali 3. točke petega odstavka tega člena, ne odsvoji ali ne zmanjša pridobljene kvalificirane naložbe v roku petih let po pridobitvi, mora za ohranitev kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(7) Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja, za katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od razponov iz prvega odstavka 71. člena tega zakona. Banka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi preseгла razpon, za katerega velja dovoljenje, pridobiti novo dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(8) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo.

202. člen **(prenehanje veljavnosti dovoljenja)**

(1) Banka Slovenije z odločbo o dovoljenju za kvalificirano naložbo določi rok, v katerem mora banka pridobiti kvalificirano naložbo, za katero je bilo izdano dovoljenje. Rok ne sme biti krajši od treh mesecev.

(2) Za prenehanje veljavnosti dovoljenja za kvalificirano naložbo se smiselno uporablja 73. člen tega zakona.

(3) Ne glede na tretji odstavek 73. člena tega zakona dovoljenje za kvalificirano naložbo ne preneha veljati, če banka po pridobitvi kvalificirane naložbe v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, zmanjša delež naložbe tako, da ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, in v roku treh mesecev po odsvojitvi ponovno poveča svoj delež tako, da ponovno dosega razpon, za katerega je bilo izdano dovoljenje.

(4) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če delež kvalificirane naložbe zmanjša pod delež, za katerega je bilo izdano dovoljenje Banke Slovenije.

203. člen **(odvzem dovoljenja)**

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za kvalificirano naložbo, če v zvezi s kvalificirano naložbo niso več izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 201. člena tega zakona. Banka Slovenije v

odločbi o odvzemu dovoljenja določi rok, v katerem mora banka zmanjšati kvalificirano naložbo ali izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe.

(2) Če banka v roku iz prvega odstavka tega člena ne zmanjša kvalificirane naložbe ali ne izvede ustreznega preoblikovanja naložbe, se šteje, da gre za neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe.

204. člen
(neupravičena pridobitev kvalificirane naložbe)

Če banka pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z 201. členom tega zakona, Banka Slovenije z odredbo banki določi rok, v katerem mora banka odsvojiti kvalificirano naložbo, izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe ali vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja.

205. člen
(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko od finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, zahteva, da poroča o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za njeno poslovanje in vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

(2) Če finančna institucija iz prvega odstavka tega člena poroča o navedenih dejstvih drugim nadzornim organom v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije od teh organov zahteva predložitev vseh informacij o njenem poslovanju, ki vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

6.9. Poročanje o pomembnih okoliščinah

206. člen
(poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točke (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, obveščati o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
4. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic, v pravnih osebah;
5. prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka;
6. o drugih dejstvih in okoliščinah, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 136. člena tega zakona in so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točke (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospele vloge;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalne ustreznosti iz 130. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 131. člena tega zakona;
3. če je banka začela obširnejšo prenovu informacijskih sistemov ali če je banka začela razvoj nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo;
4. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. POGLAVJE: KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1 Splošne določbe

207. člen
(opredelitev pojmov)

V 7. poglavju imajo uporabljeni pojmi naslednji pomen:

1. »varovalni kapitalni blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu s 209. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalni blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu s 210. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 221. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 222. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu s 223. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
 - varovalnim kapitalnim blažilnikom,
 - posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalnim blažilnikom,
 - blažilnikom za GSPB,
 - blažilnikom za DSPB,
 - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun svojega proticikličnega kapitalnega blažilnika in ki je določena v skladu s 211. do 214. členom tega zakona, ali s strani ustreznega organa tretje države;
9. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu s 211. členom tega zakona;
10. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
11. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojen za določanje zahtev glede kapitalnih blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB;
12. »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013;
13. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

208. člen (pristojnosti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi banki zahteve glede vzdrževanja kapitalnih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije določi banki zahteve glede vzdrževanja enega ali več kapitalnih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 210. člena tega zakona,
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 223. in 224. člena tega zakona,
3. blažilnika za GSPB iz 221. člena tega zakona,
4. blažilnika za DSPB iz 222. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB,
2. zahteve za vzdrževanje proticikličnega kapitalnega blažilnika,
3. zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj in
4. zahteve za vzdrževanje blažilnika za DSPB.

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od 8 dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz tretjega odstavka tega člena. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenja o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2. Vrste kapitalskih blažilnikov

7.2.1. Varovalni kapitalski blažilnik

209. člen

(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahtev na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahtev glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona.

7.2.2. Proticiklični kapitalski blažilnik

210. člen

(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s četrtem odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z naslovom II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Banka izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona ali
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona.

(4) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo v državah, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(5) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

211. člen

(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrtletno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljevanju BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtletno oceni in določi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi

izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

(3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:

1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;
2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;
3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

212. člen **(višina stopnje proticikličnega blažilnika)**

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 % in 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz 211. člena tega zakona.

213. člen **(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)**

(1) Ko Banka Slovenije določi proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0 %, ali poveča že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 216. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije v kriznih razmerah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je objavljena v skladu z 216. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0 %, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

214. člen **(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %)**

(1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.

(3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 %.

215. člen **(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)**

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi drugega odstavka tega člena, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz četrtega odstavka tega člena ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 217. člena tega zakona.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije v izrednih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 217. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

216. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu s 211. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prvega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 211. člena tega zakona;
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
5. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije vsako četrtletje uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka tega člena.

217. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 215. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prvega odstavka tega člena vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

218. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 %)

Kadar Banka Slovenije v skladu s 214. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to priznavanje objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3. Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB

219. člen

(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot GSPB, če ima banka položaj:

1. EU nadrejene banke;
2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;
3. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije določi banko kot GSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz drugega odstavka tega člena Banka Slovenije banko iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 221. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko kot GSPB in jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB, ji določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 221. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;

2. kot GSPB opredeli banko iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti, določene za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(6) V primeru iz 2. točke petega odstavka tega člena Banka Slovenije o določitvi banke kot GSPB obvesti Evropski bančni organ in mu posreduje utemeljitev za takšno odločitev.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri skupni rezultat na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ter razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko ob ponovnem pregledu Banka Slovenije ugotovi, da se z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin GSPB prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 221. členom tega zakona; ali
2. banka ni več opredeljena kot GSPB.

(8) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o rezultatih pregleda in o določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena. Banka Slovenije te informacije objavi na svoji spletni strani.

220. člen **(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)**

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo določi banko kot DSPB, če ima banka položaj:

1. EU nadrejene banke;
2. banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;
3. banke, ki ni podrejena subjektu iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije banko iz prvega odstavka tega člena opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,
2. pomen za gospodarstvo EU ali Republike Slovenije,
3. pomen čezmejnih dejavnosti,
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da za upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko uporablja nova stopnjo blažilnika za DSPB ter določi rok za izpolnitev zahteve za vzdrževanje tega blažilnika ali
2. banka ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ o bankah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB ter ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih zadevno DSPB, Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski bančni organ ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

221. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi tretjega odstavka 219. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
2. za drugo podkategorijo: 1,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
3. za tretjo podkategorijo: 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
4. za četrto podkategorijo: 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem,
5. za peto podkategorijo: 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje zahtevo iz prejšnjega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona,
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona,
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 210. člena tega zakona.

222. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB v višini, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 220. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPB ali DSPB, ki je EU nadrejena banka in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPB, za podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega višje izmed vrednosti:

1. 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali
2. stopnje blažilnika za GSPB ali nadrejeno DSPB na konsolidirani podlagi.

(4) DSPB izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. zahteve na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona,
4. zahteve po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona,
5. zahteve po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 210. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije en mesec pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi blažilnika za DSPB o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter pristojne in imenovane organe zadevnih držav članic.

(6) Obvestilo iz petega odstavka tega člena vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so ji na voljo;

3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

7.2.4. Blažilnik sistemskih tveganj

223. člen

(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da vzdržuje blažilnik sistemskega tveganja najmanj v višini 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani oziroma posamični in konsolidirani podlagi, če je to potrebno, da se preprečijo ali zmanjšajo dolgoročna neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami glede kapitala na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 458 in 459 navedene uredbe, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

(3) Banka izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka tega člena z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje zahteve:

1. iz 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona,
4. po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona,
5. po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika iz 210. člena tega zakona.
6. po vzdrževanju blažilnika GSPB ali blažilnika DSPB v skladu z določbami 221. in 222. člena tega zakona.

224. člen

(določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določeno skupino bank, in sicer za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, drugi državi članici ali tretji državi, pri čemer stopnjo določi s postopnimi ali pospešenimi stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke. Za različne skupine bank lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(2) Banka Slovenije pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri razloge za določitev zahteve glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj.

(4) Ko Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, lahko predlaga Evropskemu odboru za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v skladu z 227. členom tega zakona.

225. člen

(postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ ter imenovane organe zadevnih držav en mesec pred objavo iz 226. člena tega zakona. Obvestilo vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;

2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj nujna, in pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. utemeljitev, zakaj drugi ukrepi iz tega zakona ali iz Uredbe (EU) št. 575/2013, razen členov 458 in 459 navedene uredbe, sami ali v kombinaciji ne zadostujejo za odpravljanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;
6. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

(2) Banka Slovenije lahko določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v višini do 3 % za izpostavljenosti v drugih državah članicah in tretjih državah po posredovanju uradnega obvestila iz prvega odstavka tega člena. Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Unije.

(3) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, lahko pa tudi za izpostavljenosti v tretjih državah v višini od 3 % do 5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, predhodno obvesti Komisijo in ji posreduje informacije iz prvega odstavka tega člena. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji v višini od 3 % do 5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v primeru banke, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, o tem obvesti imenovane organe te države članice, Komisijo in Evropski odbor za sistemska tveganja. Če v roku enega meseca od obvestila iz prvega odstavka tega člena imenovani organi te države članice izrazijo nestrinjanje s predloženo stopnjo blažilnika sistemskih tveganj ali če Komisija in Evropski odbor za sistemska tveganja v tem roku izdeta negativno priporočilo, Banka Slovenije:

1. prekine postopek in lahko zaprosi za posredovanje Evropskega bančnega organa v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede določitve blažilnika sistemskih tveganj ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali
2. ustavi postopek določitve predlagane stopnje blažilnika sistemskih tveganj iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo stopnje blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji ali tretji državi v višini nad 5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali za izpostavljenosti v drugi državi članici nad 3 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovane organe zadevnih držav. Obvestilo vključuje vse informacije iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če v roku dveh mesecev od obvestila iz prejšnjega odstavka tega člena Komisija sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

226. člen

(objava stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnjo blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. utemeljitev blažilnika sistemskih tveganj;
4. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
5. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštewane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 3. točke prvega odstavka tega člena lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitev o odpravi blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

227. člen **(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Komisijo, Evropski odbor za sistemska tveganja, Evropski bančni organ in imenovani organ te države članice. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 225. člena tega zakona.

7.3. Kombinirana uporaba blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj

228. člen **(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Kadar za banko na konsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB, DSPB oziroma blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva. Kadar za banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi velja zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, banka izpolnjuje navedene zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v primeru, da blažilnik sistemskih tveganj velja samo za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPB ali za GSPB, ki se uporablja v skladu z 221. ali 222. členom tega zakona.

(3) Za banko, ki je del skupine ali podskupine, v kateri je GSPB ali DSPB, zahteva po skupnem blažilniku, ki jo mora banka izpolnjevati na posamični podlagi, ne sme biti nižja kot:

1. vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika ter višjega izmed blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi, v primeru iz prvega odstavka tega člena;

2. vsota varovalnega kapitalskega blažilnika, proticikličnega kapitalskega blažilnika, blažilnika za DSPB in blažilnika sistemskih tveganj, ki se uporablja na posamični podlagi, v primeru iz drugega odstavka tega člena.

7.4. Ukrepi za ohranitev kapitala

229. člen **(zahteva po skupnem blažilniku)**

Banka mora vedno izpolnjevati ali presehati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

230. člen **(omejitve razdelitev)**

(1) Banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (nadaljnem besedilu: MDA) v skladu z 231. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 233. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz drugega odstavka tega člena pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 s strani banke;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko po izračunu MDA in posredovanju obvestila iz drugega odstavka tega člena opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 231. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitve ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 223. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

231. člen (izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanja iz tretjega odstavka 230. člena tega zakona

(2) Vsota iz prvega odstavka tega člena se izračuna kot seštevek dobička banke, ustvarjenega med letom, in čistega dobička poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in so bili ustvarjeni po zadnji odločitvi skupščine banke glede uporabe bilančnega dobička ali dejanja iz tretjega odstavka tega člena, pri tem pa se seštevek zmanjša za davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen tretjega odstavka tega člena se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje zahteve:

1. iz člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013,
2. na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona,
3. glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu z 132. členom tega zakona ali v skladu z oceno Banke Slovenije na podlagi 184. člena tega zakona.

232. člen (obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 230. člena o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjenega na:
 - navadni lastniški temeljni kapital,
 - dodatni temeljni kapital,
 - dodatni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. MDA, izračunan v skladu z 231. členom tega zakona;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re-)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvede z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

233. člen (načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka tega člena mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja,
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke,
3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz naslednjega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v roku treh mesecev po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahtev po skupnem blažilniku v primernem roku.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka tega člena, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. dodatno omeji izplačila banke.

234. člen

(poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz 7. poglavja tega zakona.

8. POGLAVJE: UKREPI NADZORA

8.1 Splošne določbe

235. člen (opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in z Uredbo (EU) št. 1024/2013, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prvim odstavkom tega člena s ciljem, da se:

1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, ki so bila zaupana banki;
2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu:

1. z izdajanjem dovoljenj in soglasij;
2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij bank ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon;
4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije, glede na informacije, s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer, ustrezno upoštevati možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila ter izreka tudi ukrepe nadzora, kot so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi (EU) št. 1024/2013 ali Uredbi (EU) št. 468/2014 izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, za reševanje katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prvega stavka tega odstavka ni sodnega varstva.

236. člen (načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prvega odstavka tega člena opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu s oddelkom 6.6. tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu z 173. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. banke, ki bi lahko povzročile sistemsko tveganja za finančni sistem;

3. druge banke, v katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz drugega odstavka tega člena opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki iz prvega odstavka tega člena ter pogoje za njihovo izvedbo;
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;
4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;
5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

237. člen (ukrepi Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije pri določanju ukrepov nadzora upošteva vse ustrezne okoliščine glede kršitve, da se z izrečenimi ukrepi nadzora zagotovi učinkovita odprava kršitev in preprečijo nadaljnja ravnanja ali opustitve, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
2. finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
3. izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
4. sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
5. predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

238. člen (pooblašcene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Kadar je sklenitev pogodbe s pooblaščenim revizorjem in drugo strokovno usposobljeno osebo nujno potrebna, da se zagotovi učinkovit nadzor in pravočasno izvedejo ukrepi nadzora, Banka Slovenije odda naročilo in sklene pogodbo po postopku oddaje naročila s pogajanjem brez predhodne objave v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti.

(4) Če bi v postopku oddaje naročila po postopku iz prejšnjega odstavka lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje

nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, se z upoštevanjem točke (a) prvega odstavka 346. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije lahko Banka Slovenije odloči, da se pogodba sklene neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(5) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena, in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

239. člen **(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)**

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v roku 15 dni po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

8.2. Poročanje in pregled poslovanja banke

240. člen **(sistem obveščanja o kršitvah)**

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti od zaposlenih v bankah, da posredujejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prvega odstavka tega člena zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
2. da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni.

(4) Podatkov iz tretjega odstavka tega člena ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

241. člen (zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebni podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje njenih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
2. članih uprave in nadzornih svetov bank v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta banke;
3. poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji;
4. poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji;
5. finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;
6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;
7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

(5) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih administrativnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

242. člen (poročila banke)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka posredovati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembna za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

243. člen (pregled poslovanja)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije omogočiti pregled poslovanja, ki ga opravi pooblaščen osebna Banke Slovenije na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke.

244. člen **(zahteva za pregled poslovanja)**

(1) Banka Slovenije posreduje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda, ter rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 245. do 248. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata prvi do četrti odstavek tega člena.

245. člen **(način opravljanja pregleda)**

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščen osebna Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

(4) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

246. člen **(obseg pregleda)**

(1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

247. člen

(pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

248. člen

(posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

249. člen

(poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od naslednjih oseb:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti;
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih procesov;
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki;
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo;
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga;
6. drugih oseb, ki so vključene v konsolidiran nadzor banke;
7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preveri dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

8.3. Ukrepi nadzora zoper banko

8.3.1. Odredba za odpravo kršitev banke

250. člen (odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prvega odstavka tega člena odredi, da izvede določene ukrepe iz 251. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi).

(3) Šteje se, da so pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke podani, če kršitev ima ali bi lahko imela pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,
2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013.

251. člen (dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 575/2013 ali preprečil nastanek kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi kapital, ki presega zahteve iz 7. poglavja tega zakona in iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi z elementi tveganj in tveganji, ki niso zajeta v členu 1 navedene uredbe;
2. naloži banki, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;
3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;
5. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
 - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,
 - prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;
6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:
 - z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,

- s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;

7. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke,
8. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke;
9. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;
10. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;
11. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;
12. zahteva dodatno in pogostejše poročanje banke, zlasti v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke;
13. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
14. zahteva dodatna razkritja banke.

(3) Banka Slovenije naloži banki dodatni ukrep iz 1. točke drugega odstavka zlasti, če na podlagi drugih ukrepov Banke Slovenije banka verjetno ne bo ustrezno izboljšala ureditev, procesov, mehanizmov in strategij ureditve notranjega upravljanja in so podane naslednje okoliščine:

1. če banka ne zagotavlja ustreznega pokritja tveganj ali dejavnikov tveganj, ki niso upoštevani pri izračunu kapitalskih zahtev banke v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 ali na podlagi 7. poglavja tega zakona;
2. če z upoštevanjem ocene iz 177. člena tega zakona ali ocene iz 183. člena tega zakona ugotovi, da banka zaradi neusklajenost z zahtevami za uporabo zadevnih pristopov ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala kapitalske ustreznosti;
3. če so tveganja banke podcenjena kljub izpolnjevanju zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013; ali
4. če banka v skladu s petim odstavkom 377 člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Banki Slovenije sporoči, da rezultati stresnih testov, ki jih izvede banka v skladu z navedenim členom, bistveno presegajo kapitalsko zahtevo za portfelj trgovanja s korelacijo;
5. druge okoliščine, iz katerih izhaja, da banka ne izpolnjuje ali verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede ureditve notranjega upravljanja v skladu s tem zakonom ali zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije naloži banki dodatni ukrep iz 1. točke drugega odstavka tega člena ob upoštevanju ugotovitev procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona in 184. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke,
2. ureditev notranjega upravljanja banke glede upravljanja likvidnostnega tveganja,
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona,
4. sistemsko likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.

(6) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz petega odstavka tega člena banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

(7) Če Banka Slovenije ugotovi, da so banke s podobnim profilom tveganosti izpostavljene ali bi lahko bile izpostavljene določenim tveganjem ali pomenijo določeno tveganje za finančni sistem, lahko pri teh bankah uporabi primerljiva ali identična merila pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona in na podlagi ugotovitev tega procesa tem bankam odredi podobne ali identične ukrepe v skladu s tem členom in o tem obvesti Evropski bančni organ.

252. člen

(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenim z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnostih (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilo o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilo o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

253. člen (ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka 252. člena tega zakona ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, vendar je banka kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 250. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitevno odločbo, s katero ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitevno odločbo iz tretjega odstavka tega člena, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 282. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena banko pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitevno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove banko, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

8.3.2. Ukrepi zgodnjega posredovanja

254. člen (ukrepi zgodnjega posredovanja)

(1) Če so v banki podane kršitve zahtev iz tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, ali bodo te kršitve verjetno podane, zlasti zaradi hitrega slabšanja finančnega položaja banke, vključno s slabšanjem likvidnosti, naraščanjem stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, lahko Banka Slovenije ne glede na 250. in 251. člen tega zakona z odredbo izreče naslednje ukrepe v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja:

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega

kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalne rezerve;

5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe niso primerne za opravljanje svojih nalog;

6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;

7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;

8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki;

9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ za reševanje za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanje banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prvega odstavka tega člena upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prvega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5-odstotna točka. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prvega odstavka tega člena, o tem nemudoma obvesti organ za reševanje.

(4) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 251. člena tega zakona.

255. člen (sklic skupščine banke)

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na 297. člen ZGD-1, objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameranim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravke predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banke Slovenije, sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke. Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi s sklicem skupščine.

256. člen (odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo podajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine, določene v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje določene odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov, določenih v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona, glasovanje izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča o predlogih ukrepov v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz

prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takšnega sklepa.

(4) V primeru, ko uprava banke v zvezi z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalske rezerve, se takšno zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz petega odstavka tega člena na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona skupščini predlaga povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno obstoječim delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se takšna ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za takšno ponudbo ne uporabljajo določbe 36. člena ZTFI glede obvezne objave prospekta.

257. člen **(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)**

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščen revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen;
2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka;
3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz tretjega odstavka tega člena vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, ki je zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takšnega zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vložka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

258. člen **(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)**

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, ki so bili izvedeni na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 254. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 255. do 257. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena, ki je bil sprejet z večino glasov iz 256. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena o povečanju osnovnega kapitala banke ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljavljen, sklepa ne razveljavi, ampak zgolj ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

259. člen **(razrešitev članov upravljalnega organa in višjega vodstva banke)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki, če:

1. so v banki podane okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki;
2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena pred novim imenovanjem posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v roku 5 delovnih dni po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi iz prvega odstavka tega člena in položaja banke oceni, da posamezni član upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki ali upravljalni organ oziroma višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljal.

(3) V zvezi z ukrepom iz prvega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka tega člena ne ugovarja imenovanju.

(4) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 250. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 251. člena tega zakona in ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona.

260. člen **(imenovanje posebnega pooblaščenca)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščenecv v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka 259. člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi 259. člena tega zakona ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave banke ali
2. za izvajanje posameznih nalog v banki brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije kot posebnega pooblaščenca imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz drugega odstavka tega člena. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave banke, mora izpolnjevati pogoje iz 39. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave banke, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana uprave ali skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banka pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencem ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko vključujejo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali ponovno vzpostavil finančni položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitvijo dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadarkoli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 250. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 251. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. in 259. člena tega zakona.

261. člen **(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)**

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan največ za obdobje enega leta. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka 260. člena tega zakona. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu z 282. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka tega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

262. člen **(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)**

(1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v skladu s šestim odstavkom 260. člena tega zakona, in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišja strokovna ter etična načela bančnega poslovanja in upravljanja.

(2) Banka mora posebnemu pooblaščencu zagotoviti stalni in neomejen dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.

(3) Banka mora posebnemu pooblaščencu omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščenca na njegovo zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave banke morajo člani uprave posebnemu pooblaščenca nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.

(5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.

(6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog ter da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata, predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

263. člen

(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)

(1) Če Banka Slovenije, kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da so v zvezi z EU nadrejeno družbo podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 260. členom tega zakona, o tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju ter Evropski bančni organ in se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prvega odstavka tega člena, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka člena 4 te uredbe, pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 254. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu s 260. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz tretjega odstavka tega člena odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, ki je podana najkasneje v roku treh dni od obvestila iz tretjega odstavka tega člena. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejene družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeno družbo na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je posredoval obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz tretjega odstavka tega člena pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v roku 5 dni od obvestila sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali
2. usklajevanja ukrepov prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz šestega odstavka tega člena predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013 in pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevnem obdobju posvetovanja ter morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov:

1. iz 1. in 2. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona v zvezi z:

- kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje ali obnovitev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,
- ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovitev kapitala,
- ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,
- pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije;

2. iz 6. in 8. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi vloži zahtevo iz devetega odstavka tega člena, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtem odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom 3-dnevnega roka za posvetovanje; ali

2. če ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena in če vloži zahtevo pred iztekom 5-dnevnega roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi v roku treh dni, Banka Slovenije pri odločanju njegovo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v roku treh dni, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtem ali osmim odstavkom tega člena.

8.3.3. Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke

264. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljani.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz delov 3, 4 ali 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev glede zagotavljanja kapitala ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 251. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
4. če banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;

5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;

6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;

7. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Za namen iz 7. točke drugega odstavka tega člena se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(4) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepove opravljati te posle.

(5) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje bank, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v roku šestih mesecev verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje bank, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

265. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov,

2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom,

3. če banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanek kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev;

4. če so zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

266. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prvega odstavka tega člena odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti se določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

8.4. Ukrepi nadzora zoper kvalificirane imetnike

267. člen (odvzem dovoljenja za kvalificiran delež)

(1) Dovoljenje za kvalificiran delež se odvzame, če:

1. kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi; ali
2. nastopijo druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona zavrne zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Pravne posledice, določene v 74. členu tega zakona, nastopijo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

268. člen (odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic).

(2) V odredbi o odsvojitvi delnic mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,
2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Za odredbo o odsvojitvi delnic se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

269. člen (poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz prvega odstavka tega člena zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice.

(3) V postopku iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 340. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik pridobil delnice banke v nasprotju s tem zakonom in v roku enega meseca od pridobitve delnic ni vložil zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vendar je odsvojil delnice banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi delnic iz 268. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitevno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delnice v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitevno odločbo iz četrtega odstavka tega člena, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 278. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena neupravičenega imetnika pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitevno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

270. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj) Banka Slovenije z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 74. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih;
2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic banke se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh, potem ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

8.5. Ukrepi nadzora zoper člana upravljalnega organa

271. člen

(odredba članu upravljalnega organa in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave banke krši dolžnosti iz prvega ali drugega odstavka 46. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta banke, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil dolžnosti na podlagi tega zakona, vendar je kršitve odpravil pred izdajo odredbe iz prvega odstavka tega člena in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil svoje dolžnosti na podlagi tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 282. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena člana upravljalnega organa pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Banka Slovenije lahko izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, da je funkcija članu upravljalnega organa banke pred izdajo takšne odločbe prenehala.

272. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja,
2. član po imenovanju za člana uprave banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju s 36. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več pogojev iz 39. člena tega zakona za imenovanje za člana uprave banke,
3. član huje krši dolžnosti člana uprave iz 46. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana uprave posledično v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 385. člena tega zakona,
2. član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz 271. člena tega zakona ali
3. član uprave ponovno krši dolžnosti člana uprave iz 46. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

273. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave lahko Banka Slovenije v primeru iz prvega odstavka 275. člena tega zakona hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če član uprave:

1. odpravi kršitve in

2. v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

274. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitve o izdaji dovoljenja,

2. član po imenovanju za člana nadzornega sveta banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju z 36. členom tega zakona ali ne izpolnjuje drugih pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta banke iz 54. člena tega zakona,

3. član hujše krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 56. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 56. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 250. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 385. člena tega zakona,

2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 56. člena z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti ali

3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 271. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

(4) Za pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se smiselno uporablja 273. člen tega zakona.

8.6. Razkritja v zvezi z nadzorom

275. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;

2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013;

3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 173. člena tega zakona.

(2) Brez poseganja v določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

276. člen

(razkritje posebnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi dela 5 Uredbe (EU) št. 575/2013 na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe (EU) št. 575/2013;
2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s 92. členom Uredbe (EU) št. 575/2013, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

277. člen

(razkritje informacij o izdanih dovoljenjih)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke.

(2) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

278. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013, javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prvega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:

- o nazivu in sedežu pravne osebe, ali
- o imenu fizične osebe;

2. o kršitvi:

- opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013,
- naravo ugotovljenih kršitev;

3. izrek odločbe s katero se postopek konča;

4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začel postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu, ki poleg informacij iz drugega odstavka tega člena obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla banki, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(4) Pri objavi informacij na podlagi tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(5) Informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena posreduje Evropskemu bančnemu organu.

279. člen

(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek 278. člena tega zakona lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz tretjega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči

tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz drugega odstavka tega člena odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.

(3) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora izdani na podlagi tega zakona kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu z 278. členom tega zakona, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugotovi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave.

(6) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(7) Ne glede na peti odstavek 278. člena tega zakona lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelju po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

9. POGLAVJE: POSEBNE VRSTE NADZORA

9.1. Nadzor nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice

280. člen

(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prvega odstavka tega člena, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma posreduje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo v skladu z delom 6 Uredbe (EU) št. 575/2013 in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, pristojnemu organu na njegovo zahtevo posreduje pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo takšne kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

281. člen

(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena se navede v dokumentu, ki vsebuje obrazložitev in se posreduje relevantnim pristojnim organom držav članic.

(3) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

282. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice posreduje zlasti naslednje informacije o poslovanju banke:

1. o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici;
2. o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banki izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s tretjim odstavkom 251. člena tega zakona in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve v skladu s drugim odstavkom 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu 173. členom tega zakona oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu z 295. členom tega zakona ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti v skladu z 161. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh

držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka tega člena ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 201. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz četrtega odstavka tega člena temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

283. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) V primeru, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, predhodno obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prvi odstavek tega člena zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve, ali pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici. Pooblaščen osebe Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice, upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

284. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, prejme informacijo, da banka krši ali da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali določbe Uredbe (EU) št. 575/2013, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

285. člen

(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

9.2. Nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije

286. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalne ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prvega odstavka tega člena, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji, ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njeno pomoč v skladu s 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

287. člen

(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko predlaga pristojnemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 294. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

288. člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te

države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 243. do 248. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 119. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice ter od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, posreduje pristojnemu organu države članice.

289. člen

(poročanje banke države članice)

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, ki so potrebne za opredelitev podružnice kot pomembne.

290. člen

(ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)

(1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 119. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.

(2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice posredovala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred posredovanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku tega člena, ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejmečasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 263. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije začasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti potem ko pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe oziroma potem ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.

(6) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi začasnih ukrepov iz tretjega odstavka brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.

(7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.

(8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

291. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in da se zavarujejo interesi strank te banke.

9.3. Nadzor na konsolidirani podlagi

292. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali
2. če je banka podrejena:
 - nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali
 - EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
3. v primerih iz 22. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding ali mešani finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom ali mešanim finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, ter je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.

(4) Če so istemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni pridobila dovoljenja za opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot podrejenih bank drugih držav članic.

(5) Ne glede na določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.

(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in
2. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.

293. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka 292. člena tega zakona na pristojni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju dejavnosti bank v drugih državah članicah.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prvega odstavka tega člena mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(3) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o vsakem prenosu pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena.

294. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije v skladu z 292. členom tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;
2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidirani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;
3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prvega odstavka tega člena vključuje ukrepe iz 251. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali če z njo ne sodelujejo v obsegu, ki je potreben za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(5) Banka Slovenije lahko zahteva predložitev finančnih in drugih poročil v zvezi s skupino iz 22. točke prvega odstavka oziroma bančno skupino iz 19. točke prvega odstavka 10. člena tega zakona ter določi podrobnejšo vsebino, način in roke za predložitev poročil.

295. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ustreznega notranjega kapitala na konsolidirani podlagi za bančno skupino, upošteva njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevani ravni kapitala na podlagi tretjega odstavka 251. člena tega zakona, pri vseh subjektih v bančni skupini in na konsolidirani podlagi;
2. ukrepih za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.6. tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s petim odstavkom 251. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganosti bančne skupine;
2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena: v enem mesecu od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja bančne skupine.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganosti bančne skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja bančne skupine iz drugega odstavka tega člena tudi ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od vložitve zahteve iz petega odstavka tega člena.

(7) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena, pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, Banka Slovenije sama sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika, kadar

skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in posreduje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislov konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe (EU) št. 1093/2010 sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

296. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 299. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 394., 295. in 297. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010;
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 298. člena in tretjega odstavka 300. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe 575/2013;
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 294. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 291. člena tega zakona, Evropski bančni organ in po potrebi centralne banke Evropskega sistema centralnih bank ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1 tega zakona.

(4) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;
3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(5) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 282. člena tega zakona.

(6) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 575/2013.

(7) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 299. člena tega zakona.

297. člen

(obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz 18. člena Uredbe 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 281. člena tega zakona, vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 18. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženi pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;
2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastopu kriznih razmer iz prvega odstavka tega člena takoj, ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi, in Evropski bančni organ.

298. člen

(pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

299. člen

(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prvega odstavka tega člena se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

300. člen

(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 22. člena tega zakona tem organom posreduje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu z 129. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtem odstavkom 135. člena tega zakona ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini;
2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij;
3. neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini;
4. pomembnih ukrepov, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz tretjega odstavka 251. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij, preveri, ali je to mogoče, ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010.

301. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljalvske strukture banke v skupini, za katere je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa;
2. pomembnih ukrepov, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 251. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) V primerih iz 2. točke prvega odstavka tega člena se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banka Slovenije ni dolžna predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

302. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne posreduje informacij iz drugega odstavka tega člena, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini;
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(7) Če je družba iz šestega odstavka tega člena zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 307. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedmega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 309. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz 19. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

303. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

304. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu z 309. členom tega zakona.

305. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi 394. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz tretjega odstavka tega člena.

306. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katerakoli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

307. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor teh družb.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prvega odstavka tega člena izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 304. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim na nadzor zavarovalnice.

308. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz 11. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

309. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 304. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 304. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanem pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 249. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

310. člen

(poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da ima poslovodstvo nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov, če vsak član poslovodstva izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ima ustrezne lastnosti in izkušnje pri vodenju poslov finančne družbe ali drugega podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot finančna družba oziroma drugih primerljivih poslov in
2. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana ter zoper njega tudi ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

311. člen

(ukrepi nad finančnim holdingom, mešanim finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)

(1) Če finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding krši svoje obveznosti, določene v oddelku 9.3. tega zakona, Banka Slovenije temu holdingu oziroma njegovemu poslovodstvu izda odredbo. Za ukrepe iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe 8. poglavja tega zakona, ki veljajo za ukrepe izrečene banki in članom uprave banke.

(2) Če ima finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije o kršitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena in o sprejetih ukrepih obvesti pristojni ali nadzorni organ te države članice.

(3) Pri izrekanju ukrepov, katerih namen je odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke za take kršitve finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, mora Banka Slovenije sodelovati s pristojnimi ali nadzornimi organi drugih držav članic.

312. člen

(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 292. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in poglavju 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Pri preverjanju po prvem odstavku tega člena mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v EU, in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

313. člen

(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v oddelku 9.3. tega zakona, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij, družb za pomožne storitve ali drugih družb, ki niso banke, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

9.4. Nadzor nad drugimi osebami

314. člen

(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in drugih dejavnosti kot banka)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 97. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 241. do 248. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot banka in ne gre za primer iz drugega odstavka 26. člena tega zakona, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka se smiselno uporablja drugi do četrti odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz sedmega odstavka tega člena, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma petega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite deponentov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 278. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz sedmega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

315. člen

(odločba o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi iz prvega ali četrtega odstavka 314. člena tega zakona, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v

nadaljnem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka 314. člena tega zakona.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z ZFPPIPP zoper pravno osebo začne postopka prisilne likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz tretjega odstavka tega člena brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga..

(5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz četrtega odstavka tega člena ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

10. POGLAVJE: HRANILNICE

316. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v 10. poglavju tega zakona drugače določeno.

(2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

317. člen

(dejavnosti hranilnice)

Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

318. člen

(ustanovni kapital)

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

11. POGLAVJE: IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

319. člen

(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo potrošnikom omogočiti zunaj sodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvam pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje, določene v zakonu, ki ureja izvensodno reševanje sporov s potrošniki.

(2) Banka, ki pooblasti neodvisni subjekt za odločanje o sporih v skladu s prvim odstavkom tega člena, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objavi informacijo o pooblaščenim instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenega subjekta odloča v sporu, in o načinu ter postopku odločanja tega organa.

12. POGlavJE: POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH IN POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

12.1. Splošne določbe

320. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi (EU) št. 1024/2013, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 12. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali predpis, izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

321. člen

(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 1024/2013, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

322. člen

(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 302. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

323. člen

n (možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

324. člen

(vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma članom nadzornega sveta.

(3) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

325. člen

(obravnavo)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. če je treba opraviti ustno obravnavo po 42. členu tega zakona ali
3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

326. člen

(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (v nadaljnjem besedilu: akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj ter o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom Banka Slovenije odloča o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku;
2. kratek opis dejstev in okoliščin, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona (kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine), z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena;
3. kadar se z odločbo izreče globa v skladu s tem zakonom, tudi:
 - navedbo, da je subjekt nadzora odgovoren za kršitev,
 - z navedbo predpisa in posameznega člena, ki določa, da se za takšno kršitev izreče globa,
 - znesek globe in rok za njeno plačilo ter opozorilo, da se bo neplačana globa prisilno izterjala.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da poda izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vložiti.

327. člen

(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

- (1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.
- (2) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.
- (3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.
- (4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

328. člen **(izvršljivost)**

- (1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se izreče globa ali določi denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.
- (2) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

329. člen

(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

- (1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.
- (2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.
- (3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahteva pisno. Od osebe iz drugega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahtevati, naj pisno obrazloži svojo pravno korist ter predloži ustrezna dokazila.
- (4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke ter druge zaupne podatke iz prvega stavka tega člena.
- (5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz četrtega odstavka tega člena v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz pododdelka 2.2.1 tega zakona.
- (6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.
- (7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov in ki odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

12.2. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj in soglasij

330. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 12.2. tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), o katerih na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013 odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezni postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelka 12.1. tega zakona, če ni v oddelku 12.2. tega zakona določeno drugače.

331. člen

(taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

332. člen

(udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta banke ter imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja, lahko v postopku podaja pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(6) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij ter zaupnih podatkov uporablja 329. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vroči na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(8) Vsak stranka in udeleženec v postopku nosi svoje stroške postopka.

333. člen

(začetek postopka)

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali drugi predpisi EU.

334. člen

(vsebina zahteve)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika zahteve,
2. določen zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
3. druge podatke, določene z zakonom ali Uredbo (EU) št. 1024/2013 in predpisi, izdanimi na njihni podlagi.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali Uredbo (EU) št. 1024/2013, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

335. člen

(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba;
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati;
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine;
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije;
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitvev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

336. člen

(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,
2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 243. do 248. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

337. člen

(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik zahteve, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 323. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne more biti krajši od 15 dni.

338. člen

(rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve za izdajo dovoljenja:

1. za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev,
2. za združitvev oziroma delitev.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba 575/2013 ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko, naj odpravi pomanjkljivosti v skladu s šestim odstavkom 335. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s 337. členom tega zakona vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

12.3. Postopek nadzora

12.3.1. Splošne določbe

339. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 12.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelka 12.1. tega zakona, če ni v oddelku 12.3. tega zakona določeno drugače.

(3) V postopku nadzora se tudi smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

340. člen

(udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi član nadzornega sveta banke, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo (EU) št. 1024/2013, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora, lahko podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 329. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

341. člen

(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

12.3.2. Odredba

342. člen

(uporaba določb o odredbi)

Določbe pododdelka 12.3.2. tega zakona se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

343. člen

(vsebina odredbe)

(1) Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe, s katerimi se kršitve odpravijo na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) V primeru, ko se v zvezi s kršitvami, ugotovljenimi v postopku nadzora, lahko subjektu nadzora izreče globa v skladu s tem zakonom, mora odredba vsebovati tudi pravni pouk, da:

1. se lahko subjektu nadzora izreče globa v skladu s tem zakonom in da se lahko subjekt nadzora v roku za ugovor zoper odredbo izjavi o dejstvih oziroma okoliščinah glede odgovornosti za kršitev, da pa tega ni dolžan storiti, če se bo izjavil ali odgovarjal, pa ni dolžan izpovedati zoper sebe ali svoje bližnje;
2. mora subjekt nadzora v ugovoru zoper odredbo navesti vsa dejstva in dokaze v svojo korist, ker jih sicer v postopku sodnega varstva ne bo več mogel uveljavljati.

344. člen

(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) Če subjekt nadzora v roku iz prvega odstavka tega člena ne vloži ugovora zoper odredbo, ali če je vložil ugovor po izteku tega roka, Banka Slovenije odloči oglobi, ki se v skladu s tem zakonom izreče subjektu nadzora, pri tem pa upošteva dejstva in okoliščine, kot izhajajo iz odredbe.

345. člen

(razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo;
4. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe;
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
4. se odredbe ne da preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa, ter upravičenec na podlagi drugega odstavka 344. člena tega zakona, lahko vloži ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njen pravni interes.

346. člen

(vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

347. člen

(meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

348. člen

(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Svet Banke Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 345. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 345. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

(6) Z odločbo, s katero ugovor zavrže ali zavrne, Svet Banke Slovenije odloči tudi o globi, ki se v skladu s tem zakonom izreče subjektu nadzora.

12.3.3. Odvzem dovoljenja

349. člen

(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

350. člen

(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

351. člen

(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

352. člen

(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 351. člena tega zakona ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

353. člen

(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja;

2. firmo in sedež oziroma ime in priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto;
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

354. člen

(uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)

Določbe pododdelka 12.3.3. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za:

1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja,
2. postopek izreka opomina in
3. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

12.4. Postopek sodnega varstva

355. člen

(postopek sodnega varstva)

(1) Za postopek sodnega varstva proti odločbam, ki jih izda Banka Slovenije, se uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

356. člen

(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo ali zahtevo za sodno varstvo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vloži le subjekt nadzora.

(2) Tožbo zoper odločbo, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi 15. člena tega zakona, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu vloži tudi vložnik zahteve za posredovanje informacij, ki je z odločbo zavrnjena. Za vložitev tožbe se v tem primeru uporabljajo določbe tega oddelka glede postopka sodnega varstva s tožbo, ki jo vloži subjekt nadzora.

(3) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenцу, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

357. člen

(izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja;
2. proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo.

(3) Odločba iz 1. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva zoper odločbo, s katero je Banka Slovenije zavrnila ugovor zoper odredbo.

(5) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začeti na zahtevo stranke in v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(6) Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

358. člen

(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

359. člen

(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v roku 15 dni.

(2) Rok iz prvega odstavka tega člena teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, teče rok iz prvega odstavka tega člena od objave odločbe v skladu z 277. in 278. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero se vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni.

360. člen

(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

361. člen

(meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe;
2. subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, razen če zakon tako določa;
3. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
4. subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma, če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila;
5. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
6. se odločbe ne da preizkusiti.

362. člen

(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave (sojenje na seji), če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih:

1. če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom;
2. če je dejansko stanje med tožnikom in Banko Slovenije sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih v skladu s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (360. člen tega zakona);
3. če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo.

(3) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanja, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva (360. člen tega zakona).

363. člen

(odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora že pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

13. POGlavJE: IZVAJANJE IZREDNIH UKREPOV BANKE SLOVENIJE

364. člen

(uporaba predpisov glede izvajanja izrednih ukrepov)

Če ni v 13. poglavju tega zakona določeno drugače se za izvajanje izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema se uporabljajo določbe 7.7. poglavja Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06, 1/08, 109/08, 19/09, 98/09, 79/10, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1).

365. člen

(organ za reševanje)

(1) Banka Slovenije izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje z izvajanjem izrednih ukrepov v skladu s poglavjem 7.7. ZBan-1 in v skladu s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije za namene iz prvega odstavka tega člena vzpostavi ustrezno notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost in prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil Banke Slovenije v zvezi z ukrepi za reševanje na eni strani ter izvajanju nalog in pooblastil glede izvajanja nadzora na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, na drugi strani.

366. člen

(predčasno poplačilo zaradi postopnega prenehanja banke)

(1) Če v času trajanja izredne uprave Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem načrta reorganizacije ugotovi, da so na podlagi ukrepov za postopno prenehanje banke izpolnjeni pogoji za poplačilo posameznih obveznosti banke pred zapadlostjo teh obveznosti, ima banka z izredno upravo ne glede na splošna pravila, o pravici predčasnega plačila, določena z zakonom ali pogodbo, pravico predčasno poplačati to obveznost in pri tej izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do

zapadlosti. Pogoji za predčasno poplačilo obveznosti so izpolnjeni, če so na podlagi ukrepov za unovčitev premoženja banke zagotovljena zadostna likvidna sredstva in predčasno poplačilo ne bi ogrozilo doseganja ciljev izrednih ukrepov v banki.

(2) Če se na podlagi prvega odstavka tega člena predčasno poplača obveznost banke, ki se šteje kot zajamčena vloga na podlagi tretjega odstavka 306. člena ZBan-1, se pri takšni izpolnitvi odštejejo obresti za obdobje od plačila do zapadlosti, ki presegajo znesek zajamčene vloge posameznega upnika.

367. člen

(sklad za reševanje)

(1) Banka Slovenije vzpostavi in upravlja sklad za reševanje za namene financiranja reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, ki jih na podlagi ZBan-1 banki izreče Banka Slovenije.

(2) Vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji morajo na zahtevo Banke Slovenije v roku največ treh mesecev od uveljavitve tega zakona, zagotoviti sredstva za sklad za reševanje, v skupni višini 2,3 % vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan 30. septembra 2014 (ciljni znesek sklada za reševanje), pri čemer banke zagotovijo sredstva v skupnem znesku 1,3% vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan 30. septembra 2014, kot naložbo v sklad za reševanje v skladu s 368. členom tega zakona, preostala sredstva v skupnem znesku najmanj 1% vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan 30. septembra 2014, v obliki likvidnih sredstev za namene jamstva za reševanja v skladu s 369. členom tega zakona.

(3) Sklad za reševanje se ustanovi za obdobje do 1. januarja 2025.

(4) V primeru ustanovitve nove banke s sedežem v Republiki Sloveniji mora ta banka v roku treh mesecev po izdaji dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, zagotoviti sredstva za sklad za reševanje v višini, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s 368. in 369. členom tega zakona. Ciljni znesek sklada za reševanje iz tretjega odstavka tega člena se v tem primeru poveča za skupno vrednost naložbe ter višino likvidnih sredstev, ki jih mora za sklad za reševanje zagotoviti novoustanovljena banka v skladu s 368. in 369. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije določi prispevek posamezne banke v sklad za reševanje z upoštevanjem sorazmernega deleža, ki ga glede na obveznosti vseh bank, zmanjšanih za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital bank po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge vseh bank, pomenijo obveznosti te banke, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital te banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki.

(6) Če posamezna banka preneha ali se zoper banko v skladu s predpisi začne postopek stečaja ali prisilne likvidacije, obveznost za zagotavljanje sredstev za sklad za reševanje na podlagi tega zakona za to banko preneha, preostale banke pa morajo v roku treh mesecev zagotoviti dodatna sredstva za sklad za reševanje, do dopolnitve ciljne ravni sklada za reševanje, z upoštevanjem petega odstavka tega člena.

(7) Obveznosti iz tega člena ne veljajo za premostitveno banko, ki jo ustanovi Banka Slovenije v skladu s 371. členom tega zakona, in za SID banko.

(8) Če Banka Slovenije v zvezi z zahtevo za zagotavljanje sredstev banke za sklad za reševanje na podlagi tega zakona ugotovi, da banka ne izpolnjuje ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede kapitalne ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 in so oziroma verjetno bodo s tem podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, se obveznosti na podlagi tega zakona glede zagotavljanja sredstev banke za sklad za reševanje, za to banko uporabljajo, ko Banka Slovenije ugotovi, da so razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev prenehali. Banka Slovenije najmanj vsakih 6 mesecev preverja ali so pri banki še podani razlogi iz prvega stavka tega odstavka. Za banko, v kateri so prenehali razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, se glede obveznosti za zagotavljanje sredstev banke za sklad za reševanje, uporabljajo določbe o obveznosti novoustanovljene banke.

368. člen

(naložbe bank v sklad za reševanje)

(1) Vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji morajo na zahtevo Banke Slovenije v roku največ treh mesecev od uveljavitve tega zakona, kot naložbo v sklad za reševanje vplačati denarna sredstva v skupnem znesku 1,3% vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan 30. septembra 2014, na račun pri Banki Slovenije.

(2) Sredstva, ki jih vplačajo banke na podlagi prvega odstavka tega člena, predstavljajo ločeno premoženje bank, ki ga upravlja Banka Slovenije ločeno od drugega premoženja Banke Slovenije in od drugega premoženja v upravljanju Banke Slovenije. Sklad za reševanje ni pravna oseba.

(3) Banka Slovenije na podlagi petega odstavka 367. člena tega zakona določi višino denarnih sredstev, ki jih mora vplačati posamezna banka kot naložbo v sklad za reševanje.

(4) V primeru ustanovitve nove banke s sedežem v Republiki Sloveniji mora ta banka v roku treh mesecev po izdaji dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vplačati denarna sredstva kot naložbo v sklad za reševanje v višini, ki jo določi Banka Slovenije z upoštevanjem povprečne vrednosti vseh naložb bank v sklad za reševanje, določene na podlagi zadnjega razpoložljivega revidiranega izkaza finančnega položaja sklada, ter z upoštevanjem predvidene stopnje tveganosti te banke, določene na podlagi načrta poslovanja novo ustanovljene banke.

(5) Naložba posamezne banke v sklad za reševanje ni prenosljiva in se izplača banki iz sklada za reševanje v primeru, če:

1. banka preneha ali se zoper banko v skladu s predpisi začne postopek stečaja ali prisilne likvidacije; ali
2. ob prenehanju sklada za reševanje, z likvidacijo naložb sklada za reševanje.

(6) Naložba v sklad za reševanje se v primerih iz petega odstavka tega člena izplača banki glede na sorazmerni delež sredstev, ki jih je vplačala banka v sklad na podlagi tega zakona, z upoštevanjem vrednosti sredstev sklada za reševanje, ki se določi na podlagi zadnjega razpoložljivega revidiranega izkaza finančnega položaja sklada.

369. člen

(jamstvo bank za reševanje)

(1) Vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji jamčijo za financiranje izrednih ukrepov za namene reševanja bank pod pogoji iz 370. člena tega zakona, do skupnega zneska, ki je enak 1% vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan 30. septembra 2014, povečanega za znesek novih jamstev, ki jih zagotovi novoustanovljena banka v skladu s petim odstavkom 367. člena tega zakona (skupno jamstvo). Delež posamezne banke v skupnem jamstvu se določi z upoštevanjem petega odstavka 367. člena tega zakona.

(2) Banka morajo za namene skupnega jamstva iz prvega odstavka tega člena zagotavljati likvidna sredstva v obliki varnih in likvidnih naložb najmanj v višini svojega deleža v skupnem jamstvu, določenem na podlagi prvega odstavka tega člena.

(3) V primeru ustanovitve nove banke s sedežem v Republiki Sloveniji mora ta banka v roku treh mesecev po izdaji dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, zagotoviti likvidna sredstva jamstva v višini deleža novoustanovljene banke v skupnem jamstvu, ki ga določi Banka Slovenije z upoštevanjem povprečne višine jamstev posameznih bank ob izdaji dovoljenja, ter z upoštevanjem predvidene stopnje tveganosti te banke, določene na podlagi načrta poslovanja novo ustanovljene banke.

(4) Banka Slovenije predpiše podrobnejša merila in pogoje za naložbe bank, ki se lahko upoštevajo kot likvidna sredstva za izpolnjevanje obveznosti iz drugega odstavka tega člena ter določi vsebino, roke in način poročanja bank glede izpolnjevanja teh obveznosti.

(5) Likvidna sredstva iz drugega odstavka tega člena se lahko uporabijo izključno za namene vplačila dodatnih sredstev bank v sklad za reševanje, na podlagi zahteve Banke Slovenije v skladu s šestim odstavkom tega člena.

(6) Če sredstva, ki jih vplačajo banke kot naložbo v sklad za reševanje na podlagi 368. člena tega zakona, ne zadoščajo za namene financiranja izrednih ukrepov v skladu s 370. členom tega zakona, Banka Slovenije naloži bankam, da vplačajo dodatna sredstva kot naložbo v sklad za reševanje v obsegu, ki je potreben za financiranje izrednih ukrepov v določeni banki, vendar skupno največ v višini likvidnih sredstev, ki jih zagotavljajo banke na podlagi drugega odstavka tega člena.

(7) Delež posamezne banke pri vplačilu dodatnih sredstev v sklad za reševanje na podlagi zahteve iz šestega odstavka tega člena se določi sorazmerno z deležem, ki ga predstavljajo likvidna sredstva te banke glede na likvidna sredstva pri vseh bankah. Posamezna banka mora zagotoviti vplačilo dodatnih sredstev v sklad za reševanje največ v višini likvidnih sredstev, ki jih mora zagotavljati na podlagi drugega odstavka tega člena.

370. člen

(naložbe sklada za reševanje)

(1) Banka Slovenije upravljanja sredstva sklada za reševanje, da se zagotavlja stalna in takojšnja razpoložljivost naložb sklada za reševanje za potrebe financiranja naložb pri izvajanju izrednih ukrepov v posamezni banki. Banka Slovenije določi naložbeno politiko za upravljanje sredstev sklada za reševanje tako, da se zagotavlja varnost in visoka likvidnost naložb sklada z upoštevanjem omejitve naložb v dolgoročno nizko tvegana sredstva.

(2) Sredstva sklada za reševanje se uporabijo za financiranje naložb pri izvajanju izrednih ukrepov, če Banka Slovenije oceni, da je v zvezi z razlogi iz 253.a člena ZBan-1, ki so podani v tej banki, ter z upoštevanjem ocene na podlagi 254. člena ZBan-1 in po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost ter z ministrstvom, pristojnim za finance, zagotovitev sredstev sklada za reševanje v zvezi z izrednimi ukrepi v posamezni banki nujna, da se zagotovi stabilnost finančnega sistema. Naložbe sklada za reševanje pri izvajanju izrednih ukrepov Banke Slovenije se lahko zagotovijo v obliki:

1. vplačila v kapitalske instrumente premostitvene banke iz 371. člena tega zakona, za namene vplačila ustanovitvenega kapitala premostitvene banke ali za zagotavljanje njene kapitalske ustreznosti;
2. vplačila v kapitalske instrumente banke, ki se izdajo zaradi zagotavljanja njene kapitalske ustreznosti, če so predhodno pokrite vse pretekle izgube banke;
3. posojil, garancij, jamstev ali drugih vrst zavarovanj premostitveni banki ali banki, ki so ji bili izrečeni izredni ukrepi, če so predhodno pokrite vse pretekle izgube banke.

(3) Naložbe sklada za reševanje v instrumente iz drugega odstavka tega člena upravlja Banka Slovenije z upoštevanjem ciljev izrednih ukrepov ter standardov skrbnega gospodarjenja.

(4) Banka Slovenije ovrednoti naložbe sklada za reševanje iz prvega in drugega odstavka tega člena po pošteni vrednosti ter mesečno obvešča banke o vrednosti sklada ter o vrednosti naložbe posamezne banke v sklad za reševanje. Banka Slovenije ob koncu poslovnega leta sestavi računovodske izkaze sklada za reševanje, ki jih revidira pooblaščen revizor. Stroški, povezani z revidiranjem računovodskih izkazov ter drugi stroški Banke Slovenije, povezani z upravljanjem sklada za reševanje, se krijejo iz sredstev, ki jih vplačajo banke v sklad za reševanje na podlagi tega člena. Stroški upravljanja, ki jih zaračuna Banka Slovenije, ne presegajo dejanskih stroškov upravljanja.

(5) Za obveznosti, ki jih prevzame sklad za reševanje v zvezi z naložbami iz prvega in drugega odstavka tega člena, odgovarja sklad za reševanje z vsemi sredstvi, ki jih vplačajo banke v sklad za reševanje na podlagi 368. člena tega zakona ter z likvidnimi sredstvi, ki jih zagotavljajo banke za namene jamstva na podlagi 369. člena tega zakona. Banka Slovenije ne odgovarja za obveznosti sklada za reševanje.

371. člen

(premostitvena banka)

(1) Banka Slovenije lahko z odločbo o izrednih ukrepih, s katero izreče izredni ukrep prenosa premoženja in obveznosti banke, odloči o ustanovitvi premostitvene banke z vplačilom ustanovnega kapitala premostitvene banke iz sredstev sklada za reševanje, na katero se prenese premoženje in obveznosti na podlagi odločbe o izrednih ukrepih, ki jih izreče Banka Slovenije v skladu z ZBan-1. Premostitvena banka se za namene 7.7.5. pododdelka 7.7.5. ZBan-1 šteje kot prevzemna družba.

(2) Premostitvena banka se ustanovi za obdobje dveh let od zadnjega prenosa premoženja in obveznosti na podlagi izrečenih izrednih ukrepov z možnostjo podaljšanja do skupno največ petih let, pri čemer Banka Slovenije pri odločanju o upravičenosti podaljšanja upošteva zlasti razmere na trgu in predvideno časovno obdobje za učinkovito izvrševanje izrednih ukrepov.

(3) Za ustanovitev premostitvene banke se uporabljajo določbe 25. do 28. člena ter 30. člen tega zakona. Ustanovni kapital se vplača v obliki denarnih ali stvarnih vložkov, ki se zagotovijo iz sklada za reševanje ali s prenosom premoženja banke, ki ji je bil izrečen izredni ukrep, v višini obveznosti, ki se hkrati prenesejo na premostitveno banko. Edini delničar premostitvene banke je sklad za reševanje.

(4) Banka Slovenije z odločbo o ustanovitvi premostitvene banke imenuje izredno upravo banke. Za upravljanje premostitvene banke se uporabljajo določbe 255.a člena ZBan-1 ter smiselno določbe ZBan-1 o izredni upravi.

(5) Z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena šteje, da je premostitvena banka v skladu z ZBan-1 pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, ki jih bo opravljala premostitvena banka. V odločbi iz prvega odstavka tega člena se navedejo storitve, ki jih bo opravljala premostitvena banka.

(6) Če ni v tem členu določeno drugače, se za premostitveno banko smiselno uporabljajo vse določbe tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013, ki veljajo za banko, če Banka Slovenije za posamezne zahteve izrecno ne določi drugače.

(7) Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju premostitvene banke, če:

1. se je premostitvena banka združila z drugim subjektom, ki ima dovoljenje za opravljanje storitev, ki jih opravlja premostitvena banka;
2. je vse delnice premostitvene banke prevzel novi investitor ali so bila vsa sredstva, pravice in obveznosti premostitvene banke prenesena na tretjo osebo,;
3. je poteklo obdobje iz drugega odstavka tega člena;
4. so sredstva premostitvene banke izčrpana in so njene obveznosti v celoti poravnane.

(8) V primeru iz 3. in 4. točke sedmega odstavka tega člena Banka Slovenije predlaga začetek prisilne likvidacije ali stečaja premostitvene banke. Za prisilno likvidacijo in stečaj premostitvene banke se uporabljajo določbe o prisilni likvidaciji in stečaju banke.

14. POGlavJE: SISTEM JAMSTVA ZA VLOGE

372. člen

(uporaba predpisov glede sistema za jamstvo vlog)

Za sistem jamstva za vloge se uporabljajo določbe 8. poglavja ZBan-1, če ni v 14. poglavju tega zakona določeno drugače.

373. člen

(likvidne naložbe in sklad za jamstvo vlog)

(1) Banka Slovenije v roku največ treh mesecev po uveljavitvi tega zakona vzpostavi sklad za jamstvo vlog za namene zbiranja denarnih prispevkov bank in upravljanja sredstev sklada, da se skupaj z likvidnimi naložbami bank iz 314. člena ZBan-1 zagotavlja razpoložljivost finančnih sredstev za izpolnjevanje obveznosti sklada za jamstvo vlog v skladu s tem zakonom in ZBan-1. Sklad za jamstvo

vlog predstavljajo ločeno premoženje bank, ki ga upravlja Banka Slovenije ločeno od drugega premoženja Banke Slovenije in od drugega premoženja v upravljanju Banke Slovenije. Sklad za jamstvo vlog ni pravna oseba.

(2) Sredstva sklada za jamstvo se zbirajo z rednimi denarnimi prispevki iz petega odstavka tega člena, z izrednim prenosom sredstev v višini likvidnih naložb na podlagi sedmega odstavka tega člena in z izrednimi denarnimi prispevki iz osmega odstavka tega člena, ki jih v sklad vplačujejo banke.

(3) Skupna višina sredstev v skladu za jamstvo vlog mora najkasneje v 10 letih od dneva uveljavitve tega zakona doseči višino, ki je najmanj enaka 0,8 % vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah (ciljna raven). Banka Slovenije lahko določi višjo ciljno raven sredstev sklada, pri čemer zlasti upošteva potencialne obveznosti sistema jamstva za vloge, tveganost bank v sistemu jamstva za vloge ter gibanje vlog, ki štejejo med zajamčene v skladu z določbami 310. člena ZBan-1.

(4) Banka mora od dneva uveljavitve tega zakona zagotavljati likvidne naložbe v skladu z 314. členom ZBan-1 v višini 0,8 % vsote vseh zajamčenih vlog pri tej banki. Zahtevana višina likvidnih naložb banke se zmanjša za višino denarnih prispevkov, ki jih je banka vplačala v sklad za jamstvo vlog v skladu s tem zakonom. Likvidne naložbe in sredstva sklada za jamstvo vlog se lahko uporabijo izključno za namene izplačila zajamčenih vlog v primeru stečaja banke ter za namene iz 376. člena tega zakona.

(5) Banke vplačujejo redne letne denarne prispevke v sklad za jamstvo vlog, dokler skupna višina sredstev v skladu ne doseže ciljne ravni iz tretjega odstavka tega člena. Banka Slovenije določi skupno višino rednim denarnih prispevkov bank v posameznem letu največ v višini 0,1 % vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah po stanju na zadnji dan preteklega četrtletja. Banka Slovenije določi redni letni prispevek posamezne banke v višini, sorazmerni z deležem, ki ga glede na vsoto zajamčenih vlog pri vseh bankah predstavlja vsota zajamčenih vlog pri tej banki. Banke morajo redni denarni prispevek v sklad za jamstvo vlog vplačati na zahtevo Banke Slovenije do 1. junija za tekoče poslovno leto. Prvi redni letni prispevek v sklad za jamstvo vlog vplačajo banke do 1. junija 2015, po stanju na 31.12.2014.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da zaradi vplačila rednega letnega denarnega prispevka iz petega odstavka tega člena banka ne bo zagotavljala ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede kapitalne ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 in so oziroma verjetno bodo s tem podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije zahteva od banke vplačilo rednega denarnega prispevka za posamezno leto, ko ugotovi, da so pri banki prenehali razlogi iz prvega stavka. Banka Slovenije najmanj vsakih šest mesecev preverja, ali so pri banki še podani razlogi iz prvega stavka tega odstavka.

(7) Če sredstva sklada za jamstvo vlog, zbrana na podlagi petega odstavka tega člena, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada za jamstvo vlog na podlagi tega zakona, Banka Slovenije naloži bankam, da na sklad za jamstvo vlog prenesejo sredstva v višini likvidnih naložb iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Če sredstva sklada za jamstvo vlog, vplačana v skladu s petim in sedmim odstavkom tega člena, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada za jamstvo vlog na podlagi tega zakona, lahko Banka Slovenije zahteva od bank vplačilo izrednega denarnega prispevka v sklad za jamstvo vlog. Skupna letna obveznost vseh bank v posameznem letu za plačilo izrednih prispevkov v sklad za jamstvo vlog ne sme presegati 0,5 % vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah po stanju na zadnji dan preteklega četrtletja.

(9) Če Banka Slovenije ugotovi, da zaradi plačila izrednega prispevka iz osmega odstavka tega člena posamezna banka ne bo zagotavljala ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede kapitalne ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 in so oziroma verjetno bodo s tem podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije zahteva vplačilo izrednega prispevka te banke, ko ugotovi, da so pri banki prenehali ti razlogi. Banka Slovenije najmanj vsakih šest mesecev preverja, ali so pri banki še podani razlogi iz prvega stavka tega odstavka.

(10) Banke niso upravičene do povračila sredstev, ki jih vplačajo v sklad za jamstvo vlog z rednimi letnimi prispevki iz petega odstavka tega člena ali s prenosom sredstev v višini likvidnih naložb na podlagi sedmega odstavka tega člena. Sredstva, ki so jih vplačale banke v sklad za jamstvo vlog z izrednimi prispevki iz sedmega odstavka tega člena, se po poplačilu terjatev sklada za jamstvo vlog iz stečajne mase, primarno uporabijo za dopolnitev ravni jamstva do zneska ciljne ravni iz tretjega odstavka tega člena. Ko je na podlagi poplačila terjatev sklada za jamstvo vlog dosežena ciljna raven sklada za jamstvo vlog iz petega odstavka tega člena, se sredstva sklada za jamstvo vlog v znesku, ki presega to ciljno raven, povrnejo bankam glede v sorazmernem deležu glede na vplačane izredne prispevke teh bank.

(11) Banka Slovenije s določi merila in način izračuna prispevkov bank v sklad za jamstvo vlog ter podrobnejšo vsebino, roke in način poročanja bank glede izpolnjevanja obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

374. člen

(drugi viri financiranja sklada za jamstvo vlog in zagotavljanje likvidnosti)

(1) Če sredstva sklada za jamstvo vlog, zbrana v skladu s 373. členom tega zakona, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada na podlagi tega zakona ali niso pravočasno na razpolago za izpolnitev teh obveznosti, lahko Banka Slovenije odloči, da se sklad za jamstvo vlog zadolži do višine manjkajočih sredstev.

(2) Če sredstva sklada za jamstvo vlog, zbrana v skladu s 373. členom tega zakona in prvim odstavkom tega člena, ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada na podlagi tega zakona, Banka Slovenije predlaga Republiki Sloveniji, da začasno zagotovi manjkajoča sredstva v skladu z drugim odstavkom 313. člena ZBan-1.

(3) Sklad za jamstvo vlog odgovarja za obveznosti iz naslova jamstva za vloge na podlagi tega zakona, vključno z obveznostmi iz prvega in drugega odstavka tega člena, z vsemi sredstvi, zbranimi na podlagi 373. člena tega zakona.

(4) Za vse obveznosti sklada za jamstvo vlog iz prvega in drugega odstavka tega člena jamčijo vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji, vsaka posamezno v obsegu, ki ustreza njenemu deležu, določenem v skladu s petim odstavkom 373. člena tega zakona.

375. člen

(upravljanje sklada za jamstvo vlog)

(1) Banka Slovenije upravlja sklad za jamstvo vlog v skladu s tem zakonom in ZBan-1.

(2) Banka Slovenije sprejme pravila upravljanja sredstev sklada za jamstvo vlog ter določi naložbeno politiko sklada tako, da se zagotavlja varnost in visoka likvidnost naložb sklada. Pri sprejemanju naložbene strategije in politike upravljanja sredstev sklada za jamstvo vlog Banka Slovenije upošteva načelo omejitve naložb v dolgoročno nizko tvegana sredstva. Banka Slovenije ne odgovarja za obveznosti sklada za jamstvo vlog.

(3) Banka Slovenije ob koncu poslovnega leta sestavi računovodske izkaze sklada za jamstvo vlog, ki jih revidira pooblaščen revizor.

(4) Stroški, povezani z revidiranjem računovodskih izkazov sklada za jamstvo vlog, ter drugi stroški Banke Slovenije, povezani z upravljanjem sklada za jamstvo vlog, se krijejo v breme sredstev sklada za jamstvo vlog. Stroški upravljanja, ki jih zaračuna Banka Slovenije, ne presegajo dejanskih stroškov upravljanja.

(5) Banka Slovenije banki prevzemnici zagotovi likvidna sredstva za izplačilo zajamčenih vlog iz sklada za jamstvo vlog najpozneje do dneva začetka izplačevanja zajamčenih vlog. Ne glede na prvi odstavek 325. člena ZBan-1 terjatve iz naslova zajamčenih vlog v stečajnem postopku nad banko uveljavlja Banka Slovenije za račun sklada za jamstvo vlog.

376. člen

(uporaba sredstev sklada za jamstvo vlog za zagotavljanje finančne stabilnosti)

(1) Če se v banki izvedejo izredni ukrepi, ki vlagateljem zagotavljajo dostop do zajamčenih vlog in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 374. člena tega zakona, Banka Slovenije odloči, da sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva za potrebe izvajanja izrednih ukrepov v posamezni banki v znesku ocenjene izgube, ki bi jo utrpel sklad za jamstvo vlog v primeru stečaja banke, če izredni ukrepi ne bi bili izvedeni, ker terjatve sklada za jamstvo vlog iz naslova izplačanih zajamčenih vlog ne bi bile v celoti poplačane iz stečajne mase banke.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, prispevek sklada za jamstvo vlog pri izvajanju izrednih ukrepov v posamezni banki ne sme presežati 50 % ciljnega zneska sklada za jamstvo vlog iz petega odstavka 373. člena.

(3) Za naložbe sklada za jamstvo vlog pri izvajanju izrednih ukrepov v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, se uporablja 370. člen tega zakona.

(4) Če se zajamčene vloge pri banki z izrednimi ukrepi prenesejo na drugo banko ali premostitveno banko, vlagatelji v primeru stečaja banke, v kateri so bili izvedeni izredni ukrepi, niso upravičeni do izplačila zajamčenih vlog iz sklada za jamstvo vlog v delu, ki je bil prenesen.

377. člen

(vloge s prednostnim poplačilom v stečaju banke)

(1) Ne glede na prvi odstavek 329. člena ZBan-1 se v primeru stečaja banke terjatve upnikov banke iz naslova zajamčenih vlog, ki jih v okviru sistema jamstva za vloge izplača sklad za jamstvo vlog, prenesejo na sklad za jamstvo vlog.

(2) Ne glede na drugi odstavek 329. člena ZBan-1 se vloge pri banki, ki se upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge na podlagi tretjega odstavka 310. člena ZBan-1, v znesku nad 100.000 eurov, v stečajnem postopku nad banko poplačajo iz stečajne mase po poplačilu vseh prednostnih terjatev, vendar pred poplačilom terjatev iz tretjega odstavka tega člena in navadnih terjatev.

(3) Terjatve na podlagi vlog iz petega odstavka 310. člena ZBan-1, razen terjatev iz 8. točke petega odstavka 310. člena ZBan-1, se v stečajnem postopku nad banko poplačajo iz stečajne mase pred navadnimi terjatvami.

(4) Določbe drugega in tretjega odstavka tega člena se upoštevajo tudi za namen opredelitve položaja upnikov banke v zvezi z izrednimi ukrepi.

15. POGLAVJE: SISTEM IZMENJAVE INFORMACIJ O BONITETI STRANK

378. člen

(sistem izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) Sistem izmenjave informacij o boniteti strank vzpostavi Banka Slovenije.

(2) Podatki se lahko v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank zbirajo in obdelujejo le za namen:

- upravljanja s kreditnim tveganjem bank in pravnih oseb iz drugega odstavka prejšnjega člena,
- zagotovitve odgovornega kreditiranja in preprečevanja prezadolževanja,
- izvajanja nadzora nad upravljanjem kreditnega tveganja v bankah,
- statističnega poročanja.

(3) Banke in druge pravne osebe iz drugega odstavka tega člena morajo zaradi upravljanja s kreditnim tveganjem zbirati in obdelovati informacije iz prvega in drugega odstavka 380 člena o svojih strankah, ki so fizične osebe, in jih posredovati v sistem iz prvega odstavka tega člena.

(4) Sistem izmenjave informacij o boniteti strank mora biti zasnovan tako, da:

1. je mogoč samo dostop do podatkov o posamezni osebi, prikaz teh podatkov na zaslon in izpis podatkov na papir (v nadaljnjem besedilu: izpis bonitetnih podatkov o posamezni osebi),
2. napačni podatek, ki se izbriše po osmem odstavku tega člena, ni več naveden v izpisu bonitetnih podatkov o posamezni osebi takoj, ko je izbrisan.

(5) Banka ne sme uporabiti podatkov iz sistema izmenjave informacij o boniteti strank:

- pri odločanju ali fizični osebi odpreti transakcijski račun,
- za neposredno ali ciljno trženje.

(6) Banka Slovenije mora kot upravljavec zbirke o boniteti strank, ki so fizične osebe, samostojni podjetniki posamezniki in druge fizične osebe, ki samostojno opravljajo določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost (zasebniki) onemogočiti uporabo sistema izmenjave informacij o boniteti strank osebi, ki ne izpolnjuje predpisanih tehničnih pogojev.

379. člen (osebe, vključene v sistem)

(1) V sistem izmenjave informacij o boniteti strank se morajo vključiti:

1. vse banke,
2. vsaka finančna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, katere izključna ali pretežna dejavnost je opravljanje storitev finančnega zakupa iz 3. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, in ki izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
 - v kateri ima banka, banka države članice ali druga družba v bančni skupini, katere članica je banka ali banka države članice, najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu, ali
 - katere bilančna vsota po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta je najmanj enaka 50.000.000 eurov,
3. banka države članice ali tretje države, ki na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji;
4. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki v skladu z veljavnimi predpisi prek podružnice v Republiki Sloveniji opravlja izključno ali pretežno storitve finančnega zakupa iz 3. točke prvega odstavka 5. člena tega zakona, ter izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
 - v kateri ima banka, banka države članice ali druga družba v bančni skupini, katere članica je banka ali banka države članice, najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu ali
 - katere bilančna vsota po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta je najmanj enaka 50.000.000 eurov,

(2) V sistem iz prvega odstavka 378. člena tega zakona se lahko poleg subjektov iz prvega odstavka tega člena vključi tudi:

1. banka države članice, ki na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom neposredno opravlja storitve v Republiki Sloveniji;
2. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki v skladu z veljavnimi predpisi prek podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno na območju Republike Slovenije opravlja storitve izdaje osebnih kartic z odloženim plačilom, če je skupno število veljavnih plačilnih kartic z odloženim plačilom, ki jih je izdala pri opravljanju storitev v Republiki Sloveniji, po stanju ob koncu preteklega koledarskega leta najmanj 50.000.

380. člen (podatki, ki se lahko zbirajo in obdelujejo v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) V sistemu izmenjave informacij o boniteti strank se zbirajo in obdelujejo naslednji podatki o fizičnih osebah, vključno s samostojnimi podjetniki posamezniki in drugimi fizičnimi osebami, ki samostojno opravljajo določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost (zasebniki):

1. osebno ime,

2. datum in kraj rojstva,
3. naslov stalnega in začasnega prebivališča,
4. davčna številka,
5. naslednji podatki o osebnem stečaju te osebe:
 - o začetku in končanju postopka osebnega stečaja
 - o začetku postopka za odpust obveznosti in
 - o izdaji in pravnomočnosti sklepa o odpustu obveznosti,
6. podatki o sodnih in davčnih izvršbah:
 - datum pravnomočnega sklepa o izvršbi in datum konca izvršilnega postopka..

(2) V sistemu izmenjave informacij o boniteti strank se lahko zbirajo in obdelujejo naslednji podatki o poslih banke ali finančne institucije s fizično osebo:

1. pri transakcijskih računih:
 - datum odprtja transakcijskega računa,
 - podatek, ali je odobrena redna ali izredna prekoračitev stanja na tem računu, in znesek odobrene prekoračitve,
2. pri bančnih kreditih, poslih finančnega zakupa iz 3. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, poslih začasne prodaje oziroma odkupa in obročnih nakupih z osebnimi karticami z odloženim plačilom:
 - datum sklenitve pogodbe,
 - znesek odobrenega kredita,
 - znesek neodplačanega dela obveznosti,
 - znesek in vrsta posamezne anuitete oziroma obroka,
 - odplačilna doba,
3. pri osebnih karticah z odloženim plačilom in kreditnih karticah:
 - datum izdaje kartice,
 - znesek odobrene mesečne porabe,
4. pri prevzetih poroštvih za druge osebe,
 - datum prevzema poroštva,
 - znesek obveznosti, za katero je oseba prevzela poroštvo in
 - podatki iz 2. točke tega odstavka o obveznosti glavnega dolžnika, za katerega je oseba prevzela poroštvo, brez podatka o osebnem imenu ali firmi glavnega dolžnika,
5. če oseba zamudi z izpolnitvijo obveznosti do banke ali finančne institucije iz drugega odstavka tega člena na podlagi posameznega posla iz 1. do 4. točke tega odstavka v znesku, ki presega deset eurov, in je obdobje zamude daljše od 90 dni:
 - datum nastanka zamude,
 - znesek obveznosti, s plačilom katerih je oseba v zamudi,
 - podatek, ali je bil zaradi izterjave obveznosti začel postopek prisilne izterjave,
 - odpoved pogodbe zaradi zamude z izpolnitvijo obveznosti,
 - podatek, da je bil zaradi zamude z izpolnitvijo obveznosti blokiran transakcijski račun ali osebna kartica z odloženim plačilom te osebe, in podatek o ponovni deblokadi računa ali osebne kartice z odloženim plačilom,
 - obdobje in vrsta morebitnega moratorija,
6. naslednje spremembe podatkov o poslih iz 1. do 5. točke tega odstavka zaradi poslovnih dejanj ali drugih dogodkov, ki nastanejo med trajanjem poslovnega razmerja na podlagi teh poslov, ki ne pomenijo položaja iz 6. točke tega odstavka:
 - datum plačila obveznosti,
 - podatke o predčasnem plačilu,
 - sprememba odplačilnega obdobja,
 - sprememba zneska ali vrste posamezne anuitete oziroma obroka.

(3) Podatke iz 5. točke prvega odstavka tega člena posreduje v sistem Center za informatiko na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

381. člen (dostop do podatkov)

(1) Do podatkov v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank lahko dostopajo samo osebe, ki so pri banki ali drugi pravni osebi iz 379 člena tega zakona pooblaščen za dostopanje do sistema izmenjave informacij o boniteti strank.

(2) Do podatkov, ki se obdelujejo v sistemu izmenjave informacij o bonitetni strank, lahko dostopajo tudi osebe, ki so pri Banki Slovenije pooblašcene za dostopanje do informacij v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank zaradi pregledovanja in obdelave teh podatkov, vključno z elektronsko obdelavo, za namen izvajanja nadzora nad upravljanjem kreditnega tveganja v bankah ter statističnega poročanja.

382. člen (izbris podatkov)

Če banka ali druga pravna oseba iz 379. člena tega zakona na podlagi ugovora svoje stranke ugotovi, da je v sistemu zajet napačen podatek, mora ta podatek izbrisati v sedmih delovnih dneh po prejemu ugovora stranke. Prvi stavek tega odstavka se smiselno uporablja tudi, če banka ali druga pravna oseba iz drugega odstavka tega člena sama ugotovi, da je v sistemu zajet napačen podatek.

383. člen (rok hrambe podatkov)

(1) Podatke o posameznih poslih iz drugega odstavka 380 člena je v sistemu v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank dovoljeno hraniti do poteka naslednjih rokov:

1. če je pri izpolnjevanju obveznosti nastal položaj iz 6. točke drugega odstavka 380 člena tega zakona: štirih let po prenehanju obveznosti,
2. v drugih primerih: štirih let po prenehanju obveznosti.

(2) Podatke iz 5. točke prvega odstavka 380 člena tega zakona je v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank dovoljeno hraniti tako, da so ti navedeni v izpisu bonitetnih podatkov o posamezni osebi do poteka štirih let po pravnomočnosti sklepa o končanju postopka osebnega stečaja.

384. člen (akti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije določi pravila sistema, ki predpisujejo tehnične pogoje za dostop do sistema izmenjave informacij o boniteti strank in vse potrebne ukrepe za zavarovanje osebnih podatkov ki se zbirajo in obdelujejo v sistemu.

(2) Banka Slovenije se pred začetkom uveljavitve pravil iz prejšnjega odstavka posvetuje s Informacijskim pooblašcencem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije s tarifo določi nadomestilo za dostop do informacij o boniteti strank, ki se zbirajo in obdelujejo v sistemu.

16. POGLAVJE: KAZENSKÉ DOLOČBE

385. člen (globo za kršitev banke)

(1) Z globo določeno v skladu z drugim odstavkom tega člena se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. je pridobila dovoljenje ali soglasje, ki je določeno s tem zakonom ali Uredbo (EU) št. 575/2013 z navajanjem neresničnih podatkov ali na podlagi drugih zavajajočih ravnanj, ali če opravlja dejavnosti, ki jih na podlagi tega zakona ni upravičena opravljati;
2. ne obvesti Banke Slovenije o spremembi imetništva njenih delnic v skladu s 74. členom tega zakona;
3. ni vzpostavila ureditve notranjega upravljanja v skladu s 129. členom tega zakona ali ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 132. členom tega zakona;

4. ne sporoča informacij glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev, določenih v skladu s členom 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 99(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
5. ne sporoča informacij v skladu s členom 101 Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
6. ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s členom 394(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
7. ne sporoča informacij o likvidnosti v skladu s členom 415(1) in (2) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
8. ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda v skladu s členom 430(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
9. ne razpolaga z likvidnimi sredstvi v skladu s členom 412 Uredbe (EU) št. 575/2013;
10. doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz člena 395 Uredbe (EU) št. 575/2013;
11. je izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju, ne da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 405 Uredbe (EU) št. 575/2013;
12. ne razkrije informacij v skladu s členom 431(1), (2) in (3) ali členom 451(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
13. izvede izplačila imetnikom instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala, v nasprotju z določbami 230. člena tega zakona ali je izplačilo v nasprotju s členi s členi 28, 51 ali 63 Uredbe (EU) št. 575/2013;
14. krši predpise s področja preprečevanja pranja denarja;
15. je omogočila, da ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, opravljajo funkcijo člana upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji, ali višjega vodstva banke;
16. kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena tega zakona;
17. po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 107. člena tega zakona;
18. ne ravna v skladu z odredbo iz 204. člena tega zakona;
19. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 111. člena, ali ki začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 113. členom tega zakona;
20. banka začne neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 115. člena tega zakona;
21. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 116. členom tega zakona;
22. pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z drugim odstavkom 201. člena tega zakona;
23. ne vzpostavi ali ne izvaja ustrezne politike izbora kandidatov za člane upravljalnega organa v skladu z drugim odstavkom 34. člena tega zakona;
24. v zvezi z delovanjem nadzornega sveta ni zagotovila imenovanja komisij nadzornega sveta v skladu s 50. členom tega zakona ali delovanje teh komisij ni v skladu z 51., 52. ali 53. členom tega zakona;
25. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 87. členom tega zakona;
26. ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskimi izkazi v skladu s tretjim odstavkom 88. člena tega zakona;
27. ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila ali dodatnega revizorjevega poročila v skladu z 90. členom tega zakona;
28. glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu z 89. členom tega zakona;
29. v rokih iz prvega oziroma tretjega odstavka 93. člena tega zakona na svojih javnih spletnih straneh ne objavi letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;
30. ne zagotovi, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi (četrti odstavek 93. člena tega zakona);
31. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 243. do 249. členu tega zakona;
32. ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja tveganj oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja,

spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 305. člena tega zakona;
33. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 126. in 127. členom tega zakona;
34. ne ravna v skladu z odredbo iz 254. in 259. člena tega zakona;
35. posebnemu pooblaščencu iz 260. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 260. in 262. člena tega zakona;
35. krši predpise s področja jamstva za vloge.

(2) Globa se za prekrške iz prejšnjega odstavka lahko izreče banki v višini od 80.000 eurov do:
1. 10 % skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz 1. točke tega odstavka.

386. člen **(globa za kršitev kvalificiranega imetnika)**

(1) Pravna oseba, ki kot neupravičeni imetnik, ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 270. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 80.000 eurov do višine, ki predstavlja 10 % skupnega letnega neto prometa te pravne osebe, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s členom 316 Uredbe (EU) št. 575/2013.

(2) Fizična oseba, ki kot neupravičeni imetnik, ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 268. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 2.500 eurov do 5.000.000 eurov.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek lahko Banka Slovenije neupravičenemu imetniku izreče globo tudi do višine dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki kot neupravičeni imetnik stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

387. člen **(globa za kršitev člana uprave ali nadzornega sveta)**

(1) Član uprave, ki krši dolžnosti člana uprave iz prvega ali drugega odstavka 46. člena tega zakona in je zato podana ali bi lahko bila podana kršitev iz prvega odstavka 385. člena tega zakona, se za kaznuje z globo v višini od 2.500 evrov do zneska določenega v tretjem dostavku tega člena.

(2) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 56. člena tega zakona in je zato v banki podana ali bi lahko bila podana kršitev iz prvega odstavka 385. člena tega zakona, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 evrov do zneska določenega v tretjem dostavku tega člena.

(3) Banka Slovenije lahko članu uprave ali nadzornega sveta v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče globo največ do višine:

1. 5.000.000 eurov ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz 1. točke tega odstavka.

388. člen **(prekršek odgovorne osebe banke)**

(1) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, kadar so v banki podane kršitve iz drugega prvega odstavka 385. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se član uprave banke ali član nadzornega sveta banke ne kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena, če je Banka Slovenije v postopku nadzora temu članu uprave ali nadzornega sveta banke izrekla globo v skladu z 387. členom tega zakona.

389. člen (kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba
- ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 97. člena tega zakona, ali
- če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 241. do 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 314. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 97. člena tega zakona;
2. če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 241. do 248. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 314. člena tega zakona.

(4) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je delničar banke in ki:

1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 71. člena tega zakona;
2. ki ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 60. člena tega zakona.

(5) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik - delničar banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posej, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 71. člena tega zakona.

(8) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(9) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.

(10) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 205. člena tega zakona.

(11) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

390. člen (kršitve v zvezi z obveščanjem Agencije za trg vrednostnih papirjev)

(1) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 79. člena, o tem dejstvu ne obvesti Agencije za trg vrednostnih papirjev (drugi odstavek 79. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba banke, ki je storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Glede izreka globe in postopka se uporablja določba 73. člena ZPre-1, glede zastaranja pa določba 73.a člena ZPre-1.

391. člen **(kršitve oseb v bančni skupini)**

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 302. člena);

2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 302. člena);

3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 249. členom tega zakona (četrti odstavek 302. člena),

4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim kreditnim institucijam oziroma nadzornim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 304. člena),

5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 249. členom (drugi odstavek 304. člena).

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

392. člen **(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)**

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 91. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 94. člena tega zakona;

2. če Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 91. člena tega zakona;

3. če ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz četrtega odstavka 91. člena tega zakona;

4. če ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 92. člena tega zakona oziroma ji ne posreduje zahtevanih podatkov iz tretjega odstavka 92. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

393. člen **(posebno huda narava prekrška)**

Če je narava storjenega prekrška, ki se preganja na podlagi tega zakona, posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti in ne gre za prekršek iz 385. do 387. člena tega zakona, se storilec, ki je banka, oseba v skupini ali revizijska družba, kaznuje z globo od 150.000 do 740.000 eurov, storilec, ki je pravna oseba, kaznuje z globo od 150.000 do 375.000 eurov, storilec, ki je podjetnik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 6.000 do 50.000 eurov,

odgovorna oseba banke, odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba podjetnika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pa z globo od 6.000 do 30.000 eurov.

394. člen (prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 384. člena tega zakona prekrškovni organ Agencija za trg vrednostnih papirjev.

395. člen (postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih. Ne glede na prejšnji stavek odloča o prekršku, za katerega pooblaščen oseba, ki vodi postopek, predlaga, da se izreče globa v višini višji od 750.000 eurov, svet Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na 320. člen tega zakona, se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(4) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom..

17. POGlavJE: PREHODNE DOLOČBE

17.1. Prehodne določbe glede likvidnostnih zahtev

396. člen (prehodno obdobje glede likvidnostnih zahtev)

Določbe pododdelka 17.1. tega zakona se uporabljajo v prehodnem obdobju od uveljavitve tega zakona do 1. januarja 2018 glede določanja likvidnostnih zahtev, ki jih morajo od uveljavitve tega zakona do 1.1.2018 izpolnjevati banke in podružnice bank držav članic.

397. člen (izpolnjevanje likvidnostnih zahtev)

(1) Banka mora od uveljavitve tega zakona do 1.1.2018 poleg zahtev iz 131. člena tega zakona izpolnjevati tudi dodatne likvidnostne zahteve, ki jih v skladu s tretjim odstavkom tega člena določi Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar izvaja pristojnosti in naloge glede nadzora v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

(2) Podružnica banke države članice mora od uveljavitve tega zakona do 1.1.2018 izpolnjevati likvidnostne zahteve, ki jih v skladu s tretjim odstavkom tega člena določi Banka Slovenije.

(3) Banka Slovenije opredeli likvidnostne zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na:
1. razmerje med dejanskimi in potencialnimi viri likvidnosti ter dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev v istem obdobju;
2. razmerje med krediti in vlogami nebančnega sektorja.

(4) Banka Slovenije določi zahteve glede poročanja v zvezi z izpolnjevanjem zahtev iz tretjega odstavka tega člena in glede spremljanja tokov likvidnosti.

17.2. Prehodne določbe v zvezi z nadzorom pri čezmejnem opravljanju storitev

398. člen

(prehodno obdobje glede izvajanja nadzora pri čezmejnem opravljanju storitev)

(1) Določbe pododdelka 17.2. tega zakona se uporabljajo v prehodnem obdobju od uveljavitve tega zakona do 1. januarja 2018 glede izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad banko glede opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici ter izvajanja nadzora nad banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

(2) Ne glede na tretji odstavek 118. člena tega zakona je v prehodnem obdobju do 1.1.2018 Banka Slovenije pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice, brez poseganja v pristojnosti pristojnega organa matične države članice, v obsegu in pod pogoji, določenimi v 9. poglavju tega zakona, če ni v pododdelku 17.2. tega zakona določeno drugače.

399. člen

(nadzor Banke Slovenije nad podružnico banke države članice)

(1) Banka Slovenije izvaja nadzor nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji glede izvajanja predpisov iz 119. člena tega zakona ter glede izpolnjevanja zahtev Banke Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi pododdelka 17.1. tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko za namene izvajanja nadzora iz drugega odstavka tega člena s predpisom iz drugega odstavka 119. člena tega zakona od podružnice banke države zahteva poročanje tistih podatkov in informacij, ki jih potrebuje za namene izvajanja nadzora nad podružnico glede zahtev iz 395. člena tega zakona ali za statistične namene, če te informacije zahteva tudi od bank v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije je izključno pristojna za ukrepe proti podružnici banke države članice v Republiki Sloveniji, ki pomenijo uresničevanje monetarne politike.

400. člen

(sodelovanje v zvezi z opravljanjem nadzora nad podružnico banke države članice)

(1) Ne glede na 286. člen tega zakona Banka Slovenije v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti ter mehanizma notranjih kontrol.

(2) Glede obveščanja in posvetovanja s pristojnim organom države članice o ugotovitvah Banke Slovenije pri izvajanju nadzora nad podružnico banke države članice, se v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 280. člena tega zakona ter določbe prvega in drugega odstavka 282. člena tega zakona.

(3) Glede pregleda poslovanja podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, ki ga opravi pristojni organ matične države članice, se v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 ne uporablja peti odstavek 288. člena tega zakona.

401. člen

(ukrepi nadzora zoper banko države članice)

(1) Ne glede na drugi do sedmi odstavek 294. člena tega zakona, se v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 za izrekanje ukrepov nadzora Banke Slovenije, če banka države članice pri poslovanju v Republiki Sloveniji krši predpise iz 119. člena tega zakona ali zahteve Banke Slovenije v zvezi z

likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi 397. člena tega zakona, uporabljajo določbe drugega do petega odstavka tega člena.

(2) Če Banka Slovenije pri nadzoru nad podružnico banke države članice v Republiki Sloveniji ugotovi kršitve predpisov iz 119. člena tega zakona ali zahtev Slovenije v zvezi z likvidnostjo in poročanjem podružnice banke države članice, določenih na podlagi 397. člena tega zakona, podružnici banke države članice z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu.

(3) Če podružnica banke države članice ne ravna v skladu z odredbo, Banka Slovenije o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke. Če pristojni organ države gostiteljice na podlagi obvestila iz drugega odstavka tega člena ne sprejme ustreznih ukrepov, da se opravijo kršitve pri poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji, ali če ti ukrepi niso učinkoviti, Banka Slovenije banki države članice prepove opravljati vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije lahko, še pred ukrepanjem iz tretjega odstavka tega člena v nujnih primerih sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to treba zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema, ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi ukrepov iz četrtega odstavka tega člena brez odlašanja obvesti Komisijo in pristojni organ druge države članice. Če Komisija na podlagi obvestila in po posvetovanju s pristojnimi organi odloči, da se ukrepi iz četrtega odstavka odpravijo ali spremenijo, Banka Slovenije z upoštevanjem te odločitve odloči o prenehanju ali spremembi ukrepov.

402. člen

(sodelovanje v zvezi z opravljanjem nadzora nad podružnico banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 pri izvajanju nadzora nad banko, ki opravlja storitve v drugi državi članici, upošteva ukrepe, ki jih je zoper banko v zvezi z zahtevami glede likvidnosti, ki veljajo za podružnico banke v tej državi članici, uvedel pristojni organ države gostiteljice.

(2) Če pristojni organ države članice obvesti Banko Slovenije, da banka v zvezi s poslovanjem v državi članici ni odpravila kršitev v skladu z ukrepom pristojnega organa države gostiteljice iz prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije banki izreče ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom, da se odpravijo kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici, in o tem obvesti pristojni organ države gostiteljice.

(3) Ne glede na 280. člen tega zakona Banka Slovenije v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke v drugi državi članici, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti ter mehanizma notranjih kontrol.

(5) Glede sodelovanja pri nadzoru pomembne podružnice banke v drugi državi članici se v prehodnem obdobju do 1. januarja 2018 ne uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 282. člena tega zakona.

17.3. Prehodne določbe za kapitalske blažilnike

403. člen

(prehodno obdobje pri določanju varovalnega kapitalskega blažilnika in posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Določbe 7. poglavja tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2016, razen 223. do 227. člena tega zakona, ki se uporabljajo od uveljavitve tega zakona.

(2) Ne glede na 209. in 210. člen tega zakona morajo banke v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik in posamezni banki lastni proticiklični kapitalski blažilnik v skladu z 404. členom tega zakona.

404. člen
(prehodne določbe za varovalni kapitalni blažilnik in posamezni banki lasten proticiklični kapitalni blažilnik)

(1) V obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalni blažilnik v višini 0,625 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalni blažilnik, ki ni višji od 0,625 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) V obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalni blažilnik v višini 1,25 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalni blažilnik, ki ni višji od 1,25 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(3) V obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018 mora banka vzdrževati:

1. varovalni kapitalni blažilnik v višini 1,875 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. posamezni instituciji lasten proticiklični kapitalni blažilnik, ki ni višji od 1,875 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Kadar banka v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ob upoštevanju zahtev iz tega člena, zanjo veljajo zahteve glede omejitve razdelitev iz 230. člena tega zakona in glede načrta za ohranitev kapitala iz 233. člena tega zakona.

405. člen
(prehodne določbe za določitev GSPB in DSPB ter uporabo blažilnika za GSPB)

(1) Določbe 219. do 222. člena tega zakona se začnejo uporabljati od 1. januarja 2016 dalje.

(2) Banka vzdržuje blažilnik za GSPB od 1. januarja 2016 dalje na naslednji način:

1. 25 % blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 221. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;
2. 50 % blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 221. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;
3. 75 % blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 221. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;
4. 100 % blažilnika za GSPB, določenega v skladu z 221. členom tega zakona, v obdobju od 1. januarja 2019 dalje.

17.4. Prehodne določbe za uskladitev z drugimi zahtevami zakona

406. člen
(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter druga dovoljenja in soglasja, ki na podlagi ZBan-1 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja izdana po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja ali soglasja kot jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, se dovoljenje ali soglasje odvzame oziroma prekliče.

(2) Za banko, ki ima ob uveljavitvi tega zakona kvalificirano naložbo, za katero se v skladu z ZBan-1 ni zahtevala pridobitev dovoljenja Banke Slovenije, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za pridobitev kvalificirane naložbe iz 201. člena tega zakona.

(3) Za banko, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja finančne storitve iz 13. ali 14. točke 10. člena ZBan-1 na podlagi 1. točke prvega odstavka 89. člena ZBan-1, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh finančnih storitev iz 104. člena tega zakona.

407. člen
(uskladitev s pravili o delovanju upravljalnih organov)

(1) Nadzorni svet banke mora v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za tveganja, v skladu z določbo 50. in 52. člena tega zakona.

(2) Nadzorni svet pomembne banke mora v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za imenovanja, v skladu z določbo 50. in 51. člena tega zakona in uskladiti delovanje komisije za prejemke z določbami 53. člena tega zakona.

(3) Člani upravljalnih organov se morajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti z zahtevami iz 36. člena tega zakona.

408. člen
(dovoljenje za člana nadzornega sveta banke)

Za osebo, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za člana nadzornega sveta te banke iz 55. člena tega zakona.

409. člen
(uskladitev službe upravljanja tveganj)

Banke morajo v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona organizirati službo upravljanja tveganj v skladu s 139. členom tega zakona.

410. člen
(določitev načrtov za sanacijo)

Banke in EU nadrejene družbe iz 185. in 190. člena tega zakona morajo sprejeti in predložiti načrte za sanacijo v skladu s tem zakonom v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

411. člen
(uskladitev politik prejemkov)

(1) Za pogodbe, ki jih je banka sklenila s posamezniki iz tretjega odstavka 170. člena tega zakona v obdobju po 1. januarju 2014 in pred uskladitvijo s politiko prejemkov iz prvega odstavka tega člena, mora banka v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona zagotoviti uskladitev določb v zvezi s prejemki s politiko prejemkov, oblikovano v skladu z zahtevami iz oddelka 6.5. tega zakona.

(2) Zahteva, določena v 6. točki prvega odstavka 171. člena tega zakona, se uporablja za prejemke, ki se izplačajo v zvezi s storitvami ali poslovnimi rezultati od 1. januarja 2014 dalje.

412. člen
(postopki v teku)

(1) Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-1, ki so veljale do uveljavitve tega zakona.

(2) Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

(3) Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, če ni v 471. členu tega zakona za posamezne postopke določeno drugače.

413. člen
(objava razkritij v zvezi z nadzorom)

(1) Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona objavi razkritja iz 275. člena in prvega odstavka 276. člena tega zakona.

(2) Določbe 278. člena tega zakona se ne uporabljajo v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je Banka Slovenije izrekla pred uveljavitvijo tega zakona.

414. člen (sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz 141. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah iz 240. člena tega zakona.

415. člen (vzpostavitev in upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz 378. člena tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Do vzpostavitve sistema izmenjave informacij o boniteti strank iz 378. člena tega zakona, se za izmenjavo informacije o boniteti strank uporablja sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga na podlagi določb ZBan-1 organizirale banke in 390.a člen ZBan-1.

(2) Sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga na podlagi določb ZBan-1 organizirale banke preneha delovati ko Banka Slovenije vzpostavi sistem iz 378. člen tega zakona oziroma najkasneje po poteku enega leta od uveljavitve tega zakona. Od tega dne dalje upravljavec sistema, ki so ga na podlagi določb ZBan-1 organizirale banke:

- ne sme več zbirati ali obdelovati osebnih podatkov;
- mora trajno in nepovratno uničiti vse podatke, ki jih je zbral, ker je do tega dne vodil sistem za izmenjavo podatkov o boniteti strank

(3) Banka Slovenije lahko vzpostavi sistem izmenjave informacij o boniteti strank iz 378. člena tega zakona tako, da prevzame upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga organizirale banke.

(4) Banka Slovenije lahko prevzame upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki so ga organizirale banke tako, da z upravljavcem tega sistema sklene pogodbo o prevzemu informacijske in tehnične podpore za upravljanje sistema, vključno z informacijami, ki se na dan prenosa obdelujejo v tem sistemu. Za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se ne uporablja zakon, ki ureja javno naročanje.

(5) V zvezi s prenosom informacijske in tehnične podpore za upravljanje sistema izmenjave informacij o boniteti strank se glede položaja zaposlenih pri upravljavcu sistema uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, glede prenosa pogodbenih in drugih pravic ter obveznosti iz delovnih razmerij, ki so jih imeli delavci na dan prenosa pri delodajalcu prenosniku, na delodajalca prevzemnika.

(6) Pravne osebe iz prvega odstavka 379. člena, ki ob uveljavitvi tega zakona niso člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, se morajo v ta sistem vključiti do 30. junija 2015. Če do 30. Junija 2015 Banka Slovenije še ni vzpostavila sistema za izmenjavo podatkov o boniteti strank, se osebe iz prejšnjega stavka vključijo v sistem za izmenjavo podatkov o boniteti strank, ki so ga na podlagi določb ZBan-1 vzpostavile banke.

(7) Osebe, ki so vključene v sistem za izmenjavo podatkov o boniteti strank, pričene sporočati podatke o fizičnih osebah, ki imajo status samostojnega podjetnika posameznika ali druge fizične osebe, ki samostojno opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, najkasneje 30. junija 2015. Če do 30. Junija 2015 Banka Slovenije še ni vzpostavila sistema za izmenjavo podatkov o boniteti strank, sporočijo osebe, ki so vključene v sistem za izmenjavo podatkov o boniteti strank, podatke iz prejšnjega stavka v sistem za izmenjavo podatkov o boniteti strank, ki so ga na podlagi določb ZBan-1 vzpostavile banke.

416. člen
(izdaja predpisov)

Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda predpise na njegovi podlagi.

417. člen

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih vsebuje zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 385. do 387. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

18. KONČNE DOLOČBE

418. člen
(razveljavitev in uporaba predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZBan-1, razen:

1. določbe poglavja 7.7., poglavja 7.8., poglavja 8., ter določbe poglavja 9. ZBan-1;
2. določbe Poglavja 10. ZBan-1, glede postopka odločanja Banke Slovenije ter glede postopkov sodnega varstva v zvezi z odločitvami Banke Slovenije na podlagi določb navedenih v 1. točki tega odstavka;
3. določbe poglavja 14. ZBan-1 glede postopka o prekršku, pristojnosti Banke Slovenije kot prekrškovnega organa ter glede opredelitve kršitev določb iz 1. točke tega odstavka kot prekrškov.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji pravni akti izdani na podlagi ZBan-1:

1. Sklep o primernem premoženju in dokumentaciji za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala bank in hranilnic s stvarnim vložkom (Uradni list RS, št. 72/2014, s spremembami);
2. Sklep o višini zneskov letnih plačil za opravljanje nadzora in taksah za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj (Uradni list RS, št. 12/2014, s spremembami);
3. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 80/2013, s spremembami);
4. Sklep o dokumentaciji za dokazovanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 74/2013, s spremembami);
5. Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 32/2012, s spremembami);
6. Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 17/2012, s spremembami);
7. Sklep o skrbnosti članov uprave in nadzornega sveta bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 62/2011, s spremembami);
8. Pravilnik o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov (Uradni list RS, št. 23/2011, s spremembami);
9. Sklep o izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje pri listinjenju in pravilih glede izpostavljenosti bank in hranilnic prenesenemu kreditnemu tveganju (Uradni list RS, št. 85/2010, s spremembami);
10. Sklep o veliki izpostavljenosti bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 85/2010, s spremembami);
11. Sklep o izračunu kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 85/2010, s spremembami);
12. Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 46/2009, s spremembami);
13. Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 42/2009, s spremembami);
14. Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda glede izpolnjevanja pravil o upravljanju s tveganji v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 42/2009, s spremembami);
15. Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 21/2009, s spremembami);
16. Sklep o poročanju učinkovitih obrestnih mer bank in hranilnic v skladu z Zakonom o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 18/2008, s spremembami);
17. Sklep o poročanju o kapitalu in kapitalskih zahtevah bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 104/2007, s spremembami);

18. Pravilnik o določitvi meril za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti pridobivanja kapitalskih deležev ali pretežnega opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 55/2007, s spremembami);
19. Sklep o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
20. Sklep o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
21. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
22. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
23. Sklep o naložbah bank in hranilnic v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
24. Sklep o razkritjih s strani bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
25. Sklep o nadzoru bank in hranilnic na konsolidirani podlagi (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
26. Sklep o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
27. Sklep o izračunu kapitalске zahteve za operativno tveganje za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
28. Sklep o izračunu kapitalске zahteve za tržna tveganja za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
29. Sklep o priznavanju zunanjih bonitetnih institucij (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
30. Sklep o kreditnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
31. Sklep o izračunu kapitalске zahteve za kreditno tveganje po pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami);
32. Sklep o izračunu kapitalске zahteve za kreditno tveganje po standardiziranem pristopu za banke in hranilnice, (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami).

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se naslednji predpisi, izdani na podlagi ZBan-1, uporabljajo do izdaje predpisov na podlagi 417. člena tega zakona:

1. Sklep o primernem premoženju in dokumentaciji za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala bank in hranilnic s stvarnim vložkom (Uradni list RS, št. 72/2014, s spremembami);
2. Sklep o višini zneskov letnih plačil za opravljanje nadzora in taksah za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj (Uradni list RS, št. 12/2014, s spremembami);
3. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 80/2013, s spremembami);
4. Sklep o dokumentaciji za dokazovanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 74/2013, s spremembami);
5. Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 32/2012, s spremembami);
6. Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 17/2012, s spremembami);
7. Sklep o skrbnosti članov uprave in nadzornega sveta bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 62/2011, s spremembami);
8. Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 46/2009, s spremembami);
9. Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 42/2009, s spremembami);
10. Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda glede izpolnjevanja pravil o upravljanju s tveganji v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 42/2009, s spremembami);
11. Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 21/2009, s spremembami);
12. Sklep o poročanju učinkovitih obrestnih mer bank in hranilnic v skladu z Zakonom o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 18/2008, s spremembami);
13. Pravilnik o določitvi meril za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti pridobivanja kapitalskih deležev ali pretežnega opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 55/2007, s spremembami),

14. Sklep o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
15. Sklep o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
16. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
17. Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 28/2007, s spremembami);
18. Sklep o upravljanju s tveganji in izvajanju procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 135/2006, s spremembami).

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ZBan-1 uporabi, kadar se nanj sklicuje ZTFI.

419. člen
(spremembe zakona, ki ureja poslovanje SID banke)

V Zakonu o Slovenski izvozni in razvojni banki (Uradni list RS, št. 56/08 in 20/09) se v tretjem odstavku 14. člena pred piko doda nova alineja, ki se glasi: »- za SID banko ne veljajo obveznosti glede izdelave načrta sanacije in določbe o zajamčenih vlogah«.

420. člen
(spremembe zakona, ki ureja prevzeme)

V Zakonu o prevzemih (Uradni list RS, št. 79/2006, 67/2007, 1/2008, 68/2008, 35/2011, 55/2011, 10/2012, 38/2012, 47/2013 in 25/2014) se črta drugi odstavek 22.a člena.

Dosedanji tretji odstavek 22.a člena postane drugi odstavek tega člena, in se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če banka ne da prevzemne ponudbe v skladu z drugim odstavkom tega člena, iz vrednostnih papirjev ciljne družbe ne more več uresničevati glasovalnih pravic.«.

421. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITVE K ČLENOM

k 1. členu

Predlog ZBan-2 v splošnem ureja pogoje za ustanovitev, poslovanje in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji ter kreditnih institucij s sedežem zunaj Republike Slovenije, ki poslujejo na območju Republike Slovenije, nadalje pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad njihovim poslovanjem ter ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

k 2. členu

Naštete so Direktive EU, ki se s tem zakonom prenašajo v pravni red Republike Slovenije.

k 3. členu

Opredelijo se kratice drugih zakonov in predpisov Evropske unije, ki se uporabljajo v tem zakonu.

k 4. členu

S tem členom se opredelita pojma banka in hranilnica, pri čemer se kot skupni izraz za oba navedena pojma uporablja izraz kreditna institucija. Opredeli se tudi, da Slovenska izvozna in razvojna banka, ki je ustanovljena s posebnim zakonom, ne sme opravljati dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in se za namene tega zakona šteje kot finančna institucija.

k 5. in 6. členu

V 5. členu so navedene bančne in finančne storitve, pri čemer zakon sledi opredelitvi iz priloge I Direktive 2013/36/EU. V 6. členu so naštete dodatne in druge finančne storitve, ki ostajajo enake v primerjavi z ZBan-1. V zvezi z opredelitvijo pomožnih storitev, ki jih sme opravljati banka, je treba upoštevati opredelitev družbe za pomožne storitve, kot je določena v 18. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013.

k 7. členu

Opredelijo se drugi pojmi, ki se uporabljajo v tem zakonu in je njihova natančna definicija pomembna za pravilno izvajanje tega zakona.

Med drugim se je glede na drugi odstavek 30. člena ZBan-1 razširila definicija ožjega družinskega člana (18. točka tega predloga zakona) ter se uskladila z definicijo, ki se sicer uporablja za namen Sklepa o skrbnosti članov uprav in nadzornih svetov bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 62/11, s spremembami). Namen obravnavane širitve definicije je predvsem določiti tiste osebe, pri katerih mora banka zaradi morebitnega nastanka nasprotja interesov (ki bi lahko izhajali iz sorodstvenih razmerij z določenimi osebami v banki), pri poslovanju ravnati še posebej skrbno. Čeprav je na ta način razširjen nabor oseb, ki so opredeljene kot ožji družinski člani, pa nova ureditev ne omejuje poslovanja banke s temi osebami, temveč le določa pravila za skrbno poslovanje banke z njimi.

k 8. členu

V 8. členu so navedeni pojmi, ki se v tem zakonu uporabljajo v enakem pomenu, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013.

k 9. členu

Predlog člena določa pristojni organ za izvajanje nadzora nad bankami v Republiki Sloveniji, in sicer je za to pristojna Banka Slovenije, razen nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka. Predlog člena pomeni prenos 4. člena Direktive CRD IV, ki določa da države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo funkcije in naloge iz direktive CRD IV in Uredbe (EU) št. 575/2013.

k 10. členu

Predlog člena določa pravno podlago Banki Slovenije za izdajanje usmeritev, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov ter oblikovanja dobre prakse. Usmeritve so naslovljene na subjekte nadzora. Ker gre za omejen krog naslovnikov, je za njihovo učinkovanje predvidena le objava na spletni strani Banke Slovenije.

k 11. členu

Predlog člena ureja pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor ali systemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov, kot je to predvideno v 458. členu Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar Banka Slovenije ugotovi spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali systemskega tveganja v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici in za katere navedeni organ meni, da bi se bilo primerneje odzvati s strožimi nacionalnimi ukrepi, o tem uradno obvesti Evropski parlament, Svet, Komisijo, ESRB in EBA ter o tem predloži ustrezne kvantitativne ali kvalitativne dokaze.

k 12. členu

Predlog člena ureja pristojnost in odgovornost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami, ki niso banke in ki sprejemajo depozite ali druga vračljiva sredstva od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 97. člena predloga zakona.

k 13. členu

Predlog člena ureja sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora in v nacionalni pravni red prenaša določbo 6. člena Direktive CRD IV, ki določa, da pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za konvergenco nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi Direktive CRD IV in Uredbe (EU) št. 575/2013. Na podlagi navedenega člena Direktive CRD IV pristojni organi kot člani Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi in drugimi člani ESFS; sodelujejo pri dejavnostih EBA in po potrebi v kolegijih nadzornikov; si prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ter za odziv na opozorila in priporočila ter tesno sodelujejo z ESRB. Nacionalne pristojnosti, podeljene pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA, ali po potrebi ESRB, ali v skladu z Direktivo CRD IV in Uredbo (EU) št. 575/2013.

k 14. členu

Predlog člena ureja obveznost varovanja zaupnih informacij, pri čemer za vse informacije o posameznem subjektu nadzora, ki jih Banka Slovenije pridobi od subjektov nadzora ali tretjih oseb pri opravljanju nadzora, vključno z internimi poročili, ocenami in ugotovitvami, ki se nanašajo na posamični subjekt nadzora, ter jih izdela Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nadzora nad tem subjektom, štejejo kot zaupne informacije za katere velja obveznost varovanja teh informacij v skladu s predlaganimi členi v 2.2.1 pododdelku predloga zakona.

Glede na široka pooblastila Banke Slovenije v zvezi s pridobivanjem informacij glede subjektov nadzora, je z vidika varstva pravic teh subjektov, treba za obravnavo tako zbranih zaupnih informacij o posameznem subjektu nadzora, zagotoviti jasna in nedvoumna pravila glede varovanja teh informacij ter glede pogojev in upravičencev za uporabo teh informacij. 14. in 15. člen predloga tako določata obveznost Banke Slovenije glede varovanja zaupnih informacij in ozko opredeljujeta namen uporabe teh informacij - za izvajanje nalog in pooblastil nadzora Banke Slovenije. V 16. členu predlog zakona določa upravičence in pogoje, v katerih lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije o posameznem subjektu nadzora.

Predlog zakona med upravičenimi prejemniki posameznih zaupnih informacij taksativno navaja tudi posamezne javne (državne) organe, kadar potrebujejo zaupne informacije o subjektu nadzora in so izpolnjeni (izkazani) določeni pogoji, ki jih navaja predlog zakona (16. člen). Pri tem je namen predloga zakona, da se zagotovi učinkovito delovanje posameznih organov v zvezi z izvajanjem določenih pooblastil teh organov. Po drugi strani pa takšna oblika pridobivanja zaupnih informacij (od banke Slovenije) ne sme biti neomejeno oziroma ne sme predstavljati podlage za pridobivanje katerihkoli informacij, ki jih potrebujejo drugi organi. Državni organi pridobivajo zaupne informacije o subjektih na podlagi pooblastil, določenih v predpisih. Kadar se na podlagi splošnega pooblastila državnega organa zahtevajo zaupne informacije od drugih državnih organov, ki te informacije zbirajo za določene namene, je takšno posredovanje mogoče le v obsegu, kot to dopuščajo predpisi, ki urejajo zbiranje in varovanje teh zaupnih informacij (glede na namen zaradi katerega so bili zbrani). Posredovanje in uporaba zaupnih informacij za druge namene, kot za tiste zaradi katerih so bili zbrani, je tako mogoče le, kadar predpisi izrecno določajo pooblastila glede pridobivanja in uporabe določenih zaupnih informacij (posebno pooblastilo).

Z upoštevanjem širokih pooblastil Banke Slovenije glede zbiranja zaupnih informacij, je treba zato z navajanjem posameznih upravičencev, javnih organov, glede dostopa in uporabe tako zbranih informacij (za druge namene kot izvajanje pooblastil Banke Slovenije), opredeliti posamezne primere, ko so javni organi v zvezi z izvajanjem svojih pooblastil upravičeni pridobiti zaupne informacije, ki so bile zbrane za namene izvajanja nadzora, tudi za druge namene in izvajanje pooblastil drugih organov. Pri tem zakon upošteva, da uporaba zaupnih informacij za druge (javne) namene z vidika subjektov, na katere se te informacije nanašajo, glede na podlago in namen zbiranja teh informacij (nadzor nad bankami in drugimi subjekti nadzora) ter ne sme predstavljati nesorazmernega posega v pravice subjektov na katere se te informacije nanašajo. Hkrati mora biti dolžnost posredovanja zaupnih informacij Banke Slovenije drugim upravičencem določena v okvirih, ki zagotavljajo učinkovito delovanje Banke Slovenije in izvajanje njenih temeljnih nalog in funkcij glede nadzora. Dolžnost posredovanja zaupnih informacij določenim upravičencem mora biti zato omejena na določene subjekte in objektivno preverljive pogoje, ki jih ugotavlja Banka Slovenije v zvezi z zahtevo za posredovanje zaupnih informacij. Taksativna opredelitev upravičenih organov in namenov za katere lahko drugi organi pridobijo zaupne informacije od Banke Slovenije, nadalje predstavlja pomembno varovalo pravic subjektov, na katere se informacije nanašajo, v razmerju do države.

Od obveznosti varovanja zaupnih informacij veljata dve skupini izjem, in sicer je ena skupina izjem urejena v predlogu tega člena, ko je zaupne informacije dovoljeno razkriti za potrebe kazenskega postopka in postopka stečaja ali prisilne likvidacije banke ter informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke ter v drugih primerih, ko zakon izrecno določa. Navedene izjeme predstavljajo zaključen nabor objektivnih razlogov, v katerih je zaradi varstva drugih upravičenih okoliščin in varstva posebnih pravnih upravičenj, treba zagotoviti razkritje določenih zaupnih informacij.

Druga skupina izjem glede varovanja zaupnih informacij Banke Slovenije pa je urejena v 15. členu, ki ureja uporabo zaupnih informacij in sicer se v tem primeru dovoljuje razkritje določenih zaupnih informacij v taksativno obravnavanih primerih, če so izpolnjeni določni pogoji, ki jih navaja zakon. Banka Slovenije mora ob vsakokratni zahtevi, ki se sklicuje na navedene razloge, opraviti presojo glede izpolnjevanja teh pogojev.

Zaupne informacije, ki jih zaposleni, revizorji ali strokovnjaki prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko v skladu z omenjenim členom direktive razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih kreditnih institucij ni mogoče prepoznati brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo. Vendar je v primerih, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije, v civilnem ali gospodarskem postopku dovoljeno razkriti zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to kreditno institucijo. Varovanje zaupnih informacij pa v skladu s CRD IV ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij ali posredovanja informacij ESRB, EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA).

k 15. členu

Predlog člena ureja uporabo zaupnih informacij, in sicer sme Banka Slovenije zaupne informacije uporabiti predvsem v postopkih nadzora nad banko (preverjanje pogojev za izdajo dovoljenj, izrekanje ukrepov nadzora in odločanje o drugih ukrepih v okviru svojih pristojnosti, ter v postopkih sodnega varstva).

Predlog člena v nacionalni pravni red prenaša določbo 54. člena direktive CRD IV, ki določa, da smejo pristojni organi zaupne informacije uporabiti le pri opravljanju svojih nalog in le za namene, določene v prvem odstavku.

Za druge namene lahko Banka Slovenije uporabi (razkrije) zaupne informacije le pod pogoji in v obsegu, kot to določa predlog zakona (16. do 19. člen). Primeri, v katerih je dopustno razkritje zaupnih informacij izven namena, zaradi katerega so bili pridobljeni (tj. izvajanje nadzora Banke Slovenije), so v predlogu zakona navedeni kot zaključen nabor tako glede upravičenih prejemnikov kot tudi glede obsega informacij, ki se lahko razkrijejo. Banka Slovenije mora pred vsakokratnim razkritjem informacij za druge namene, kot za izvajanje njenega nadzora, preveriti, ali so izpolnjeni pogoji za posredovanje določenih informacij določeni osebi oziroma organu.

k 16. členu

Predlog člena ureja razkritje zaupnih informacij in v nacionalni pravni red prenaša določbe 56., 57., 58., 60. in 61. člena Direktive CRD IV, ki določajo (i) izmenjavo informacij med organi, (ii) izmenjavo informacij z nadzornimi organi, (iii) posredovanje informacij o monetarnih vidikih, vidikih jamstva za vloge, sistemskih in plačilnih vidikih, (iv) razkritje informacij, pridobljenih s preverjanji na kraju samem in inšpekcijskimi pregledi ter (v) razkritje informacij o klirinških in poravnalnih storitvah.

k 17. členu

Predlog člena ureja razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije in v nacionalni pravni red prenaša določbo 59. člena Direktive CRD IV, ki se nanaša na posredovanje informacij drugim subjektom. V skladu z navedenim členom direktive namreč lahko države članice na podlagi določb nacionalnega prava odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom uprave centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo glede nadzora institucij, finančnih institucij in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov. Prav tako lahko ob upoštevanju določenih pogojev države članice odobrijo razkritje nekaterih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij, parlamentarnim preiskovalnim odborom v njihovi državi članici, računskim sodiščem v njihovi državi članici in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici.

k 18. členu

Predlog člena ureja obveščanje v primeru kriznih razmer in v nacionalni pravni red prenaša določbo 114. člena Direktive CRD IV. V skladu z navedenim členom direktive namreč konsolidacijski nadzornik v primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozili likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so subjekti skupine pridobili dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice, čim prej obvesti EBA in centralne banke ESCB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, in ESRB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog, ter druge organe znotraj države članice.

k 19. členu

Predlog člena ureja posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države in v nacionalni pravni red prenaša določbo 55. člena Direktive CRD IV, ki daje državam članicam in EBA možnost sklepanja sporazumov o sodelovanju, ki določajo izmenjavo informacij, z nadzornimi organi tretjih držav ali organi ali subjekti tretjih držav, le če se za razkrite informacije zagotovi, da so izpolnjene zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz Direktive CRD IV. Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog nadzora teh organov ali subjektov. Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se lahko v skladu z Direktivo CRD IV razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in kjer je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

k 20. členu

Predlog člena opredeljuje temelj odgovornosti Banke Slovenije oziroma oseb, ki so delovale po njenem pooblastilu, pri izvajanju nadzora oziroma drugih pristojnosti po tem zakonu, in sicer je enako kot v veljavni ureditvi pri izvajanju nadzora potrebna skrbnost dobrega strokovnjaka.

k 21. členu

Predlog člena ureja sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije in v nacionalni pravni red prenaša določbo 5. člena Direktive CRD IV, ki zahteva usklajevanje znotraj držav članic. Navedeni člen določa, da v primeru, ko imajo države članice več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi. Predlog člena podobno kot v veljavni ureditvi določa, da podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov.

k 22. členu

Predlog člena ureja sodelovanje s pristojnimi organi in v nacionalni pravni red prenaša določbo 50. člena Direktive CRD IV, ki zahteva sodelovanje pri nadzoru, in določbo 16. člena iste direktive, ki določa predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic pred izdajo dovoljenja določeni kreditni instituciji. Pristojni organi zadevnih držav članic naj bi v skladu z Direktivo CRD IV

tesno sodelovali pri nadzoru dejavnosti kreditnih institucij, zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, s katerimi bi se lahko olajšala njihov nadzor in preučitev pogojev za izdajo njihovega dovoljenja, ter vse informacije, ki lahko olajšajo spremljanje institucij, zlasti glede likvidnosti, kapitalne ustreznosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni institucija, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol.

k 23. členu

Predlog člena ureja sodelovanje z Evropskim bančnim organom in še dodatno k 22. členu pomeni prenos določbe 50. člena Direktive CRD IV, ki zahteva sodelovanje pri nadzoru.

k 24. členu

Predlog člena določa obveznost obveščanja organov EU in v nacionalni pravni red izrecno prenaša določbo 20. člena Direktive CRD IV, ki določa uradno obveščanje o dovoljenju in odvzemu dovoljenja.

k 25. členu

S členom se prenaša 13. člen Direktive 2013/36/EU. Določba člena je vsebinsko enaka 38. in 39. členu veljavnega ZBan-1. Banka lahko izbere samo pravnoorganizacijsko obliko delniške družbe. Matični (splošni) zakon, ki ureja delniške družbe, je ZGD-1. Zato predlog ZBan-2 (enako kot sedanji ZBan-1) določa samo tista (posebna) pravila, ki veljajo za banke in ki izključujejo uporabo splošnih pravil ZGD-1 o delniški družbi.

k 26. členu

S členom se prenaša 19. člen Direktive 2013/36/EU. Prvi odstavek je vsebinsko enak drugemu odstavku 40. člena veljavnega ZBan-1 in določa, da se v sodni register ne sme vpisati podjetje, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev. Z novim drugim odstavkom se določa, da na območju Republike Slovenije lahko banka države članice ne glede na druge predpise, ki urejajo firmo gospodarske družbe, uporablja ime, ki ga uporablja v matični državi članici. Če uporaba imena banke države članice ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od banke države članice zahteva, da poleg imena uporablja dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

k 27. členu

Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5 milijonov evrov in je določen v skladu z 12. členom Direktive 2013/36/EU. Ustanovitveni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz člena 26 (1) (a) do (e) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ustanovitveni kapital tako vključuje (a) kapitalne instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz uredbe 575/2013, (b) vplačane presežke kapitala, ki je povezan z instrumenti iz predhodne točke, (c) zadržane dobičke, (d) akumulirane druge vseobsegajoče donose in (e) druge rezerve. Poleg zahtev glede višine ustanovnega kapitala, mora banka, ki je organizirana v obliki delniške družbe (25. člen predloga zakona), izpolnjevati tudi zahteve glede minimalnega zneska osnovnega kapitala, kot je določen v ZGD-1 za delniške družbe.

k 28. členu

Določbe tega člena ostajajo enake kot v 43. členu ZBan-1 (prvi, tretji, četrti, osmi in deseti odstavek). Za delnice tako velja, da (i) se lahko glasijo le na ime, (ii) morajo biti izdane v nematerializirani obliki, (iii) lahko se vplačajo samo v denarju, (iv) morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register. Namen zahteve po izdaji imenskih delnic, ki morajo biti izdane v nematerializirani obliki, je nadzor nad kvalificiranimi imetniki. Povečanje osnovnega kapitala banke na podlagi konverzije kapitalnega instrumenta, ki ga je izdala banka in na podlagi katerega imetnik pridobi delnice banke, se šteje kot povečanje osnovnega kapitala z vplačilom denarnega vložka, če je bil kapitalni instrument vplačan v denarju.

Osmi in deveti odstavek 28. člena sta vsebinsko enaka 43.a členu ZBan-1, ki določa opustitev splošnih omejitev v ZGD-1 glede višine povečanja osnovnega kapitala banke v primeru pogojnega povečanja osnovnega kapitala oziroma pooblastila upravi za povečanje na podlagi odobrenega kapitala. ZGD-1 namreč v 353. členu, ta implementira drugi odstavek 25. člena Druge direktive Sveta z dne 13. decembra 1976 77/91/EEC o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja

njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, določa omejitve pri določitvi pooblastila upravi za povečanje osnovnega kapitala na podlagi odobrenega kapitala na največ polovico kapitala, ki obstaja v času, ko je dano pooblastilo upravi, delnice pa se lahko izdajo le ob soglasju nadzornega sveta. V zvezi s pogojnim povečanjem osnovnega kapitala pa ZGD-1 v 343. členu, ki sicer implementira četrti odstavek 25. člena zgoraj navedene direktive 77/91/EEC, določa omejitve na največ polovico kapitala, ki obstaja v času sklepanja o pogojnem povečanju.

Obe obliki povečanja osnovnega kapitala sta tesno povezani z izdajo zamenljivih instrumentov, ki so v zaostrenih razmerah na finančnih trgih pomembni za zagotavljanje ustreznega kapitala za doseganje kapitalske ustreznosti. Pri bankah se namreč instrumenti, ki jih izda banka in vsebujejo opcijo (banke oziroma banke in imetnika) za zamenjavo tega instrumenta za delnice banke, ob izpolnitvi določenih dodatnih pogojev lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke. Navedene omejitve ZGD-1 v zvezi z najvišjim dopustnim obsegom povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom oziroma s pogojnim povečanjem osnovnega kapitala so v zaostrenih razmerah na finančnih trgih določene prenikzo in ne omogočajo akumulacije zadostnega obsega primerne kapitala za doseganje kapitalske ustreznosti.

k 29. členu

Člen je vsebinsko enak sedanjemu 44.a členu ZBan-1. S tem členom se določa ničnost skupščinskih sklepov, ki so v nasprotju z ukrepi, ki jih banki ali delničarjem izreče Banka Slovenije, ali se z njimi zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

Pristojnost uveljavljanja ničnosti je zaradi zaupnosti ukrepov dodeljena le Banki Slovenije. Rok za uveljavljanje ničnosti pa je v primerjavi s splošno ureditvijo za uveljavljanje ničnosti skupščinskih sklepov po ZGD-1 (tri leta po vpisu sklepa v register) krajši, in sicer eno leto.

k 30. členu

Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev. Banka lahko poleg navedenih storitev opravlja tudi pomožne storitve, ki so definirane v četrtem odstavku predmetnega člena.

k 31. členu

Člen opredeljuje prepoved kreditiranja in sklepanja fiktivnih poslov. Prvi, drugi in tretji odstavek so vsebinsko enaki sedanjemu petemu, šestemu in sedmemu odstavku 43. člena ZBan-1. Z ZBan-2 se dodaja četrti in peti odstavek. Po novem se za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij, na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki ga je pri banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1, ki ureja obravnavo posojil družbi, ki jih namesto kapitala družbi zagotovijo delničarji, ki imajo več kot 25% delež glasovalnih pravic, v primeru stečaja družbe kot kapitalsko posojilo. V primeru bank navedene določbe ZGD-1 ni mogoče uporabiti, saj sprejemanje depozitov velja za temeljno bančno dejavnost. Čeprav že z upoštevanjem namena in pravne narave pogodbe o depozitu, vplačilo depozita pri banki nikakor ni primerljivo z dajanjem posojila družbi v smislu četrtega odstavka 227. člena ZGD-1, pa z namenom, da se odpravi vsakršen dvoma pri obravnavi takšnih poslov v primeru stečaja banke, predlog zakona nedvoumno izključuje uporabo pravil četrtega odstavka 227. člena ZGD-1 v zvezi z depoziti oziroma vlogami delničarjev.

k 32. členu

Člen v prvem odstavku povzema ureditev 128.b člena ZBan-1 in ohranja zagotovilo, da banka, ki se vključi v procese finančnega prestrukturiranja dolžnikov, bodisi v okviru prisilne poravnave bodisi v okviru postopkov finančnega prestrukturiranja pred nastankom insolventnosti, kot so določeni v ZFPPIPP, zaradi sodelovanja pri prestrukturiranju v primeru začetka stečaja, ne bo v slabšem položaju, kot v primeru, če prestrukturiranja na bi podprla (z delnim odpustom dolga) in bi bil zoper dolžnika takoj začet postopek stečaja.

V zvezi s finančnim prestrukturiranjem dolžnika je nadalje treba izključiti tudi uporabo določb ZGD-1 o kapitalskem posojilu (četrti odstavek 227. člena ter 498. in 499. člen ZGD-1) glede posojil, ki jih banka zagotovi dolžnikom, v katerih je v okviru finančnega prestrukturiranja pridobila delež v kapitalu na

podlagi prestrukturiranja v skladu z ZFPPIPP, če je zoper dolžnika kasneje začel stečajni postopek ali postopek prisilne poravnave.

k 33. členu

Določbe tega člena ostajajo enake kot v 60. členu sedanjega ZBan-1. Po splošni ureditvi v ZGD-1 lahko delniška družba izbira med enotirnim in dvotirnim sistemom upravljanja. V skladu z baselskimi standardi varnega in skrbnega poslovanja bank (Basel II) mora banka zagotoviti trden organizacijski ustroj z natančno opredeljenimi (in razmejenimi) ter dosledno izpeljanimi notranjimi razmerji glede odgovornosti. Dosledno razmejitev pristojnosti in odgovornosti med organi vodenja ter nadzora glede na splošno ureditev v ZGD-1 zagotavlja samo dvotirni sistem upravljanja, zato so že v sedanjem ZBan-1 določena dodatna pravila, ki veljajo za upravni odbor, če banka izbere enotirni sistem upravljanja, in ki zagotavljajo enakovredno in jasno razmejitev pristojnosti ter odgovornosti kot pri dvotirnem sistemu.

Z ZBan-2 se v zvezi z dodatnimi pravili, ki veljajo za upravni odbor, če banka izbere enotirni sistem upravljanja, dodaja določba (četrti alineja tretjega odstavka), da predsednik upravnega odbora ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke.

k 34. členu

S členom se prenašata 88. in 91. člen Direktive 2013/36/EU. Določa se sestava upravljalnega organa, ki mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in izkušnje, ki so potrebne za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena. Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki med drugim zagotavlja ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politiko, da se za doseganje teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanege spola v upravljalnem organu.

Vzrok za to, da upravljalni organi pomanjkljivo spremljajo odločitve v zvezi z upravljanjem, je delno povezan s pojavom kolektivnega razmišljanja. Ta pojav je med drugim posledica neraznolikosti sestave upravljalnih organov. Za spodbujanje neodvisnih mnenj in kritičnega razmišljanja morajo biti upravljalni organi institucij zato dovolj različni, kar zadeva starost, spol, geografski izvor in izobrazbo ter poklicne izkušnje, da bi zastopali različna mnenja in izkušnje. Za zagotovitev ustrezne zastopanosti prebivalstva je zlasti pomembno ravnovesje med spoloma. Zlasti morajo institucije, ki ne dosegajo praga glede zastopanosti spola, ki je premalo zastopan, prednostno sprejeti ustrezne ukrepe. Zastopanost zaposlenih v upravljalnih organih lahko štejemo tudi za pozitiven način krepiteve raznolikosti, saj prinaša ključno perspektivo in dejansko poznavanje notranjega delovanja institucij. Bolj raznoliki upravljalni organi bi morali učinkoviteje spremljati upravljanje in zato prispevati k izboljššanemu nadzoru nad tveganjem in izboljšani vzdržljivosti institucij. Zato mora biti raznolikost eno od meril pri sestavi upravljalnih organov. Raznolikost bi morala biti tudi bolj splošno vključena v politiko zaposlovanja institucije. Taka politika bi morala na primer institucije spodbujati, da kandidate izbirajo z ožjih seznamov, na katerih sta zastopana oba spola.

k 35. členu

S členom se podrobneje določa način ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa s strani banke. banka pri tej oceni upošteva Smernice o ocenjevanju primernosti članov organov vodenja ali nadzora in nosilcev ključnih funkcij (EBA/GL/2012/06). Te smernice namreč med drugim vključujejo obveznost banke po vzpostavitvi politik glede primernosti ter opredelitvi posameznika/-ov oz. funkcije, ki nosi odgovornost za izvedbo ocene primernosti.

k 36. členu

S členom se prenaša 91. člen Direktive 2013/36/EU. Določajo se pravila glede nezdržljivosti opravljanja drugih direktorskih funkcij. Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član upravljalnega organa v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka. S členom se podrobneje definirajo posamezni pojmi (na primer direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji). Člani upravljalnega organa

pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, če gre za eno od naslednjih kombinacij: (i) izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali (ii) največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

k 37. členu

Vsebina tega člena ostaja enaka kot v drugem odstavku 60. členu ZBan-1. Določeno je, da kazniva dejanja in odškodninska odgovornost članov upravljalnega organa, ki so povezana z opravljanjem njihove funkcije, zastarajo v roku, ki je štirikratnik splošnih zastaralnih rokov, kot jih določata zakon, ki ureja kazniva dejanja, ter zakon, ki ureja obligacijska razmerja.

k 38. členu

S členom se delno prenaša 13. člen Direktive 2013/36/EU. Vsebina tega člena sicer ostaja enaka kot v 62. členu ZBan-1 (prvi do četrti odstavek). Podrobneje so določeni pogoji glede sestave uprave, na primer uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu (prvi odstavek). Tako je uveljavljeno načelo štirih oči.

k 39. členu

S členom se prenaša 91. člen Direktive 2013/36/EU. Gre za vsebino, ki je vsebovana v 63. členu ZBan-1, z manjšimi popravki oziroma dopolnitvami, med drugim v drugi točki prvega odstavka (v ZBan-1 in ZBan-2) ni več navedenih primerov glede kaznivih dejanj, ki predstavljajo oviro za imenovanje kandidata, vendar je po drugi strani v drugem odstavku določena zakonska domneva, da oseba, ki je pravnomočno obsojena za katerokoli kaznivo dejanje in obsodba še ni bila izbrisana, ali oseba, zoper katero je vložena pravnomočna obtožnica zaradi težjega kaznivega dejanja, nima potrebnega ugleda za opravljanje te funkcije. Pomanjkanje ugleda je samostojni razlog zaradi katerega določena oseba ne more biti imenovana za opravljanje funkcije člana uprave. Z opredelitvijo zakonske domneve pa se po drugi strani ne omejujejo možnosti, da Banka Slovenije v okviru presoje pogojev za izdajo dovoljenja oceni, da kandidat, pri katerem sicer niso podane okoliščine iz drugega odstavka, zaradi drugih razlogov in okoliščin ne izpolnjuje zahteve glede ugleda (ali drugih zahtev) ter iz tega razloga zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave..

k 40. členu

S členom je urejeno področje glede opravljanja funkcije člana uprave. Vsebina člena sledi besedilu določb ZBan-1 (prvi odstavek 65. člena, prvi in drugi odstavek 64. člena, peti odstavek 62. člena). Dodaja se nov četrti odstavek, kjer je določeno, da se član uprave banke lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave.

Novi drugi odstavek, ki se vsebinsko nanaša na prvi odstavek 64. člena ZBan-1, se s predlogom ZBan-2 dopolnjuje, da se mora nadzorni svet seznaniti tudi z oceno banke glede primernosti osebe za člana uprave banke.

k 41. členu

Vsebina člena glede zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke je vsebinsko enaka drugemu, tretjemu in šestemu odstavku 65. člena ZBan-1. Določeno je, (i) da mora kandidat priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke dokaze o izpolnjevanju pogojev, (ii) da se zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke vloži pri Banki Slovenije ter (iii) da potrebne podatke v tej zvezi pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi tudi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

Kadar v skladu z Uredbo 1024/2013 neposredne pristojnosti nadzora v banki izvaja ECB (pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013), se zahteva za izdajo dovoljenja vloži pri Banki Slovenije, vendar se zahteva obravnava po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014.

Z ZBan-2 se po novem določa, da lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke ob banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

42. člen

Z členom se po novem določa ustna obravnava, ki jo lahko določi Banka Slovenije v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Namen te obravnave je v tem, da kandidat podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja. V členu so tudi podrobneje določena posebna postopkovna pravila glede izvedbe ustne obravnave (na primer da se snema zvočno ipd.).

Banka Slovenije mora v postopku izdaje dovoljenja članu uprave preverjati, ali kandidat izpolnjuje pogoje iz 39. člena predloga. ker ta presoja ni omejena le na preverjanje objektivnih pogojev ampak tudi subjektivnih lastnosti kandidata (lastnosti za vodenje poslov, znanje, veščine in izkušnje kandidata), ki jih Banka Slovenije dodatno preverja v razgovoru s kandidatom.

k 43. členu

S členom se delno prenaša 117. člen Direktive 2013/36/EU. Drugi odstavek ZBan-2 je vsebinsko zajet v veljavnem šestem odstavku 65. člena ZBan-1, preostalo se z ZBan-2 na novo uvaja (prvi in tretji odstavek). S členom se določajo postopki glede odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave. Po novem Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev, zlasti glede ustreznosti strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke. Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

k 44. členu

S členom se delno prenaša 91. člen Direktive 2013/36/EU. Določa se postopek glede zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ki je delno opredeljen že v veljavnem petem odstavku 65. člena ZBan-1. Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave. Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prvega odstavka tega člena, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti s potrebnimi zahtevami.

k 45. členu

V členu je urejen postopek glede prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Člen je vsebinsko enak sedanjemu sedmemu in osmemu odstavku 65. člena ZBan-1. Dodana je nova 2. točka v prvem odstavku, s katero se določa, da dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami člena glede nezdržljivosti opravljanja drugih direktorskih funkcij (36. člen ZBan-2).

k 46. členu

S členom se prenaša 91. člen Direktive 2013/36/EU, člen pa vsebinsko dopolnjuje 66. člen veljavnega ZBan-1. Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje člana uprave ter dodatno (1) ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo, (2) ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke, (3) ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov, (4) opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja. Član uprave banke mora obenem zagotoviti, da banka posluje v skladu s (i) predpisi in (ii) drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ter (iii) s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov. Člani uprave banke obenem solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

k 47. členu

Določba člena je vsebinsko zajeta v drugem odstavku 67. člena ZBan-1 in tretjem odstavku 74. člena veljavnega ZBan-1. Določeno je, da mora član uprave banke nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je to v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013, nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan, ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah. Član uprave banke mora obenem upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

k 47. členu

Gre za določbo, ki se uvaja z ZBan-2 in sicer glede preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke. Banka Slovenije lahko z namenom preverjanja, ali član uprave v času opravljanja funkcije izpolnjuje predpisane pogoje člena in dolžnosti odloči, da se opravi ustna obravnava, na kateri člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

k 49. členu

S členom se delno prenaša 92. člen Direktive 2013/36/EU. Člen se vsebinsko nanaša na sedanji 73. člen in prvi odstavek 74. člena ZBan-1. Določene so pristojnosti nadzornega sveta.

k 50. členu

S členom se prenašata 88. in 95. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se opredeljuje komisije nadzornega sveta.

Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja. Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja. Komisija za tveganja mora imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategij upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja. Navedeni komisiji morata imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta banke

k 51. členu

S členom se prenaša 88. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se definirajo naloge komisije za imenovanja. Namen komisije je, da pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke. Uprava banke mora zagotoviti, da ima komisija za imenovanja zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev. V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

k 52. členu

S členom se prenaša 76. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se definirajo naloge komisije za tveganje, ki je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave. Komisija tako (i) svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj, (ii) pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj, (iii) preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prihodkov banke z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov, (iv) preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi ter nadzornemu svetu banke.

k 53. členu

S členom se prenaša 95. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se definirajo naloge komisije za prejemke, ki je sicer posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave. Komisijo sicer določa že ZBan-1 v 75. členu, ZBan-2 pa njene naloge podrobneje opredeljuje. Komisija mora pri pripravi svojih odločitev

upoštevati dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani. V banki, ki nima komisije za prejeme, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

k 54. členu

S členom se delno prenaša 91. člen Direktive 2013/36/EU. V členu so določeni pogoji, ki jih mora član nadzornega sveta (poleg splošnih pogojev, določenih v ZGD-1) izpolnjevati ob upoštevanju pomena storitev, ki jih opravlja banka, in s tem povezanim nadzorom nad upravljanjem tveganj. Vsebinsko gre za določbo, ki je zajeta v sedanjem 72. členu ZBan-1, določba pa se z ZBan-2 dopolnjuje. Za člana nadzornega sveta lahko skupščina imenuje le osebo, ki je predhodno pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom. Ta zahteva se navezuje na zahteve iz 34. in 35. člena predloga zakona, ki določata, da mora organ, pristojen za imenovanje članov upravljalnih organov (v primeru članov nadzornega sveta, skupščina) vzpostaviti in izvajati ustrezne politike in procese izbora primernih kandidatov glede na vnaprej opredeljene pogoje in zahteve glede funkcije, ki jo prevzemajo. Prav tako mora banka glede na 35. člena predloga zakona zagotavljati predhodno in naknadno preverjanje primernosti kandidatov za člane upravljalnih organov. Z upoštevanjem navedenih zahtev mora banka in delničarji v predlogu sklica skupščine opraviti izbor ustreznih kandidatov pred izvedbo skupščine. Predlogi za imenovanje, podani na sami skupščini, (brez predhodno izvedenih postopkov glede preverjanja primernosti kandidatov), niso dopustni. S tem predlog zakona odstopa od splošne ureditve v ZGD-1.

Predlog zakona nadalje določa, da je lahko za člana nadzornega sveta lahko določena le oseba, ki ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanjem nasprotja interesov (2. točka prvega odstavka)

k 55. členu

Z ZBan-2 lahko po novem funkcijo člana nadzornega sveta opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta. Šele takrat lahko skupščina banke odloča o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke. V nadaljevanju je podana utemeljitev potrebe po licenciranju članov nadzornih svetov.

Pomanjkljiva praksa ureditev korporativnega upravljanja v bankah je po mnenju Evropske komisije eden pomembnejših dejavnikov nastanka današnje globalne finančne krize. Znano Larosierjevo poročilo pri tem poudarja, da so organi vodenja in nadzora bank večinoma podcenjevali vrsto in velikost tveganj, katerim so bile izpostavljene banke. Poročilo je kritično tudi do delničarjev bank, ki se kot lastniki niso vedno ustrezno odzvali na težave, s katerimi so se soočale njihove banke. Evropska komisija je zato v svojem programu reform na področju finančnih trgov in preprečevanja nadaljnjih finančnih kriz poudarila nujnost okrepitev ureditev upravljanja v bankah v prihodnjih letih.

Pri neustreznih ureditvah upravljanja, ki dopuščajo pretirano prevzemanje tveganj s strani bank, se v praksi izpostavlja zlasti pomanjkanje učinkovitih nadzornih mehanizmov v bankah. Finančna kriza je med drugim pokazala, da organi nadzora bank pri izvajanju nalog nadzora nad upravljanjem in vodenjem bank, še posebno v zvezi s preučevanjem predlogov in strateških usmeritev vodstva bank, ki so jih prejeli v potrditev, niso bili uspešni. Razlogi za njihov neuspeh niso le v merilih za ocenjevanje njihove ustrezne usposobljenosti za opravljanje svoje funkcije, ampak tudi v načinu njihovega delovanja, predvsem v zvezi z njihovo osveščenostjo in tekočim spremljanjem ter aktivnim obvladovanjem sistema upravljanja banke. Zato bi morali tudi člani organov nadzora bank nameniti dovolj časa za učinkovito izvajanje svojih nalog in odgovornosti, bančni nadzorniki in banke pa bi morali imeti učinkovite mehanizme, s katerimi bi lahko to zagotovili ali sankcionirali.

Tudi v slovenskem bančnem sistemu je v okviru sistema ureditev upravljanja bank zagotovo zelo pomembna vloga organov nadzora bank (nadzornih svetov). Člani nadzornih svetov morajo zato izpolnjevati določene pogoje za opravljanje te funkcije v smislu strokovne usposobljenosti, lastnosti, izkušenj in nekaznovanosti, kar Banka Slovenije natančno predpisuje v 72. členu ZBan-1. Prav tako lahko Banka Slovenije v primeru neustreznega delovanja člana nadzornega sveta na podlagi omenjenega člena ZBan-1 zahteva od uprave banke, da ta skliče skupščino banke in predlaga njegovo razrešitev ali članu nadzornega sveta banke z odločbo prepove opravljanje funkcije.

Ne glede na to pa so se omenjene zakonske možnosti v praksi pogosto izkazale za neučinkovite, v primeru potrebe po razrešitvi posameznega člana nadzornega sveta pa tudi za relativno počasne - tudi ko bi položaj zahteval hitro ukrepanje. Dejstvo je namreč, da Banka Slovenije glede na ureditev v ZBan-1 ne more sodelovati ali vplivati na postopke pred imenovanjem člana nadzornega sveta in tako ne more preprečiti, da oseba, ki ni primerna za opravljanje te funkcije, začne opravljati to funkcijo. Eden od načinov za izboljšanje dela organov nadzora banke bi bila zagotovo zahteva za predhodno pridobitev dovoljenja Banke Slovenije za imenovanje in opravljanje funkcije člana nadzornega sveta. Ker se člani nadzornega sveta imenujejo na skupščini, je nujno, da kandidat pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije že pred odločanjem skupščine, saj bi se v primeru pogodnega imenovanja člana in naknadnega odločanja Banke Slovenije o izdaji dovoljenja že imenovanemu kandidatu (kot je to sicer urejeno na področju opravljanja funkcije člana uprave banke) v primeru zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja morala opraviti nova skupščina. V tem primeru bi se imenovanje članov nadzornega sveta zaradi formalnih zahtev, ki so vezane na sklic nove skupščine (sklicni roki, priprave na sklic), znatno podaljšali, neimenovanje članov nadzornega sveta pa bi oviralo normalno delovanje banke.

k 56. členu

S členom se delno prenaša 91. člen Direktive 2013/36/EU. Določene so dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke. Člen se vsebinsko delno nanaša na sedanji 74. člen ZBan-1.

k 57. členu

S členom se določa postopek obveščanja s strani člana nadzornega sveta banke. Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 izvaja pristojnosti nadzora, za katere je pristojna in odgovorna v skladu z uredbo nemudoma obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah. Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o vsaki pomembni spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

k 58. členu

Z ZBan-2 po novem določa, da lahko Banka Slovenije z namenom preverjanja, ali član nadzornega sveta banke izpolnjuje pogoje in dolžnosti člana nadzornega sveta banke, da se opravi ustna obravnava, na kateri člana nadzornega sveta banke povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo glede izpolnjevanja pogojev in dolžnosti člana nadzornega sveta banke.

k 59. členu

S členom se določa, da Banka Slovenije predpiše podrobnejše predpise o upravljalnem organu.

k 60. členu

Vsebina je enaka sedanjemu prvemu odstavku 57. člena ZBan-1. Večji delež kot ima posamezni imetnik v banki, večja je njegova možnost vpliva na upravljanje banke. Vsebina delničarskega sporazuma pa je prav dogovor o skupnem upravljanju družbe (banke) in ima na podlagi skupne vsote deležev delničarjev banke, ki dosega ali presega kvalificirani delež v banki, prav tako večjo možnost vpliva na upravljanje banke, kot če bi posamezen imetnik pridobil kvalificirani delež ali enega od nadaljnjih pragov v banki, ki je enak vsoti deležev delničarjev, ki so sklenili delničarski sporazum. Zato je treba delničarski sporazum, na podlagi katerega delničarji banke skupno dosega ali presegajo kvalificirani delež v banki (kvalificirani delničarski sporazum), obravnavati enako kot kvalificirano imetništvo posamezne osebe in morajo delničarji pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

k 61. členu

S členom se prenaša 22. člen Direktive 2013/36/EU (pridobitev kvalificiranega deleža). Vsebina člena je enaka veljavnemu prvemu in šestemu odstavku 45. člena, drugemu in tretjemu odstavku 57. člena in drugemu odstavku 58. člena ZBan-1.

Določeno je, da mora oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali presegla kvalificirani delež, pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki. Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo

takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Delničarji banke, ki so skupno že imetniki delnic banke, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum, morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

Večji delež ko ima posamezni imetnik v banki, večja je njegova možnost vpliva na upravljanje banke. Vsebina delničarskega sporazuma pa je prav dogovor o skupnem upravljanju družbe (banke) in ima na podlagi skupne vsote deležev delničarjev banke, ki dosega ali presega kvalificirani delež v banki, prav tako večjo možnost vpliva na upravljanje banke, kot če bi posamezen imetnik pridobil kvalificirani delež ali enega od nadaljnjih pragov v banki, ki je enak vsoti deležev delničarjev, ki so sklenili delničarski sporazum. Zato je treba delničarski sporazum, na podlagi katerega delničarji banke skupno dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki (kvalificirani delničarski sporazum), obravnavati enako kot kvalificirano imetništvo posamezne osebe in morajo delničarji pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

k 62. členu

S členom se prenaša 14. člen Direktive 2013/36/EU. Vsebina je enaka sedanjemu prvemu odstavku 58. člena ZBan-1. Urejeni so drugi primeri (razen pridobitve delnic), ko kvalificirani imetnik pridobi položaj nadrejene osebe banke.

k 63. in 64. členu

S členom se prenašajo 14., 22. in 27. člen Direktive 2013/36/EU. V skladu z direktivo je treba pri ureditvi ugotavljanja kvalificiranih deležev (smiselno) upoštevati določbe členov Direktive 2004/109/ES. Pri tem je treba upoštevati, da se navedene določbe neposredno uporabljajo za presojo pragov pomembnih deležev po Direktivi 2004/109/ES. Za to presojo je pomemben samo delež glasovalnih pravic v izdajatelju, in ne tudi delež v kapitalu izdajatelja. Za ugotavljanje kvalificiranih deležev po Direktivi 2013/36/EU pa je pomemben tudi delež v kapitalu banke. Tako se upošteva, da je za kvalificirani delež pomemben tudi delež v kapitalu banke, in ne samo delež v glasovalnih pravicah.

k 65. členu

S členom se delno prenaša 22. člen Direktive 2013/36/EU. Opredeljene so zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vloži pri Banki Slovenije. Pristojnosti presoje pridobitev in odsvojitve kvalificiranih deležev v bankah, razen v primeru pridobitev in odsvojitve v primeru reševanja bank, je na podlagi Uredbe 1024/2013 prenesena na ECB in sicer tako za banke, pri katerih ECB opravlja pristojnosti in naloge nadzora, kot tudi za banke v katerih na podlagi šestega odstavka 6. člena Uredbe 1024/2013 naloge in pristojnosti nadzora sicer izvaja Banka Slovenije. Banka Slovenije v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža preverja popolnost zahteve, ter ugotavlja okoliščine, ki so pomembne za odločanje o primernosti pridobitve kvalificiranega deleža (66. in 67. člen). Slednja mora (i) izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ter (ii) v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Zahteva za izdajo dovoljenja za kvalificiran delež v banki, ki se vloži pri Banki Slovenije, se po izvedenem ugotovitvenem postopku posreduje ECB, ki zahtevo obravnava in odloči po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014, pri tem pa upošteva pravila določena v predlogu zakona glede pogojev za izdajo in zavrnitev dovoljenja (69. do 71. člen). Glede na postopkovna pravila v zvezi z odločanjem ECB o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, je v predlogu podrobneje opredeljena tudi časovnica za posamezna procesna dejanja v postopku (68. člen predloga).

k 66. členu

S členom se prenaša 24. člen Direktive 2013/36/EU, ki določa posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi v primeru presojanja primernosti kvalificiranega imetnika.

k 67. členu

S členom se prenaša 23. člen Direktive 2013/36/EU. Člen je vsebinsko enak veljavnemu 48. členu ZBan-1. Določajo se merila, na podlagi katerih mora Banka Slovenije in v nadaljnjem postopku tudi ECB presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika.

k 68. členu

S členom se delno prenaša 22. člen Direktive 2013/36/EU. Podrobneje je določen postopek glede roka za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Tako mora biti odločba o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh, če ni drugih posebnosti, ki so v členu podrobneje opredeljene.

k 69. členu

S členom se prenašajo 14., 23. in 24. člen Direktive 2013/36/EU. Člen se vsebinsko nanaša na veljavni 49. člen ZBan-2. Določajo se razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

k 70. členu

S členom se določajo odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež. Člen se vsebinsko delno nanaša na sedanji deseti in enajsti odstavek 377. člena ZBan-1. Določeno je, da mora odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov teh organov, določen pa je tudi nadaljnji postopek v odločanju.

k 71. členu

S členom se delno prenaša 22. člen Direktive 2013/36/EU. Vsebinsko se člen nanaša na veljavni drugi, tretji in šesti odstavek 45. člena ZBan-1. Določajo se pravila glede dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. V tem se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje v določenih razponih. Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel določeni razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Podobno določilo velja tudi za skupnega kvalificiranega imetnika.

k 72. členu

S členom se delno prenaša 22. člen Direktive 2013/36/EU. Določa se rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje. Člen je vsebinsko enak 50. členu veljavnega ZBan-1. Z odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prvega odstavka tega člena podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

k 73. členu

S členom se prenaša 25. člen Direktive 2013/36/EU. Vsebina člena je enaka 51. členu veljavnega ZBan-2. Določajo se pravila glede prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

k 74. členu

S členom se prenašata 26. in 66. člen Direktive 2013/36/EU. Vsebina člena je pokrita v sedanjem 52. členu ZBan-1. Določajo se pravila glede glasovalne pravice neupravičenega imetnika. Med drugim je določeno, da imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju z zakonom, ker ni pridobil dovoljenja za kvalificiran delež v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

k 75. členu

S členom se prenašata 25. in 26. člen Direktive 2013/36/EU. Določajo se pravila glede obveščanja povezana s kvalificiranimi deleži.

k 76. členu

S členom se določa, da Banka Slovenije predpiše podrobnejše predpise o kvalificiranih imetnikih.

k 77. členu

V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe. Določeno je, da poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi (i) dodatnega ukrepa Banke Slovenije ali ukrepa zgodnjega posredovanja, ter na podlagi (ii) konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala

in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke. Imetnik lahko uveljavlja navedene izjeme, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalna ustreznost banke.

k 78. členu

V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke. Določeno je, da Agencija za trg vrednostnih papirjev v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z navedeno zahtevo za izdajo soglasja Agencije za trg vrednostnih papirjev ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca. Agencija za trg vrednostnih papirjev izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa. Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla Agencija za trg vrednostnih papirjev, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz 77. člena, če še dosega prevzemni prag.

k 79. členu

V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe. Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke. O navedeni pridobitvi vrednostnih papirjev in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti Agencijo za trg vrednostnih papirjev v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

k 80. členu

S členom se določa, da lahko skupščina banke sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdelava načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije. Z vsebino se dopolnjuje sedanji prvi odstavek 76. člena ZBan-1. Dodatno se določa, da je sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s predhodno navedenim, ničen.

k 81. členu

Vsebina člena je enaka prvemu odstavku 77. člena ZBan-1. Določeno je, da je lahko za likvidacijskega upravitelja banke imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki. Likvidacijski upravitelji morajo tako smiselno izpolnjevati pogoje kot člani uprave banke.

k 82. členu

Določa se, da mora uprava banke najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslovanja banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov. Banka Slovenije na podlagi tega obvestila oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke in po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu, z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

k 83. členu

Določba je vsebinsko enaka drugemu odstavku 78. člena ZBan-1. Redna likvidacija banke, ki pomeni postopno prenehanje opravljanja vseh dejavnosti in postopno unovčenje premoženja banke, lahko pomembno vpliva na upravljanje tveganj banke. Zato Banka Slovenije (i) omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslovanja, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanjem teh storitev in (ii) določi, v kolikšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

k 84. členu

Določba je vsebinsko enaka četrtemu odstavku 76. člena veljavnega ZBan-1. Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni drugače določeno.

k 85. členu

Vsebina člena je vsebinsko pokrita v veljavnem 79. členu ZBan-1. Redna likvidacija banke (ki pomeni postopno prenehanje opravljanja vseh dejavnosti in postopno unovčenje premoženja banke) lahko pomembno vpliva na upravljanje tveganj banke. Zato Banka Slovenije omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje bančnih in drugih storitev (ter s tem določi obseg opravljanja teh storitev v likvidaciji) in določi, v kolikšnem obsegu se za banko (še) uporabljajo pravila o upravljanju tveganj. Če skupščina banke odloči, da banka deluje dalje, mora banka ponovno zagotoviti izpolnjevanje vseh pogojev za upravljanje tveganj. Zato mora pridobiti novo dovoljenje za opravljanje bančnih in drugih storitev.

k 86. členu

Vsebina člena je vsebinsko pokrita v veljavnem 80. členu ZBan-1. Enake učinke za poslovanje in upravljanje tveganj banke ima tudi odločitev skupščine, da banka preneha opravljati bančne storitve, zato se tudi za ta primer smiselno uporabljajo določbe o redni likvidaciji banke.

k 87. členu

Obveznost revidiranja letnega poročila za banke, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, štejejo za velike družbe, je določena že v navedenem zakonu. Prav tako je tudi vodenje poslovnih knjig, sestavljanje knjigovodskih listin, vrednotenje knjigovodskih postavk ter sestavljanje poročil celovito urejeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ter zakonu, ki ureja revidiranje, zato je v zvezi s tem področjem potrebno dodatno upoštevati še specialne določbe 4. poglavja ZBan-2.

k 88. členu

Ta člen na novo določa, da mora banka voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira. Prav tako določa, da mora banka sporočiti Banki Slovenije finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

Pomemben je drugi odstavek 88. člena predloga ZBan-2, ki določa, da mora biti za sestavo računovodskih in konsolidiranih izkazov poslovno leto enako koledarskemu letu, in pomeni izjemo od splošnega pravila, določenega z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, po katerem je poslovno leto lahko različno od koledarskega.

k 89. členu

Pravila o razkritjih dodatnih informacij so določena v skladu z delom 8 Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer lahko Banka Slovenije predpiše pravila o pogostejših razkritjih teh informacij, kadar je to potrebno zaradi spremenjenih okoliščin poslovanja bank in delovanja finančnega sistema, s podrobnejšim informiranjem javnosti o določenih vsebinah. Poleg tega mora nadrejena banka v RS letno objaviti tudi opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, ureditve glede razmerij tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah.

Ta člen na novo ureja tudi razkrivanje načina izpolnjevanja zahtev, ki so določeni s predpisi iz drugega odstavka 9. člena, tj. glede ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke, izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije članov upravljalnega organa in politik prejemkov. Z vidika krepitve procesov korporativnega upravljanja je namreč primerno, da banka javno razkrije svoj pristop k obravnavani problematiki.

k 90. in 91. členu

Ureditev v 90. členu ostaja enaka kot v dosedanjem 210. členu ZBan-1 in določa vsebino ter rok za poročanje banke Banki Slovenije o opravljeni reviziji poslovanja. Tudi predlagani 91. člen sledi dosedanjemu 211. členu ZBan-1, s tem, da lahko Banka Slovenije v primeru ugotovljenih nepravilnosti v revizorjevem poročilu zahteva od pooblaščenega revizorja popravek oz. dopolnitev revizorjevega poročila, ne more pa več tega poročila zavrniti in zahtevati, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške banke.

Dodana je določba, da banka za revizijski pregled letnega poročila imenuje revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ šest poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let. S to ureditvijo se za področje bančnega sektorja uporabi možnost, ki izhaja iz drugega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES in sicer, da lahko država določi maksimalno trajanje poslov, s katerimi se imenujejo revizijska družba, ki je krajše od maksimalnega roka, določenega v Uredbi (10 let).

k 92. členu

Tudi predlagana določba 92. člena je povzeta po že veljavni ureditvi, vsebovani v sedanjem 212. členu ZBan-1.

k 93. členu

Predlagana določba 93. člena je povzeta po že veljavni ureditvi, vsebovani v sedanjem 213. členu ZBan-1, s tem, da se za 1 mesec skrajšuje rok za objavo revidiranega letnega poročila na svojih javnih spletnih straneh. To pomeni, da bodo morale vse banke na svojih javnih spletnih straneh objaviti revidirano letno poročilo v štirih mesecih po koncu koledarskega leta in ne samo tiste, ki so bile k temu kot javne družbe zaradi kotacije svojih vrednostnih papirjev na organiziranem trgu že zavezane na podlagi 110. člena ZTFI.

K 94. členu

Podrobnejša pravila o poslovnih knjigah in letnih poročilih, obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki revidiranju in razkritjih bo določila Banka Slovenije z izvedbenimi predpisi. Takšna ureditev je povzeta po dosedanjem prvem odstavku in prvi točki drugega odstavka 204. člena ZBan-1.

K 95. členu

Predlog člena za namene tega zakona opredeli dejavnost sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti. Za te namene je najprej opredeljen pojem depozita, nadalje pa je kot pravilo določeno, da sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti pomeni sprejemanje depozitov od nepoučenih oseb. Predlog za namene tega zakona kot depozit opredeljuje vse posle, ki vključujejo elemente depozitne pogodbe in pri katerem vplačnik pridobi pravico zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih. Za opredelitev depozita je ključno, da pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev (razen roka), ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila. Za namene opredelitve dejavnosti prejetanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se kot pojavna oblika storitve šteje tudi vplačilo drugih sredstev, (razen denarja), ki jih vplačnik vplača prejemniku, s pravico, zahtevati vračilo teh sredstev v določenih rokih.

Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti, je sprejemanje vplačil od nepoučenih oseb. Predlog člena za te namene definira pojem nepoučenih oseb, in sicer so to tiste osebe, ki niso profesionalne stranke ali osebe, ki se lahko štejejo za dobro poučenega vlagatelja v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov. Omenjeni zakon dobro poučenega vlagatelja opredeljuje v 44. členu, in sicer so to osebe, za katere se šteje, da so profesionalne stranke v skladu z 207. členom ZTFI (tj. kreditne institucije, investicijska podjetja, druge nadzorovane finančne družbe, zavarovalnice, pozavarovalnice in pokojninske družbe, kolektivni naložbeni podjetji in družbe za upravljanje teh podjetij, pokojninski skladi in družbe, ki upravljajo te sklade, osebe, ki trgujejo z blagom in izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, lokalna podjetja in drugi institucionalni vlagatelji, velika podjetja, ki izpolnjujejo določena merila ter Republika Slovenija in druge države ali organi nacionalnih ali regionalnih oblasti, osebe javnega prava, ki upravljajo javni dolg, Banka Slovenije in druge centralne banke, mednarodne in nadsacionalne institucije, kot so Svetovna banka, Mednarodni denarni sklad, Evropska centralna banka, Evropska investicijska banka in druge podobne mednarodne organizacije). Zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, določa tudi pogoje za obravnavo drugih oseb kot profesionalnih strank (208. člen), saj tako obravnavo lahko zahteva tudi oseba, ki nima položaja profesionalne stranke.

Iz opredelitve dejavnosti sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se izrecno izključuje sprejemanje vplačil na podlagi ponudbe za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev

izdajatelja, ki ni kreditna institucija. Pri tem je uveljavljanje izjeme ni mogoče, če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja tudi storitev kreditiranja. V tem primeru se sprejemanje vplačil na podlagi ponudbe dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja šteje kot sprejemanje depozitov od javnosti in je kot takšno za izvajalca predmet preplevi iz 97. člena predloga zakona.

Kot dejavnost sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se nadalje tudi ne šteje sprejemanje vplačil denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev na podlagi ponudbe, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke ali druge osebe, ki se štejejo za dobro poučene vlagatelje, kot so opredeljeni z ZTFI.

Predlog zakona nadalje določa, da v primeru dvoma Banka Slovenije ugotovi relevantne okoliščine posameznega primera in odloči, ali se sprejemanje vplačil denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev na podlagi ponudbe ali na podlagi določenega posla šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

K 96. členu

Predlog člena določa, kateri subjekti lahko opravljajo bančne storitve na območju Republike Slovenije. Praviloma je zahtevano dovoljenje (za banko se zahteva dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, za banko tretje države pa dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji), banka države članice, ki v skladu s predlogom zakona ustanovi podružnico v Republiki Sloveniji, pa je upravičena na tem območju neposredno opravljati bančne storitve.

k 97. členu

Predlog člena določa prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in v nacionalni pravni red prenaša določbo 9. člena Direktive CRD IV, ki od držav članic zahteva, da osebam ali družbam, ki niso kreditne institucije, prepovejo opravljanje poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti. Ta prepoved se v skladu z omenjenim členom direktive ne uporablja za sprejemanje vlog ali drugih sredstev, vračljivih s strani države članice, njenih regionalnih ali lokalnih organov, javnih mednarodnih organov, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalno pravo ali pravo Unije, če so te dejavnosti v skladu s predpisi in kontrolami, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev.

k 98. členu

Predlog člena ureja obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 8. člena Direktive CRD IV, ki od kreditnih institucij zahteva, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti. Za opravljanje bančnih storitev na območju Republike Slovenije mora družba s sedežem v Republiki Sloveniji z upoštevanjem Uredbe 1024/2013 pridobiti dovoljenje Evropske centralne banke. Banka pa lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije (104. člen), z izjemo kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih in pomožnih storitev, za katere zadošča predhodno obvestilo Banki Slovenije.

k 99. členu

Predlog člena ureja območje opravljanja bančnih in finančnih storitev, pri čemer sme banka te storitve opravljati ob izpolnjenih pogojih, ki jih določa ta predlog zakona, tudi na območju druge države članice in na območju tretje države prek podružnice. Dodatne finančne storitve sme banka na ozemlju drugih držav opravljati le ob izpolnjevanju pogojev, ki jih za to določa država gostiteljica

k 100. členu

Predlog člena določa obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register in še dodatno k 98. členu predloga zakona pomeni prenos določbe 8. člena Direktive CRD IV, ki od kreditnih institucij zahteva, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti, v nacionalni pravni red.

k 101. členu

Predlog člena ureja začetek postopka za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Postopek se začne z zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, predlog člena pa opredeljuje obvezne sestavine te zahteve, s čimer se v nacionalni pravni red prenaša določba 10. člena Direktive CRD IV, v skladu s katero države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije. Smiselno se s predlogom člena

deloma prenaša tudi 14. člen Direktive CRD IV, ki določa, kdaj pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, zato se razkritje določenih podatkov, ki vplivajo na tako odločitev, zahteva že ob sami vlozi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Banka Slovenije v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev preverja popolnost zahteve, ter ugotavlja okoliščine, ki so pomembne za odločanje o izdaji dovoljenja. Če banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso izpolnjeni zavrne zahtevo (103. člen), v nasprotnem primeru pa zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev po izvedenem ugotovitvenem postopku posreduje ECB. Slednja zahtevo obravnava in odloči po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014, pri tem pa upošteva pravila določena v predlogu zakona glede pogojev za izdajo in zavrnitev dovoljenja (103. člen).

k 102. členu

Predlog člena ureja posvetovanje Banke Slovenije s pristojnimi organi držav članic pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji in v nacionalni pravni red prenaša določbo 16. člena Direktive CRD IV, ki določa primere, v katerih se pristojni organ pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi druge države članice, in vsebino tega predhodnega posvetovanja.

k 103. členu

Predlog člena določa, kdaj Banka Slovenije zavrne zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev in kaj, stori v primeru, če razlogi za zavrnitev zahteve niso podani. Predlog člena v nacionalni pravni red prenaša 14. člen Direktive CRD IV v zvezi s 14. členom Uredbe 1024/2013. 14. člen Direktive CRD IV določa, da pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, razen, če jih je kreditna institucija obvestila o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih bodisi posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev ter v primeru, da ni kvalificiranih deležev, o 20 največjih delničarjih ali družbenikih. Zahtevo se v skladu z Direktivo CRD IV zavrne tudi v primeru, ko se pristojnim organom ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni, ali če tesna povezanost med kreditno institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, preprečuje učinkovitega izvajanja nadzorniških funkcij. 14. člen Uredbe določa, da v primeru, če vlagatelj izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja, ki jih določa upoštevno nacionalno pravo, pristojni nacionalni organ (Banka Slovenije) v obdobju, določenem v upoštevni nacionalni pravu, sprejme osnutek odločitve, s katerim predlaga, da ECB odloči o izdaji dovoljenja, in o osnutku odločitve uradno obvesti ECB in vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja. ECB osnutku odločitve ugovarja le, če niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja, ki jih določa upoštevno pravo Unije in razloge za zavrnitev navede pisno.

k 104. členu

Predlog člen ureja obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev, določa pa tudi izjemo in sicer, za opravljanje storitev kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih ter za opravljanje pomožnih storitev, za katere zadošča predhodno obvestilo Banki Slovenije.

k 105. členu

Predlog člena ureja začetek postopka za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev. Postopek se začne z zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, predlog člena pa opredeljuje obvezne sestavine te zahteve in primere, v katerih Banka Slovenije tovrstno zahtevo zavrne. Banka Slovenije se glede obstoja okoliščin, ki predstavljajo razlog za zavrnitev zahteve (1. točka tretjega odstavka), posvetuje z Evropsko centralno banko, kadar slednja v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 izvaja v banki vse pristojnosti in naloge nadzora na podlagi Uredbe 1024/2013.

k 106. členu

Predlog člena ureja obveznost pridobitve dovoljenja za združitev ali delitev. Glede na to, da združitev ali delitev lahko pomembno vpliva na izpolnjevanje kapitalskih in drugih zahtev glede upravljanja tveganj, je za to korporacijsko dejanje treba pridobiti dovoljenje.

k 107. členu

Predlog člena ureja prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 18. člena direktive CRD IV, ki določa primere, v katerih pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji.

k 108. členu

Predlog člena daje Banki Slovenije pravno podlago za izdajo podzakonskega predpisa v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev in smiselno pomeni tudi prenos določbe 8. člena Direktive CRD IV, ki glede vsebine in informacij, ki naj bi se predložili pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, predvideva še posebne regulativne tehnične standarde.

k 109. členu

Predlog člena opredeljuje neposredno opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 46. člena Direktive CRD IV, ki se nanaša na oglaševanje, in kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah omogoča oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimikoli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi v interesu splošnih koristi.

k 110. členu do 114. členu

Postopek v zvezi z ustanovitvijo podružnice banke v državi članici je urejen v skladu s 35. in 36. členom Direktive CRD IV, ki urejata zahtevo glede uradnega obveščanja in vzajemno delovanje pristojnih organov ter začetek delovanja podružnice. V skladu z ureditvijo iz omenjene direktive mora kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, o tem uradno obvesti pristojne organe matične države članice, pri čemer je določena tudi vsebina informacij, ki jih je treba ob tem posredovati.

Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti notranje organizacijske strukture ali finančnega položaja kreditne institucije, ob upoštevanju predvidenih dejavnosti v treh mesecih od prejema informacij te sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice in o tem obvestijo kreditno institucijo. Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino in sestavo kapitala ter vsoto kapitalskih zahtev kreditne institucije.

Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu predpisanih informacij pripravijo na nadzor kreditne institucije in po potrebi navedejo pogoje, pod katerimi se v interesu splošnih koristi opravljajo te dejavnosti v državi članici gostiteljici.

Podružnica se lahko ustanovi in začne opravljati dejavnosti ob prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob izteku dvomesečnega obdobja, če v tem času ne prejeme nobenega obvestila države članice gostiteljice.

Smiselno enaka pravila po 114. členu predlogu zakona veljajo za morebitne spremembe poslov ali poslovodij podružnice.

k 115. členu

Predlog člena ureja neposredno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici.

k 116. členu

Predlog člena ureja dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi in v nacionalni pravni red prenaša določbo 47. člena Direktive CRD IV, ki v okviru odnosov s tretjimi državami ureja uradno obveščanje o podružnicah tretjih držav in pogoje dostopa za kreditne institucije, ki imajo takšne podružnice.

k 117. členu

Predlog člena opredeljuje posebno finančno institucijo v skladu s 34. členom Direktive CRD IV.

k 118. členu

Predlog člena ureja opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic.

k 119. členu

Predlog člena za banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije, določa uporaba predpisov Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

k 120. členu

Predlog člena v skladu s 34. členom Direktive 2013/36/EU določa posebna pravila za posebno finančno institucijo države članice.

k 121. členu

Banka tretje države sme na območju Republike Slovenije opravljati bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

k 122. členu

Za ustanovitev podružnice mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Predlog člena tako določa dokumentacijo, ki jo mora tovrstna banka priložiti zahtevi za pridobitev dovoljenja, ter pogoje, pod katerimi zahtevi ugodi ali jo zavrne. Določa tudi dodatno dovoljenje, ki ga izda Banka Slovenije v primeru, da namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

k 123. členu

Predlog člena določa predpise, ki se smiselno uporabljajo za poslovanje podružnice banke tretje države ter njeno poslovodstvo, kot tudi za odvzem in prenehanje dovoljenja za ustanovitev podružnice.

k 124. in 125. členu

Predloga členov urejata predstavništvo banke tretje države. Glede na to, da predstavništvo ne more opravljati nobenih poslov razen predstavljanja in posredovanja informacij o svojih storitvah, se za ustanovitev določijo manj strogi pogoji v primerjavi s podružnico.

k 126. členu

Predlog člena določa splošno opredelitev zaupnih podatkov (bančne tajnosti), in sicer so to vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila. Člen ohranja sicer že uveljavljen koncept bančne tajnosti, ki je po svoji naravi poslovna tajnost in je kot taka temeljna predpostavka zaupanja v bančni sistem. Bančna tajnost pomeni pravno dolžnost bank, da varujejo podatke o strankah in da zavrnejo vsakršne zahteve tretjih oseb po posredovanju teh informacij, razen v zakonsko opredeljenih izjemah. Te izjeme je v vsakem primeru treba razlagati ozko, ter v primeru dvoma, v korist varovanja zaupnosti. Bančna tajnost je namreč temeljni element zaupanja med stranko in banko, ki je na področju bančnega poslovanja bistvena karakteristika vsakega odnosa med banko in stranko. Z izrecnim urejanjem zahteve glede varovanja zaupnih podatkov (bančne tajnosti) se z upoštevanjem značilnosti bančnega poslovanja, tudi primerjalno, vzpostavlja splošni pravni okvir, ki varuje zaupanje (pričakovanje) strank v bančni sistem kot celoto. S tem je bančna tajnost in njena ustreznna pravna zaščita tudi pomemben dejavnik za stabilnost finančnega sistema kot celote.

k 127. členu

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 126. člena velja tako za banko kot tudi za vse fizične osebe, ki so povezane z banko in so jim ti podatki na kakršenkoli način dostopni. Poleg članov organov banke, delničarjev banke, delavcev banke so to tudi druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki.

V tretjem odstavku 127. člena predloga zakona so določene izjeme od obveznosti varovanja zaupnih podatkov, in sicer so v 1., 2., 4. in 5. točki določene izjeme, ki so povezane z izvajanjem drugih določb predloga zakona, medtem ko so v 3. in 6. točki izjeme določene s sklicevanjem na druge zakone, kjer je to izrecno določeno. Banka mora tudi zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov.

Predlog zakona v 127. členu jasneje določa primere, ko banka ali druga oseba iz drugega odstavka lahko razkrije tudi podatke, kadar vloži ovadbo ali naznani sum kaznivega dejanja pristojnim organom pregona. V primerih, kadar banka ne poda kazenske ovadbe, ampak ovadbo poda nekdo tretji, lahko banka zahtevane podatke posreduje policiji ali tožilstvu zgolj na podlagi odredbe preiskovalnega sodnika skladno z določbami ZKP.

Člen nadalje določa tudi, da mora banka za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov. Za vse zaupne podatke pri banki (za pravne in fizične osebe ter druge subjekte) določba vzpostavlja zahtevo glede tako imenovane "hrambe zunanje sledi" v zvezi s posredovanjem zaupnih podatkov, kot je v Zakonu o varstvu osebnih podatkov (22. člen) določena obveznost upravljavca osebnih podatkov hrambe zunanje sledi v zvezi s posredovanjem osebnih podatkov. Banka mora zagotavljati hrambo zunanje sledi 10 let po posredovanju podatkov. Tak rok je določen glede na določbe Kazenskega zakona, ki določajo čas za zastaranje pregona zaradi kaznivih dejanj in sicer v povezavi s kaznivimi dejanji zlorabe osebnih podatkov (143. člen) ter izdaje poslovne skrivnosti (236. člen KZ-1). Kljub dejstvu, da lahko nedopustno razkritje zaupnih podatkov izpolnjuje tudi znake kaznivega zlorabe zaupanja pri opravljanju gospodarske dejavnosti (240. člen KZ-1), za katero kazenski pregon zastara po 20 letih od storitve kaznivega dejanja, pa bi bilo takšno obdobje hrambe zunanje sledi nesorazmerno.

k 128. členu

Uporaba zaupnih podatkov, ki se smejo posredovati drugim osebam po drugem do četrtem odstavku 127. člena predloga zakona, je omejena izključno za namen, zaradi katerega so bili ti podatki tem osebam posredovani.

k 129. členu

Ugotovitev več javnih posvetovanj na ravni EU je bila, da je treba okrepiti standarde in prakse upravljanja finančnih institucij. V Direktivi 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij upravljanje kreditnih institucij ni bilo podrobneje določeno.

S ciljem večje učinkovitosti upravljanja tveganj v evropskih kreditnih institucijah in investicijskih družbah je v Direktivi 2013/36/EU upravljanje bolj razdelano. Predvidena ureditev bi morala pripomoči k preprečevanju izpostavljanja prevelikemu tveganju.

Iz študije učinkov k Direktivi 2013/36/EU je razbrati, da bi strožje zahteve na evropski ravni lahko negativno vplivale na konkurenčnost evropskih kreditnih institucij na mednarodni ravni, vendar bi se lahko morebitna manjša konkurenčnost zaradi strožjih zahtev ublažila s pozitivnim vplivom na investitorje, vlagatelje in druge zainteresirane strani. Boljše upravljanje tveganja bi prispevalo k prilagodljivosti bančnega sektorja. Ureditev kreditnim institucijam ne bi povzročila velikih stroškov niti ne bi bistveno vplivala na dajanje posojil.

Za zagotovitev učinkovitega pregleda in nadzora nad tveganji mora biti uprava odgovorna za celotno strategijo tveganja za kreditno institucijo ali investicijsko družbo ter za ustreznost sistemov upravljanja tveganja, pri čemer se upošteva profil tveganja kreditne institucije.

S 129. členom, ki ureja notranje upravljanje banke, se prenaša 74. člen Direktive 2013/36/EU. Banka mora vzpostaviti jasno organizacijsko strukturo, učinkovite procese upravljanja tveganj, mehanizme notranjih kontrol in ustrezne politike ter prakse prejemkov. Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj banke.

k 130. členu

V skladu z 92. členom Uredbe 575/2013 mora banka dosegati količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini 4,5 %, količnik temeljnega kapitala v višini 6 % in količnik skupnega kapitala v višini 8 %. Dodatno mora banka v skladu s 132. členom tega zakona, ki prenaša 73. člen Direktive 2013/36/EU, zagotavljati notranji kapital za kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je oziroma bi jim banka lahko bila izpostavljena. V 7. poglavju tega zakona in Direktivi 2013/36/EU se od banke zahteva tudi vzdrževanje enega ali več kapitalskih blažilnikov (zahteva po skupnem blažilniku): varovalnega kapitalskega blažilnika iz 209. člena tega zakona, proticikličnega blažilnika iz 210. člena tega zakona, blažilnika sistemskih tveganj iz 223. in 224. člena tega zakona, blažilnika za GSPB iz 221. člena tega zakona in blažilnika za DSPB iz 222. člena tega zakona. Na podlagi 251. člena tega zakona, ki prenaša 104. člen Direktive 2013/36/EU, lahko Banka Slovenije naloži banki, da zagotovi kapital, ki presega prej omenjene zahteve, če je to potrebno zaradi tveganj banke.

V drugem odstavku se uporabi diskrecijska možnost iz recitala 75 Uredbe 575/2013, da se ohranijo postopki predhodne odobritve pogodb, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala. Tovrstni kapitalski instrumenti se tako upoštevajo znotraj dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala institucije šele, ko je uspešno zaključen postopek odobritve. Banka Slovenije ali ECB izdaja dovoljenje, če instrument izpolnjuje pogoje iz Uredbe 575/2013. Za namen izdaje dovoljenja predpiše Banka Slovenije zahtevano dokumentacijo.

k 131. členu

Likvidnostne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati banke, so predpisane v 6. delu Uredbe 575/2013. Osnovna zahteva je, da banke razpolagajo z likvidnimi sredstvi, katerih vsota vrednosti krije likvidnostne odlive, zmanjšane za likvidnostne prilive v stresnih pogojih, s čimer se zagotovi, da institucije vzdržujejo zadostne ravni likvidnostnih blažilnikov za pokritje vsakega morebitnega neravnotežja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v zelo stresnih pogojih za obdobje 30 dni.

V skladu z 251. členom tega zakona, ki prenaša 105. člen Direktive 2013/36/EU, lahko Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke, pri čemer upošteva poslovni model banke, ureditev notranjega upravljanja banke glede upravljanja likvidnostnega tveganja, ugotovitve pregledovanj in sistemsko likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.

k 132. členu

S členom se prenaša 73. člen Direktive 2013/36/EU, ki nalaga banki izdelavo strategij in procesov za stalno ocenjevanje in zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala. Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje tveganj.

k 133. členu

S členom se prenaša 83. člen Direktive 2013/36/EU. Banka mora pri vzpostavljanju in zagotavljanju notranjega kapitala upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v skladu z Uredbo 575/2013.

Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani. Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotno pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

k 134. členu

S členom se prenaša 108. člen Direktive 2013/36/EU. V prvem odstavku se od banke, ki ni niti podrejena niti nadrejena ter ni vključena v konsolidacijo, zahteva, da ocenjuje in zagotavlja notranji kapital v skladu s 132. členom tega zakona na posamični osnovi.

V drugem odstavku se zahteva izpolnjevanje zahtev glede ocenjevanja in zagotavljanja notranjega kapitala na konsolidirani podlagi od nadrejene banke Republike Slovenije. V tretjem odstavku pa od banke, ki jo obvladuje nadrejeni finančni ali mešani finančni holding. Obseg in način izpolnjevanja sta določena v Uredbi 575/2013.

k 135. členu

S členom se prenaša 109. člen Direktive 2013/36/EU, ki predpisuje, da morajo banke izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični osnovi.

Banka Slovenije lahko za posamezno podrejeno banko opusti uporabo zahtev glede ureditve notranjega upravljanja, če so izpolnjene zahteve iz 7. člena Uredbe 575/2013. Pogoj za opustitev je, da ima nadrejena družba banke dovoljenje za opravljanje bančnih poslov in je banka vključena v nadzor na konsolidirani podlagi; ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene družbe; nadrejena družba izpolni

zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja; postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja nadrejene družbe zajemajo podrejeno družbo; nadrejena družba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu banke, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa banke.

Banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu mora izpolnjevati zahteve glede ureditev notranjega upravljanja iz 129. člena tega zakona na podlagi konsolidiranega finančnega položaja nadrejenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Pravila za primere, če je več podrejenih bank, so določena v oddelku 9.3. tega zakona.

k 136. členu

V členu se pooblasti Banko Slovenije, da podrobneje predpiše pravila glede ureditve notranjega upravljanja, ocenjevanja notranjega kapitala in poročanja na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013. Kadar ECB v banki neposredno izvaja pristojnosti in naloge bonitentega nadzora v skladu z Uredbo 1024/2013, se predpisi, ki jih na podlagi 136. člena izda Banka Slovenije, uporabljajo tudi za to banko, kolikor gre za prenos pravil, ki izhajajo iz Direktive CRD IV, ali druge zahteve, ki presegajo okvir pristojnost bonitetnega nadzora, ki so prenesene na ECB kot pristojni organ. Naslovniki posameznih zahtev, ki so določene v podzakonskem predpisu iz 136. člena, bodo morali biti v podzakonskem predpisu jasno opredeljeni glede na to, ali določena zahteva predstavlja bonitetno zahtevo Banke Slovenije v funkciji pristojnega organa za nadzor bank, ali zahteva predstavlja regulatorno zahtevo, ki jo v imenu države določi Banka Slovenije in posledično velja za vse banke (tako za banke, ki so glede bonitentih zahtev predmet neposrednega nadzora ECB kot tiste, ki so predmet neposrednega nadzora BS).

k 137. členu

S členom se prenaša 88. člen Direktive 2013/36/EU. Uprava banke je tako v celoti odgovorna za poslovanje banke in upravljanje tveganj. V sklop odgovornosti uprave sodi odobritev strateških ciljev banke, strategije prevzemanja in upravljanja tveganj, ureditve notranjega upravljanja banke; zagotavljanje celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja; nadzor postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani in zagotavljanje učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

V četrtem odstavku je določeno, da mora uprava pisno obvestiti nadzorni svet, če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev, oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka; če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalске ustreznosti; o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko in o drugih zadevah, kadar je to potrebno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta.

k 138. členu

S členom se prenaša 88. člen Direktive 2013/36/EU v delu, ki določa delovanje nadzornega sveta banke, deveti odstavek 91. člena Direktive 2013/36/EU v delu, ki določa ustrezne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta ter tretji in četrti odstavek 76. člena v delu zagotavljanja znanja članov komisije za tveganja ter dostopa te komisije do zunanjih strokovnjakov. Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke. Nadzorni svet mora zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, strategij upravljanja tveganj in prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 129. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

V skladu z devetim odstavkom 91. člena Direktive 2013/36/EU je določeno, da mora uprava banke zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

k 139. členu

S členom se prenaša peti odstavek 76. člena Direktive 2013/36/EU, ki določa, da mora biti v banki organizirana služba upravljanja tveganj, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotij interesov. To je potrebno zato, ker mora funkcija upravljanja tveganj postati osrednji organizacijski element institucije za namen izvajanja politik v zvezi z upravljanjem tveganj in nadzora nad okvirom upravljanja tveganj banke (o tem tudi odstavek 25 Smernic organa EBA o notranjem upravljanju). Pri organizaciji službe upravljanja tveganj je treba upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

Službo upravljanja tveganj mora na podlagi jasnih odgovornosti voditi oseba na položaju višjega vodje v banki. Vodja službe upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in ima neposreden dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

Služba upravljanja tveganj mora imeti ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije, ter zadostne kadrovske in finančne vire. Služba upravljanja tveganj mora zagotoviti, da so vsa pomembna tveganja banke ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča; aktivno sodelovati pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj ter oblikovati celovit pregled tveganj banke.

K 140. členu

S členom se prenaša četrti odstavek 76. člena Direktive 2013/36/EU. Za oblikovanje in izvajanje strategij in politik glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke sta v celoti odgovorna uprava banke in nadzorni svet. S tem namenom lahko nadzorni svet in komisija za tveganja zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za identifikacijo profila tveganosti banke ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke. Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje službe upravljanja tveganj.

k 141. členu

S členom se prenaša 71. člen Direktive 2013/36/EU.

Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Sistem obveščanja o kršitvah mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih, ustrezno varstvo osebnih podatkov osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, upoštevajoč določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

Banka mora tudi zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

k 142. členu

Člen ureja službo notranje revizije, kot je že urejena v 197. členu ZBan-1. Direktiva 2013/36/EU sicer službe notranje revizije ne predpisuje vendar je v 191. členu Uredbe (EU) št. 575/2013 določeno, da služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota institucije vsaj enkrat letno pregleda bonitetne sisteme institucije in njene dejavnosti, vključno z dejavnostmi kreditne funkcije in ocenjevanjem PD, LGD, EL in konverzijskih faktorjev. Pregled vključuje preverjanje izpolnjevanja vseh veljavnih zahtev.

Zaradi pomena notranjega revidiranja za upravljanje s tveganji mora imeti služba notranje revizije ustrezno neodvisen položaj.

k 143. členu

Člen ureja naloge notranje revizije, kot so že urejene v 198. členu ZBan-1. Naloge notranje revizije so določene v skladu z ustreznimi standardi in pravili stroke notranjega revidiranja.

k 144. členu

Člen ureja zahteve glede delavcev službe notranje revizije, kot so že urejene v 199. členu ZBan-1. Zaradi pomena in standardov ter pravil stroke notranje revizije mora biti v banki za opravljanje nalog notranjega revidiranja zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor ali revizorka (v nadaljevanju: revizor) oziroma preizkušeni notranji revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje. Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog. Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

k 145. členu

Člen ureja letni načrt dela službe notranje revizije, kot je že urejen v 200. členu ZBan-1. Letni načrt dela, ki mora biti zasnovan na oceni tveganj, sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom. Obsegati mora področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja, in opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

k 146. členu

Člen ureja poročilo o notranjem revidiranju, kot je že urejeno v 201. členu ZBan-1. Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju in ga predložiti upravi in nadzornemu svetu. Uprava mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta. Letno poročilo dodatno vsebuje oceno skladnosti prakse prejemkov s politikami prejemkov, ki morajo biti pripravljene v skladu s členi 170 do 172 predloga tega zakona oziroma Direktivo 2013/36/EU.

k 147. členu

S členom se ureja obveščanje uprave banke in nadzornega sveta s strani službe notranje revizije, kot je že urejeno v 201. členu ZBan-1. Služba notranje revizije mora nemudoma obvestiti upravo glede ugotovitve kršitev pravil o upravljanju tveganj, če je zaradi kršitev ogrožena likvidnost, kapitalaska ustreznost ali varnost poslovanja banke in lahko nastopi aktiviranje jamstva za zajamčene vloge. Služba notranje revizije mora nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet o ugotovitvah, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj.

k 148. členu

Člen prenaša 76. člen Direktive 2013/36/EU.

Uprava in nadzorni svet banke sta odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike upravljanja tveganj, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja. Obravnavi tveganj morata nameniti dovolj časa in vzpostaviti sistem poročanja o tveganjih. Zlasti morata aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem predlogu zakona in Uredbi (EU) št. 575/2013, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji. Uprava mora tudi zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki.

k 149. členu

Uprava banke mora s soglasjem nadzornega sprejeti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj, ki je skladen s strategijami in politiko upravljanja tveganj. V načrtu aktivnosti za upravljanje tveganj se določi postopke in aktivnosti za upravljanje vseh vrst tveganj za vse dejavnosti banke.

k 150. in 151. členu

V dosedANJI praksi se je izkazalo, da je obravnava tveganj, ki nastanejo pri poslovanju banke z osebami v posebnem razmerju, v ZBan-1 premalo razdelana. Osebe v posebnem razmerju z banko so določene v 164. členu ZBan-1. Dodatno je v 167. členu določeno soglasje nadzornega sveta za sklenitev posla, na podlagi katerega nastane izpostavljenost banke do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb, ki imajo položaj osebe v posebnem razmerju.

V predlogu zakona pa se omenjena tveganja obravnavajo celovito. Banke morajo tako vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju, določiti pogoje in omejitve za nastanek izpostavljenosti do teh oseb in upravljati take izpostavljenosti. Za namen upravljanja tveganj mora banka vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju ter zagotoviti ustrezno poročanje o izpostavljenosti do teh oseb Banki Slovenije ali Evropski centralni banki. Prav tako se je izkazalo, da je treba razširiti spisek oseb v posebnem razmerju z banko.

Ohranja se ureditev iz 167. člena ZBan-1 glede potrebnega soglasja nadzornega sveta, v primeru sklenitve pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne

vrednosti vseh poslov nastane izpostavljenost, ki dosega ali presega 100.000 evrov. Dodatno se predvideva soglasje nadzornega sveta za sklenitev poslov z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od tistih, določenih s splošnimi pogoji poslovanja banke. Praviloma mora sicer banka posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, sklepati po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, določenih s splošnimi pogoji poslovanja.

k 152. do 156. členu

Členi prenašajo 79. člen Direktive 2013/36/EU, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj. Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezne politike in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke. V ta namen mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustreznimi politikami glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

Pred odobritvijo vsakega kredita oziroma pred sklenitvijo druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke (ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja. Ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, mora banka spremljati poslovanje osebe in kvaliteto zavarovanja terjatev banke.

Banka mora uporabljati procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in na ravni portfelja. Kreditni portfelji banke mora biti razpršen v skladu s ciljnim trgi in splošno strategijo banke.

Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene temveč mora upoštevati tudi druge informacije. Banka mora imeti pisne politike in postopke za obravnavo in nadzor tveganja za primere, če se tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano.

k 157. in 158. členu

Člena, ki prenašata prvi odstavek 83. člena in 84. člen Direktive 2013/36/EU, obravnavata upravljanje tržnih tveganj. Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj. Še posebno je izpostavljena vzpostavitev procesov in meril za ocenjevanje in upravljanje tveganj spremembe obrestnih mer na področju netrgovalnih dejavnosti banke.

k 159. do 161. členu

Členi, ki prenašajo 86. člen Direktive 2013/36/EU, obravnavajo upravljanje likvidnostnega tveganja. Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politiko in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja. Strategije, politika in postopki za upravljanje likvidnostnega tveganja morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov in osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti. Strategije, politika in postopki morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov banke.

Upravljanje likvidnostnega tveganja vključuje načrtovanje likvidnostnih odlivov ter likvidnostnih prilivov; redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobj, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne; razlikovanje med zastavljenimi in bremen prostimi oziroma razpoložljivimi sredstvi in opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

Med postopke in orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja sodijo sistemi limitov in likvidnostni blažilniki, ki povečujejo odpornost banke v kriznih razmerah. Likvidnostno tveganje se z raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja zmanjša.

Enkrat letno mora banka z uporabo različnih scenarijev preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk v zvezi z upravljanjem likvidnosti ter postopke in orodje za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ukrepe za izboljšanje upravljanja likvidnostnega tveganja.

Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke ter ga enkrat letno preveriti ter v skladu z rezultati scenarijev upravljanja z likvidnostjo posodobiti. Banka mora zagotoviti vse operativne pogoje, da lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začne predvidene ukrepe takoj uresničevati.

k 162. in 163. členu

Člena, ki prenašata 85. člen Direktive 2013/36/EU, obravnavata upravljanje operativnega tveganja. Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezne politike in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem. V ta namen mora opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko. V sklop upravljanja operativnega tveganja sodi tudi izdelava načrta neprekinjenega poslovanja v primeru kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja in omejitev izgub banke.

k 164. in 165. členu

Člen 164 prenaša 81. člen Direktive 2013/36/EU, ki obravnava upravljanje tveganj koncentracije. Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj koncentracije. Zlasti morajo banke obravnavati koncentracije do posamezne nasprotnne stranke, povezanih nasprotnih strank, gospodarskega sektorja, geografske regije in istega izdajatelja zavarovanja.

Člen 165 podobno kot obstoječi 167. člen ZBan-1 predpisuje soglasje nadzornega sveta za sklenitev posla, na podlagi katerega bi nastala izpostavljenost ali posredna izpostavljenost banke, ki dosega ali presega 10 odstotkov kapitala banke. V Zban-1 je bila sicer meja za soglasje določena pri 15 odstotkih kapitala banke. Soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za vsako nadaljnje petodstotno povečanje izpostavljenosti. Pri določanju izpostavljenosti upošteva banka vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

k 166. členu

Člen, ki prenaša 82. člen Direktive 2013/36/EU, obravnava upravljanje tveganj iz poslov listinjenja. Banka mora na podlagi ustreznih politik in postopkov ocenjevati in obravnavati tveganja iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda. Zlasti mora banka zagotoviti, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj. V primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora banka originator vzpostaviti načrte zagotavljanja likvidnosti za primere predčasnega odplačila.

k 167. členu

Člen, ki prenaša 87. člen Direktive 2013/36/EU, obravnava upravljanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda. Banka mora vzpostaviti in uresničevati politike in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda. V ta namen mora opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, ter neuskkljenost med sredstvi in obveznostmi. Banka mora biti sposobna prestati različne stresne scenarije zmanjšanja kapitala.

Količnik finančnega vzvoda se v skladu z 429. členom Uredbi (EU) št. 575/2013 izračuna kot mera kapitala družbe, deljena z mero skupne izpostavljenosti te družbe in se izrazi kot odstotek.

k 168. in 169. členu

Opredeljeni so mehanizmi notranjih kontrol, ki so v skladu s 3. točko prvega odstavka 129. člena predloga tega zakona del ureditve notranjega upravljanja banke. Podobno ureja sisteme notranjih kontrol ZBan-1 v 175. členu.

Mehanizmi notranjih kontrol morajo vključevati postopke za preverjanje ustreznosti ocenjevanja in zagotavljanja notranjega kapitala, skladnosti prevzemanja tveganj s politikami banke glede upravljanja tveganj ter izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi.

k 170. do 172. členu

Členi prenašajo prvi odstavek 75., 92., 93 in 94 člen Direktive 2013/36/EU, ki urejajo prejemke v bankah. Rezultati javnih posvetovanj so pokazali, da je pomembno okrepiti standarde in prakse upravljanja bank. Politike prejemkov, ki spodbujajo pretirano tvegano ravnanje, lahko ogrozijo upravljanje tveganja. Namen členov je, da banke za zaposlene, ki imajo pomemben vpliv na profil tveganja, vzpostavijo in ohranijo politike in prakse prejemkov, ki so v skladu z učinkovitim upravljanjem tveganja.

Politika prejemkov mora biti zlasti usklajena s pripravljenostjo za tveganje, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. Ocene elementov prejemkov, ki temeljijo na uspešnosti, morajo v ta namen temeljiti na dolgoročni uspešnosti in upoštevati sedanja in prihodnja tveganja, povezana z uspešnostjo.

Ker lahko slabo zasnovane politike prejemkov in sistem spodbud do nesprejemljive ravni povečajo tveganja bank, je treba sprejeti takojšnje sanacijske ukrepe in po potrebi ustrezne popravne ukrepe. Zato je treba zagotoviti, da je Banka Slovenije pooblaščenca za uvedbo kvalitativnih ali kvantitativnih ukrepov, ki so namenjeni reševanju težav, ugotovljenih v zvezi s politikami prejemkov pri nadzornem pregledu.

Posebna pravila so določena za primer, ko je banka prejemnica državne pomoči, saj mora v takšnem primeru banka poleg zahtev, ki so določene v zakonu, zagotavljati tudi izpolnjevanje dodatnih omejitev s ciljem, da se zagotovi pravočasno povračilo državne pomoči v skladu s pogoji, kot jih določi država (glede na oceno Evropske komisije v postopku odobritve državne pomoči podano v skladu s Pogodbo o delovanju EU).

k 173. členu

Nadzorni organi morajo okrepiti nadzorniške preglede, da bodo sposobni nadzorovati izjemno zapletene ter med sabo povezane trge in institucije. Usklajevanje med nadzornimi organi je sicer zelo pomembno, vendar je kriza pokazala, da usklajevanje ne zadostuje, še zlasti ne v kontekstu enotne valute.

V Evropski uniji se vzpostavlja bančna unija, ki temelji na celovitih in podrobnih enotnih pravilih za finančne storitve za notranji trg kot celoto, sestavljajo pa jo enotni mehanizem nadzora in novi okviri za jamstva za vloge in reševanje. Zaradi tesne povezanosti in soodvisnosti držav članic, katerih valuta je evro, zajema bančna unija vse države članice evrskega območja, odprta pa je tudi za sodelovanje drugih držav članic.

Enotni mehanizem nadzora zagotavlja, da se bonitetni nadzor bank, izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti.

ECB je kot centralna banka evrskega območja z obsežnim strokovnim znanjem na področju makroekonomske in finančne stabilnosti primerna za izvajanje jasno opredeljenih nadzorniških nalog s poudarkom na zaščiti stabilnosti finančnega sistema. Uredba EU št. 1024/2013 je tako na ECB prenesla ključne nadzorniške pristojnosti in naloge za zagotovitev usklajenega in učinkovitega izvajanja politike Evropske unije, ki se nanašajo na bonitetni nadzor bank. Druge naloge so ostale v pristojnosti nacionalnih organov.

Bistvenega pomena za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema sta varnost in trdnost velikih kreditnih institucij, vendar nedavne izkušnje kažejo, da lahko tudi manjše kreditne institucije ogrozijo finančno stabilnost. Zato je Uredba EU št. 1024/2013 omogočila, da opravlja ECB nadzorniške naloge glede vseh kreditnih institucij v sodelujočih državah članicah ter pri vseh podružnicah s sedežem v sodelujočih državah članicah. Nadzorniške naloge, ki se niso prenesle na ECB, ostajajo v pristojnosti nacionalnih organov, v Republiki Sloveniji Banke Slovenije.

Kadar je Banka Slovenije v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna za izvajanje nadzorniškega pregledovanja in nalaganje nadzornih ukrepov banki, preverja, ali ureditev notranjega upravljanja, ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj. Banka Slovenije določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja. Člen prenaša 97. in 100. člen Direktive 2013/36/EU.

k 174. do 179. členu

Členi prenašajo 98. člen Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi tveganja koncentracije, preostalo kreditno tveganje, tveganja iz listinjenja, likvidnostno tveganje, vpliv učinkov razpršitve, rezultate stresnih testov, geografsko lokacijo izpostavljenosti, poslovni model in sistemsko tveganje banke. V okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja Banka Slovenije redno in celovito preverja strategije, politiko in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij.

V okviru ocenjevanja tveganj povezanih z listinjenjem Banka Slovenije ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju. Če banka zagotavljala posredno podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja, od banke zahteva spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev.

V okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke Banka Slovenije redno preverja zlasti, (i) ali prilagoditve vrednotenja pozicij ali portfeljev v trgovni knjigi banki omogočajo, da jih v kratkem časovnem obdobju proda ali zanje uvede varovanje brez pomembnih izgub, in (ii) izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz netrgovnih dejavnosti.

V okviru ocenjevanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda Banka Slovenije preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in količnika finančnega vzvoda, pri čemer ustrezno upošteva poslovni model banke.

Banka Slovenije z namenom ocene ureditve notranjega upravljanja ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

k 180. in 181. členu

Člena prenašata 78. člen Direktive 2013/36/EU. Na področju izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev je treba banke spodbuditi k prehodu na pristope, ki bolj upoštevajo tveganja. Banke morajo razviti postopke za merjenje in upravljanje kreditnega tveganja ter metode za določanje bonitetnih kapitalskih zahtev, ki odražajo naravo, obseg in zapletenost procesov. V skladu z načelom sorazmernosti so za ugotavljanje izpostavljenosti na drobno priznani najenostavnejši možni bonitetni postopki, tudi v okviru pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen. Namen Uredbe (EU) št. 575/2013 in predloga tega zakona je, da banke uporabljajo boljše načine merjenja in upravljanja tveganj tudi za namen določitve regulativnega kapitala.

Obdelava podatkov v zvezi z nastankom in upravljanjem izpostavljenosti do strank zajema tudi razvoj in preverjanje sistemov za upravljanje in merjenje kreditnega tveganja. Banka, ki uporablja notranji pristop, mora vsaj enkrat letno predložiti Evropskemu bančnemu organu in nadzorniku poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti referenčnih portfeljev, skupaj z razlago metodologij. Referenčne portfelje določi Evropska komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka člena 78 Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije lahko določi dodatne referenčne portfelje.

Banka Slovenije vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti če so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah ali so kapitalske zahteve znatno in sistematično podcenjene. Če se rezultati izračunov posameznih bank razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

Banka Slovenije od banke zahteva popravke v metodologiji, če oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih.

k 182. členu

Člen prenaša 77. člen Direktive 2013/36/EU. Banke je treba spodbuditi k uporabi notranjih namesto zunanjih bonitetnih ocen, in sicer tudi za namene izračuna regulativnih kapitalskih zahtev. Pretirano zanašanje na zunanje bonitetne ocene je treba zmanjšati tako, da lahko banke zunanje bonitetne ocene uporabijo kot enega od več dejavnikov v procesu odločanja o kreditih, vendar se ne smejo na njih izključno ali samodejno zanašati.

Banka Slovenije mora tako zagotoviti, da banke pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta ne uporabljajo zunanjih bonitetnih ocen kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne sposobnosti. Banke usmerja, da pogosteje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen in razvijajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev.

k 183. členu

Člen prenaša 101. člen Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije mora redno, vendar najmanj vsaka tri leta preveriti izpolnjevanje pogojev in zahtev za pridobitev dovoljenja za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev. Pri presoji pregleduje in ocenjuje, ali uporablja banka dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse, upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporablja navedene pristope pri novih produktih. Če ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj, od banke zahteva odpravo pomanjkljivosti ali ublažitev posledic.

Če Banka Slovenije ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev, lahko od banke zahteva dokaz, da učinek neskladnosti ni pomemben, ali predložitev načrta za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti. Banka Slovenije odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka z načrtovanimi ukrepi ne bo sposobna zagotoviti skladnosti v ustreznem roku ali ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

k 184. členu

Člen prenaša tretji odstavek 104. člena Direktive 2013/36/EU. Če Banka Slovenije v nadzorniškem pregledu ugotovi, da banka glede na tveganja ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala, o ustreznem znesku banko pisno obvesti ter opredeli rok za predložitev poročila o ukrepih za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala. Če banka v določenem roku ne sprejme ukrepov ali ne predloži poročila o okoliščinah, ki vplivajo na drugačno oceno, lahko Banka Slovenije sprejme dodatni ukrep za zagotovitev kapitala. Če iz poročila banke izhajajo okoliščine, ki vplivajo na drugačno oceno, Banka Slovenije spremeni svojo oceno ustreznega notranjega kapitala.

k 185. in 186. členu

Člena prenašata 5. člen Direktive 2014/59/EU. Na ravni Evropske unije je treba vzpostaviti instrumente za učinkovito obravnavanje nestabilnih ali propadajočih bank. Takšni instrumenti so potrebni predvsem za preprečevanje insolventnosti ali, kadar se ta pojavi, za zmanjšanje negativnih posledic z ohranitvijo sistemsko pomembnih funkcij.

Zgodnje ukrepanje na podlagi načrtov sanacije lahko prepreči stopnjevanje težav in zmanjša nevarnost propada banke. Banka mora pripraviti načrt sanacije, v katerem določi sheme in ukrepe zgodnjega ukrepanja za obnovo njihovega dolgoročnega uspešnega poslovanja.

V načrtu sanacije mora banka upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja in finančne trdnosti (ukrepi sanacije) glede na različne stresne scenarije. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

Načrt sanacije vključuje povzetek ključnih vsebin, strateško analizo banke, opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, analizo učinkov vsake od možnosti, analizo izvedljivosti posameznih možnosti, opis zagotavljanja virov financiranja v izrednih pogojih, opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, opis stresnih scenarijev, opis ukrepov zgodnjega posredovanja, načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, seznam pripravljanih ukrepov za olajšanje izvajanja načrta sanacije.

k 187. členu

Člen prenaša 9. člen Direktive 2014/59/EU, ki ureja kazalnike poslabšanja finančnega položaja banke. Kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke se opredelijo v načrtu sanacije z namenom sprožitve ukrepov sanacije ali pripravljanih aktivnosti. Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke. Vzpostaviti mora notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov.

Čeprav bi bilo treba v skladu s kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke uporabiti posamezne ukrepe sanacije, lahko banka ukrepov ne uporabi, če upravljalni organ meni, da uporaba ukrepov ni

primerna. Če pa upravljalni organ meni, lahko banka uporabi ukrepe sanacije, čeprav kazalniki ne kažejo okoliščin za uporabo ukrepov sanacije. O tem mora banka nemudoma obvestiti pristojni organ.

k 188. členu

Člen prenaša 5. člen Direktive 2014/59/EU.

Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta mora potrditi upravljalni organ banke in ga predložiti pristojnemu organu.

Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije, ter načrt sanacije najmanj enkrat letno posodobiti. Načrt sanacije mora posodobiti tudi ob vsakokratni spremembi svoje pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi svojega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije. Pristojni organ lahko določi krajša obdobja za posodabljanje načrta sanacije.

Banka mora pristojnemu organu predložiti dokazila, da (i) bo z izvajanjem ukrepov z ustrežno verjetnostjo ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in trden finančni položaj ter (ii) se bo načrt sanacije z ustrežno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajal tudi v primeru stresnih okoliščin.

k 189. členu

Člen prenaša 4. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije lahko odloči, da se za banko ali nadrejeno družbo, katere prenehanje ali stečaj verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, pogoje financiranja ali širše gospodarstvo, glede načrta sanacije uporabljajo poenostavljene obveznosti. Pri odločitvi upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost, statusno obliko, povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenost v institucionalno shemo za zaščito vlog ter opravljanje investicijskih storitev in poslov banke. Banka Slovenije določi vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

Banka Slovenije lahko za posamezno banko v celoti ali delno opusti uporabo zahtev glede načrta sanacije, če je za banko v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve glede načrta sanacije uporabljajo na konsolidirani podlagi ali je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog in shema za svoje članice izpolnjuje zahteve glede načrta sanacije.

k 190. členu

Člen prenaša 7. člen Direktive 2014/59/EU. EU nadrejena družba mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini. Načrt sanacije skupine mora določati opis različnih možnosti ukrepanja za različne stresne scenarije, kvalitativne in kvantitativne kazalnike ter opis postopkov in pogojev za pravočasno ter učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije. Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov. Načrt sanacije skupine mora opredeliti tudi:

- dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni nadrejene in podrejenih družb ter pomembnih podružnic;
- ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine;
- ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore.

Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe in ga predloži konsolidacijskemu nadzorniku.

k 191. členu

Člen prenaša 19. člen Direktive 2014/59/EU. Institucije, ki delujejo znotraj skupine, bodo lahko sklenile sporazume za zagotovitev finančne podpore (v obliki posojila, zagotovitve jamstev ali zagotovitve sredstev za uporabo kot zavarovanja pri poslih) za druge subjekte znotraj skupine, ki se soočajo s finančnimi težavami. Takšna zgodnja finančna pomoč lahko pomaga pri nastajajočih finančnih težavah, s katerimi se soočajo posamezni člani skupine.

Sporazumi so prostovoljni, saj je skupina lahko bolj ali manj povezana ter bolj ali manj dosledno sledi skupni strategiji. Za zaščito ima pristojni nadzorni organ prenosnika pooblastilo za prepoved ali omejitve finančne podpore, kadar prenos ogroža likvidnost ali solventnost prenosnika ali finančno stabilnost.

Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena družba ter njene podrejene družbe, ki so vključene v konsolidirani nadzor. Na podlagi sporazuma zagotovijo podpisniki finančno podporo drugim strankam sporazuma, če so pri njih podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja.

k 192. členu

Člen prenaša 23. člen Direktive 2014/59/EU. Člen določa načela za sklepanje sporazuma o finančni podpori v skupini. Vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno in mora delovati v svojo korist. Stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije prejemniku, da se odloči o podpori in določi nadomestilo za podporo.

Finančna podpora se zagotovi, če je pričakovati, da bo bistveno ublažila finančne težave prejemnika, in je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini. Finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, če je pričakovati, da bo prejemnik plačal nadomestilo. Prav tako je pogoj, da finančna podpora ne ogrozi likvidnosti ali solventnosti subjekta, ki zagotovi podporo, in ne ogrozi finančne stabilnosti.

k 193. členu

Člen prenaša 20. člen Direktive 2014/59/EU. Nadrejena družba mora konsolidacijskemu nadzorniku pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini predložiti zahtevo za odobritev sporazuma.

Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sama sprejme odločitev glede predlaganega sporazuma, če skupna odločitev ni sprejeta.

Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zahtevo nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma. Banka Slovenije odobri predlog sporazuma, če so načela in pogoji sporazuma skladni z zakonom in vsi pristojni organi ocenijo, da nobena od strank ne izpolnjuje pogojev za zgodnje posredovanje.

k 194. členu

Člen prenaša 21. člen Direktive 2014/59/EU. Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma. Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da subjekt pristopi k sporazumu in je upravljalni organ pooblaščen za sprejem odločitve glede zagotovitve ali prejema finančne podpore. Sporazum o finančni podpori v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev prekliče pooblastilo upravljalnemu organu.

k 195. členu

Člen prenaša 26. člen Direktive 2014/59/EU. Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, mora javno objaviti, ali je sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini in ali je pristopil kot stranka sporazuma. V primeru, da je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

k 196. členu

Člen prenaša 24. člen Direktive 2014/59/EU. Odločitev o zagotovitvi finančne podpore sprejme upravljalni organ subjekta, ki zagotovi finančno podporo. Odločitev o sprejemu finančne podpore sprejme upravljalni organ prejemnika. Upravljalni organ vsake stranke sporazuma o finančni podpori v skupini mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

k 197. členu

Člen prenaša 25. člen Direktive 2014/59/EU. Upravljalni organ subjekta, ki namerava zagotoviti finančno podporo, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti pristojna organa za nadzor nad njim in

prejemnikom, konsolidacijskega nadzornika in Evropski bančni organ. Obvestilo vključuje obrazloženo odločitev ter podrobnosti predlagane finančne podpore. Če namerava finančno podporo zagotoviti banka, lahko pristojni organ banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

Banka Slovenije o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore nemudoma obvesti konsolidacijskega nadzornika, pristojni organ prejemnika in Evropski bančni organ. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa subjekta, ki bo zagotovil finančno podporo. Če ima ugovore v zvezi z odločitvijo, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu.

k 198. in 199. členu

Člena prenašata 6. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja načrta sanacije preverja, ali načrt sanacije vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve tega zakona. Pri oceni preveri zlasti strukturo kapitala ter virov financiranja banke, verjetnost ohranitve ali vzpostavitve uspešnega poslovanja in stabilnega finančnega položaja, hitrost in učinkovitost izvajanja načrta in vpliv ukrepov na rešljivost banke.

Banka Slovenije lahko v zvezi z načrtom sanacije od banke zahteva dodatna pojasnila, dokaze, uskladitev načrta in vzpostavitev evidence podatkov o finančnih pogodbah.

Če Banka Slovenije oceni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, pozove banko ali nadrejeno družbo, da predloži poročilo o okoliščinah in razlogih za drugačno oceno ustreznosti ali popravljen načrt sanacije. Če se banka ne odzove ustrezno, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva spremembe v načrtu sanacije. V primeru, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, Banka Slovenije od banke zahteva sprejem sprememb v poslovanju, s katerimi banka odpravi ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire.

k 200. členu

Člen prenaša 8. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine ter oceni ali vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve tega zakona. Za oceno se smiselno uporabljajo določbe glede ocene načrta sanacije na posamični ravni. Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve.

k 201. do 205. členu

S členu se, podobno kot v obstoječih členih 88.a do 88.d ZBan-1, ureja pridobitev kvalificiranih naložb in tako poseben režim nadzora nad naložbami banke v finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji in drugi državi članici ali v subjekte finančnega sektorja s sedežem v tretjih državah.

Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če je banka zagotovila ustrezno ureditev notranjega upravljanja, zaradi takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora in zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalska ustreznost ali ustrezna likvidnost banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja kot enega od razponov:

- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 %;
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 %;
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 %;
- delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke.

Členi nadalje podrobneje urejajo prenehanje veljavnosti dovoljenja, odvzem dovoljenja, neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe in poročanje Banki Slovenije.

k 206. členu

Člen ureja poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah.

Banka mora poročati pristojnemu organu o spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register; sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini; imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev; pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah; prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka, in o drugih dejstvih in okoliščinah iz podzakonskih predpisov.

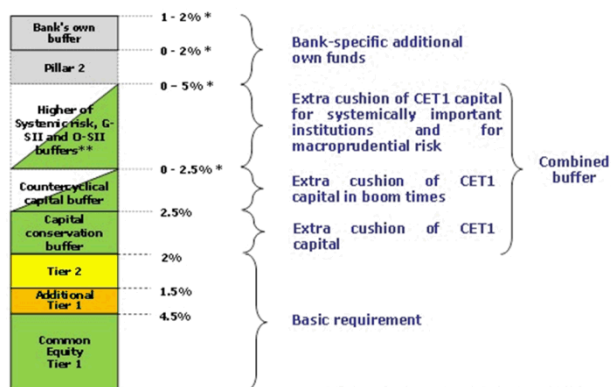
Uprava banke mora pristojni organ nemudoma obvestiti o nesposobnosti banke za izplačilo dospele vloge, nezagotavljanju ali verjetnem nezagotavljanju kapitalne ustreznosti, obširnejši prenovi informacijskih sistemov, razvoju nove ponudbe storitev in drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

Splošno pojasnilo k 207. do 234. členu

Za kreditne institucije se poleg **temeljnega kapitala** (angl. Tier 1) in **dodatnega kapitala** (angl. Tier 2), zahtevata tudi **varovalni kapitalski blažilnik** in **proticiklični kapitalski blažilnik**, s katerima se zagotovi, da v obdobjih gospodarske rasti kreditne institucije akumulirajo zadostno kapitalno osnovo za pokrivanje izgub v stresnih obdobjih. Proticiklični kapitalski blažilnik se mora povečati, ko se presodi, da je skupna kreditna rast in rast drugih kategorij sredstev, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti takih kreditnih institucij in investicijskih podjetij, povezana z nastankom tveganja na ravni celotnega sistema, in zmanjšal v stresnih obdobjih.

zahteva po skupnem blažilniku	sistemiški	do/nad 5%	skupni kapital	8% + zahteva po skupnem blažilniku
	DSPI	do 2%	temeljni kapital	6% + zahteva po skupnem blažilniku
	GSPI	1%-3,5%	navadni lastniški	4,5% + zahteva po skupnem blažilniku
	PKB	0%-2,5%	temeljni kapital	
	varovalni	2,50%	- CET1	
	CET1	4,50%		

Vir: Banka Slovenije

Vir: Evropska komisija

Države članice imajo možnost, da od nekaterih institucij zahtevajo, da imajo poleg varovalnega kapitalnega blažilnika in proticikličnega kapitalnega blažilnika tudi **blažilnik sistemskih tveganj**, da bi tako preprečile in zmanjšale dolgoročno neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja, ki jih Uredba (EU) št. 575/2013 ne zajema, če obstaja tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi utegnile imeti resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj se uporablja za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kjer institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti. Države članice imajo tudi možnost, da priznajo stopnjo **blažilnika sistemskih tveganj**, ki jo določi druga država članica, in to stopnjo blažilnika uporabljajo za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici za izpostavljenosti v državi članici, ki določi stopnjo blažilnika.

Kadar kreditna institucija ne izpolnjuje v celoti zahtev po **skupnem blažilniku**, se z ustreznimi ukrepi zagotovi, da se pravočasno ponovno vzpostavi zahtevana raven kapitala. Za ohranitev kapitala se posledično uvajajo sorazmerne omejitve glede diskrecijskih razdelitev dobička, vključno z izplačili

dividend in plačili variabilnih prejemkov. Da se zagotovi, da imajo takšne institucije verodostojno strategijo za ponovno vzpostavitev ravni kapitala, se od njih zahteva, naj pripravijo načrt za ohranitev ravni kapitala, s katerim se strinjajo pristojni organi.

Globalnim sistemsko pomembnim institucijam (GSPI) se lahko naloži strožje kapitalske zahteve, da se tako (i) uravnoteži večje tveganje, ki ga GSPI pomenijo za finančni sistem, in (ii) morebitni učinek njihovega propada na davkoplačevalce. Kadar organ naloži uporabo blažilnika sistemskih tveganj in se uporablja tudi **blažilnik za GSPI**, se mora uporabiti blažilnik, ki ima višjo stopnjo. Kadar se blažilnik sistemskih tveganj uporablja le za izpostavljenosti v državi članici, se mora prišteti k blažilniku GSPI ali k **blažilniku za druge sistemsko pomembne institucije (DSPI)**.

k 207. členu

S členom se prenaša 128. člen Direktive 2013/36/EU. Opredeljeni so pojmi, ki so povezani s kapitalskimi blažilniki.

k 208. členu

Določene so pristojnosti Banke Slovenije v povezavi s kapitalskimi blažilniki. Banka Slovenije določi banki zahteve glede vzdrževanja kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja. Z upoštevanje Uredbe 1024/2013 in Uredbe 468/2014 Banka Slovenije, kadar poleg kapitalskih zahtev na podlagi predloga zakona ali Uredbe 575/2013 uveljavlja zahteve za kapitalske blažilnike ali uporabi druge ukrepe, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, o svoji nameri v skladu s členom 5 Uredbe 1024/2013 deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve ustrezno uradno obvesti ECB in pred odločitvijo preuči morebitne razloge, ki jih navede ECB.

Na podlagi drugega odstavka člena 5 Uredbe 1024/2013 lahko ECB bodisi poleg zahtev, ki jih določi Banka Slovenije ali v priemru, če Banka Slovenije ne uporabi makrobonitetnih orodij, samostojno določi zahteve za kapitalske blažilnike, ki jih morajo vzdrževati banke, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ki presegajo tovrstne zahteve Banke Slovenije, in lahko uporablja strožje ukrepe, določene v predlogu zakona ali v Uredbi (EU) št. 575/2013, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj na ravni bank. V tem primeru ECB deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri uradno obvesti Banko Slovenije, ki v roku petih delovnih dni navede morebitne razloge, ki so pomembni za odločitev ECB.

ECB uporablja makrobonitetna orodja neposredno na podlagi Uredbe 1024/2013 ter Uredbe 468/2014, kadar pa so makrobonitetna orodja določena z direktivo, pa ob upoštevanju določb predloga zakona, s katerimi se prenašajo določbe direktive. ECB lahko torej namesto ali poleg zahtev, ki jih določi Banka Slovenije, določi (a) zahteve za kapitalske blažilnike, kot so opredeljene v predlogu zakona, (b) ukrepe po členu 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 in (c) vse druge ukrepe, ki jih lahko sprejme Banka Slovenije za odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in predlogu zakona, ki prenaša Direktivo 2013/36/EU. Makrobonitetni postopki, ki jih uporabi ECB, ne pomenijo nadzorniških postopkov ECB, kadar pa ECB določi zahteve, ki so naslovljene na posamezno banko, pa se uporabljajo določbe člena 22 Uredbe 1024/2013 o postopku pri sprejemanju nadzorniških odločitev ECB.

k 209. členu (varovalni kapitalski blažilnik)

S členom se prenaša 129. člen Direktive 2013/36/EU. Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi.

k 210. členu (proticiklični kapitalski blažilnik)

S členom se prenaša 130. člen Direktive 2013/36/EU. Banka mora vzdrževati lasten proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika. Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo v državah, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

k 211. členu

S členom se delno prenaša 136. člen Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije četrtno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v

Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in BDP od dolgoročnega trenda tega razmerja.

k 212. členu

S členom se delno prenaša 136. člen Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 % in 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

k 213. členu

S členom se delno prenaša 136. člen Direktive 2013/36/EU. Določen je začetek uporabe proticikličnega blažilnika.

k 214. členu

S členom se prenašata 137. in 140. člen Direktive 2013/36/EU. Določena so pravila glede priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %, ko imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem. Banka Slovenije lahko: (i) prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika; (ii) če Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 %.

k 215. členu

S členom se prenašata 138. in 139. člen Direktive 2013/36/EU. Določena so pravila glede odločitve o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah.

k 216. členu

S členom se prenaša 136. člen Direktive 2013/36/EU. Določena so pravila glede objave stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo. Banka Slovenije četrtletno objavi na svoji spletni strani stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov. V členu so podrobneje določene zahteve, kaj mora objava vključevati (na primer razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda).

k 217. členu

S členom se prenaša 139. člen Direktive 2013/36/EU. Določena so pravila glede objave. Banka Slovenije objavi na svojih spletnih straneh stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi s strani Banke Slovenije.

k 218. členu

S členom se prenaša 137. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se podrobneje določa, katere podatke mora Banka Slovenije objaviti na svoji spletni strani v primeru, ko v skladu z zakonom prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem (na primer navesti mora državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja).

k 219. členu

S členom se prenaša 131. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se določa, kdaj mora Banka Slovenije določiti banko kot globalno sistemsko pomembno banko (GSPB). To se zgodi, če: (1) ima banka položaj (i) EU nadrejene banke, (ii) banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, (iii) banke, ki ni podrejena subjektu predhodnih dveh točk; (2) bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena.

k 220. členu

S členom se prenaša 131. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se določa, kdaj Banka Slovenije določi banko kot drugo sistemsko pomembno banko (DSPB). To se zgodi, če: (1) ima banka položaj (i) EU nadrejene banke, (ii) banke, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU

nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, (iii) banke, ki ni podrejena subjektu predhodnih dveh točk; (2) če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji.

k 221. členu (blažilnik za GSPB)

S členom se prenaša 131. člen Direktive 2013/36/EU. GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB, ki ustreza podkategoriji za GSPB. Skupaj je pet kategorij, višina blažilnika za posamezno kategorijo pa je prikazana v spodnji tabeli:

Kategorija	GSPI blažilnik
5	3,5 %
4	2,5 %
3	2 %
2	1,5 %
1	1 %

GSPB mora izpolnjevati navedene višine z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. V členu so določeni primeri, kdaj banka tega kapitala ne sme uporabljati.

k 222. členu (blažilnik za DSPB)

S členom se prenaša 131. člen Direktive 2013/36/EU. V skladu z direktivo se določa, da mora DSPB vzdrževati blažilnik za DSPB v višini, ki ga določi Banka Slovenije. Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije mora zagotoviti, da zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

Obstaja tudi izjema. Za podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi se uporabi blažilnik, ki ne presega višje izmed vrednosti: (i) 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali (ii) stopnje blažilnika za GSPB ali nadrejeno DSPB na konsolidirani podlagi. Gre za primer, ko je DSPB podrejena GSPB ali DSPB, ki je EU nadrejena banka, in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva vzdrževanje blažilnika za DSPB.

k 223. členu

S členom se prenaša 133. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se določajo zahteve za vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj. Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da vzdržuje blažilnik sistemskega tveganja najmanj v višini 1 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani oziroma posamični in konsolidirani podlagi, če je to potrebno, da se preprečijo ali zmanjšajo dolgoročna neciklična sistemska ali makrobonitetna tveganja. Določeni so tudi primeri, kdaj banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga zagotavlja za izpolnjevanje navedene, ne sme uporabiti.

k 224. členu

S členom se prenaša 133. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se določa, na kakšen način lahko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj. To lahko naredi za (i) vse banke ali za (ii) določeno skupino bank. Pri tem mora poskrbeti, da pri določanju zahteve za vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali v vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

k 225. členu

S členom se delno prenaša 133. člen Direktive 2013/36/EU. Določen je postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj. Določene so različni postopki Banke Slovenije, ki ustrezajo različnim višinam blažilnika. Pred določitvijo mora Banka Slovenije obvestiti ustrezne organe.

k 226. členu

S členom se prenaša 133. člen Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije mora na svoji spletni strani objaviti odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj. S členom se določa, kaj mora taka objava vključevati, med drugim tudi utemeljitev blažilnika sistemskih tveganj. Če bi utemeljitev ogrozila

stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije te informacije ne vključi v objavo. Naknadno mora Banka Slovenije objaviti tudi odločitev o odpravi blažilnika sistemskih tveganj.

k 227. členu

S členom se prenaša 134. člen Direktive 2013/36/EU. Banka Slovenije ima možnost, da prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika. V primeru priznanja mora o tem obvestiti ustrezne organe, svojo odločitev pa mora objaviti na svoji spletni strani.

k 228. členu

S členom se delno prenaša 131. člen Direktive 2013/36/EU. Določene so zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj. Določeno je, da mora banka izpolnjevati zahteve z vzdrževanjem tistega blažilnika, za katerega je določena najvišja zahteva, torej najvišja vrednost med blažilnikom za GSPB, blažilnikom DSPB oziroma blažilnikom sistemskih tveganj. V primeru, da blažilnik sistemskih tveganj velja samo za izpostavljenosti v Republiki Sloveniji, se ta blažilnik prišteje blažilniku za DSPB ali za GSPB. Določene so tudi najnižje meje, ki jo mora banka izpolnjevati na posamični osnovi.

k 229. členu

Določeno je, da mora banka vedno izpolnjevati ali presegati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

k 230. členu

S členom se prenaša 141. člen Direktive 2013/36/EU. S členom se določajo omejitve glede razdelitev: (i) banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da banka ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku; (ii) banka mora izračunati MDA, ko ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, s členom pa je podrobneje določeno, česa banka pred tem ne sme narediti (tretji odstavek).

Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko po izračunu MDA opravi ustrezna izplačila največ v višini MDA. Omejitve izplačil se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

k 231. členu

S členom se prenaša 141. člen Direktive 2013/36/EU. Določen je način izračuna maksimalnega zneska za razdelitev, ki je enako produktu vsote in faktorja, ki sta podrobneje določena v nadaljevanju člena (drugi in tretji odstavek). Faktor je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku.

k 232. členu

S členom se prenaša 141. člen Direktive 2013/36/EU. Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj pred izračunom MDA o tem obvestiti Banko Slovenije in navesti ustrezne podatke.

k 233. členu

S členom se prenaša 142. člen Direktive 2013/36/EU. V skladu z določbo mora banka predložiti Banki Slovenije načrt za ohranitev kapitala, če ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku. Načrt mora banka pripraviti v petih delovnih dneh, Banka Slovenije pa ta rok lahko podaljša. S členom se določajo postavke, ki jih mora tovrstni načrt vključevati (na primer ocene prihodkov in odhodkov, načrt bilance stanja itd.), prav tako pa so opredeljeni nadaljnji postopki s strani Banke Slovenije.

k 234. členu

Določeno je, da lahko Banka Slovenije podrobneje predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih.

k 235. členu

V 235. členu je določeno, da nadzor v skladu s tem zakonom opravlja Banka Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka. Nadalje so določeni cilji nadzora (drugi odstavek) in načini opravljanja nadzora (tretji odstavek). Člen ureja tudi delitev pristojnosti v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko med Banko Slovenije in Evropsko centralno banko (peti odstavek). Nadalje ta člen določa tudi ravnanje Banke Slovenije v primeru prejema vloge od subjekta nadzora, za reševanje katere je pristojna Evropska centralna banka.

k 236. členu

V 236. členu se uvaja načrt nadzorniških pregledov, ki ga mora Banka Slovenije sprejeti vsaj enkrat letno. Nadalje je določeno, po katerih merilih mora Banka Slovenije v načrtu nadzorniških pregledov opredeliti banke ter aktivnosti in ukrepe, ki jih bo izvajala v posamezni banki, kot tudi pogoje za njihovo izvedbo.

k 237. členu

V 237. členu je določen način izreka ukrepa nadzora, in sicer Banka Slovenije pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

k 238. členu

Posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije lahko opravlja:

- oseba, zaposlena pri Banki Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije;
- pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

Ob izvajanju nadzora lahko nastopijo okoliščine, ko bi izvedba postopkov javnega naročanja za storitve, ki so potrebne za izvedbo ukrepov oziroma nadzora Banke Slovenije, onemogočila učinkovito izvajanje teh pristojnosti Banke Slovenije. V primeru večjih težav v bankah je potrebno ukrepati izjemno hitro, kar pomeni, da je potrebno hitro izpeljati tudi postopke naročanja. Poleg tega bi objava naročila storitev v zvezi z izvedbo ukrepov Banke Slovenije (npr. najem neodvisnih cenilcev) po običajnih postopkih javnega naročanja, lahko vnaprej razkrila možne ukrepe Banke Slovenije. S tem bi se bistveno zmanjšala učinkovitost ukrepov, saj bi se položaj bank zaradi predčasnega razkritja njihovih težav poslabšal. Zaradi predhodnega razkritja ukrepov bi lahko nastal tudi nepotreben dvom o varnosti sredstev varčevalcev v bankah, kar lahko privede do množičnega dviga vlog v bankah in s tem do zloma bančnega sistema. Zato določbe tretjega odstavka tega člena Banki Slovenije omogočajo izvedbo postopka pogajanj brez predhodne objave za revizorje in svetovalce saj tak postopek omogoča hitrejšo izvedbo naročila in omejeno razkrivanje podatkov. Izvedba tega postopka se bo izvedla v skladu zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti, s čimer se upošteva tudi obstoječa pravila na področju javnega naročanja. V izjemnih primerih, ko ne bi bilo mogoče izpeljati niti postopka s pogajanjmi brez predhodne objave, pa določbe četrtega odstavka tega člena Banki Slovenije omogočajo neposredno oddajo naročila izvajalcu. Tudi v tem primeru se upošteva obstoječa pravila naročanja za oddajo tovrstnih naročil.

k 239. členu

Ureditev glede letnega nadomestila za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank ostaja enaka dosednji ureditvi v ZBan-1. Banka Slovenije je upravičena do letnega nadomestila za opravljanje nadzora, kot ga določa 235. člen, določi pa se v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

k 240. členu

Uvedba sistema obveščanja o kršitvah zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, pomeni novost, ki jo določa Direktiva 2013/36/EU. Sistem obveščanja vzpostavi Banka Slovenije, omogočati pa mora enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev, zlasti od zaposlenih v bankah. Banka Slovenije mora tudi zagotoviti ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v

skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni, z izjemami, določenimi v četrtem odstavku tega člena.

k 241. členu

Zaradi izvajanja nadzora nad poslovanjem bank in drugih nalog je Banka Slovenije pristojna (upravičena) zbirati in obdelovati tudi ustrezne informacije, vključno z osebnimi podatki, povezanimi s poslovanjem bank.

k 242. členu

V 242. členu je urejena pristojnost Banke Slovenije zahtevati poročila in informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzora nad poslovanjem banke.

k 243. členu

V 243. členu so določene obveznosti banke v postopku pregleda poslovanja banke, ki vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke.

k 244. členu

Postopek pregleda poslovanja banke se začne z zahtevo za pregled poslovanja, ki jo banki izda Banka Slovenije. V tem členu so zato določeni rok za izdajo navedene zahteve ter njena vsebina. V primeru, da se bodo okoliščine, ki so bile znane ob izdaji navedene zahteve, pozneje spremenile, bo Banka Slovenije lahko zahtevo za pregled poslovanja dopolnila.

k 245. členu

Ta člen natančneje ureja način opravljanja pregleda poslovanja banke. Osnovno načelo pri tem je, da mora Banka Slovenije pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za doseg namena nadzora.

V 250. členu predloga ZBan-2 je določeno, da v primeru, če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila. Ker odredba o ukrepih nadzora vsebuje vse ugotovitve o procesnem dejanju pregleda poslovanja banke, posebnega zapisnika o tem procesnem dejanju ni treba sestavljati. Zato je za pregled poslovanja izključena uporaba splošnih pravil ZUP o zapisniku.

k 246. členu

V 246. členu so podrobneje določene obveznosti banke in njenih članov uprave in drugih zaposlenih v postopku pregleda poslovanja banke.

k 247. in 248. členu

V 247. in 248. členu so določeni pogoji, ki jih mora banka zagotoviti v zvezi z opravljanjem pregleda poslovanja.

k 249. členu

Osebe, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, osebe, na katere je banka prenesla pomemben del svojih poslovnih procesov, imetniki kvalificiranih deležev v banki in druge osebe iz prvega odstavka 249. člena same po sebi niso subjekt nadzora v pomenu, da bi bila Banka Slovenije neposredno odgovorna za njihov nadzor, temveč Banka Slovenije nadzor njihovega poslovanja opravlja za doseg namena nadzora nad banko. V ta namen lahko poročila in informacije zahteva tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah. Le v primeru, da je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka 249. člena pristojen drug nadzorni organ, lahko opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom, v skladu z določbami tega zakona.

k 250. členu

Odredba za odpravo kršitev banke je ukrep nadzora, s katerim Banka Slovenije banki naloži, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila. Z odredbo za odpravo kršitev

banke se lahko tudi odredi, da banka izvede dodatne ukrepe, ki so natančneje definirani v 251. členu tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev. V tretjem odstavku 250. člena so nadalje navedene okoliščine, za katere se šteje, da imajo pomembni učinek na varno in skrbno upravljanje banke.

k 251. členu

V 251. členu so podrobneje navedeni dodatni ukrepi, ki jih lahko Banka Slovenije izreče z odredbo, če pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke. Gre sicer za ukrepe, ki jih v 104. členu določa Direktiva 2013/36/EU.

k 252. členu

Po 252. členu mora banka o odpravi kršitev Banki Slovenije predložiti poročilo o odpravi kršitev, ki ga sestavi sama. Če Banka Slovenije ugotovi pomembnejše kršitve, lahko banki z odredbo o odpravi kršitev naloži, da o odpravi kršitev predloži tudi mnenje pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

k 253. členu

Na podlagi poročila o odpravi kršitev mora Banka Slovenije presoditi, ali so kršitve odpravljene, in lahko za ta namen zahteva dopolnitev poročila ali opravi ponovni pregled poslovanja. Če so kršitve odpravljene, izda Banka Slovenije ugotovitveno odločbo o odpravi kršitev. Skrajni rok za izdajo ugotovitvene odločbe je tri mesece po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev.

k 254. členu

Banka Slovenije ima poleg ukrepov iz 250. oziroma 251. člena tega zakona možnost izreči tudi ukrepe zgodnjega posredovanja. Gre za ukrepe, ki jih podrobneje definira 27. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije bo lahko tovrstne ukrepe uporabila, če so v banki podane kršitve zahtev iz tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 ali bodo te kršitve verjetno podane v bližnji prihodnosti, zlasti zaradi hitrega slabšanja finančnega položaja banke, vključno s slabšanjem likvidnosti, naraščanjem stopnje zadolženosti, nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti. Uporaba ukrepov zgodnjega posredovanja ne izključuje uporabe drugih ukrepov iz 250. oziroma 251. člena tega zakona.

k 255. členu

V tem členu se urejajo posebna pravila glede sklica in odločanja na skupščini v zvezi s sprejetjem določenih ukrepov z namenom sanacije, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve.

k 256. členu

Pri odločanju skupščine o sprejetju ukrepov iz 255. člena tega zakona se uveljavljajo določene omejitve glede pravic delničarjev v zvezi z uvrstitvijo delničarjevih predlogov na dnevni red skupščine, glede ločenega zasedanja, glede večine, ki se zahteva za potrditev sklepa in drugo. Tako predlog v zvezi s potrditvijo sklepa o povečanju osnovnega kapitala na podlagi odredbe Banke Slovenije in o spremembah statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, določa kot obvezno zahtevo potrditev sklepa z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopanega najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico. Če pri glasovanju ni zastopana vsaj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, je sklep veljavno potrjen z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Predlagani člen nadalje ureja tudi okoliščine v zvezi s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala in izdajo instrumenta z namenom povečanja kapitala banke.

k 257. členu

S predlagano ureditvijo se določajo možnosti povečanja osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki, kadar je povečanje osnovnega kapitala potrebno zaradi zagotavljanja kapitalske ustreznosti banke v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona. Povečanje osnovnega kapitala banke se izvede s stvarnimi vložki, katerih predmet so lahko tudi terjatve posameznih upnikov banke, ki morajo podati izjavo, da bodo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesli na banko.

k 258. členu

Zaradi pravne gotovosti je v tem členu izrecno urejeno razmerje tega zakona kot *lex specialis* v razmerju do ureditve v ZGD-1 tudi v zvezi z ureditvijo izpodbojnih razlogov pri preizkusu skupščinskih sklepov, ki so sprejeti z večino in pod pogoji, kot jih določajo 255. do 257. člen tega zakona.

k 259. členu

Predlagani člen ureja ravnanje Banke Slovenije v primeru, ko se odloči za uporabo ukrepa zgodnjega posredovanja, to je razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe niso primerne za opravljanje svojih nalog. Uporaba tega ukrepa pa ne izključuje uporabe drugih ukrepov iz 250. oziroma 251. ter 254. člena tega zakona.

k 260. členu

V tem členu se določa pristojnost Banke Slovenije, da imenuje posebnega pooblaščenca v banki, ki opravlja določene funkcije v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka 259. člena tega zakona in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi 259. člena tega zakona ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke, ali da se ustrezno odpravijo kršitve. Pooblastila in področje delovanja posebnega pooblaščenca se opredeli v vsakokratni odločbi o imenovanju.

Kot posebni pooblaščenec je imenovana oseba, ki ima ustrezno strokovno usposobljenost na področju in v zvezi z izvajanjem funkcij za katere je imenovana.

k 261. členu

Ukrep z imenovanjem posebnega pooblaščenca je časovno omejen na obdobje največ enega leta z možnostjo izjemnega podaljšanja iz utemeljenih razlogov. Hkrati ima Banka Slovenije pravico, da lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka tega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev.

k 262. členu

V tem členu se določa pravni okvir delovanja posebnega pooblaščenca v skladu z veljavnimi predpisi, strokovnimi standardi, internimi akti banke in navodili Banke Slovenije. Ti standardi so tudi merilo odgovornosti posebnega pooblaščenca pri izvajanju njegovih funkcij v banki in v razmerju do Banke Slovenije. Določajo se tudi pogoji, ki jih mora banka zagotoviti posebnemu pooblaščenca za nemoteno opravljanje dela kot tudi obveznosti posebnega pooblaščenca.

k 263. členu

Ta člen podrobneje ureja okoliščine glede imenovanja posebnega pooblaščenca v primeru, ko Banka Slovenije nastopa v funkciji konsolidacijskega nadzornika.

k 264 členu

V prvem odstavku 264. člena so določeni razlogi, zaradi katerih lahko Banka Slovenije izreče ukrep odvzema dovoljenja.

Če banka ne izpolnjuje ustreznih pogojev glede opravljanja posameznih vrst bančnih poslov, ji Banka Slovenije lahko namesto odvzema dovoljenja izreče samo prepoved opravljanja teh poslov (četrti odstavek).

k 265. členu

Z 265. členom se določijo razlogi, zaradi katerih se banki odvzame dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev. Podobno kot v primeru opravljanja bančnih storitev je tudi v primeru opravljanja finančnih in dodatnih finančnih storitev pod določenimi pogoji mogoč le izrek prepovedi opravljati posamezne posle iz naslova finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

k 266. Členu

V 266. členu je urejena možnost izreka milejšega ukrepa, in sicer pogojni odvzem dovoljenja, kot tudi njegov preklic, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka tega člena.

k 267. členu

Odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je ukrep nadzora, ki ga Banka Slovenije izreče kvalificiranemu imetniku, če krši svoje obveznosti (1. točka prvega odstavka) ali če nastopijo okoliščine, zaradi katerih ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev tega dovoljenja (2. točka prvega odstavka).

k 268. členu

Ukrep nadzora zoper kvalificirane imetnike je tudi izdaja odredbe o odsvojitvi delnic, ki ga lahko Banka Slovenije izreče neupravičenemu imetniku delnic banke, ki to postane, če v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

k 269. členu

Ta člen določa obveznost za neupravičenega imetnika delnic banke, da Banki Slovenije predloži poročilo o odsvojitvi delnic ter njegovo vsebino.

k 270. členu

Določba 269. člena se vsebinsko navezuje na določbo 270. člena, saj ureja okoliščine, ki nastanejo, če neupravičeni imetnik delnic banke teh ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic. Banka Slovenije lahko v tem primeru z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom. Nadalje člen ureja sestavino odločbe in subjekte vročanja te odločbe, med drugim banko, ki od vročitve dalje neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

k 271. členu

Z 271. do 275. členom so določeni ukrepi nadzora zoper člane upravljalnega organa banke. Prvi in najmilejši ukrep je izdaja odredbe, s katero Banka Slovenije članu upravljalnega organa banke naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve. Banka Slovenije o tem obvesti nadzorni svet in upravo banke.

k 272. členu

Ureditev razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave je usklajena z ureditvijo obveznosti in odgovornosti uprave banke. Dovoljenje se tako odvzame, če je bilo pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja, če član ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje ali če huje krši dolžnosti člana uprave. Člen tudi opredeljuje, katere so hujše kršitve dolžnosti člana uprave, ter posvetovalno obveznost za Banko Slovenije v primeru, ko gre za izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic.

k 273. členu

Sčlenom se ukrep odvzema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke nekoliko omili, saj ima Banka Slovenije možnost, da v odločbi o odvzemu hkrati izreče, da se odvzem pod določenimi pogoji ne bo izvršil.

k 274. členu

Podobno kot za člana uprave banke se tudi za člana nadzornega sveta banke določijo razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje te funkcije. Razlogi za odvzem ter opredelitev hujših kršitev dolžnosti so smiselno podobni tistim, ki veljajo za člana uprave banke.

k 275. in 276. členu

Po 275. in 276. členu, s katerim se prenašata člena 143 in 144 Direktive 2013/36/EU, mora Banka Slovenije razkriti splošne in posebne informacije o nadzoru tako, da jih javno objavi na svojih spletnih straneh.

k 277. členu

Ta člen določa obveznost za Banko Slovenije, da javno razkrije informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke, z izjemo, določeno v drugem odstavku tega člena.

k 278. in 279. členu

Člena se nanašata na razkritje informacij o izrečenih ukrepih in sankcijah ter identiteti kršitelja. Predlagana ureditev sledi opredelitvam v členu 68 Direktive 2013/36/EU.

k 280. členu

V členu je v skladu s členom 41 oziroma 50 Direktive 2013/36/EU urejena obveznost Banke Slovenije sodelovati z nadzornimi organi držav članic, v katerih banka neposredno ali prek podružnice opravlja storitve banke. Gre zlasti za obojestransko izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko. Določen je tudi postopek za primer, če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, in sicer lahko Banka Slovenije o tem obvesti Evropski bančni organ. Vendar pri tem ne gre le za izmenjavo na zahtevo z vidika rednega poslovanja banke, temveč tudi za obveznost takojšnjega poročanja v primerih, ko ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile. Hkrati se nadzornemu organu države članice posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je Banka Slovenije že izrekla.

k 281. členu

Pristojnosti za opredelitev banke kot pomembne ima po tem zakonu Banka Slovenije na podlagi podrobnejših meril, ki jih bo določila. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke mora Banka Slovenije upoštevati velikost in notranjo organiziranost banke, naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja ter pomen banke za lokalni trg. Tovrstna opredelitev je pomembna, saj prinaša določene posledice v zvezi z zahtevami glede poslovanja teh kreditnih institucij. V 285. členu pa je dodatno določeno, da lahko tudi pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, in si v tem primeru Banka Slovenije v sodelovanju s tem pristojnim organom prizadeva za sprejem skupne odločitve. V primeru, da skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta, končno odločitev sprejme pristojni organ države članice in je za Banko Slovenije zavezujoča.

k 282. členu

V členu je urejeno sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah. Gre zlasti za posredovanje informacij o poslovanju banke o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici, o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve, nadalje o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah. Določa tudi možnost ustanovitve kolegija pristojnih organov pod vodstvom Banke Slovenije, če tak kolegij že ni ustanovljen na podlagi drugih določb tega zakona.

k 283. členu

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka. V 287. členu pa so določena pravila v primeru, če Banka Slovenije namerava opraviti pregled poslovanja podružnice banke v državi članici. Pregled lahko opravi neposredno (po predhodnem obvestilu pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve), lahko pa za pregled zaprosi pristojni organ te države članice.

k 284. členu

V členu je v skladu s členom 41 Direktive 2013/36/EU urejena obveznost Banke Slovenije banki izreči ustrezne ukrepe nadzora glede kršitev, storjene na območju druge države članice.

k 285. členu

Ta člen določa obveznost za Banko Slovenije glede pisnega obveščanja pristojnih organov držav članic, če banki, ki opravlja storitve v teh državah članicah, odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljanje posamezne storitve.

k 286. členu

Podpoglavje 9.2 ureja nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije. Ureditev te oblike posebnega nadzora smiselno sledi ureditvi nadzora nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice. Tako je v členu določeno, na kakšen način Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad

poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji. Gre zlasti za izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalne ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni banka države članice v Republiki Sloveniji.

k 287. členu

Ta člen ureja pogoje in način opredelitve podružnice banke države članice kot pomembne. Takšna opredelitev je zlasti pomembna za izvajanje nalog pristojnega organa države članice v zvezi s to podružnico, medtem ko ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

k 288. členu

V členu je v skladu s členom 52 Direktive 2013/36/EU urejen postopek opravljanja pregleda poslovanja podružnice banke države članice. Tudi ta ureditev smiselno sledi ureditvi v primeru, če Banka Slovenije namerava opraviti pregled poslovanja podružnice banke v državi članici. O nameravanem pregledu poslovanja mora tako pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži, lahko pa le zaprosi, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice. Banka Slovenije lahko od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, in jih posreduje pristojnemu organu države članice.

k 289. členu

Ta člen določa obveznost poročanja banke države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, Banki Slovenije.

k 290. členu

Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši zahteve, ki jih določa ta zakon, mora v prvi vrsti ukrepati pristojni organ države članice, vendar pa lahko z namenom zaščite javne koristi ukrepa tudi Banka Slovenije, in sicer z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu. Dodatno lahko v primeru, če pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema. Pod pogoji, določenimi v tem členu, lahko Banka Slovenije sprejme tudi začasne ukrepe, ki morajo biti sorazmerni z namenom, zaradi katerih so bili uporabljeni.

k 291. členu

Ta člen določa ravnanje Banke Slovenije v primeru, če jo pristojni organ države članice sedeža banke obvesti, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve.

k 292. členu

V členu je urejena pristojnost Banke Slovenije za posamezne položaje nadzora na konsolidirani podlagi.

K 293. členu

V členu je v skladu s členom 111(5) Direktive 2013/36/EU določena podlaga za dogovor o prenosu ali prevzemu pristojnosti med nadzornimi organi držav članic.

k 294. členu

V členu so v skladu s členom 112 Direktive 2013/36/EU določene dodatne naloge Banke Slovenije v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Dodatne naloge se nanašajo na usklajevanje zbiranja in posredovanja ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi, ter na načrtovanje in usklajevanje izvajanja nadzora.

k 295. členu

Člen podrobneje ureja sodelovanje Banke Slovenije z drugimi pristojnimi organi glede sprejemanja nekaterih ključnih odločitev, povezanih z nadzorom na konsolidirani podlagi. Ureditev sicer sledi členu 113 Direktive 2013/36/EU.

k 296. členu

S členom se prenaša člen 116 Direktive 2013/36/EU, ureja pa ustanovitev, sestavo in pristojnosti kolegija pristojnih organov, ki ga vodi Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik. Banka Slovenije sodeluje tudi v kolegiju, ki ga ustanovi pristojni organ druge države članice, kot konsolidacijski nadzornik.

k 297. členu

V členu je v skladu s členom 114 Direktive 2013/36/EU urejena obveznost Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika obvestiti druge organe o morebitnem nastopu kriznih razmer.

k 298. členu

V členu je v skladu s členom 114 (2) Direktive 2013/36/EU urejen postopek pridobivanja informacij od drugih nadzornih organov z namenom preprečiti podvajanje posredovanja teh informacij različnim nadzornim organom.

k 299. členu

V členu je v skladu s členom 115 Direktive 2013/36/EU urejena obveznost Banke Slovenije, da s pisnimi dogovori z drugimi nadzornimi organi uredi medsebojna razmerja glede opravljanja nadzora na konsolidirani podlagi.

k 300. členu

Ureditev v členu daje v skladu s členom 117 Direktive 2013/36/EU ustrezno podlago za izmenjavo informacij med nadzornimi organi držav članic glede nadzora na konsolidirani podlagi.

k 301. členu

V členu je v skladu s členom 117 (4) Direktive 2013/36/EU urejena obveznost Banke Slovenije, da se posvetuje z nadzornimi organi drugih držav članic glede odločitev, ki so pomembne tudi za opravljanje njihovih nadzornih nalog.

k 302. členu

S členom se urejajo obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi. Gre zlasti za posredovanje informacij podrejeni banki s strani nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki jih potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi. Poleg tega morajo podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Banki Slovenije oziroma drugemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij, ki jih pošiljajo podrejeni banki.

k 303. členu

S predlaganim členom se za mešani finančni holding določa izjema glede izpolnjevanja obveznosti na konsolidirani podlagi, če so za to izpolnjeni pogoji iz tega člena.

k 304. členu

V členu so v skladu s členom 122 Direktive 2013/36/EU določene obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora na konsolidirani podlagi. Nadzor se lahko izvaja prek posredovanja informacij in neposrednega nadzora.

k 305. členu

V členu je v skladu s členom 123 Direktive 2013/36/EU urejen nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Banka, katere nadrejena družba je mešani poslovni holding, mora tako Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi člena 394 Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka Slovenije bo lahko podrobneje predpisala način izvrševanja tega člena.

k 306. členu

S predlaganim členom se ureja izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi.

k 307. členu

V členu je v skladu s členom 125 Direktive 2013/36/EU urejeno sodelovanje z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor zavarovalnic ali drugih družb, pristojnih za investicijske storitve, ki so vključene v bančno skupino.

k 308. členu

Predlagani člen v skladu s členom 125 (3) Direktive 2013/36/EU za Banko Slovenije določa obveznost, da pripravi seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov ter z njim seznanjeni pristojne organe.

k 309. členu

S členom se v skladu s členom 118 Direktive 2013/36/EU ureja postopek v zvezi s pregledom poslovanja s strani Banke Slovenije zaradi preveritve informacij, potrebnih za nadzor na konsolidirani podlagi.

k 310. členu

Podobno kot to velja za poslovodstvo kreditnih institucij, morajo tudi nadrejene finančne holdinge ali nadrejene mešane finančne holdinge voditi člani poslovodstva, ki imajo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njihovih poslov in niso bili pravnomočno obsojeni zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana ter zoper njih ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

k 311. členu

S predlaganim členom se določajo ukrepi, ki jih Banka Slovenije izreče finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu, če kršijo svoje obveznosti, določene v oddelku 9.3. tega zakona.

k 312. členu

V členu so v skladu s členom 127 Direktive 2013/36/EU določena posebna pravila za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi.

k 313. členu

S pravilom, določenim v členu, je v skladu s členoma 124 (3) Direktive 2013/36/EU izključena odgovornost Banke Slovenije za nadzor na posamični podlagi tistih pravnih oseb, ki niso banke in nad katerimi opravlja nadzor samo zaradi ustreznega nadzora na konsolidirani podlagi nad poslovanjem bank.

k 314. členu

Po členu Banka Slovenije osebi, ki krši prepoved sprejemanja depozitov od javnosti iz 97. člena tega zakona, z odredbo prepove tako ravnanje. Ta oseba mora Banki Slovenije predložiti poročilo o ukrepih, ki jih je opravila zaradi odprave te kršitve, in priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti. Za navedeno kršitev pa lahko Banka Slovenije izreče tudi globo.

k 315. členu

Po členu lahko Banka Slovenije pravni osebi, ki ni ravnala v skladu z odredbo iz 318. člena tega zakona, izreče dodaten ukrep, to je izda odločbo o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo. Na podlagi te odločbe začne pristojno sodišče postopek prisilne likvidacije po določbah ZFPPIPP. Po posebnem pravilu, določenem v četrtem odstavku tega člena, sodišču ni treba opraviti preizkusa pogojev za začetek likvidacije, saj zadošča že predlog Banke Slovenije.

k 316. do 318. členu

Ureditev ostaja enaka kot v 380. do 382. členu sedanjega ZBan-1. Za hranilnice se po prvem odstavku 320. člena predloga ZBan-2 uporabljajo določbe drugih poglavij, ki veljajo za banke. Zaradi manjšega obsega poslovanja in zagotavljanja enostavnejših bančnih in vzajemno priznanih ter dodatnih finančnih storitev, ki jih opravljajo hranilnice, so določena nekatera posebna pravila, in sicer: (i) možnost, da se opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje

pogoje za opravljanje teh nalog in ni zaposlena v hranilnici, (ii) nižji znesek osnovnega kapitala, ki je lahko 1.000.000 evrov ustanovitvenega kapitala.

V primerjavi z ZBan-1 ne velja več prepoved za hranilnice, da ne smejo opravljati dodatnih finančnih storitev (sedanji prvi odstavek 381. člena ZBan-1). Prav tako se namesto osnovnega kapitala enako kot pri bankah uporablja ustanovitveni kapital.

k 319. členu

S členom se nadgrajujejo sedanji 391. člen ZBan-1, v katerem je določena obveznost banke po vzpostavitvi ustrezno shemo zunajsodnega reševanja sporov med ponudniki storitev in strankami. Podrobneje je določeno tudi, kaj mora v tej zvezi banka objaviti na svoji spletni strani in v vseh svojih prostorih.

k 320. členu

Postopek odločanja Banke Slovenije o posamičnih zadevah je urejen kot posebna vrsta upravnega postopka. Bančništvo je namreč specifično upravno področje, za katero pravila splošnega upravnega postopka v celoti ne zadoščajo oziroma ne ustrezajo.

Posebna postopkovna pravila so določena ob upoštevanju:

1. posebnega pomena nadzora nad poslovanjem bank in drugih pristojnosti Banke Slovenije za stabilnost finančnega sistema in
2. posebne značilnosti teh postopkov, v katerih imajo stranke položaj profesionalne osebe.

Zato je pri ureditvi postopka posebej poudarjeno načelo hitrosti postopka, ki se zagotavlja zlasti s temi pravili:

- z izključitvijo vrnitve v prejšnje stanje in izrednih pravnih sredstev;
- s splošnim pravilom o pisnosti postopka; določene so izjeme od tega pravila (primerjaj tudi prvi odstavek 154. člena ZUP);
- s pravili o prekluziji navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov

Pravila splošnega upravnega postopka se uporabljajo dopolnilno glede tistih vprašanj, ki jih poseben upravni postopek ne ureja.

Po tem posebnem upravnem postopku Banka Slovenije opravlja tudi procesna dejanja, za katere je v skladu Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.

k 321. členu

Predlog zakona ohranja dosedanje ureditev, ki pooblastilo za odločanje daje Svetu Banke Slovenije kot kolegiskemu organu, postopek do izdaje odločitve pa vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita iz upravnega postopka, kot so določeni v zakonu o splošnem upravnem postopku.

k 322. členu

Predlog zakona ohranja dosedanje splošno pravilo o pisnosti postopka, določa pa tudi izjeme od tega pravila, in sicer se ustna obravnava razpiše, če je treba zaslišati priče ali izvedence, če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi, če je treba opraviti ustno obravnavo v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke (v skladu z 42. členom), ali v drugih primerih, če Banka Slovenije presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

k 323. členu

Predlagani člen podobno kot v veljavni ureditvi zagotavlja uresničevanje temeljnega načela upravnega postopka, in sicer načela zaslišanja stranke, ki organu, ki vodi postopek nalaga, da pred odločitvijo o stvari stranko zasliši oziroma ji da možnost udeležbe in sodelovanja v ugotovitvenem in dokaznem postopku. Na bančnem področju se to načelo uresničuje praviloma s pisno izjavo, kot je pojasnjeno v obrazložitvi k prejšnjemu členu. Predlog zakona enako kot doslej določa obvezno vsebino poziva o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, ki ga mora stranki poslati Banka Slovenije, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se o tem izjavi.

k 324. členu

V predlaganem členu so določena posebna pravila o vročanju kot procesnem dejanju Banke Slovenije, katerega namen je, da se stranka seznanja s postopkom, procesnimi dejanji morebitne nasprotna stranke in Banke Slovenije kot organa odločanja ter obenem da se stranki zagotavlja pravica do izjave. Posebna pravila veljajo za vročitev pravni osebi ali podjetniku posamezniku, vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta ter v primerih, ko stranko zastopa odvetnik. V nasprotju z dosedanja ureditvijo predlog zakona ne ureja več posebej nadomestne osebne vročitve.

k 325. členu

V skladu s splošnim pravilom o pisnosti postopka Banka Slovenije odločba brez naroka, predlagani člen pa kot v veljavni ureditvi ureja tudi izjeme od tega pravila in določa, kdaj Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo.

k 326. členu

Poleg splošnih vrst odločb, s katerimi se odloča v upravnem postopku (odločba in sklep), v postopkih nadzora Banka Slovenije izdaja tudi odredbe. Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj ter o drugih zadevah, za katere zakon ne predvideva odločbe v obliki sklepa ali odredbe. S sklepom Banka Slovenije odloča o procesnih vprašanjih, z odredbami pa o ukrepih nadzora. Predlagani člen v nasprotju z dosedanja ureditvijo izrecno predpisuje tudi obvezno vsebino izreka akta, ki ga izda Banka Slovenije, in obvezen element obrazložitve odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije (to je izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je k temu pozvan, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev). Vsi akti vsebujejo tudi pouk o pravici do pravnega sredstva.

k 327. členu

Predlog člena uresničuje ustavno zagotovljeno pravico do pravnega sredstva. Proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, sicer ni pritožbe, je pa zagotovljeno sodno varstvo. Proti odredbam pa je v zakonsko določenih primerih dopusten tudi ugovor.

k 328. členu

Predlog člena ureja izvršljivost odločb Banke Slovenije, in sicer odločbe praviloma postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo. Dokončne pa postanejo z njihovo izdajo, ker je pritožba izključena. Odločbe, s katerimi se izreče globa ali določa denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

Po splošnem pravilu odredbe Banke Slovenije ni mogoče izvršiti.

k 329. členu

Podobno kot je pravica do obrambe urejena v 32. členu Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) z določitvijo vpogleda v spise v nadzorniškem postopku Evropske centralne banke, predlog člena ureja pregled dokumentov v postopku odločanja Banke Slovenije in dostop do zaupnih informacij. To je tudi ena od pravic, ki je predvideva tudi splošni upravni postopek (82. člen ZUP), pri čemer pa predlagani člen dopušča zgolj fizični dostop (ne pa tudi dostopa prek informacijskega sistema) in tudi ne dovoljuje pritožbe zoper odločbo o zavrnitvi dostopa, temveč omogoča sodno varstvo po tem predlogu zakona.

k 330. členu

Določbe glede postopka odločanja o izdaji dovoljenj (oddelek 12.2) imajo značilnost posebnih pravil v razmerju do splošnih določb o postopku, vsebovanih v oddelku 12.1. predloga ZBan-2.

k 331. členu

Predlog člena ohranja veljavno ureditev, po kateri mora za odločanje o izdajah dovoljenj vložnik zahteve oziroma prejemnik dovoljenja plačati ustrezno takso. Novost je, da je taksa posebej določena tudi za posamezna dejanja, za katere je Banka Slovenije pristojna v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka. Taksa je določena s tarifo Banke Slovenije.

k 332. členu

Predlog člena določa, kdo so udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja. Stranka v postopku je vložnik zahteve, udeleženci pa so pod zakonsko določenimi pogoji lahko tudi druge osebe, in sicer predlog člena še posebno določa, kdo so lahko sodeluje v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki in v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža. Poleg teh je v postopku odločanja o izdaji dovoljenj lahko udeleženec v postopku tudi oseba, ki jo Banka Slovenija na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. To pomeni razliko od dosedanje ureditve, ko je taka oseba svojo udeležbo morala sama prigrasiti s pisno vlogo.

k 333. členu

Postopek je dispozitiven, zato se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja. Banka Slovenije začne postopek po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa samo, če tako določa zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali drugi predpisi EU.

k 334. členu

Predlog člena ureja obvezno vsebino zahteve in listine, ki jih je zahtevi treba priložiti.

k 335. členu

Predlog člena enako kot v veljavni ureditvi določa, da mora Banka Slovenije v postopku odločanja opraviti predhoden preizkus, v katerem preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje. Pomanjkanje procesnih predpostavk je razlog za zavrženje zahteve. Če je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, mora Banka Slovenije vložniku zahteve najprej naložiti ustrezno odpravo pomanjkljivosti.

k 336. členu

Predlog člena enako kot v veljavni ureditvi določa, da lahko Banka Slovenije v postopku odločanja o zahtevi izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti dokazi potrebni za ugotovitev dejstev, pomembnih za odločitve o zadevi. Pridobitev teh dokazov Banka Slovenije zahteva od vložnika ali jih pridobi s pregledom poslovanja.

k 337. členu

Poleg splošne določbe glede možnosti izjave v postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah, ki zagotavlja uresničevanje načela zaslišanja stranke kot enega temeljnih načel upravnega postopka, predlagani člen daje stranki pred nameravano zavrnitvijo zahtev še posebej možnost izjave o dejstvih in dokazih, ki jih ni predlagal vložnik zahteve.

k 338. členu

Predlagani člen podobno kot v veljavni ureditvi določa roke, v katerih mora Banka Slovenije odločiti o posamezni vrsti dovoljenj. Prav tako je določeno, da v primeru izdaje sklepa o odpravi pomanjkljivosti rok za odločitve ne teče od vročitve sklepa o odpravi pomanjkljivosti do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve vloge, če je ta prejeta znotraj v sklepu o dopolnitvi določenega roka.

k 339. členu

Določbe oddelka 12.3. imajo značilnost posebnih pravil v razmerju do splošnih določb o postopku, vsebovanih v oddelku 12.1. predloga ZBan-2. V postopku nadzora se tudi smiselno uporabljajo ustrezne postopkovne določbe Zakona o inšpekcijskem nadzoru.

k 340. členu

Predlog člena določa, kdo so udeleženci v postopku nadzora. Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, udeleženec v postopku nadzora nad banko pa je pod zakonsko določenimi pogoji lahko tudi član nadzornega sveta, medtem ko član uprave sodeluje v postopku kot zakoniti zastopnik subjekta nadzora. V postopku izdaje ukrepa nadzora je lahko udeleženec v postopku tudi oseba, ki jo Banka Slovenija na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet.

Določba predlaganega člena zaradi narave postopka nadzora izrecno izključuje nekatere določbe ZUP o udeležbi (drugih) oseb, ki se imajo pravico udeleževati splošnega upravnega postopka. Postopek nadzora in ukrepi, ki se v tem postopku lahko izrečejo subjektu nadzora zaradi kršitev

bonitetnih zahtev (glede upravljanja s tveganji), namreč ne posegajo v položaj tretjih, varovanju katerih je sicer namenjena pravica sodelovanja stranskih udeležencev v splošnem upravnem postopku. Ugotovitve v postopku nadzora ter posledično ukrepi nadzora so usmerjeni na ureditve (notranjega) upravljanja banke tako, da banka zagotovi ustrezne postopke in politike za obvladovanje tveganj in izpolnjevanje bonitetnih zahtev za varno in zanesljivo poslovanje. Ukrepi nadzora torej niso usmerjeni v urejanje posamičnih razmerij banke do tretjih oseb in ne tudi ustvarjajo neposrednih učinkov na takšna razmerja. Če zaradi uresničevanja ukrepa nadzora banka posledično spremeni pogoje poslovnega razmerja s tretjimi osebami, se morajo takšne spremembe in njihova upravičenost presojati v okviru splošnih pogodbenih okvirov, ki urejajo to poslovno razmerje. Kadar banka oceni, da izvedba posameznega ukrepa zahteva posege v položaje tretjih oseb na način, ki jih glede na pravna pravila, ki urejajo posamezna razmerja, ni mogoče uresničiti na način, da ne bi neutemeljeno posegala v pravice in položaje tretjih oseb, lahko banka predlaga, da Banka Slovenije dovoli stransko udeležbo teh oseb v posameznem postopku nadzora. Člani uprave, člani nadzornega sveta in imetniki kvalificiranih delež, nastopajo kot subjekt nadzora v okviru presoje pogojev za pridobitev in ohranitev relevantnega dovoljenja.

Poleg stranske udeležbe je izključeno tudi sodelovanje državnega tožilca, državnega pravobranilca in drugih državnih organov po ZUP, ki v splošnem upravnem postopku lahko zastopajo javne koristi v skladu s svojimi pristojnostmi, ki pa bi v tem primeru lahko posegle v neodvisnost centralne banke, kot temeljnega postulata statusa centralnih bank. Neodvisnost Banke Slovenije pri izvajanju njenih funkcij, vključno z opravljanjem nadzora nad bankami, je v javnem interesu, da se zagotavlja stabilnost bančnega in s tem finančnega sistema države. Intervenca državnih organov v konkretnih postopkih nadzora se zato mora izključiti v postopku do izdaje odločbe o ukrepu nadzora, ti pa so predmet izključno sodnega preizkusa. Čeprav se pristojnost navedenih državnih organov omejuje v konkretnih postopkih nadzora, ki jih vodi Banka Slovenije, pa ti organi izvajajo vse svoje pristojnosti glede poslovanja bank in delovanja Banke Slovenije, v skladu s področnimi predpisi.

k 341. členu

Po splošnem pravilu, določenem v prvem odstavku, postopek nadzora vodi Banka Slovenije po uradni dolžnosti. Izjema od tega splošnega pravila je postopek nadzora nad drugo osebo začne praviloma na podlagi prijave pristojne inšpekcije.

k 342. členu

Pravila o odredbi se uporabljajo v primerih, ko zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

k 343. členu

Predlagani člen ureja vsebino uredbe, pri čemer določa obvezne sestavine izreka odredbe in obvezno vsebino pouka.

k 344. členu

Predlog člena uresničuje ustavno zagotovljeno pravico do pravnega sredstva in v primerih, ko Banka Slovenija izda odredbo, subjektu nadzora oziroma drugim osebam daje pravico vložiti ugovor. Predlog člena določa tudi rok za vložitev ugovora (8 dni), možnost odločitve o nesuspendivnosti ugovora in posledice, če subjekt nadzora ugovora ne vloži ali ga vloži prepozno.

k 345. členu

Razlogi za ugovor so smiselno enaki razlogom za pritožbo (primerjaj 237. člen ZUP). Ugovor je torej mogoče vložiti iz razloga napačne uporabe materialnih ali procesnih pravil ter nepopolne oziroma napačne ugotovitve dejanskega stanja.

k 346. in 347. členu

Ureditev vsebine ugovora (346. člen) in meje preizkusa ugovora (347. člen) so urejene ob upoštevanju posebnih značilnosti postopka odločanja Banke Slovenije. Banka Slovenije preizkusi odredbo v delu, v katerem se izpodbija z ugovorom, in v mejah v ugovoru navedenih razlogov.

k 348. člen

O ugovoru Banka Slovenije odloča z odločbo. Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrne ali zavrže, ali pa, če ugotovi, da je utemeljen, spremeni ali razveljavi odredbo.

k 349. do 351. členu

V postopku odločanja o odvzemu dovoljenja je načelo kontradiktornosti in izenačitve procesnih položajev uresničeno tako, da:

- Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka (349. člen),
- se ima proti odločbi subjekt nadzora pravico izjaviti (351. člen).

Banka Slovenije o odvzemu dovoljenja odloči na podlagi izjave subjekta nadzora (355. člen).

k 352. in 353. členu

V postopku odvzema dovoljenja lahko Banka Slovenije odloči:

- tako, da postopek ustavi, če razlogi za odvzem dovoljenja niso podani (352. člen), ali
- tako, da dovoljenje z odločbo odvzame (353. člen).

k 354. 358. členu

Pravila o postopku odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo za preklic pogojnega odvzema dovoljenja, izrek opomina in preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

k 355. člen

Sodno varstvo proti odločbam Banke Slovenije se zagotavlja v posebnem postopku sodnega varstva, za katerega se podrejeno uporabljajo določbe ZUS. Zaradi zahtevnosti postopka predlog člena določa tudi sojenje v specializiranem senatu treh sodnikov.

Za postopke sodnega varstva zoper odločbo o denarni kazni uporabljajo določbe zakona o prekrških glede zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekrški, s katero se v hitrem postopku kršitelju izreče globa. O zahtevi za sodno varstvo zoper odločbo Banke Slovenije o izrečenih globi se določi pristojnost okrajnega sodišča. Slednje v okviru postopka sodnega varstva kot sodišče, specializirano za kaznovalne postopke, pri presoji odločbe o globi ugotavlja okoliščine glede odgovornosti kršitelja in glede ustreznosti višine izrečene denarne sankcije, medtem ko se za presojo drugih okoliščin (glede obstoja kršitve in ustreznosti izrečenih ukrepov nadzora) določi pristojnost upravnega sodišča.

k 356. členu

Predlog člena ureja aktivno legitimacijo za vložitev tožbe ali zahteve za sodno varstvo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, in sicer je aktivno procesno legitimiran le subjekt nadzora. Zaradi zahtevnosti postopka pa predlog hkrati določa, da lahko dejanja v postopku tega sodnega varstva le oseba z opravljenim državnim pravniškim izpitom.

k 357. členu

Predlog člena ureja izpodbijanje aktov Banke Slovenije, pri čemer je postopek sodnega varstva mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije. Po predlogu člena posebne postopek sodnega varstva ni mogoč proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja ali s katero odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrne, zavrne ali spremeni odredbo, saj je za ti dve vrsti odločb sodno varstvo zagotovljeno v postopku sodnega varstva proti končnim odločbam.

k 358. členu

Zakon o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSLS-A in 63/13) v 1. do 8. točki drugega odstavka 83. člena našteva zadeve, ki se štejejo za nujne. Po 9. točki navedene določbe pa so to tudi druge zadeve, za katere tako določa (drug) zakon. Glede na to, da je namen nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije, to je zagotoviti stabilnost finančnega sistema in zaupanje vlagateljev, mogoče uresničiti samo, če je nadzor učinkovit, predlog člena določa, da so zadeve v postopku sodnega varstva nujne in da o njih sodišče odloča prednostno.

k 359. členu

Iz istega razloga kot je v predlogu zakona predlagano prednostno določanje, to je zagotoviti učinkovit nadzor z namenom zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema in zaupanja vlagateljev, predlog člena določa tudi krajše roke, kot jih predvideva sistemski zakon, za vložitev tožbe in odgovor na tožbo. V postopku sodnega varstva zoper akte Banke Slovenije je tako določen 15-dnevni rok namesto 30-dnevnega splošnega roka.

k 360. členu

Zaradi posebnih značilnosti postopka odločanja Banke Slovenije (pojasnjenih že v obrazložitvi k 320. členu) in še zlasti zagotavljanja načela hitrosti postopka predlog člena kot enega posebnih pravil (glede na splošno ureditev v ZUS) določa tudi prekluzijo novih dejstev in dokazov.

k 361. členu

Glede na posebej poudarjeno načelo hitrosti postopka predlog člena določa tudi omejitve preizkusa odločbe, po katerem sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije le v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na zakonsko določene bistvene kršitve določb postopka.

k 362. členu

Predlog člena določa, kdaj sodišče lahko odloči brez glavne obravnave in kdaj odloča na glavni obravnavi, na način, da je zagotovljena kontradiktornost postopka.

k 363. členu

Predlog člena določa primere, v katerih sodišče izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost, če ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi.

k 364. členu

Člen opredeljuje predpise, ki določajo pogoje in zahteve pri izvajanju izrednih ukrepov, ki jih izreka Banka Slovenije v zvezi z reševanjem bank. Za reševanje bank Banka Slovenije izvaja izredne ukrepe v skladu z 7.7. podpoglavjem Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. (Uradni list RS, št. 131/2006, 1/2008, 109/2008, 19/2009, 98/2009, 79/2010, 9/2011 - ZPlaSS-B, 35/2011, 59/2011, 85/2011, 48/2012, 105/2012, 56/2013, 63/2013 - ZS-K, 96/2013; v nadaljevanju ZBan-1) in določbami 13. poglavja tega zakona. Določbe 13. poglavja predloga zakona delno spreminjajo in dopolnjujejo ureditev 7.7. podpoglavja ZBan-1, ki po uveljavitvi tega zakona ostaja v.

Postopki in ukrepi v zvezi z reševanjem bank (izredni ukrepi), postopki prenehanja bank (prisilna likvidacija, stečaj) ter ureditev sistema jamstva za vloge v primeru stečaja banke bodo namreč bistveno spremenjeni v skladu z zahtevami področnih direktiv, ki jih bo morala Republika Slovenija prenesti v nacionalno zakonodajo v letu 2015. Do uveljavitve tega posebnega zakona, ki bo urejal postopke in ukrepe reševanja bank ter postopke prenehanja bank, vključno z ustanovitvijo in pooblastili organa za reševanje, se tako še naprej uporabljajo določbe 7.7., 8. in 9. poglavja ZBan-1 ter ustrezne določbe tega zakona (13., in 14. poglavje).

k 365. členu

V skladu z določbami Direktive 2014/59/EU morajo države članice za zagotovitev potrebne hitrosti ukrepanja in neodvisnosti od gospodarskih udeležencev ter za preprečitev nasprotij interesov imenovati javne upravne organe ali organe s pooblastili na področju javnega upravljanja, ki opravljajo funkcije in naloge, povezane z reševanjem bank. Direktiva omogoča, da države članice prosto izberejo organe za reševanje, vendar v preambuli opozarja, da je v primeru, če država članica za reševanje določi organ, odgovoren za bonitetni nadzor institucij, treba za ločevanje nadzorne funkcije in funkcije reševanja treba vzpostaviti ustrezne strukturne ureditve. Z ločevanjem se ne bi smelo preprečiti, da so informacije, ki so na voljo v okviru izvajanja nadzornih nalog, dostopne tudi v okviru izvajanja nalog reševanja.

Ločitev nadzorne funkcije in funkcije reševanja je še podrobneje opredeljena v tretjem odstavku 3. člena Direktive 2014/59/EU, ki določa, da so lahko organi za reševanje nacionalne centralne banke. V primeru, da so organi za reševanje pristojni organi za nadzor za namene Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU, je treba vzpostaviti ustrezno strukturno ureditev, da se zagotovi operativna neodvisnost in prepreči nasprotje interesov med funkcijami nadzora na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU ali drugimi funkcijami zadevnega organa in funkcijami organa za reševanje. Z vzpostavitvijo take strukturne ureditve se ne sme poseči v obveznosti izmenjave informacij in sodelovanja. Države članice morajo znotraj nacionalnih centralnih bank zagotoviti zlasti operativno neodvisnost med funkcijo reševanja in nadzorniško funkcijo. Osebe, ki opravlja funkcije organa za reševanje mora biti strukturno ločeno od osebja, ki opravlja naloge na podlagi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU.

Predlog člena podeljuje pristojnosti in dolžnosti organa za reševanje Banki Slovenije in predpiše, da mora pri izvajanju funkcije reševanja Banka Slovenije z internimi organizacijskimi akti zagotoviti, da so osebe, ki so pri Banki Slovenije zadolžene za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem, organizacijsko ločene od oseb, ki so zadolžene za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z nadzorom, ki ga izvaja Banka Slovenije. Za te osebe morajo biti zagotovljene ločene linije poročanja Svetu Banke Slovenije ter ustrezno sodelovanje med temi osebami.

Sladeč takšni ureditvi bo natančnejši način razmejitve določila Banka Slovenije z internimi akti.

k 366. členu

Člen uvaja možnost predčasnega poplačila obveznosti v času izredne uprave, če se v banki izvajajo postopki za prenehanje. Če ima banka dovolj likvidnih sredstev za poplačilo posameznih obveznosti pred zapadlostjo, ima ne glede na splošna pravila, določena v zakonu ali pogodbi, pravico predčasno poplačati obveznosti in pri izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do zapadlosti. S tem se uvaja primerljiva ureditev, kot je določena v ZFPPIP za predčasno poplačilo terjatev iz stečajne mase dolžnika. Kot izjemo predlog zakona obravnava le terjatve iz naslova obresti, ki se štejejo kot zajamčene vloge. V tem primeru se poplačajo obresti do zapadlosti, vendar največ do skupnega zneska zajamčene vloge (glavnica in obresti). Namen člena je v povečanju učinkovitosti izvedbe postopkov za prenehanje banke.

k 367. členu

Banke zagotavljajo pomembne storitve za državljane, podjetja in gospodarstvo na splošno (kot so sprejemanje vlog, posojanje in upravljanje plačilnih sistemov). Večinoma delujejo na podlagi zaupanja in lahko hitro postanejo nesposobne preživeti, če njihove stranke in nasprotnne stranke izgubijo zaupanje v njihovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti. Zaradi velike medsebojne odvisnosti med institucijami prihaja do tveganja sistemske krize, saj se lahko težave ene banke razširijo po celotnem sistemu. Zaradi tega sistemskega tveganja in pomembne ekonomske funkcije, ki jo imajo banke, običajni postopek zaradi insolventnosti v nekaterih primerih ni ustrezen. Zaradi odsotnosti učinkovitih instrumentov za upravljanje institucij v krizi je bilo vse prepogosto potrebno uporabiti javna sredstva za obnovo zaupanja tudi v razmeroma majhnih institucijah za preprečitev, da bi učinek domin propadanja institucij resno škodoval realnemu gospodarstvu.

V skladu z navedenim je nujno, da se zagotovi učinkovit okvir, da se propadanje bank upravlja na urejen način, brez udeležbe javnih sredstev. V ta namen Banka Slovenije vzpostavi sklad za reševanje, v katerega vlaga bančni sektor na pošten in sorazmeren način. Sklad za reševanje se ustanavlja za določeno obdobje desetih let, do 1.1.2025.

Tako se zagotovi, da prispevek k financiranju izrednih ukrepov reševanja primarno zagotovijo banke. Vendar pa banke oziroma sklad za reševanje pri reševanju posamezne banke ne prispevajo k pokrivanju preteklih izgub banke v težavah.

Sklad za reševanje je namenjen financiranju reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, ki jih banki izreče Banka Slovenije. Ciljna raven sklada za reševanje se določi v skupni višini 2,3% zajamčenih vlog pri vseh bankah, ob uveljavitvi zakona. Ciljni znesek, ki je določen po stanju ob uveljavitvi zakona se v nadaljevanju lahko poveča le v primeru ustanovitve nove banke in vključitve te banke v sklad za reševanje. Zmanjšanje sklada v obdobju njegovega delovanja ni mogoče, saj v primeri izstopa posamezne banke iz sklada (zaradi prenehanja banke) preostale banke prevzamejo sorazmerno delež izstopajoče banke.

Sklad za reševanje do višine ciljnega zneska v enem delu (v višini 1,3% zajamčenih vlog na dan uveljavitve zakona) predstavljajo naložbe bank, ki jih upravlja banka Slovenije, v drugem delu (v višini 1% zajamčenih vlog na dan uveljavitve zakona) pa jamstvo, ki ga zagotavljajo banke največ do višine ciljne ravni sklada za jamstvo, za financiranje ukrepov reševanja v obliki naložb bank v sklad za reševanje.

Obveznost posamezne banke za prispevek v sklad je sorazmerna z deležem, ki ga glede na obveznosti (kot računovodska kategorija) vseh bank, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital bank po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in zmanjšane za zajamčene vloge vseh bank, predstavljajo obveznosti (kot računovodska kategorija) te banke, zmanjšane za podrejene

obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital te banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki.

k 368. členu

Vse banke s sedežem v Republiki Sloveniji morajo na zahtevo Banke Slovenije v roku največ treh mesecev od uveljavitve tega zakona, vplačati denarna sredstva kot kapitalsko naložbo v sklad za reševanje, v skupni višini 1,3 % vsote zajamčenih vlog pri vseh bankah, po stanju na dan uveljavitve zakona.

Banke zagotovijo vplačilo sredstev v sklad za reševanje zagotovijo z enkratnim vplačilom denarnih sredstev, ki predstavlja obliko kapitalske naložbe bank v sklad za reševanje. Vplačilo denarnih sredstev v sklad za reševanje je kapitalska naložba bank, ki se vrednoti glede na uspešnost upravljanja sredstev sklada za reševanje, pod pogoji iz 392. člena predloga zakona.

Razmerje glede upravljanja sklada za reševanje je urejeno na način, ki je primerljiv z ureditvijo razmerja med družbo za upravljanje ter vzajemnim skladom na podlagi Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje. Sklad za reševanje ni pravna oseba ampak je premoženje v upravljanju Banke Slovenije. Sklad za reševanje upravlja Banka Slovenije ločeno od drugega lastnega premoženja in drugega premoženja, ki ga upravlja. Banka Slovenije je upravičena zaračunati stroške upravljanja v višini dejanskih stroškov. Banka Slovenije upravlja naložbe sklada za reševanje v svojem imenu in za račun sklada. Banka Slovenije ne odgovarja za obveznosti sklada.

k 369. členu

Banke, ki so vključene v sklad za reševanje, poleg naložb v sklad za reševanje, s ciljem reševanja bank zagotavljajo sorazmerno s svojim deležem v skladu za reševanje, tudi jamstvo, največ v skupni višini 1% zajamčenih vlog ob uveljavitvi zakona, da bodo prispevale dodatne naložbe v sklad za reševanje do višine potrebnih sredstev, vendar ne več, kot je znesek jamstva.

Za zavarovanje svoje obveznosti iz naslova jamstva morajo banke zagotavljati tudi likvidna sredstva, ki omogočajo takojšnjo razpoložljivost potrebnih sredstev, za izpolnitev obveznosti do sklad aza reševanje v obliki dodatnih naložb v sklad za reševanje, kadar obstoječe naložbe v sklad ne bi zadoščale za namene financiranja potrebnih ukrepov reševanja.

k 370. členu

Naložbe sklada za reševanje upravlja Banka Slovenije z upoštevanjem ciljev izrednih ukrepov kot skrben gospodar (z minimiziranjem stroškov in omejevanjem potencialnih izgub sklada za reševanje). Banka Slovenije upravlja sklad za reševanje na način, da se zagotavlja varnost in likvidnost naložb in da so te razpoložljive za financiranje ukrepov reševanja, ki jih izreče Banka Slovenije.

Pri financiranju ukrepov reševanja mora Banka Slovenije zagotoviti, da so pred uporabo sredstev sklada za reševanje ustrezno identificirane vse pretekle izgube banke ter da se te izgube pokrijejo v breme sredstev delničarjev in upnikov banke. Sredstva sklada za reševanje se ne sme uporabiti za pokrivanje preteklih izgub banke.

k 371. členu

Banka Slovenije lahko v okviru izrednega ukrepa prenosa premoženja in obveznosti banke odloči o ustanovitvi premostitvene banke z vplačilom ustanovnega kapitala premostitvene banke iz sredstev sklada za reševanje. Na premostitveno banko se prenesejo premoženje in obveznosti na podlagi odločbe o izrednih ukrepih, zlasti v primerih, ko tega premoženja in obveznosti ni mogoče prenesti na drugega primernega prevzemnika (262.d člen ZBan-1).

Premostitvena banka se ustanovi za obdobje dveh let od dneva prenosa z možnostjo podaljšanja do skupno največ petih let. Edini delničar premostitvene banke je sklad za reševanje. Banka Slovenije imenuje izredno upravo premostitvene banke.

Za premostitveno banko se uporabljajo določbe ZBan-2 in Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka Slovenije lahko za posamezne zahteve določi drugače.

Premostitvena banka se uvaja iz naslednji razlogov:

- V primeru delnega prenosa sredstev in obveznosti banke v postopku reševanja na premostitveno banko lahko preostali del banke preneha po običajnih postopkih zaradi insolventnosti.
- Na premostitveno banko je možno prenesti sistemsko pomembne storitve ali uspešne poslovne dejavnosti.
- Glavni namen premostitvene banke je, da strankam insolventne institucije še naprej zagotavlja bistvene finančne storitve in še naprej izvaja bistvene finančne dejavnosti.
- Omogoči se nov način za kritje izgub s strani imetnikov kapitalskih instrumentov in obveznosti na način, da imetniki ne utrpijo večjih izgub, kot če bi celotna banka prenehala poslovati po običajnih postopkih zaradi insolventnosti.

k 372. členu

Člen navaja predpise, ki določajo pogoje in zahteve pri zagotavljanju jamstva za vloge. Določbe 14. poglavja predloga zakona delno spreminjajo in dopolnjujejo ureditev 8. poglavja ZBan-1, ki po uveljavitvi tega zakona ostaja v veljavi.

Ureditev sistema jamstva za vloge v primeru stečaja banke bo namreč bistveno spremenjeni v skladu z zahtevami področnih direktiv, ki jih bo morala Republika Slovenija prenesti v nacionalno zakonodajo v letu 2015. Navedene direktive bodo prenesene v posebnem zakonu. Do uveljavitvi posebnega zakona, ki bo urejal sistem jamstva za vloge v primeru stečaja banke, se tako uporabljajo določbe 7.7., 8. in 9. poglavja ZBan-1 ter ustrezne določbe tega zakona (13., in 14. poglavje).

k 373. do 375. členu

Nobena banka ne upravlja dovolj likvidnih sredstev, da bi lahko takoj izplačala vse ali vsaj velik del svojih vlog. Zaradi tega so banke dovzetne za tveganje množičnega dvigovanja bančnih vlog, kadar vlagatelji menijo, da njihove vloge niso varne in jih želijo dvigniti vsi hkrati. Takšen razvoj lahko resno vpliva na celotno gospodarstvo. Če je neko banko kljub nadzoru skrbnega poslovanja treba zapreti, se iz ustreznega sistema zajamčenih vlog vlagateljem povrnejo sredstva do določene zgornje meje (stopnje kritja). Zaradi sistemov zajamčenih vlog vlagateljem tudi ni treba sodelovati v dolgotrajnih postopkih v primerih plačilne nesposobnosti.

Sistem jamstva za vloge mora zagotoviti, da vlagatelji hitro prejmejo izplačila v primeru, ko banka ni sposobna zagotoviti izplačila zajamčenih vlog in se torej zoper banko uvede stečaj. V ta namen morajo biti razpoložljiva sredstva v okviru sistema jamstva sorazmerna s potencialnimi obveznostmi, ki nastopijo do vlagateljev v primeru stečaja banke. Stroške financiranja sistemov jamstva za vloge morajo načeloma nositi banke same, začasno financiranje za pokritje stroškov izplačil zajamčenih vlog v primeru stečaja banke, pa zagotovi država..

V predlaganih členih se dopolnjuje obstoječi sistem jamstva za vloge, ki je urejen v 8. poglavju ZBan-1 in temelji na naknadnem (ex post) zagotavljanju sredstev za primer izplačila zajamčenih vlog v primeru stečaja banke. Potrebna sredstva za izplačilo zajamčenih vlog zagotovijo banke iz naslova unovčenja likvidnih naložb, ki jih na podlagi 314. člena ZBan-1 zagotavljajo izključno za namene jamstva za vloge, v presežku pa tudi iz drugih sredstev banke.

Razpoložljivost sredstev za namene jamstva za vloge je tako po obstoječi ureditvi odvisna od vsakokratnih postopkov in zmožnosti posameznih bank, da v primeru zahteve za zagotovitev sredstev unovčijo likvidne naložb in denarna sredstva prenesejo na Banko Slovenije tako, da se mogoče zagotoviti pravočasno izplačilo zajamčenih vlog vlagateljem. Ob upoštevanju kratkih rokov za izplačilo zajamčenih vlog, ki so enotno določeni na ravni EU (začetek izplačevanja mora omogočeno najkasneje 20. delovni dan od izdaje odločbe Banke Slovenije o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja banke, izjemoma pa se lahko rok za izplačilo podaljša za največ 10 dni, navedeni rok pa se bo po letu 2018 še skrajševal in sicer z upoštevanjem zahtev, ki jih določa Direktiva 2014/49/EU o sistemih jamstva za vloge, bo treba zagotovi začetek izplačevanja že 7. delovni dan po ugotovitvi pogojev za začetek stečaja). Naknadno zagotavljanje potrebnih sredstev za izplačilo zajamčenih vlog, ki temelji na razpršenem upravljanju likvidnih naložb v bankah ter različnih postopkih glede unovčevanja likvidnih naložb, ne dajejo zadostnega zagotovila, da bodo sredstva, potrebna za izplačilo zajamčenih vlog, pravočasno zagotovljena za izplačilo zajamčenih vlog. V tem primeru bi bilo potrebno začasno financiranje s strani države, do skupne višine vseh zajamčenih vlog pri banki v stečaju, kar predstavlja znaten in takojšen odliv likvidnosti državnega proračuna.

Takšen sistem je zato neustrezen saj pomembno vpliva na presojo tveganj, ki za druge banke nastanejo v primeru stečaja posamezne banke. Z ad hoc obremenitvijo bank glede vplačila celotnih sredstev potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog, se poleg drugih dejavnikov tveganja, ki nastopijo zaradi propada posamezne banke na ravni sistema (neposredne finančne izgube zaradi morebitnih naložb v propadajoči banko, tveganje množičnega dviga depozitov, ipd.) pojavijo dodatna tveganja iz naslova zagotavljanja denarnih sredstev za izplačilo zajamčenih vlog.

S predlaganimi členi se zato dopolnjuje sistem jamstva za vloge na način, da določa vnaprejšnje zbiranje prispevkov bank za namene izplačila zajamčenih vlog ter omogoča centralizirano upravljanje likvidnih sredstev v okviru posebnega sklada za jamstvo vlog, ki ga vzpostavi Banka Slovenije. Ciljni znesek tega sklada določi v višini 0,8% vseh zajamčenih vlog v sistemu. Ta ciljni znesek mora biti dosežen v roku 10 let od uveljavitve zakona, z vplačilom rednih letnih prispevkov, ki jih določi Banka Slovenije. V prehodnem obdobju 10 let se zagotavlja postopni prehod iz obstoječega sistema razpršenega upravljanja likvidnih naložb v sistem centraliziranega upravljanja sredstev jamstva za vloge v okviru sklada za jamstvo vlog. Zahtevani obseg likvidnih naložb v bankah, ki je določen v višini 0,8 zajamčenih vlog pri posamezni banki, se v prehodnem obdobju postopno znižuje za zneske, ki jih banke prenesejo v sklad za jamstvo vlog tako, da skupna višina likvidnih naložb v banki in sredstev, ki jih je banka prispevala v sklad za jamstvo vlog, znaša 0,8% zajamčenih vlog pri tej banki.

Banke niso upravičen do vračila sredstev, ki jih vplačajo v sklad za jamstvo vlog v obliki rednih letnih prispevkov. Z vnaprejšnjim in centraliziranim upravljanjem sredstev v okviru ločenega sklada za jamstvo vlog, se učinki unovčenja likvidnih naložb sklada zaradi izplačila zajamčenih vlog, v bilancah bank ne odrazijo. Pravna narava sklada za jamstvo vlog je enaka kot v primeru sklada za reševanje. Sklad za jamstvo vlog ni pravna oseba ampak je premoženje v upravljanju Banke Slovenije. Sklad za jamstvo vlog upravlja Banka Slovenije ločeno od drugega lastnega premoženja in drugega premoženja, ki ga upravlja. Banka Slovenije je upravičena zaračunati stroške upravljanja v višini dejanskih stroškov. Banka Slovenije upravlja naložbe sklada za jamstvo vlog v svojem imenu in za račun sklada. Banka Slovenije ne odgovarja za obveznosti sklada.

Kadar višina potrebnih sredstev za izplačilo zajamčenih vlog preseže znesek, razpoložljiv v skladu in likvidnih naložbah bank za namene jamstva za vloge, morajo banke zagotoviti dodatna sredstva v obliki izrednih prispevkov. Po dopolnitvi sklada za jamstvo do ciljne ravni, se presežek sredstev, ki jih sklad pridobi iz unovčevanja stečajne mase, povrne bankam.

S predlaganimi členi se nadalje dopolnjuje obstoječi sistem jamstva tudi glede opredelitve dopustnih oblik uporabe sredstev sklada za jamstvo vlog in sicer se ta sredstva lahko uporabijo poleg izplačila zajamčenih vlog tudi za namene reševanja insolventne banke, kadar ti ukrepi reševanja zagotavljajo vlagateljem dostop do zajamčenih vlog – torej ukrepi s katerimi se zagotovi bodisi ohranitev banke, ukrepi za prenos zajamčenih vlog na prevzemno družbo ali na premostitveno banke. Prispevek sklada za jamstvo vlog pa ne sme presegati stroškov, ki bi jih sklad utrpel v primeru stečaja banke v zvezi z delnim poplačilom svojih terjatev iz stečajne mase, oziroma v nobenem primeru ne sme presegati 50% ciljne ravni sklada za jamstvo vlog.

Členi tako predpisujejo naslednjo ureditev.

Banka Slovenije mora vzpostaviti sklad za jamstvo vlog za namene zbiranja denarnih prispevkov bank in upravljanja sredstev sklada, da se skupaj z likvidnimi naložbami bank iz 314. člena ZBan-1 zagotavlja razpoložljivost finančnih sredstev za izpolnjevanje obveznosti sklada za jamstvo vlog v skladu s tem zakonom in ZBan-1. Sklad za jamstvo vlog je izločeno premoženje, ki ga upravlja Banka Slovenije ločeno od drugega premoženja Banke Slovenije in od drugega premoženja v upravljanju Banke Slovenije.

V primeru stečaja banke se terjatve upnikov banke iz naslova zajamčenih vlog, ki jih v okviru sistema jamstva za vloge izplača sklad za jamstvo vlog, prenesejo na sklad za jamstvo vlog. Vloge pri banki nad 100.000 eurov se v stečajnem postopku poplačajo iz stečajne mase.

Sklad za jamstvo vlog skupaj z likvidnimi naložbami bank zagotavlja razpoložljivost finančnih sredstev za izpolnjevanje obveznosti iz jamstev za vloge. Banka mora zagotavljati likvidne naložbe v višini 0,8 % njenih zajamčenih vlog. Zahtevana višina likvidnih naložb banke se zmanjša za višino denarnih prispevkov, ki jih je banka vplačala v sklad za jamstvo vlog.

Sredstva sklada za jamstvo se zbirajo z rednimi in izrednimi denarnimi prispevki, ki jih v sklad vplačujejo banke. Banke vplačujejo redne letne denarne prispevke v sklad za jamstvo vlog, dokler skupna višina sredstev v skladu ne doseže višine, ki je enaka 0,8 % vsote vseh zajamčenih vlog.

Likvidne naložbe in sredstva sklada za jamstvo vlog se lahko uporabijo izključno za namene izplačila zajamčenih vlog v primeru stečaja banke ter za namene doseganja finančne stabilnosti. Sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva za potrebe izvajanja izrednih ukrepov v posamezni banki v znesku ocenjene izgube, ki bi jo utrpel v primeru stečaja banke, če izredni ukrepi ne bi bili izvedeni.

Če sredstva sklada za jamstvo vlog ne zadoščajo za pokritje obveznosti sklada, Banka Slovenije naloži bankam, da na sklad za jamstvo vlog prenesejo sredstva v višini likvidnih naložb in zahteva od bank vplačilo izrednega denarnega prispevka v sklad. Skupna letna obveznost vseh bank v posameznem letu za plačilo izrednih prispevkov v sklad za jamstvo vlog ne sme presegati 0,5 % vsote zajamčenih vlog.

Če likvidne naložbe bank ter sredstva sklada za jamstvo vlog ne zadoščajo za pokritje obveznosti ali niso pravočasno na razpolago, lahko Banka Slovenije odloči, da se sredstva sklada zagotovijo z zadolžitvijo na finančnem trgu. Obveznosti iz te zadolžitve se pokrivajo v breme premoženja sklada, ki ga zagotovijo banke z rednimi in izrednimi prispevki. Če sredstva sklada za jamstvo kljub zadolžitvi ne zadoščajo za pokritje obveznosti, Banka Slovenije predlaga Republiki Sloveniji, da začasno zagotovi manjkajoča sredstva v skladu z drugim odstavkom 313. člena ZBan-1.

Stroške, povezane z revidiranjem računovodskih izkazov sklada za jamstvo vlog, ter druge stroške Banke Slovenije, povezane z upravljanjem sklada za jamstvo vlog, krije sklad za jamstvo vlog.

k 376. členu

Člen opredeljuje uporabo sredstev sklada za jamstvo vlog za zagotavljanje finančne stabilnosti. Če se v banki izvedejo izredni ukrepi, ki vlagateljem zagotavljajo dostop do zajamčenih vlog in so izpolnjeni ustrezni pogoji, Banka Slovenije odloči, da sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva za potrebe izvajanja izrednih ukrepov v posamezni banki v znesku ocenjene izgube, ki bi jo utrpel sklad za jamstvo vlog v primeru stečaja banke, če izredni ukrepi ne bi bili izvedeni, ker terjatve sklada za jamstvo vlog iz naslova izplačanih zajamčenih vlog ne bi bile v celoti poplačane iz stečajne mase banke.

k 377. členu

Člen se opredeljuje vloge s prednostnim poplačilom v stečaju banke. V primeru stečaja banke se terjatve upnikov banke iz naslova zajamčenih vlog, ki jih v okviru sistema jamstva za vloge izplača sklad za jamstvo vlog, prenesejo na sklad za jamstvo vlog.

k 378. členu

Člen ureja vzpostavitev sistem izmenjave informacij o boniteti strank. Celotna ureditev sledi ureditvi, ki jo danes določa ZBan-1. Edina predvidena novost je vzpostavitev sistema v okviru Banke Slovenije.

k 379. do 384. členu

V predlogu zakona je glede sistema izmenjave informacij o boniteti strank predvideno, da Banka Slovenije (i) vzpostavi, organizira in upravlja sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so fizične osebe, in (ii) da lahko za te namene prevzame upravljanje sistema izmenjave informacij tako, da z upravljavcem SISBON sklene pogodbo o prevzemu informacijske in tehnične podpore ter druge opreme, ki je potrebna za upravljanje sistema, vključno z informacijami, ki se na dan prenosa že obdelujejo v sistemu SISBON.

Institucije za varstvo potrošnikov v dosedanjih pogajanjih glede ureditve pozdravljajo odločitev o prenosu sistema izmenjave informacij o boniteti strank iz zasebne institucije na Banko Slovenije. Razlog za prenos je tudi, da bo Banka Slovenije v skladu z zahtevami Evropske centralne banke, ki bodo določene predvidoma v letu 2015, vzpostaviti enotni kreditni register tako za pravne osebe kot za fizične osebe. Z združitvijo registra za pravne in fizične osebe bo narejen korak v smeri izboljšanja dostopa do informacij na način, da bodo informacije bolj razčlenjene, ažurne in kakovistne ter bodo s prispevale k izboljšanju nadzora nad bankami.

Razširi se dolžnost vključitve v sistem izmenjave informacij o boniteti strank na banke države članice ali tretje države, ki na območju RS v skladu s tem zakonom prek podružnice opravljajo storitve v Republiki Sloveniji, in druge pravne osebe s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi, ki v skladu z veljavnimi predpisi prek podružnice v RS opravljajo izključno ali pretežno storitve finančnega zakupa. Razširitev zavezancev oziroma upravičencev za vključitev v sistem izmenjave je nujna, da se zagotovi enaka obravnava subjektov pri izvajanju storitev na območju RS, ne glede na sedež v RS oziroma drugi državi članici.

Do informacij v sistemu izmenjave informacij o boniteti strank zaradi pregledovanja in obdelave teh podatkov, vključno z elektronsko obdelavo, se lahko dostopa tudi za namen izvajanja nadzora nad upravljanjem kreditnega tveganja v bankah ter statističnega poročanja.

k 385. do 387. členu

Členi določajo prekrške v skladu s 65. členom Direktive 2013/36/EU. Temu členu sledi tudi višina glob. Le ta odstopa od določb zakona, ki ureja prekrške. Zato je dodana prehodna določba, ki odstopanje od določb zakona, ki ureja prekrške dovoljuje le do spremembe le tega.

k 388. členu

Predlog člena določa prekršek odgovorne osebe banke, kadar so v banki podane kršitve iz drugega odstavka 385. člena tega zakona.

k 389. členu

Predlog člena opredeljuje kršitve drugih oseb. Gre za kršitve obveznosti predložitve informacij ali drugačnega oviranja nadzora, kršitve prepovedi sprejemanja depozitov od javnosti, kršitev pridobitve delnic banke v nasprotju s tem zakonom ter za kršitvi sklenitve delniškega sporazuma in podjetniške pogodbe brez dovoljenja Banke Slovenije, ko je to treba. Višina glob je določena upoštevajoč člen 17/5 ZP-1 in odraža družbeno nevarnost morebitnih kršitev ter predviden obseg škode. Razpon glob tako omogoča izrek kršitvi primernih sankcij ter hkrati zagotavlja preventivno funkcijo kazenskih določb.

k 390. členu

Predlog člena sankcionira kršitve v zvezi z obveščanjem Agencije za trg vrednostnih papirjev, pri čemer je kot prekrškovni organ za te prekrške določena Agencija za trg vrednostnih papirjev.

k 391. členu

Predlog člena opredeljuje kršitve oseb v bančni skupini. Zaradi pomena, ki ga ima nemoteno opravljanje nadzora nad bankami v bančni skupini, so globe določene v skladu s členom 17/5 ZP-1, torej kot trikratnik glob iz člena 17/2,3 ZP-1.

k 392. členu

Predlog člena sankcionira kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja. Omenjeni opravljajo svoje storitve profesionalno ali kot dejavnost. Pri poslovanju morajo torej izkazati ustrezno stopnjo skrbnosti in odgovornosti. Predpisane globe ustrezajo odgovornosti in morebitnim posledicam kršitev dolžnega ravnanja navedenih oseb.

k 393. členu

Predlog člena določa višjo globo za prekrške, katerih narava je posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti.

k 394. členu

Predlog člena enako kot v veljavni ureditvi določa, da je prekrškovni organ na področju bančništva Banka Slovenije.

k 395. členu

Predlog člena določa nekatera posebna postopkovna pravila, ki odražajo posebnosti prekrškov, predpisanih s tem zakonom

k 396. in 397. členu

Gre za uskladitev uporabe določb glede likvidnosti s 151. členom Direktive 2013/36/EU. Člen ureja likvidnostne zahteve ter pristojnosti banke za nadzor likvidnosti v podružnicah s strani Banke Slovenije v prehodnem obdobju do polne uveljavitve zahtev glede likvidnostnega kritja in stabilnega financiranja, kot so določene v skladu s členoma 460 in 510 Uredbe (EU) št. 575/2013. Z uveljavitvijo aktov, ki jih bo izdala Evropska komisija na podlagi člena 460 in člena 510 Uredbe (EU) št. 575/2013, se bo uporaba navedenih določb zakona morala prilagoditi ureditvi, kot bo izhajala iz navedenih neposredno uporabnih predpisov Evropske komisije.

Banke in podružnice banke države članice morajo v prehodnem obdobju izpolnjevati likvidnostne zahteve, kot jih opredeli Banka Slovenije, pri čemer upošteva razmerje med dejanskimi in potencialnimi viri likvidnosti ter dejansko in potencialno porabo likvidnih sredstev ter razmerje med krediti in vlogami nebančnega sektorja.

k 398. do 402. členu

Členi urejajo izvajanje nadzora pri čezmejnem opravljanju storitev v prehodnem obdobju. Gre za pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad banko iz Republike Slovenije glede opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici ter izvajanje nadzora nad banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije.

Členi se uporabljajo v prehodnem obdobju od uveljavitve tega zakona do polne uveljavitve zahtev glede likvidnostnega kritja. Tudi pri teh členih gre za uskladitev s 151. členom Direktive 2013/36/EU.

V prehodnem obdobju sodeluje Banka Slovenije s pristojnimi organi države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice.

Do poteka prehodnega obdobja je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice glede izvajanja predpisov o varovanju zaupnih podatkov, varstvu osebnih podatkov, varstvu potrošnikov, preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, drugih zahtev, ki veljajo z namenom zaščite javnega interesa, in likvidnostjo ter poročanjem podružnice banke države članice. Če Banka Slovenije ugotovi kršitev omenjenih predpisov ali zahtev, banki države članice naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu.

Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice tudi z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke v drugi državi članici, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko. Banka Slovenije do poteka prehodnega obdobja pri izvajanju nadzora nad banko, ki opravlja storitve v drugi državi članici, upošteva ukrepe, ki jih je zoper banko, v zvezi z zahtevami glede likvidnosti, ki veljajo za podružnico banke v tej državi članici, uvedel pristojni organ države gostiteljice. Če pristojni organ države članice obvesti Banko Slovenije, da banka v zvezi s poslovanjem v državi članici ni odpravila kršitev, Banka Slovenije banki izreče ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom, da se odpravijo kršitve.

k 403. do 405. členu

S členi se prenaša 160. člen Direktive 2013/36/EU. Do 31. decembra 2014 upošteva Banka Slovenije postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj, naveden v 383. členu.

Banke morajo v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2018 vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik in posamezni banki lastni proticiklični kapitalski blažilnik v skladu z 402. členom.

403. člen predloga zakona v skladu s petim odstavkom 162. člena Direktive 2013/36/EU določa, da se členi predloga zakona glede določanja globalnih sistemsko pomembnih bank (GSPB) in drugih sistemsko pomembnih bank (DSPB) ter zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB in DSPB uporabljajo od 1. januarja 2016 dalje. V členu je tudi razdelano postopno uvajanje omenjenih blažilnikov.

k 406. členu

Člen je prehodna določba, ki ureja ohranitev veljavnosti dovoljenj za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank, za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter drugih dovoljenj in soglasij, ki v skladu z ZBan-1 veljajo ob

uveljavitvi tega zakona. Z dnem uveljavitve predloga zakona se šteje, da so dovoljenja in soglasja izdana po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, kot jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, se dovoljenje odvzame.

k 407. členu

Člen je prehodna določba, ki ureja uskladitev s pravili o delovanju upravljalnih organov. Nadzorni svet banke mora v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona imenovati komisijo za tveganja in komisijo za imenovanja ter uskladiti delovanje komisije za prejemke. Člani upravljalnih organov se morajo v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti z zahtevami člena, ki ureja nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij.

k 408. členu

Člen določa, da se za osebo, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke, z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za člana nadzornega sveta.

k 409. členu

Člen določa, da morajo banke v roku dveh mesecev po uveljavitvi tega zakona organizirati službo upravljanja tveganj.

k 410. členu

Člen določa, da morajo banke in EU nadrejene družbe sprejeti in predložiti načrte za sanacijo v skladu s tem zakonom v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

K 411. členu

Člen določa, da mora za pogodbe, ki jih je banka sklenila z zaposlenimi, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, banka v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona zagotoviti uskladitev določb v zvezi s politiko prejemkov.

k 412. členu

Člen določa, da se postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, končajo po določbah ZBan-1, ki so veljale do uveljavitve tega zakona. Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona. Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, če ni v členu, ki ureja razveljavitev in uporabo predpisov, določeno drugače.

k 413. členu

Člen nalaga Banki Slovenije, da v treh mesecih od uveljavitve tega zakona objavi razkritje splošnih in posebnih informacij o nadzoru. Določbe glede razkritij informacij o izrečenih ukrepih se ne uporabljajo v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je Banka Slovenije izrekla pred uveljavitvijo tega zakona.

k 414. členu

Člen nalaga bankam, da v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavijo sistem obveščanja o kršitvah, in Banki Slovenije, da v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah.

k 415. členu

Člen vsebuje prehodne določbe vezane na vzpostavitev sistema za izmenjavo informacij o boniteti strank pri Banki Slovenije.

k 416. členu

Člen nalaga Banki Slovenije, da v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda podzakonske predpise. Do uveljavitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi ZBan-1.

k 417. členu

Člen določa, da se, do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih vsebuje zakon, ki ureja prekrške, višine in razponi glob, ki so določeni v 385. do 387. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

k 418. členu

Člen določa, da se z dnem uveljavitve tega zakona razveljavi pretežni del Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 131/06, 1/08, 109/08, 19/09, 98/09, 79/10, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 - ZS-K, 96/13). Razveljavitev ne zaobseže posameznih poglavij, razen posameznih poglavij ZBan-1, ki veljajo še naprej. Ohranja se veljavnost tistih poglavij ZBan-1, ki bodo urejena s posebnimi predpisi zaradi prenosa področnih direktiv EU oziroma drugih zahtev ECB.

Do sprejema posebnih zakonov, ki bodo urejali navedena področja, se za ta področja še vedno uporabljajo določbe ZBan-1, ki pa jih predlog zakona v določenih delih dopolnjuje in spreminja.

Z dnem uveljavitve predloga zakona prenehajo veljati pravni akti izdani na podlagi ZBan-1. Posamezni podzakonski akti, ki se razveljavlja z uveljavitvijo predloga zakona, se še uporabljajo do uveljavitve novih podzakonskih predpisov, ki jih izda Banka Slovenije v roku treh mesecev po uveljavitvi predloga zakona.

k 419. členu

S členom se spreminja tretji odstavek 14. člena Zakonu o Slovenski izvozni in razvojni banki tako, da za SID banko ne veljajo obveznosti glede izdelave načrta sanacije in določbe o zajamčenih vlogah. Gre za uskladitev zakona z določbami predloga zakona.

k 420. členu

S členom se spreminja 22.a člen Zakona o prevzemih, ki ureja posebne pogoje glede obvezne prevzemne ponudbe v primeru, ko banka doseže prevzemni prag oziroma dodatni prevzemni prag s pridobitvijo vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi unovčenja zavarovanja, katerega predmet so bili vrednostni papirji ciljne družbe. Za te primerih Zakon o prevzemih v drugem odstavku določa, da banka iz navedenih vrednostnih papirjev ni upravičena uresničevati glasovalnih pravic pri upravljanju ciljne družbe. Takšna ureditev je z vidika procesov prestrukturiranja dolžnikov neustrezna in je bila spremenjena že z določbo 128.a člena ZBan-1, ki je za navedene primere določil (drugače kot ZPre-1), da se prepoved uresničevanja glasovalnih pravic uporabi le, če banka v roku dveh let od pridobitve navedenih vrednostnih papirjev ciljne družbe, le-teh ne odsvoji. S predlagano ureditvijo se posebna ureditev, ki je bila določena v 128.a členu ZBan-1, sistemsko uredi v Zakonu o prevzemih ter razveljavi določba drugega odstavka 22.a člena tega zakona.

k 421. členu

Člen določa, da predlog zakona začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, pri čemer se določbe 7. poglavja, začnejo uporabljati od 1. januarja 2016, razen določbe 223. do 227. člena, ki se začnejo uporabljati z uveljavitvijo tega zakona.

IV. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM POSTOPKU

Skladno s 143. členom Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem postopku. Sprejetje predloga zakona je nujno, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, ki bi lahko nastale, če zakon ne bo sprejet v čim krajšem času oziroma najkasneje do 1.1.2015.

Predlog zakona uvaja pravila Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter omogoča uporabo pravil Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja. Navedena pravila predstavljajo okvir izvajanja nadzora nad bankami, ki se je na podlagi Uredbe EU št. 1024/2013 4.11.2014 prenesel na Evropsko centralno banko. Slednja bo neposredno izvajala naloge nadzora nad sistemsko pomembnimi bankami (Nova Ljubljanska banka, Nova kreditna banka Maribor, UniCredit banka Slovenija) z uporabo nacionalnih predpisov, ki prenašajo navedeno Direktivo 2013/36/EU in predstavlja podlago enotnega nadzora Evropske centralne banke v Evrosistemu. Dejstvo, da v Republiki Sloveniji navedena direktiva ni prenesena, predstavlja resno tveganje, da niso izpolnjeni pogoji za učinkovit nadzor nad sistemsko pomembnimi bankami, ki ga mora izvajati Evropska centralna banka.

Predlog zakona poleg ureditve, ki pomeni prenos Direktive 2013/36/EU, določa tudi vzpostavitev posebnega sklada za reševanje bank, ki se financira s prispevki bančnega sektorja in bo zagotavljal financiranje morebitnih ukrepov reševanja propadajočih bank. Sklad za reševanje tako predstavlja pomembno zagotovilo, da bo bančni sektor kot celota za namene morebitnega reševanja bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva preden bi se za te namene uporabila sredstva državnega proračuna. S tem predlog zakona predstavlja pomembno zagotovilo za načrtovano izvajanje proračuna RS, brez morebitnih novih izrednih obremenitev iz naslova reševanja bank. Zato je sprejem zakona po nujnem postopku, hkrati s sprejemom proračuna, nujen. Z vzpostavitvijo pogojev za uporabo navedenih aktov v Republiki Sloveniji se bo okrepil nadzor nad poslovanjem bank ter njihova odpornost na morebitne zaostrene pogoje poslovanja, s čimer se bo okrepila tudi stabilnost gospodarstva. Predlog zakona nadalje močno krepi položaj imetnikov zajamčenih vlog, saj predvideva ustanovitev sklada za jamstvo vlog, ki bo s sredstvi razpolagal že pred nastankom potrebe po izplačilu zajamčenih vlog.

S prejetjem zakona se bodo preprečile težko popravljive posledice za delovanje države, saj vsi navedeni ukrepi zagotavlja varen in na zaostrene okoliščine poslovanja odporen finančni sistem. Dodatno se prepreči škodljive posledice, ki bi nastale državi zaradi kršitev pravil Evropske skupnosti, ki so posledica zamude pri prenosu Direktive 2013/36/EU. V primeru, da Republika Slovenija svoje zakonodaje s področja, ki ga ureja omenjena direktiva, glede katere je rok za prenos potekel 1.1.2014, ne bo čim prej uskladila s predpisi Evropske unije, lahko Komisija ES na podlagi 226. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti sproži ustrezen postopek proti državi članici za ugotavljanje kršitev obveznosti, ki izhajajo iz Pogodbe. Glede na dejstvo, da je prenos direktive eden od ključnih pogojev za enotni nadzor Evropske centralne banke, kot enega od stebrov bančne unije, predstavlja zamuda pri prenosu direktive tudi neposredno oviranje nadzora Evropske centralne banke. Ta okoliščina brez dvoma predstavlja pomemben dejavnik pri presoji teže posledic, ki nastanejo v zvezi z delovanjem notranjega trga, zaradi kršitve iz naslova zamude pri prenosu direktive.

V. PRILOGA

Podzakonski predpisi na podlagi ZBan-2

	Naslov sklepa	Podlaga v ZBan-2	Vsebina
1	Sklep o ureditvah notranjega upravljanja in upravljalnem organu	59/1. in 136/1., 2.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cilji, strategije in politike banke 2. Ureditev notranjega upravljanja banke 3. Odgovornosti za ureditev notranjega upravljanja banke 4. Organizacijska struktura banke, nasprotje interesov in notranji postopki opozarjanja 5. Proces upravljanja tveganj in poročanje o tveganjih 6. Mehanizmi notranjih kontrol, kontrolne funkcije (SNR, služba upravljanja tveganj, funkcija skladnosti) in njihova neodvisnost 7. Politike prejemkov 8. Vidiki korporativnega upravljanja banke, korporativna kultura in vrednote banke 9. Načela skrbnega upravljanja banke (strokovnost, odgovornost neodvisnost) 10. Komisije nadzornega sveta banke 11. Skrbnost članov nadzornega sveta pri izvajanju določb ZBan-2 12. Priloge (minimalni standardi upravljanja posameznih tveganj, proces notranjega kapitala)
2	Sklep o ocenjevanju izgub iz kreditnega tveganja	94(1)/3.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Opredelitev pojmov (tvegane in netvegane bilančne/zunajbilančne postavke, nepristranski dokazi o oslavitvi, oslabitev finančnega sredstva/rezervacija za prevzete obveznosti, upoštevanje zavarovanj) 2. Pravila glede razvrstitev finančnih sredstev in prevzetih obveznosti 3. Pravila glede restrukturiranja finančnih sredstev 4. Pravila glede ocenjevanja izgub iz kreditnega tveganja 5. Pravila glede vodenja kreditnih map in poročanja BS
3	Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo	201(8)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Splošna dokumentacija o kvalificirani naložbi v finančno institucijo ali finančno družbo 2. Dokumentacija o sistemu upravljanja s tveganji, ki jim bo banka izpostavljena s pridobitvijo in upravljanjem kvalificirane naložbe v finančni instituciji ali finančni družbi
4	Sklep o merilih za stvarne vložke pri povečanju osnovnega kapitala	28(7)	Vrste in merila glede primerne premoženja, ki se lahko upošteva kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala
5	Sklep o minimalnih zahtevah za zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije	395(3, 4)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Minimalne zahteve glede izračunavanja ustrezne likvidnostne pozicije 2. Uporaba notranje metodologije za izračun deleža stabilnih vpoglednih vlog 3. Načrtovanje tokov likvidnosti 4. Minimalne zahteve glede razmerja med krediti in vlogami nebančnega sektorja 5. Poročanje Banki Slovenije
6	Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kapitalske instrumente	130(4)	Podrobnejša opredelitev vloge in dokumentacije glede kapitalskih instrumentov (AT1 in T2), ki jih želi banka vključevati v izračun kapitala in za katere mora predhodno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije
7	Sklep o poročanju v zvezi s skupino	298(5)	Podrobnejša opredelitev poročila o skupini (organigram, navedba oseb v skupini ter povezav z banko, navedba članov organov oseb, navedba nekaterih finančnih podatkov idr.) ter določitev roka in načina poročanja.
8	Sklep o merilih za določitev pomembne banke	7(3)	Podrobnejša merila za določitev banke kot pomembne upoštevaje: <ul style="list-style-type: none"> – velikost in notranjo organiziranost banke

			<ul style="list-style-type: none"> – naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka – pomen banke za lokalni trg
9	Sklep o izračunu stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika in poročanju v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih	210(5) in 234	<ol style="list-style-type: none"> 1. Izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika na podlagi tehtanega povprečja stopenj proticikličnega kapitalskega blažilnika 2. Upoštevanje stopnje proticikličnega kapitalskega blažilnika, ki presega 2,5% pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika 3. Opredelitev ustreznih kreditnih izpostavljenosti
10	Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic	136/3.	Podrobnejša opredelitev vsebine poročil in obvestil o posameznih dejstvih in okoliščinah o katerih banke poročajo Banki Slovenije po ZBan-2 (206. in 150(4). člen) in CRR ter določitev roka in načina poročanja.
11	Sklep o višini zneskov letnih plačil za opravljanje nadzora in taksah za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj	239(6) in 335(1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Opredelitev zavezanca za plačilo letnega nadomestila za opravljanje nadzora in za plačilo takse 2. Pravila glede izračuna letnega nadomestila in obveščanja zavezanca ob izdaji računa 3. Pravila glede višine in izračuna taks za: <ul style="list-style-type: none"> – izdajo dovoljenja v zvezi z opravljanjem posameznih storitev banke in hranilnice – izdajo dovoljenja v zvezi z organi vodenja – izdajo dovoljenja v zvezi s kvalificiranimi deleži banke – izdajo dovoljenja banki za kvalificirano naložbo v finančno institucijo – izdajo dovoljenja v zvezi s statusnim položajem banke – izdajo dovoljenja v zvezi s čezmejnim opravljanjem storitev in predstavništvom – izdajo dovoljenja banki za uporabo notranje metodologije za izračun deleža stabilnih vpoglednih vlog – izdajo dovoljenja hranilnici za opravljanje poslov v tujih valutah – izdajo posameznega dovoljenja po Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012
12	Sklep o poročanju učinkovitih obrestnih mer v skladu z ZPotK	242(1)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Obseg poročanja o učinkovitih obrestnih merah za potrošniške kredite 2. Način poročanja 3. Roki poročanja
13	Sklep o sistemu jamstva za vloge	377(11)	<p>Spremembe in dopolnitve sklepa o sistemu jamstva za vloge:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. merila in način izračuna prispevkov bank v sklad za jamstvo vlog 2. podrobnejša vsebina, roki in način poročanja bank glede izpolnjevanja obveznosti iz naslova jamstva za vloge.
14	Sklep o načrtih sanacije	186(3)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke 2. Podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije skupine
15	Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic	94(1)/1., 2.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pravila glede vodenja glavne knjige 2. Podrobnejša vsebina letnega in konsolidiranega letnega poročila bank: <ul style="list-style-type: none"> – Računovodsko poročilo – Poslovno poročilo – Konsolidirano računovodsko poročilo – Konsolidirano poslovno poročilo 3. Pravila glede predložitve in javne objave revidiranega letnega in konsolidiranega letnega poročila

16	Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda glede izpolnjevanja pravil o upravljanju s tveganji v bankah	94(2)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Pravila glede obsega in vsebine dodatnega revizorjevega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila 2. Revizijski pregled obravnave tveganj: <ul style="list-style-type: none"> – organizacijske zahteve – obravnava posameznih tveganj 3. Revizijski pregled kapitala, kapitalskih zahtev in ustreznosti notranjega kapitala: <ul style="list-style-type: none"> – strategija in politika upravljanja kapitala – izračun kapitala in kapitalskih zahtev
17	Sklep o poročanju podružnic bank držav članic	118(7)	<p>Pravila glede poročanja podružnic bank držav članic v zvezi s:</p> <ul style="list-style-type: none"> – spremljanjem likvidnostnega tveganja – statističnimi zahtevami – sistemom jamstva z vloge
18	Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja	108	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokumentacija za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev <ul style="list-style-type: none"> – dokumentacija o statusnem ustroju – dokumentacija o sistemu upravljanja – dokumentacija o izpolnjevanju drugih pogojev 2. Dokumentacija za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih storitev 3. Dokumentacija za izdajo dovoljenja za statusna preoblikovanja in povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnim vložkom 4. Dokumentacija k obvestilu o začetku opravljanja drugih storitev 5. Pravila glede izkazovanja banke s tablo in nalepko
19	Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države	122(10)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dokumentacija o sistemu upravljanja: <ul style="list-style-type: none"> – dokumentacija o organizacijskem ustroju – dokumentacija o postopkih ugotavljanja, merjenja oz. ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj – dokumentacija o sistemu notranjih kontrol 2. Dokumentacija o izpolnjevanju drugih pogojev 3. Pravila glede izkazovanja podružnice z nalepko
20	Sklep o dokumentaciji izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana upravljalnega organa	59/2., 3.	<p>Vsebina priloge k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana upravljalnega organa za dokazovanje izpolnjevanja zakonsko predpisanih pogojev:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Osebni podatki – Informacije glede strokovne usposobljenosti, izkušenj in osebnostnih lastnosti – Vizija poslovanja banke
21	Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev	76	<ol style="list-style-type: none"> 1. Merila za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika <ul style="list-style-type: none"> – ugled bodočega kvalificiranega imetnika – ugled in izkušnje oseb, ki bodo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža imele možnost upravljati banko ali drugače vplivati na njeno poslovanje – finančna trdnost bodočega kvalificiranega imetnika – vpliv na sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju s tveganji – preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma – uporaba načela sorazmernosti 2. Dokumentacija, ki jo je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja 3. Obveščanje Banke Slovenije
22	Sklep o likvidnih naložbah sklada za reševanje	373(4)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podrobnejša merila in pogoje za naložbe bank, ki se lahko upoštevajo kot likvidna sredstva za izpolnjevanje obveznosti do sklada za reševanje 2. Vsebina, roki in način poročanja bank glede izpolnjevanja teh obveznosti